

Dokument nr. 15:9

(2010–2011)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 1601 – 1800

9. juni – 19. august 2011

Innhold

Spørsmål	Side
1601. Fra stortingsrepresentant Sylvi Graham, vedr. Flatø-utvalgets rapport "Det du gjør - gjør det helt", besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	15
1602. Fra stortingsrepresentant Sylvi Graham, vedr. omfanget av narkotikakriminalitet totalt, besvart av justisministeren	16
1603. Fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl, vedr. regjeringens politikk om bekjempelse av kriminelle asylsøkere, besvart av justisministeren	17
1604. Fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl, vedr. hvilke kommuner det er aktuelt å sende kriminelle asylsøkere til, besvart av justisministeren	18
1605. Fra stortingsrepresentant Olemic Thommessen, vedr. kriminelle asylsøkere, besvart av justisministeren	18
1606. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. prioriteringer i togavgangen på Romerike, besvart av samferdselsministeren	19
1607. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. innfartsparkeringsplasser på jernbanestasjonene, besvart av samferdselsministeren	20
1608. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal, vedr. klimameldingen, besvart av miljø- og utviklingsministeren	20
1609. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. regler og krav rundt D-nummer, besvart av finansministeren	21
1610. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. lov om registrering av innsamlinger, besvart av kulturministeren	22
1611. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. arbeidsmarkedstiltak i form av VTA og APS i Lierne kommune, besvart av arbeidsministeren	23
1612. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. trasévalg for E6 ved Åkersvika på Hamar, besvart av miljø- og utviklingsministeren	24
1613. Fra stortingsrepresentant Bjørn Lødemel, vedr. politidekninga i Sogn og Fjordane, besvart av justisministeren	25
1614. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. Moss kommunes boikott av Ryanair, besvart av kommunal- og regionalministeren	26
1615. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. innvilgelse av turistområder i Østfold, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren	26
1616. Fra stortingsrepresentant Mazyar Keshvari, vedr. styrking av Oslo politiet for å få tilbake tryggheten i Oslo, besvart av justisministeren	27

	Side
1617. Fra stortingsrepresentant Arne L. Haugen, vedr. kutt i overføringene til landbruket, besvart av landbruks- og matministeren	28
1618. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. forpliktelser knyttet til ILO 169, besvart av miljø- og utviklingsministeren	29
1619. Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. MCPP-N programmet, besvart av forsvarsministeren	30
1620. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. utdanning, besvart av arbeidsministeren	31
1621. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. småkraftverk, besvart av olje- og energiministeren.....	32
1622. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. lungekreft, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	32
1623. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. gruppe 2-biler, besvart av arbeidsministeren.....	34
1624. Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. distriktstilhørighet i Sør-Trøndelag politidistrikt, besvart av justisministeren.....	35
1625. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. skjenketider og vold, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	35
1626. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen, vedr. arbeidsavklaringspenger, besvart av arbeidsministeren	37
1627. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. klimaforliket, besvart av olje- og energiministeren.....	38
1628. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. momsfrigjøring for automatgir, besvart av finansministeren.....	39
1629. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. museumsutstillingen "Afghanistan: Crossroads of the Ancient World", besvart av utenriksministeren	40
1630. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. slakting, besvart av landbruks- og matministeren	41
1631. Fra stortingsrepresentant Henning Skumsvoll, vedr. kompetanseforskriften, besvart av olje- og energiministeren.....	42
1632. Fra stortingsrepresentant Henning Skumsvoll, vedr. strømmålere, besvart av nærings- og handelsministeren.....	42
1633. Fra stortingsrepresentant Are Helseth, vedr. vold mot partner og/eller barn som paret har ansvar for, besvart av justisministeren	43
1634. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. brudd i Telenors mobilnet, besvart av samferdselsministeren.....	44
1635. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. konvensjoner fra Europarådet, besvart av justisministeren	45
1636. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. trygdeytelser som man tar med seg fra Norge til et annet land, besvart av arbeidsministeren	46
1637. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. sel og havert, besvart av fiskeri- og kystministeren.....	47
1638. Fra stortingsrepresentant Sylvi Graham, vedr. strategiplanen for barn og unge med nedsatt funksjonsevne, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	47
1639. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. bobiler, besvart av samferdselsministeren	49

	Side
1640. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. sårbarhetsanalyse for telekommunikasjonsområdet, besvart av samferdselsministeren	49
1641. Fra stortingsrepresentant Ingjerd Schou, vedr. jernbanespor med kurveradius, besvart av samferdselsministeren	50
1642. Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. anestesi-beredskap ved sjukehuset på Nordfjordeid, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	51
1643. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen, vedr. arbeidsavklaringspenger, besvart av arbeidsministeren	52
1644. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. pasienter som trenger ablasjonsbehandling, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	53
1645. Fra stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke, vedr. surrogatindustrien, besvart av justisministeren	54
1646. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. fengselsstraff, besvart av justisministeren	55
1647. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. tomme gårdsbruk, besvart av landbruks- og matministeren.....	56
1648. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. flom og naturskadepremien, besvart av justisministeren	56
1649. Fra stortingsrepresentant Torkil Åmland, vedr. den syriske grensekrenkelsen 5. juni år, besvart av utenriksministeren	57
1650. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. småkraftverk og eiendomsskatt, besvart av finansministeren	58
1651. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. CO ₂ -rensing på anbud, besvart av olje- og energiministeren	60
1652. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. Elfenbenkysten, besvart av utenriksministeren	61
1653. Fra stortingsrepresentant Olemic Thommessen, vedr. filmutdanningen ved HIL, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren.....	62
1654. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. Nestunnelen, besvart av samferdselsministeren	62
1655. Fra stortingsrepresentant Åse Michaelsen, vedr. barns sikkerhet når far/mor har blitt dømt for overgrep mot eget barn, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	63
1656. Fra stortingsrepresentant Åse Michaelsen, vedr. informasjonssystemet INFOFLYT, besvart av justisministeren	64
1657. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. konserverordningen for epler, besvart av landbruks- og matministeren	65
1658. Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. sammenslåing av Haugaland- og Sunnhordland Politidistrikt og Stavanger politidistrikt, besvart av justisministeren.....	66
1659. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. nytt sykehus i Helse Nord, besvart av utenriksministeren.....	67
1660. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. leksehjelp, besvart av kunnskapsministeren	67
1661. Fra stortingsrepresentant Ib Thomsen, vedr. rammeplanen til barnehagene, besvart av kunnskapsministeren.....	69

	Side
1662. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. Norsk Helsearkiv på Tynset, besvart av kulturministeren.....	69
1663. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Røpstad, vedr. personer som får støtte til bilkjøp av NAV, besvart av arbeidsministeren ..	70
1664. Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. fritak fra CO ₂ -avgiften på naturgass for offshorefartøy, besvart av finansministeren	71
1665. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Røpstad, vedr. saksbehandlingstiden i Nav, besvart av arbeidsministeren.....	72
1666. Fra stortingsrepresentant Mazyar Keshvari, vedr. budsjett til Oslo kommune, besvart av finansministeren	73
1667. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. lakselusvaksine, besvart av fiskeri- og kystministeren.....	74
1668. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. ungdommer som ikke har norsk statsborgerskap gjør tjeneste i militære operasjoner for Norge, besvart av forsvarsministeren.....	75
1669. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. tilleggsskatt, besvart av finansministeren	76
1670. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. luftambulanse, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	78
1671. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. bompenger, besvart av samferdselsministeren	79
1672. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. Helse Førde, besvart av helse- og omsorgsministeren	80
1673. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. Hernes Institutt, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	80
1674. Fra stortingsrepresentant Anders B. Werp, vedr. INON-områder, besvart av miljø- og utviklingsministeren	81
1675. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. tilvirket tørrfisk, besvart av fiskeri- og kystministeren.....	83
1676. Fra stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide, vedr. biogass, besvart av landbruks- og matministeren.....	84
1677. Fra stortingsrepresentant Ingebjørg Godskesen, vedr. rullebremseprøver, besvart av samferdselsministeren.....	84
1678. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. studiepoeng og førstegangstjeneste, besvart av forsvarsministeren	86
1679. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. utenlandsoppdrag, besvart av forsvarsministeren	87
1680. Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. nødvendige ressurser til å håndtere de mange alvorlige voldtektsakene, besvart av justisministeren	87
1681. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. Helse Førde, besvart av helse- og omsorgsministeren	88
1682. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. Skagerrak, besvart av fiskeri- og kystministeren	90
1683. Fra stortingsrepresentant Per Arne Olsen, vedr. kuttene ved OUS, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	90
1684. Fra stortingsrepresentant Per Arne Olsen, vedr. anskaffelsesprosesser, besvart av helse- og omsorgsministeren	92

	Side
1685. Fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen, vedr. videreforedlingsbedrift i Leirfjorden, besvart av miljø- og utviklingsministeren	92
1686. Fra stortingsrepresentant Morten Høglund, vedr. krigsforbrytelser og forbrytelser mot menneskeheten i regi av begge parter under borgerkrigen i Elfenbenskysten, besvart av utenriksministeren	93
1687. Fra stortingsrepresentant Morten Høglund, vedr. bistanden til Elfenbenskysten, besvart av utenriksministeren	94
1688. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. gransking av Luftfartstilsynet, besvart av samferdselsministeren	95
1689. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. arbeidstiltaksplasser, besvart av arbeidsministeren	96
1690. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. reduksjon i skjemaveldet, besvart av nærings- og handelsministeren	97
1691. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. Haugaland- og Sunnhordland som eget politidistrikt, besvart av justisministeren	97
1692. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. kapasitetsproblemer ved Helse Vests luftambulansetjeneste, besvart av helse- og omsorgsministeren	98
1693. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. lederlønn, besvart av nærings- og handelsministeren	99
1694. Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. psykiatrisenter i Trondheim, besvart av helse- og omsorgsministeren	100
1695. Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. belønningsordninger for god oppførsel ved skolene, besvart av kunnskapsministeren	100
1696. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. vern av skogområder i Indonesia, besvart av miljø- og utviklingsministeren	101
1697. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal, vedr. CO ₂ -utslipp fra utbygninger på norsk sokkel, besvart av olje- og energiministeren	102
1698. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. samarbeid med Skandionklinikken i Sverige, besvart av helse- og omsorgsministeren	103
1699. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. flom og veibygging, besvart av samferdselsministeren	104
1700. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. EISCAT forskningsstasjon ved Ramfjorden utenfor Tromsø, besvart av helse- og omsorgsministeren	104
1701. Fra stortingsrepresentant Olemic Thommessen, vedr. fødende kvinner, besvart av helse- og omsorgsministeren	105
1702. Fra stortingsrepresentant Laila Dåvøy, vedr. de regionale helseforetakenes bør håndtering av spesialiststillinger i distriktene, besvart av helse- og omsorgsministeren	106
1703. Fra stortingsrepresentant Laila Dåvøy, vedr. Oslo Universitetssykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	107
1704. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. behandling av alvorlige forskningsetiske saker av Granskingsutvalget, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	108

	Side
1705. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. Vest-Sahara, besvart av utenriksministeren	109
1706. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. skatt, besvart av finansministeren.....	110
1707. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. feil ilagt skatt, besvart av finansministeren	111
1708. Fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen, vedr. Øksfjord tunnel, besvart av samferdselsministeren	112
1709. Fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen, vedr. Porsanger -gruvedrift, besvart av nærings- og handelsministeren	113
1710. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. rovviltprosjektet Det skandinaviske bjørneprosjektet, besvart av miljø- og utviklingsministeren	114
1711. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. rovviltforliket i 2004, besvart av miljø- og utviklingsministeren	114
1712. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve, vedr. næringslivet på Svalbard, besvart av nærings- og handelsministeren	115
1713. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve, vedr. gårdsarbeid og pensjonspoeng, besvart av arbeidsministeren.....	116
1714. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. togtransport i Norge, besvart av samferdselsministeren	117
1715. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. nasjonal jernbane i Bergen, besvart av samferdselsministeren	117
1716. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. farlig våpenolje, besvart av arbeidsministeren.....	118
1717. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. varetakssituasjon i Hordaland, besvart av justisministeren.....	119
1718. Fra stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold, vedr. STOP-prosjektet, besvart av justisministeren.....	120
1719. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. strider mot grunnleggende menneskerettigheter i Nepal, besvart av utenriksministeren	121
1720. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. betydelig kostnadssprekk med byggeprosjektet R6, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren	122
1721. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. nasjonalt motorveinett, besvart av samferdselsministeren	123
1722. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. sammenbrudd i Telenors nett, besvart av samferdselsministeren	124
1723. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. Gilad Shalit, besvart av utenriksministeren	125
1724. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. sjøbodsaken, besvart av miljø- og utviklingsministeren	126
1725. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. kostnader ved energimerking, besvart av olje- og energiministeren	127
1726. Fra stortingsrepresentant Per Arne Olsen, vedr. Helse Nord, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	128
1727. Fra stortingsrepresentant Per Arne Olsen, vedr. sykehjemsplasser, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	128

	Side
1728. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. regulering av Bjørvika, besvart av miljø- og utviklingsministeren	129
1729. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. miljøvurdering før tildeling av letetillatelse i havområdene utenfor Nordland, besvart av olje- og energiministerens.....	131
1730. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. forvaltningsrevisjon av Mattilsynet, besvart av landbruks- og matministeren	131
1731. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. rammevilkårene for forsknings- og næringslivet innen innovasjon, besvart av nærings- og handelsministeren	132
1732. Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. transportpakken i Trondheim, besvart av samferdselsministeren	133
1733. Fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen, vedr. redningsskøyta for Øst-Finnmark, besvart av fiskeri- og kystministeren	134
1734. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. bobiler, besvart av samferdselsministeren	134
1735. Fra stortingsrepresentant Michael Tetzschner, vedr. forvaring av kriminelle asylsøkere, besvart av justisministeren	135
1736. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. skattefordeling, besvart av kommunal- og regionalministeren	136
1737. Fra stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide, vedr. seilingsdøgn i indre kystvakt, besvart av forsvarsministeren.....	137
1738. Fra stortingsrepresentant Håkon Haugli, vedr. omfattende og alvorlige menneskerettighetsbrudd i Iran, besvart av utenriksministeren	137
1739. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. kilometergodtgjørelse for pasienter som velger å kjøre egen bil til og fra behandling ved sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	138
1740. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. konsekvensene av Høyres alternative landbrukspolitikk, besvart av landbruks- og matministeren	139
1741. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. Politiets sjøtjeneste, besvart av justisministeren	139
1742. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. bøndernes produksjonstilskudd, besvart av landbruks- og matministeren	140
1743. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. avgiftsfritak til såkalt GTL-drivstoff, besvart av finansministeren	141
1744. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. ulovlig transport i Norge (kabotasje), besvart av justisministeren.....	142
1745. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. rammebetingelsene for private, frivillige og ideelle institusjoner på helse- og omsorgsområdet, besvart av helse- og omsorgsministeren	143
1746. Fra stortingsrepresentant Irene Johansen, vedr. trafikkavvikling etter brannen i Oslofjordtunnelen, besvart av samferdselsministeren	144
1747. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. Nav-trøbbel, besvart av arbeidsministeren	145

	Side
1748. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. Nav - pappaperm, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	146
1749. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. stengt Oslo S gir økt veitrafikk i Oslo, besvart av samferdselsministeren.....	147
1750. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbbekk Nørve, vedr. Åramundet 2, besvart av fiskeri- og kystministeren	147
1751. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. el-overfølsomme mennesker, besvart av arbeidsministeren	148
1752. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. skolehefter om menneskerettigheter som brukes av UNRWA i deres skoler, besvart av utenriksministeren	149
1753. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. øke kapasiteten ved PPU på nasjonalt nivå, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren.....	150
1754. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. frihandelsavtale med Russland, besvart av utenriksministeren....	152
1755. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. varetektplasser, besvart av justisministeren.....	154
1756. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. kaoset i trafikken i forbindelse med planlagt stenging av Oslo S, besvart av samferdselsministeren	155
1757. Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. evaluering av de tre knutepunktsfestivalene, besvart av kulturministeren.....	155
1758. Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. rettighetene til å vise fotball fra Tippeligaen fra 2013 til 2016, besvart av kulturministeren.....	156
1759. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. nye retningslinjer for kreftbehandling, besvart av utenriksministeren	157
1760. Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. samdrifter i norsk landbruk, besvart av finansministeren	158
1761. Fra stortingsrepresentant Ingebjørg Godskesen, vedr. rullebremseprøve, besvart av samferdselsministeren	160
1762. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. pasientrettighetsloven, besvart av helse- og omsorgsministeren..	161
1763. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. innkreving av gjeld fra offentlige innstanser, besvart av justisministeren	162
1764. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. selskapet EnPro, besvart av olje- og energiministeren.....	163
1765. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. søknad om omstillingsmidler pga. store rovviltskader, besvart av miljø- og utviklingsministeren	163
1766. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. frivillig vern, besvart av miljø- og utviklingsministeren	164
1767. Fra stortingsrepresentant Anne Marit Bjørnflaten, vedr. regjeringens innsats for utbygging av vei og jernbane, besvart av samferdselsministeren	165
1768. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. økonomisk likestilling for militære tjenestemenn til Atlanterhavspaktens organisasjon, besvart av finansministeren	166

	Side
1769. Fra stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide, vedr. overgangsordninger for det personellet som ble disponert som militære tjenestemenn til Atlanterhavspaktens organisasjon før fortolkningen ble gitt i januar 2010, besvart av finansministeren	167
1770. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. servicehunder, besvart av arbeidsministeren	167
1771. Fra stortingsrepresentant Henning Warloe, vedr. Kystvaktens beredskap i sommersesongen i Sør-Norge, besvart av forsvarsministeren	168
1772. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. hvalfangstnæring, besvart av landbruks- og matministeren	169
1773. Fra stortingsrepresentant Per-Kristian Foss, vedr. Innovasjon Norge, besvart av nærings- og handelsministeren.....	170
1774. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. servicegrad og åpningstid for postbokskunder, besvart av samferdselsministeren	171
1775. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. sløsing med gatelys/veglys, besvart av samferdselsministeren	171
1776. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. utenlandske vogntog, besvart av samferdselsministeren.....	172
1777. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. feilinformasjon og trakassering av Nav, besvart av arbeidsministeren.....	173
1778. Spørsmålet ble trukket.....	173
1779. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. markedsmanipulasjon og innsidehandel, besvart av nærings- og handelsministeren	174
1780. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. samhandlingsreformen, besvart av helse- og omsorgsministeren	174
1781. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. omstillingmilder, besvart av landbruks- og matministeren.....	175
1782. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. kartlegging av mineralforekomster, besvart av nærings- og handelsministeren ..	176
1783. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. godkjenning av utdanning, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	177
1784. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. trafikksikringen av E16 mellom Bergen og Voss, besvart av samferdselsministeren	178
1785. Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. settefiskanlegg i bygda Fjæra i Etne kommune, besvart av miljø- og utviklingsministeren	178
1786. Fra stortingsrepresentant Arve Kambe, vedr. settefiskanlegg, besvart av miljø- og utviklingsministeren	179
1787. Fra stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide, vedr. nødhjelp til landsbyer i det sørlige Etiopia, besvart av miljø- og utviklingsministeren	180
1788. Fra stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide, vedr. nødnett, besvart av forsvarsministeren	181
1789. Fra stortingsrepresentant Øyvind Halleraker, vedr. pigghåfiske, besvart av fiskeri- og kystministeren.....	182
1790. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. bølgevarsling i havområdene, besvart av fiskeri- og kystministeren	183

	Side
1791. Fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl, vedr. kriminalitetsbekjempelse i Oslo politidistrikt, besvart av justisministeren.....	183
1792. Fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen, vedr. Skjervøy tunellen, besvart av samferdselsministeren	184
1793. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. bompenger/ bomringer - baseres på folkeavtemming, besvart av samferdselsministeren	185
1794. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	185
1795. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. Forskrift om kjøretøyverksteder, besvart av samferdselsministeren	186
1796. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. etterutdanning av yrkessjåfører, besvart av samferdselsministeren	187
1797. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. finansiering i større eksportkontrakter, besvart av finansministeren	188
1798. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. REC, besvart av nærings- og handelsministeren.....	188
1799. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. Investeringsplanene ved Hernes Institutt, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	189
1800. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. ubesvart brev, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	190

Oversikt over spørsmålsstillere og

besvarte spørsmål (1601 - 1800) for sesjonen 2010-2011.

Partibetegnelse:

A Det norske Arbeiderparti

FrP Fremskrittspartiet

H Høyre

KrF Kristelig folkeparti

Sp Senterpartiet

Sv Sosialistisk Venstreparti

V Venstre

Anundsen,Anders(FrP)	1669,1688
Aspaker,Elisabeth(H)	1670
Bekkevold,Geir Jørgen(KrF)	1718
Bjørnflaten,Anne Marit(A)	1767
Bredvold,Per Roar(FrP)	1646,1647,1741,1742,1775,1776,1781,1782
Dahl,André Oktay(H)	1603,1604,1791
Dåvøy,Laila(KrF)	1681,1702,1703
Eide,Rigmor Andersen(KrF)	1676
Ellingsen,Jan Arild(FrP)	1678,1679
Eriksson,Robert(FrP)	1611,1747,1748,1777
Flåtten,Svein(H)	1657,1682,1736,1740,1797,1798
Foss,Per-Kristian(H)	1773
Fredriksen,Jan-Henrik(FrP)	1708,1709,1733,1792
Giltun,Vigdis(FrP)	1628,1770
Godskesen,Ingebjørg(FrP)	1677,1761
Graham,Sylvi(H)	1601,1602,1638
Grande,Trine Skei(V)	1610,1629,1704,1705,1753,1754,1794
Grimstad,Oskar J.(FrP)	1618,1675,1711,1710,1765
Gundersen,Gunnar(H)	1609,1612,1662,1706,1707,1766,1768,1799,1
Hagesæter,Gjermund(FrP)	1648,1717,1755
Halleraker,Øyvind(H)	1789
Haugen,Arne L.(A)	1617
Haugli,Håkon(A)	1738
Helleland,Linda C. Hofstad(H)	1619,1624,1680,1694,1695,1732,1757
Helseth,Are(A)	1633
Hjemdal,Line Henriette(KrF)	1608,1697
Hoksrud,Bård(FrP)	1654,1671,1721,1722,1734,1744,1795,1796
Høglund,Morten(FrP)	1686,1687
Høie,Bent(H)	1672,1673,1698,1745
Høybråten,Dagfinn(KrF)	1652,1668,1696,1719,1759,1762
Håbrekke,Øyvind(KrF)	1645
Isaksen,Torbjørn Røe(H)	1626,1643
Johansen,Irene(A)	1746
Kambe,Arve(H)	1658,1664,1758,1760,1785,1786
Keshvari,Mazyar(FrP)	1616,1666
Korsberg,Øyvind(FrP)	1700,1790

Kristiansen,Ivar(H)	1637,1772,1774
Lødemel,Bjørn(H)	1613
Michaelsen,Åse(FrP)	1655,1656
Nesvik,Harald T.(FrP)	1625,1667,1690,1693,1730,1731,1779,1780
Nørve,Elisabeth Røbekk(H)	1712,1713,1750
Olsen,Per Arne(FrP)	1684,1683,1726,1727
Reiertsen,Laila Marie(FrP)	1623,1636,1689,1716
Ropstad,Kjell Ingolf(KrF)	1620,1663,1665
Schou,Ingjerd(H)	1641
Sjøli,Sonja Irene(H)	1644
Skumsvoll,Henning(FrP)	1631,1632
Solvik-Olsen,Ketil(FrP)	1621,1622,1651,1650,1724,1725,1743,1764
Sortevik,Arne(FrP)	1634,1640,1714,1715,1749,1756,1784,1793
Starheim,Åge(FrP)	1642
Svendsen,Kenneth(FrP)	1685
Syversen,Hans Olav(KrF)	1720,1723,1752
Søreide,Ine M. Eriksen(H)	1737,1769,1787,1788
Tenden,Borghild(V)	1606,1607,1627,1729,1739,1763
Tetzschner,Michael(H)	1735
Thommessen,Olemic(H)	1605,1653,1701
Thomsen,Ib(FrP)	1661
Thorsen,Bente(FrP)	1660,1783
Trældal,Torgeir(FrP)	1630,1659
Tybring-Gjedde,Christian(FrP)	1699,1728
Vaksdal,Øyvind(FrP)	1635,1639,1691,1692,1751
Warloe,Henning(H)	1771
Werp,Anders B.(H)	1674
Wiborg,Erlend(FrP)	1614,1615
Åmland,Torkil(FrP)	1649

Dokument nr. 15:9

(2010-2011)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 1601

Innlevert 9. juni 2011 av stortingsrepresentant Sylvi Graham

Besvart 22. juni 2011 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Audun Lysbakken

Spørsmål:

«Hvordan og når planlegger regjeringen å følge opp Flatø-utvalgets rapport "Det du gjør - gjør det helt" fra 2009?»

BEGRUNNELSE:

Flatø-utvalget leverte inn sin utredning om bedre samordning av tjenester for utsatte barn og unge i desember 2009, og en høringsrunde ble gjennomført i fjor.

Svar:

NOU 2009:22: "Det du gjør, gjør det helt. Om bedre samordning av tjenester for utsatte barn og unge" (Flatøutvalget), ble avgitt til departementet desember 2009. Utvalget foreslo 15 konkrete tiltak for å bedre samordningen av tjenester for utsatte barn og unge. Utvalgets utredning og forslagene ble sendt på en bred høring april 2010 med høringsfrist 1. september 2010. Departementet mottok 146 høringsuttalelser som nå er gjennomgått med tanke på videre oppfølging av forslagene.

Utvalget har konsentrert seg om fem hovedutfordringer knyttet til bedre samordning av tjenester for utsatte barn og unge:

1. Noen må ha et definert ansvar for å koordinere tilbudet fra ulike hjelpeinstanser på vegne av tjenestemottaker.
2. Barn og unge med psykiske vansker må få bedre hjelp.
3. Barn med høy risiko for å utvikle sammensatte og problemer må fanges opp tidligere.

4. Lovverket må bli mer oversiktlig
5. Barne- og ungdomspsykiatrien og barnevernet må integreres bedre.

Dette er tematikk som berører flere departementers ansvarsområder. Det har derfor vært dialog mellom de aktuelle departementer om flere av forslagene. Mange av forslagene fra Flatøutvalget følges allerede opp av andre departementer. Jeg vil særlig fremheve følgende tiltak:

- Forslaget fra utvalget om å innføre en bestemmelse om individuell plan i barnehageloven og opplæringsloven, følges opp av Kunnskapsdepartementet. Det fremgår av stortingsmeldingen Læring og fellesskap (Meld. St. 18 2010-2011), at KD vil innføre bestemmelser i barnehageloven og opplæringsloven som presiserer at barnehagen og skolen skal delta i samarbeid om utarbeiding og oppfølging av tiltak og mål i individuell plan.
- Forslaget om at alle mottakere av individuell plan skal ha rett til å få oppnevnt en personlig koordinator er ivaretatt gjennom ny lov om kommunale helse- og omsorgstjenester som Stortinget nylig har vedtatt. Loven inneholder blant annet en egen bestemmelse om at kommunen skal tilby pasienter og brukere med behov for langvarige og koordinerte tjenester en koordinator. Koordinatoren skal sørge for nødvendig oppfølging av den enkelte pasient eller bruker, samt sikre samordning av tjenestetilbudet og fremdrift i arbeidet med individuell plan.

- Utvalget foreslo å etablere sosialtjenestens resterende del, kommunehelsetjenesteloven og eventuelt barnevernloven som et felles lovverk. Med unntak av barnevernloven er dette ivare tatt gjennom ny lov om kommunale helse- og omsorgstjenester. Jeg vil i denne forbindelse nevne at et stort flertall av de høringsinstansene som uttalte seg til lovfor-slaget, mener at barnevernloven fremdeles bør være en egen lov.
- Utvalget foreslo at det igangsettes en samlet gjennomgang av rettsoppfatninger og praksis når det gjelder taushetsplikt og opplysningsplikt i de ulike fagmiljøene som arbeider med utsatte barn og unge. I mars 2011 ble det etablert en interdepartemental arbeidsgruppe ledet av Justisdepartementet om taushetsplikt og informasjonsutveksling i forebyggende øyemed. Arbeidsgruppen ble gitt i mandat først å foreta en gjennomgang av eksisterende regelverk for informasjonsplikt og taushetsplikt, rettsoppfatninger og praksis i de relevante fagmiljøene. Arbeidsgruppen ser også på mulige lovendringer og andre tiltak som kan utbedre eventuelle svakheter ved dagens regelverk. Innspillene fra Flatøutvalget vil bli nærmere vurdert i forbindelse med også dette arbeidet.
- Videre foreslo utvalget å endre formålsbestemmelsen i barnevernloven slik at loven blir å forstå som en rettighetslov sett fra barnets ståsted. Jeg har tidligere opplyst Stortinget om at departementet er i ferd med å foreta en gjennomgang av de argumenter som taler for og mot en slik rettighetsfesting. Jeg viser til mitt svar av 10. juni 2011 til skriftlig spørsmål fra Stortinget nr. 1531.

Departementet vurderer nå hvordan de resterende forslagene kan følges opp på en hensiktsmessig måte. Dette vil bli gjort i samarbeid med andre berørte departementer.

Jeg vil også nevne at forslagene fra Flatøutvalget vil bli sett i sammenheng med den evalueringen som nå er i gang av statlig barnevern. Denne ferdigstilles i 2012 og kan gi grunnlag for endringer av dagens organisering av barnevernet. I vårt arbeid med å evaluere barnevernreformen blir det viktig å se på hvordan helheten i tjenestetilbudet fungerer. Eventuelle endringer i dagens organisering av barnevernet må understøtte en bedre samordning, ikke bare mellom statlig og kommunalt barnevern, men også innad i den enkelte kommune slik at vi kan sikre godt samarbeid mellom ulike tjenester som er viktige for barnas velferd.

SPØRSMÅL NR. 1602

Innlevert 9. juni 2011 av stortingsrepresentant Sylvi Graham

Besvart 16. juni 2011 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«I hvilken grad forventer statsråden at det bidrar til å redusere omfanget av narkotikakriminalitet totalt, hvis personer som er siktet eller mistenkt for dette – og dermed er en del av et distribusjonsnettverk for narkotika – sendes fra de store byene til andre kommuner?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til statsministerens tale til Oslo Ap, med påfølgende muntlig spørretime 1. juni. Det synes noe uklart hva som er regjerings politikk i skjæringspunktet kriminalitetsbekjempelse, asylpolitikk og distriktspolitikk.

Svar:

Jeg oppfatter spørsmålet fra representanten Graham slik at også hun er opptatt av å få til ordninger

som kan forebygge og hindre narkotikakriminalitet og skape større grad av trygghet blant befolkningen. Her er jeg glad for at vi har et felles mål. Dette er da også noe av bakgrunnen for at både statsministeren og jeg har framhevet at det er behov for å satse på særskilte tiltak som kan bidra til redusert kriminalitet. Ett av disse tiltakene som jeg mener har vist seg virkningsfullt, er å sende utenlandske statsborgere som begår straffbare handlinger, ut av landet, herunder til soning i eget lands fengsel. Jeg mener at det er viktig å se sammenhengen mellom arbeidet for å bekjempe kriminalitet og utlendingsforvaltningen.

Asylsøkere som begår kriminelle handlinger utgjør en særskilt gruppe i denne sammenheng. Flere av disse har heller ikke beskyttelsesbehov. Det er viktig å reagere raskt strafferettslig. Dette gjelder også for utlendinger som kommer til Norge og begår straffbare handlinger. Videre trenger vi virkemidler også overfor dem som begår mindre alvorlig krimi-

nalitet og som ikke kan varetektsfengsles. Forslaget åpner derfor for i større grad å kunne fengsle asylsøkere som begår straffbare handlinger, senker bevis terskelen og kravene for fengsling. Man åpner også i større grad for å kunne fengsle folk som unndrar seg utsendelse, og folk som bevisst vanskeliggjør arbeidet med identitet.

Det vil ikke være aktuelt å flytte kriminelle asylsøkere til andre kommuner, men de kan bli pålagt å ta opphold der de faktisk bor, slik at politiet vet hvor de er. Vi har denne bestemmelsen i utlendingslovgivningen allerede, knyttet opp mot noen asylsøkere. Vi ønsker også å kunne ta i bruk dette overfor dem som begår straffbare handlinger, slik at man får bedre befatning med hvor vedkommende faktisk er, så man kan få effektiv utsendelse. Pålegg om å ta opphold på det stedet der de faktisk bor, vil for disse si å bo i den kommunen hvor asylmottaket ligger, der vedkommende asylsøker er plassert. Kombinert med forslaget om meldeplikt, får man sammen med utlendingsmyndighetene dette inn i et spor der politiet mer effektivt kan finne vedkommende og effektivt utsende, når det dessuten foreligger avtale med respektive land. Dette vil bidra til at man får en raskere

utsendelse. Etter min vurdering er dette et nyttig virkemiddel som både kan redusere antallet ubegrunnede asylsøknader som vi nå har klart å halvere, og bidra til å redusere kriminaliteten, noe vi ser flere steder i landet.

Representanten Graham refererer i sin begrunnelse for spørsmålet til Stortingets muntlige spørretime 1. juni d.å., der spørsmålet om bedre kontroll med kriminelle asylsøkere også ble debattert. Jeg har imidlertid ingen holdepunkter for å anta at kriminaliteten, - og dermed narkotikakriminaliteten -, blir mindre av å sende lovbrutere ut av Oslo til distriktene for øvrig. Regjeringen har heller ikke fremmet forslag om å sende kriminelle asylsøkere rundt om i landet. Jeg har imidlertid grunn til å anta at kriminaliteten vil bli redusert ved raskere utsendelse av personer som begår lovbrudd, slik vi har fått det til bl.a. gjennom samarbeidsprosjektet mellom Oslo politidistrikt, Utlendingsdirektoratet og Politiets utlendingsenhet. Etter mitt skjønn har man gjennom dette samarbeidet fått til gode rutiner for hvordan denne type saker skal håndteres så raskt og konsekvent som mulig.

SPØRSMÅL NR. 1603

Innlevert 9. juni 2011 av stortingsrepresentant André Oktay Dahl

Besvart 24. juni 2011 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Statsministeren har uttalt at kriminelle asylsøkere skal sendes ut av byene, mens statsråden har uttalt at disse ikke skal sendes til distriktene.

Kan statsråden konkretisere hva som ikke er by og ikke er distrikt?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til statsministerens tale til Oslo Ap, med påfølgende muntlig spørretime 1. juni. Det synes noe uklart hva som er regjeringens politikk i skjæringspunktet kriminalitetsbekjempelse, asylpolitikk og distriktpolitikk.

Svar:

Regjeringen har fremmet et lovforslag for Stortinget som blant annet vil utvide politiets adgang til å benytte tvangsmidler overfor utlendinger som skjuler sin identitet, unndrar seg utsendelse eller begår kri-

minalitet. Det vises til Prop. 138 L (2010-2011) Endringer i utlendingsloven (utvidet adgang til fengsling mv.).

Ett av de tiltakene som er foreslått i lovproposisjonen, er at man skal kunne pålegge asylsøkere og personer med ulovlig opphold meldeplikt og bestemt oppholdssted, dersom de er ilagt straff eller treffes på fersk gjerning ved utøvelse av et straffbart forhold som kan føre til høyere straff enn fengsel i seks måneder.

Bakgrunnen for forslaget er særlig at man i de senere år har erfart et økende problem med asylsøkere og utlendinger med ulovlig opphold som begår kriminalitet. Mange av dem som blir pågrepet, har bosted eller tilbud om mottaksplass i andre kommuner enn der hvor pågripelsen skjer. Den foreslåtte lovendringen innebærer at utlendingen i slike tilfeller kan pålegges å oppholde seg i den kommunen hvor vedkommende er bosatt eller har fått tilbud om mottaksplass.

I tilfeller hvor en utlending som ikke tidligere har vært registrert som asylsøker, fremmer en asylsøknad i forbindelse med at vedkommende pågripes for en straffbar handling, vil det også kunne være aktuelt å pålegge vedkommende å bo på et bestemt mottak og oppholde seg i en bestemt kommune. Utlendingen kan i et slikt tilfelle ikke gjøre krav på å bli tildelt mottaksplass i den kommunen hvor vedkommende blir pågrepet eller har oppholdt seg ulovlig.

I proposisjonen fremmes det for øvrig en rekke andre forslag. Det foreslås blant annet å redusere beviskravene for å fengse ved mistanke om falsk identitet eller mistanke om at en utlending vil unndra seg utsendelse. Dette vil gi politiet enda bedre forutsetninger for å lykkes med identitetsavklaring og tvangsreturer i de sakene hvor dette er nødvendig.

SPØRSMÅL NR. 1604

Innlevert 9. juni 2011 av stortingsrepresentant André Oktay Dahl

Besvart 24. juni 2011 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Kan statsråden redegjøre for hvilke kommuner det er aktuelt å sende kriminelle asylsøkere til, og hvilke kommuner det eventuelt ikke er aktuelt å sende folk til?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til statsministerens tale til Oslo Ap, med påfølgende muntlig spørretime 1. juni. Det synes noe uklart hva som er regjerings politikk i skjæringspunktet kriminalitetsbekjempelse, asylpolitikk og distriktspolitikk.

Svar:

Regjeringen har lagt frem for Stortinget et lovforslag som vil utvide politiets adgang til å benytte tvangsmidler overfor utlendinger som skjuler sin identitet, unndrar seg utsendelse eller begår kriminalitet. Det vises til Prop. 138 L (2010-2011) Endringer i utlendingsloven (utvidet adgang til fengsling mv.).

Jeg viser videre til mitt svarbrev av i dag på spørsmål nr. 1603 til skriftlig besvarelse fra representanten André Oktay Dahl. Det er her redegjort for hvilke føringer som er gitt i lovproposisjonen om hvilken praksis som skal gjelde med hensyn til å pålegge bestemt oppholdssted.

SPØRSMÅL NR. 1605

Innlevert 9. juni 2011 av stortingsrepresentant Olemic Thommessen

Besvart 24. juni 2011 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Kan statsråden redegjøre for hvor omfattende eller alvorlig kriminalitet en asylsøker, som presumptivt har status som siktet eller mistenkt, må ha utført før det skal være aktuelt å sende vedkomne til en kommune som er mindre enn de store byene i landet?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til statsministerens tale til Oslo Ap, med påfølgende muntlig spørretime 1. juni. Det synes noe uklart hva som er regjerings politikk i skjæringspunktet kriminalitetsbekjempelse, asylpolitikk og distriktspolitikk.

Svar:

Regjeringen har lagt frem for Stortinget et lovfor-
slag som vil utvide politiets adgang til å benytte
tvangsmidler overfor utlendinger som skjuler sin
identitet, unndrar seg utsendelse eller begår krimina-
litet. Det vises til Prop. 138 L (2010-2011) Endringer
i utlendingsloven (utvidet adgang til fengsling mv.).

Ett av de tiltakene som er foreslått i lovproposi-
sjonen, er at man skal kunne pålegge asylsøkere og
personer med ulovlig opphold meldeplikt eller be-
stemt oppholdssted, dersom de er ilagt straff eller
treffes på fersk gjerning ved utøvelse av et straffbart
forhold som kan føre til høyere straff enn fengsel i
seks måneder. Dersom den relevante straffebestem-
melsen åpner for at det både kan ilegges fengsels-

straff i inntil seks måneder og bøter, vil kravet til
strafferamme være oppfylt.

Jeg viser videre til mitt svarbrev av i dag på
spørsmål nr. 1603 til skriftlig besvarelse fra represen-
tantent André Oktay Dahl. Det er i svaret redegjort for
hvilke føringer som er gitt i lovproposisjonen om
hvilken praksis som skal gjelde med hensyn til å på-
legge bestemt oppholdssted.

I den fremlagte lovproposisjonen fremmes det
for øvrig også en rekke andre forslag. Det foreslås
blant annet å redusere beviskravene for å fengsle ved
mistanke om falsk identitet eller mistanke om at en
utlending vil unndra seg utsendelse. Dette vil gi poli-
tiet enda bedre forutsetninger for å lykkes med iden-
titetsavklaring og tvangsreturer i de sakene hvor dette
er nødvendig.

SPØRSMÅL NR. 1606

Innlevert 9. juni 2011 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 15. juni 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Kan statsråden avklare regjeringens syn på
hvorvidt NSBs lokaltog på Romerike skal betjene lo-
kalbefolkningens arbeidsreiser på Øvre Romerike,
eller er det riktig å prioritere flypassasjerene med yt-
terligere togavganger?»

BEGRUNNELSE:

NSBs ruteendring i ruteplan 2012 er i hovedsak
en gladnyhet. Det er allikevel noen endringer som
nedprioriterer lokalbefolkningens arbeidsreiser til
fordel for et økt tilbud til flypassasjerene. NSB vil
kopiere rutemønsteret til Flytoget, og vil kutte ut lo-
kale stasjoner mellom Lillestrøm og Gardermoen.
Dette vil øke antall tog for flypassasjerene fra Dram-
men, Asker, Sandvika, Oslo og Lillestrøm til Garder-
moen fra 6 i timen med Flytoget til 7 med NSBs nye
ruteplan. Etter Venstres syn er det først og fremst re-
giontogene som burde styrkes med tanke på å betjene
denne type reiser. De som bor på Leirsund, Frogner,
Lindeberg og Kløfta mister dermed togforbindelsen
til Gardermoen som er den største arbeidsplassen på
Øvre Romerike.

Ruteendringen vil også gi passasjerer fra Jess-
heim 2 avganger i timen mot Oslo, men vil heller
ikke denne gangen gjenopprette forbindelsen mellom

Eidsvoll og Jessheim slik at de som bor i Eidsvoll kan
ta toget til sin arbeidsplass på Jessheim.

Svar:

Samferdselsdepartementet, Jernbaneverket og
NSB har i mange år arbeidet for å kunne gi de reisen-
de et utvidet og bedret tilbud i hovedstadsområdet fra
2012. Når infrastrukturut- byggingen til fire spor i
Vestkorridoren står ferdig i 2012, vil det være inves-
tert nesten åtte milliarder kroner på jernbanen gjen-
nom Asker og Bærum. For å kunne utnytte denne
økte sporkapasiteten, har NSB over flere år nå utar-
beidet forslag til en helt ny rutemodell for nærtrafikk
i Oslo og InterCity.

NSBs forslag til ruteplan fra 2012 er utgangs-
punktet for forhandlinger om ny trafikkavtale mel-
lom staten ved Samferdselsdepartementet og NSB.
NSBs forslag vurderes av departementet og det er
derfor for tidlig å kommentere på enkeltelement i ru-
te tilbudet, herunder stopp- mønsteret på de ulike ba-
nestrekningene. Mitt klare mål er at de reisende skal
oppleve en klar forbedring.

Som varslet i Prop 1 S. (2010-2011) vil jeg kom-
me tilbake til Stortinget med nærmere informasjon
om arbeidet med å innføre ny grunnrutemodell i for-
bindelse med statsbudsjettet for 2012.

SPØRSMÅL NR. 1607**Innlevert 9. juni 2011 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 23. juni 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Vil samferdselsministeren ta initiativ, gjennom kollektivfelt på E-6 og innfartsparkeringsplasser på jernbanestasjonene, til å gjøre det enklere å reise miljøvennlig i Oslo og Akershus?»

BEGRUNNELSE:

Da Torhild Skogsholm var samferdselsminister ble kollektivfeltene åpnet for elektriske biler. Dette bidro til en økning av elektriske biler, blant annet fordi det hadde lønnsomme tidsmessige konsekvenser. Problemene med køer er allikevel ikke løst, blant annet ettersom det ikke finnes noe kollektivfelt utenfor bygrensen inn til Oslo eller nok parkeringsplasser knyttet til jernbanestasjonene nord for Berger i Skedsmo.

Svar:

Jernbaneverket har hovedansvar for innfartsparkerering i tilknytning jernbanestasjoner og Statens vegvesen har hovedansvar for kollektivtrafikktiltak langs riksvegnettet.

Statens vegvesen utfører flere store kollektivtrafikktiltak på E6 i inneværende handlings- programperiode, og vurderer behovene for kollektivtrafikktiltak på E6 i forbindelse med det pågående arbeidet med NTP 2014-2023. Dagens trafikksituasjon og prognoser for fremtidig trafikkvekst gjør det aktuelt å vurdere mer aktiv kollektivprioritering bl.a. på E6 i Oslo-området. Vegvesenet har derfor både sett på konsekvensene av kollektiv- prioritering og planlagt kollektivfelt på flere delstrekninger av E6. Konkret vil det nå bli satt i gang planarbeid for kollektivfelt på

strekningen Hvam - Skedsmovollen E6 nord, som er strekningen på E6 i Akershus med størst framkommelighetsproblemer for busstrafikken i dag.

Samtlige holdeplasser på Hovedbanen nord for Lillestrøm, bortsett fra Nordby, er tilrettelagt for innfartsparkering. Leirsund, Lindeberg, Jessheim, Hauerseier og Dal har ledig kapasitet. Dette henger delvis sammen med at disse holdeplassene i dag har timesavgang i hver retning i motsetning til Kløfta og Frogner som i dag betjenes av to tog i timen i hver retning. Både Kløfta og Frogner har store innfartsparkeringsplasser og begge blir fulle. Innføring av ny grunnrutemodell for togene i Østlandsområdet vil medføre at alle holdeplasser betjenes av to tog i timen. Dette kan innebære en annen fordeling av de reisende enn i dag slik at kapasiteten på de mellomliggende holdeplassene utnyttes bedre. Jernbaneverket arbeider med en overordnet parkeringsstrategi som skal være klar i løpet av året. Parkeringsstrategien skal legges til grunn i de strekningsvise utviklingsplanene til Jernbaneverket. Disse er viktige grunnlag for arbeidet med rulleingen av Nasjonal transportplan.

Ruter har nylig utarbeidet en strategi for innfartsparkering i Oslo og Akershus i samarbeid med bl.a. Jernbaneverket, Statens vegvesen, Oslo kommune og Akershus fylkeskommune. Denne gir et godt grunnlag for prioritering av denne type tiltak gjennom Oslopakke 3 og Nasjonal transportplan. Det kan være aktuelt å anlegge innfartsparkeringsplasser i tilknytning til E6 og andre hovedveger (bussbetjente parkeringsplasser) i tillegg til ved jernbanestasjoner.

Jeg ser ikke behov for å ta ytterligere initiativ overfor etatene nå.

SPØRSMÅL NR. 1608**Innlevert 9. juni 2011 av stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal****Besvart 20. juni 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Stortinget har i dag behandlet Prop. 113 S (2010-2011) om utbygging og drift av Ekofisk. I innstillingen og fra talerstolen har representanter for regjeringspartiene sagt at rettighetshaverne skal framlegge en fornyet vurdering av kraft fra land til Eko-

fisk-området for OED innen 1. juni 2012, og at diskusjonen om elektrifisering av Ekofisk-området kan sees i sammenheng med regjeringens klimamelding.

Betyr dette at klimameldingen blir utsatt ytterligere til høsten 2012, eller kommer den som bebudet høsten 2011?»

Svar:

Utslippene av klimagasser fra petroleumsvirksomheten var i 2010 på 13,8 millioner tonn CO₂-ekvivalenter. Til tross for at disse utslippene er omfattet av EUs kvotesystem og i tillegg er ilagt CO₂-avgift, er det ventet at utslippene fra petroleumssektoren vil øke fram mot 2020. Jeg synes derfor det er positivt at rettighetshaverne skal fremlegge en fornyet vurdering vedrørende bruk av kraft fra land til innretningene i Ekofisk-området innen 1. juni 2012.

Klimakur2020 er en omfattende utredning av mulige tiltak for å redusere Norges utslipp av klimagasser fram mot 2020 i tråd med målene i klimaforli-

ket. I Klimakur2020 er økt bruk av kraft fra land til petroleumsinstallasjoner på sokkelen ett av tiltakene som er vurdert. Ved utarbeiding av utbyggingsplaner ligger det fra før til grunn at oljeselskapene skal finne løsninger som gir lite utslipp av CO₂ samtidig som hensynet til kostnadseffektivitet må ivaretas. Elektrifisering av installasjonen med kraft fra land skal alltid vurderes. Forholdet til kraftsystemet på land og hensynet til den regionale forsyningssikkerheten må være en del av vurderingen, jf Prop. 1 S (2010-2011). Klimameldinga vil som varslet bli lagt fram for Stortinget høsten 2011.

SPØRSMÅL NR. 1609

Innlevert 9. juni 2011 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 17. juni 2011 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Skatteetaten innskjerpet fra årsskiftet kontrollen med D-nummer, noe som skapte mye debatt og usikkerhet. Finansministeren stoppet da praksisen midlertidig og nedsatte et arbeidsutvalg som skulle se på bostedsregistreringen av utenlandske arbeidstagere. Arbeidsgruppen skulle avlevere nye forslag til løsninger innen 1. juni. Problemstillingene berører mange og forventningene er store både til forenkling og klargjøring av regelverket.

Er arbeidsgruppens konklusjoner snart klare?»

BEGRUNNELSE:

D-nummer berører mange og utenlandsk arbeidskraft er helt sentral for store deler av norsk næringsliv. Det er viktig for alt fra turistnæring i Trysil til byggenæringen i Oslo. Det er helt sentralt for å sikre god mobilitet i arbeidsmarkedet at man finner fram til forenklinger, samtidig som man innfører systemer som er sikrere enn tidligere mot bl.a. identitetsjuks. Vi nærmer oss sommer og ferie og dette er en periode der det er viktig at regler og krav rundt D-nummer er klare.

Svar:

Skatteetaten innførte i januar 2011 nye rutiner for identitetskontroll av personer med D-nummer ved utstedelse av skattekort. Dette var et tiltak for å få bukt med de tilfellene der utenlandske borgere har fått til-

delt D-nummer og deretter skattekort på grunnlag av falsk legitimasjon. Det ble også gitt instruks om at skattekontoret samtidig skulle avklare om personer med D-nummer som søkte om skattekort for annet år på rad hadde overholdt reglene om bostedsregistrering. De nye rutinene med bedre kontroll av reglene om bostedsregistrering førte til reaksjoner fra i første rekke svenske arbeidstakere i Norge som ikke ønsket å bli bostedsregistrert her, og også fra norske arbeidsgivere som fryktet negative konsekvenser for tilbudet av arbeidskraft.

Jeg ser det som uheldig dersom arbeidsmarkedet blir påvirket negativt av reglene om bostedsregistrering av utenlandsk arbeidskraft, og det er derfor grunn til å se nærmere på om det bør gjøres endringer i reglene om bostedsregistrering i Norge. Finansdepartementet oppnevnte 14. februar 2011 en arbeidsgruppe som skulle vurdere midlertidige strakstiltak og varige endringer i regelverket for bostedsregistrering av utenlandske arbeidstakere.

Som et strakstiltak har Skattedirektoratet informert skattekontorene om at de inntil videre skal stille i bero saker om bostedsregistrering som har oppstått som følge av at personer med D-nummer søker om skattekort for annet år på rad, og at denne gruppen skal få skattekort uavhengig av spørsmålet om bostedsregistrering.

Arbeidsgruppen har innen fristen 1. juni 2011 levert sitt forslag til endringer i reglene om bostedsregistrering av utenlandske arbeidstakere. Departemen-

tet arbeider nå videre med saken og det tas sikte på at et eventuelt forslag til regelendringer sendes på høring før sommeren.

Når det gjelder D-nummerordningen har Finansdepartementet nedsatt en tverrdepartemental arbeids-

gruppe som skal redegjøre for dagens ordning, identifisere eventuelle svakheter og foreslå eventuelle tiltak som kan bedre D-nummerordningen. Arbeidsgruppen skal levere en rapport til departementet i løpet av høsten.

SPØRSMÅL NR. 1610

Innlevert 9. juni 2011 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 17. juni 2011 av kulturminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«I hvilken grad mener statsråden at lov om registrering av innsamlinger fungerer etter hensikten, og hvilke konkrete initiativ vil statsråden eventuelt iverksette for å sikre at hensikten med loven oppnås?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til artikkelen "Norge - et eldorado for pengeinnsamlere i Bistandsaktuelt 19. mai d.å., hvor det fremkommer at sentrale aktører innenfor frivillig sektor er av den oppfatning at Lov om registrering av innsamlinger ikke fungerer etter hensikten.

Mange frivillige organisasjoner er avhengige av private bidrag gjennom f.eks. innsamlinger for å kunne løse viktige samfunnsoppgaver. "Useriøse" innsamlere vil kunne bidra til å undergrave troverdigheten til disse organisasjonene. Det er ikke en utvikling undertegnede ønsker.

Ifølge ovennevnte artikkel pekes det bl.a. på det fortsatt finnes mange useriøse innsamlingsaktører. I artikkelen fremgår det at det er relativt enkelt å drive useriøs innsamling utenfor Innsamlingskontrollen i Norge, blant annet fordi kontrollen er for lite kjent. Dette står i kontrast til statsrådets inntrykk av situasjonen, jf. Dok. nr. 15:200 (2009-2010).

Undertegnede har merket seg at sentrale aktører innenfor frivillig sektor ønsker sterkere kontroll av aktører også utenfor Innsamlingskontrollen, profesjonalisering av kontrollen og satsning på promotering av logoen og Innsamlingskontrollen. For Venstre er det viktig at det legges opp til en ubyråkratisk og troverdig kontroll i forhold til pengeinnsamling, både for å bevare folks tillit til innsamlinger generelt og sikre, at pengene som er gitt til innsamlinger kommer fram til det angitte formål.

Svar:

Da regjeringen vedtok lov om registrering av innsamlinger i 2007 var hovedmålsettingen å bidra til å opprettholde eller øke tilliten mellom givere og innsamlingsaksjoner.

Formålet med loven er å medvirke til at midler som gis til innsamlinger i størst mulig grad gir overskudd til beste for det oppgitte formål med innsamlingen. Med innsamling menes i denne lov enhver frivillig innsamling av penger eller gaver rettet mot offentligheten til inntekt for samfunnsnyttige formål.

Innsamlingsregisteret skal være et verktøy for organisasjonene. Vi ønsker at flest mulig av både de små og de store innsamlingene og organisasjonene skal se nytten av å være registrert. Innsamlingskontrollens logo (IK merket) skal være et kvalitetsstempel som folk kjenner. Kulturdepartementet har derfor gitt et tilskudd på kr 210 000 til Norges Innsamlingsråd. Tilskuddet skal bidra til mer informasjon om og økt kompetanse på innsamlingsfeltet, blant organisasjonene og publikum, samt styrke fokus på Innsamlingsregisteret og IK merket. Vi håper dette kan bli et bidrag i arbeidet med å styrke anerkjennelsen av de seriøse innsamlingene og organisasjonene.

Jeg vil minne om at Lov om registrering av innsamlinger fortsatt er relativt ny. Den trådte i kraft 1. juli 2009. Innsamlingskontrollen har gjort en god jobb i utviklingen av registeret og fortsetter arbeidet med å gjøre relevante forbedringer.

Skal Innsamlingsregisteret nå sitt fulle potensial er vi avhengige av at organisasjonene støtter opp om registeret, slik at det etter hvert er mindre aktuelt for givere å støtte opp under innsamlinger som ikke er registrert. Foreløpig er 84 organisasjoner og innsamlinger registrert i Innsamlingsregisteret. Dette er flere enn de som var en del av Innsamlingskontrollen før loven trådte i kraft.

Kulturdepartementet er godt kjent med problemstillingene knyttet til useriøse aktører i innsamlingsmarkedet og har løpende dialog med Innsamlingskontrollen og Norges Innsamlingsråd om saken.

SPØRSMÅL NR. 1611**Innlevert 10. juni 2011 av stortingsrepresentant Robert Eriksson****Besvart 16. juni 2011 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«I dag er Lierne kommune, en av to kommuner, i fylket som står uten tilgang arbeidsmarkedstiltak i form av VTA og APS.

Vil statsråden se på om det er mulig innenfor vedtatt budsjettramme og omdisponere noen flere midler til Nav Nord-Trøndelag, slik at de kan finansiere to nye APS-plasser i Lierne kommune, og vil statsråden legge til rette for en egen bevilgningspott, i Statsbudsjettet 2012, der man kan søke om prosjektstøtte for å få flere kommunen til å samarbeide om etablering av vekstbedrifter?»

BEGRUNNELSE:

Lierne kommune i Nord-Trøndelag planlegger å etablere en Vekstbedrift i kommunen. I Nord-Trøndelag er det bare kommunene Lierne og Røyrvik som ikke har tilgang til en vekstbedrift.

Lierne kommune har startet en dialog med NAMAS Vekst AS, som i dag har etablert avdelinger i kommunene Høylandet, Grong, Overhalla og Namskogane). Formålet med dialogen er å etablere et samarbeid mellom bedriften og kommunen, slik at man kan realisere etablering av egen avdeling i Lierne kommune.

Det har videre vært dialog med Nav Nord-Trøndelag, som har gitt tilsagn om 3 nye VTA plasser. De øvrige plassene må NAMAS omdisponere til opprettelse av en eventuell avdeling i Lierne. Utfordringen for NAMAS er at de ikke har ledige plasser som kan frigis til dette formålet, men har uttrykt seg positiv til at man innlemmer Lierne kommune, men at de da må finansiere 8 plasser selv, inkludert 5 VTA-plasser. Ut fra hva undertegnede har forstått så har Nav Nord-Trøndelag i ettertid stilt seg positive til å finansiere 3 VTA plasser og 1 APS, mens at 2 APS plasser overflyttes fra NAMAS Vekst AS. Kommunen på sin side har sagt at man stiller seg positiv til å være med å finansiere etableringen av en avdeling, men at de ikke har økonomiske rammer til å finansiere hele 5 plasser. De har på sin side funnet økonomisk rom for 2 plasser.

NAMAS Vekst har i dag 3 tiltak i utførelsesarbeidet. I de senere år har bedriften påtatt seg diverse tjenesteoppdrag, vedlikehold av sentrumsområder og drift av et miljøborg og transport av hvitevarer for Expert-kjeden. Dette er arbeidsoppgaver som synliggjør bedriften i nærmiljøet og bidrar til flere og interessante arbeidsoppgaver i utførelsesarbeidet.

Lierne kommune er en grensekommune mot Sve-

rige, og målt i areal er kommunen større en hele Vestfold fylke til sammen. Fra Sørli i Lierne til nærmeste NAMAS avdeling er det 140 km. I den sammenheng er det forståelig at man ikke kan pålegge eller forvente brukerne at de daglig skal ha en reiseavstand på inntil 280 km. (til sammen), for å kunne benytte seg av et sårt trengt tilbud.

For å opprettholde et godt tilbud på arbeidsmarkedstiltak ute i distriktene, og da spesielt i kommuner med få innbyggere men med store reiseavstander, vil det være fornuftig at det stimuleres til samarbeid mellom flere kommuner. For at dette skal kunne bli en suksess er det helt avgjørende at en utvidelse med flere kommuner ikke går på bekostning av reduksjon i eksisterende tiltaksplasser i de øvrige kommunene. Det er videre viktig at man legger til rette for et realistisk spleiselag mellom Nav og kommunene. I dette tilfellet mener undertegnede det vil være naturlig at det ble lagt til rette for at Nav Nord-Trøndelag dekket utgiften til samtlige av de tre nye APS plassene. Det at kommunen ligger er en grensekommune mot Sverige, gjør det videre, i ett lengre perspektiv, interessant og tenkte nytt med muligheter for å utvikle et prøveprosjekt med felles VTA plasser på tvers av landegrensene.

Svar:

Arbeids- og velferdsetaten har et bredt spekter av tiltak som kan benyttes for å gi arbeidsrettet bistand. Tiltak skal i størst mulig grad tildeles ut i fra individuelle behov. Arbeids- og velferdsetaten har ved de lokale NAV-kontorene best informasjon om sine brukere og om situasjonen på det lokale arbeidsmarkedet. Ansvar for gjennomføring av arbeidsmarkedstiltakene delegeres derfor til Arbeids- og velferdsetaten. Dette innebærer at etaten, gitt gjeldende budsjettrammer og øvrige føringer, har frihet til å vurdere hvor tiltakene bør benyttes og hvilke tiltak som er mest hensiktsmessige å ta i bruk.

Ved årets inngang fordeler Arbeids- og velferdsetaten tiltaksplasser for ledige og for personer med nedsatt arbeidsevne mellom fylkene. Antall tiltaksplasser for personer med nedsatt arbeidsevne fordeles på bakgrunn av omfanget av, og eventuell antatt utvikling i antall personer med nedsatt arbeidsevne med behov for arbeidsmarkedstiltak i hvert fylke. Tiltaksplasser for ledige tildeles på bakgrunn av hvert fylkes andel av alle ledige, samt fylkets beholdning av ledige i gruppene ungdom, innvandrere og langtidsledige. Hvilke tiltakstyper som benyttes og

hvor i fylket plassene bør benyttes, avhenger av hva som er hensiktsmessige for at den enkelte skal komme i arbeid. Det vil ikke nødvendigvis være slik at alle landets kommuner skal ha alle typer tiltak.

I Revidert nasjonalbudsjett 2011 foreslås det en tiltaksgjennomføring som gir 1 300 flere tiltaksplasser i måneden til personer med nedsatt arbeidsevne sammenlignet med den tiltaksgjennomføringen som var planlagt i Nasjonalbudsjettet 2011. Samtidig legges det opp til 1 050 færre plasser til helt ledige grunnet den bedre situasjonen på arbeidsmarkedet. Etter behandlingen av Revidert nasjonalbudsjett og Prop. 120 S (2010-2011) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet 2011 vil Arbeids- og velferdsdirektoratet planlegge tiltaksgjennomføringen for resten av året.

Bedrifter som er arrangører av varig tilrettelagt

arbeid (VTA) og arbeidspraksis i skjermet virksomhet (APS) skal være organisert som aksjeselskap med kommunal/fylkeskommunal aksjemajoritet, jf forskrift om arbeidsrettede tiltak. Arbeids- og velferds-etaten kan godta annen organisering dersom det anses som hensiktsmessig ut fra hensynet til gjennomføring av tiltaket. Det innebærer at vekstbedrifter og atfføringsbedrifter som hovedregel vil ha kommunalt eierskap. I mange tilfeller eier flere kommuner slike virksomheter sammen. Det er derfor ikke noe i veien for at flere kommuner kan samarbeide om etablering av en vekstbedrift, og dette forutsetter verken prosjektstøtte eller egen statlig bevilgningspott. Tildeling av tiltaksplasser vil imidlertid, som jeg har nevnt ovenfor, være avhengig av Arbeids- og velferdsetatens vurdering av behovet i hvert enkelt tilfelle.

SPØRSMÅL NR. 1612

Innlevert 10. juni 2011 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 20. juni 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Miljøvernministeren har nå passert 2 års behandlingstid for trasévalg for E6 ved Åkersvika på Hamar. Dette til tross for at det er et unisont krav lokalt at man skal følge eksisterende trasé. Mange mennesker lever i uvisse, alternative løsninger vil berøre mange sterkt. Valg av eksisterende trasé er minst belastende og vesentlig billigere enn noe alternativ. Vegen har gått gjennom dette området i svært lang tid.

Når skal statsråden vise at han respekterer lokaldemokratiets ønsker?»

Svar:

Jeg har stor respekt for lokaldemokratiet og de ønsker som har kommet til uttrykk gjennom Hamar kommunes vedtak av alternativ A, som trasévalg for framtidig E6 forbi Åkersvika. Samtidig er det min

oppgave som miljøvernminister å lytte til de sterke faglige råd som har kommet fra fylkesmannens miljøvernavdeling, Direktoratet for naturforvaltning og det internasjonale Ramsarsekretariatet, om at alternativ B bør velges.

Vi har hatt en åpen prosess med bred medvirkning i denne saken. Dette har dessverre tatt lang tid, men jeg mener fortsatt det er nødvendig å kjøre slike grundige prosesser, der alle sider av saken kommer fram og blir vurdert.

Jeg arbeider fortsatt med å finne en løsning som ivaretar de motstridende interessene på en best mulig måte, og som samlet sett får minst mulig negativ virkning. Jeg må derfor bruke den tid som er nødvendig for å komme fram til en god løsning i denne vanskelige saken.

SPØRSMÅL NR. 1613**Innlevert 10. juni 2011 av stortingsrepresentant Bjørn Lødemel****Besvart 20. juni 2011 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Sogn og Fjordane er eit av dei fylka i landet som har lågast politidekning. Tal frå Politimeisteren i Sogn og Fjordane viser at politidekninga er på 1.1 politiårsverk per 1000 innbyggjarar. I Politi 2020 blir det vist til at politidekninga bør hevast til 2.0. Politimeisteren i Sogn og Fjordane ønskjer å heve politidekninga til 1.5, og for å kome opp på det talet trengst det 40 nye stillingar.

Kva konkret vil statsråden gjere for å auke politidekninga i Sogn og Fjordane og når vil målsettinga om 1.5 bli nådd?»

GRUNNGJEVING:

Sogn og Fjordane er eit fylke med store avstandar, fjordar og fjell. Det er også eit fylke som kallar seg trivselsfylket med god grunn. Folketalet i fylket er relativt stabilt.

Ein av grunnane til at Sogn og Fjordane kallar seg trivselsfylket er at det er låg kriminalitet. Politi og lensmannsetaten har sin del av æra for dette. Dei driv aktivt førebyggjande arbeid i lag med kommunane i fylket, og dei deler kunnskap og erfaring med kommunale tenester og frivillige organisasjonar. Politimeisteren og hans medarbeidarar rundt om i fylket ønskjer å prioritere dette arbeidet høgt, og det er viktig for å halde på dei gode tala når det gjeld kriminalitet.

Dessverre ser vi at også vårt fylke vil få utfordringar med aukande kriminalitet. Dette kan vi ikkje akseptere. Derfor er det heilt avgjerande at Sogn og Fjordane får sin del av den auken i politistillingar som Politi 2020 legg til grunn, og som det er brei tilslutning til.

Politimeisteren i Sogn og Fjordane har eit rett-kome krav om å få 40 nye stillingar for å kome opp i ei politidekning på 1.5, og det er viktig å få ei klår tilbakemelding frå justisministeren om nå og korleis det skal skje.

Svar:

Det har vore ei stor auke i talet på årsverk i politi og påtalemakta dei siste åra. Tall frå Fornyings-, administrasjons- og kyrkjedepartementet (FAD) frå Statens sentrale tenestemannsregister, viser ei auke på 1 915 årsverk frå 1. mars 2005 til 1. oktober 2010. I tillegg fører ein time utvida arbeidstid i veka for om lag 9 000 tilsette til auka arbeid tilsvarande om lag 230 årsverk. Det er såleis relativt store auker i bemanninga som vi no ser. Opptaket av studentar til Politihøgskolen har auka vesentleg dei siste åra, og er no på eit rekordhøgt nivå på 720 studentar både for 2010 og 2011. Det ligg såleis til rette for at bemanninga kan aukast framover også. For regjeringa er det eit mål å auke politidekninga til to politiårsverk pr. 1000 innbyggjar innan år 2020. Målet om to politiårsverk pr. 1000 innbyggjar er eit landsgjennomsnitt. Det er eit langsiktig mål og vi er allereie godt i gang. Politidekninga på landsbasis er ei utfordring vi har overteke frå tidlegare regjeringar. I og med at det tek tre år å utdanne politifolk, vil det dessverre framleis ta noko tid før målet om to politiårsverk pr. 1000 innbyggjar er nådd. Regjeringa arbeider kontinuerleg for å skaffe politi- og lensmannsetaten meir ressursar, fleire folk og betre rammevilkår både på kort og lang sikt. Den gode politiinnsatsen som vert gjort, mellom anna i Sogn og Fjordane politidistrikt, må halda fram.

Politi og påtalemakta har vidare hatt ei stor auke i budsjetta frå 2005 til 2011. I 2005 var det salderte budsjettet på 8,223 milliardar kroner, medan det i 2011 er på 12,163 milliardar kroner. Dette er ei auke på 3,94 milliardar kroner. Sogn og Fjordane politidistrikt har auka sitt budsjett med 36,5 mill. kr (frå 105,6 mill. kr til 142,1 mill. kr) frå 2005 til 2011. Talet på årsverk for politidistriktet har auka frå 177 pr. 01.10.2005 til 190 pr. 01.10.2010 (kjelde FAD).

Det overordna prinsippet for styring av politi- og lensmannsetaten er rammestyrt. Budsjetttramma og politimeisteren sine prioriteringar, vert såleis avgjerande for bemanninga og politidekninga lokalt. Politimeisteren i Sogn og Fjordane sine prioriteringar vil vera bestemmende for når hans mål om politidekning på 1,5 politiårsverk pr. 1000 innbyggjar vil bli innfridd.

SPØRSMÅL NR. 1614**Innlevert 10. juni 2011 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg****Besvart 20. juni 2011 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Moss kommune har valgt å gå til en boikott av Ryanair og forbyr kommunalt ansatte å benytte dette flyselskapet ved arbeidsreiser.

Er dette en handling som statsråden støtter, anser som lovlig, og synes statsråden at det er god forvaltningsskikk å foreta sånne avgjørelser basert på mediaoppslag?»

BEGRUNNELSE:

Ryanair er det største flyselskapet på Moss lufthavn Rygge og tilbyr reiser til et bredt utvalg av destinasjoner. Ordføreren sin begrunnelse for å nekte Ryanair å levere tjenester til kommunen er at Ryanair operer i strid med kommunens interne etiske reglement. Moss kommune har ikke vært i kontakt med Ryanair for å finne ut om de opererer i strid med kommunens etiske regelverk, men har basert seg på påstander i media.

Svar:

På generelt grunnlag er jeg som statsråd tilbakeholden med å gå inn i enkeltsaker i enkeltkommuner. Det er en tilnærming jeg mener tjener lokaldemokratiet best. Mitt utgangspunkt og min generelle forventning til kommunene er at de avgjørelser som de trefter er i overensstemmelse med både norsk lov og god forvaltningsskikk.

Som statsråd er det heller ikke min oppgave å ta stilling til lovligheten av avgjørelsen som er foretatt i Moss kommune. Jeg vil blant annet vise til kommuneloven § 59, som inneholder regler om lovlighetskontroll av kommunale avgjørelser. Etter delegasjon er det fylkesmannen som er gitt kompetanse etter § 59 til å lovlighetskontrollere kommunale avgjørelser.

SPØRSMÅL NR. 1615**Innlevert 10. juni 2011 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg****Besvart 20. juni 2011 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«Hvorfor blir nærmest alle søknader om innvilgelse av turistområder i Østfold avvist, mens praksis for innvilgelse er svært liberal andre steder, og hva vil statsråden gjøre for at søknader om innvilgelse av turistområder i Østfold ikke blir konsekvent avvist av prinsipp, da dette er viktig for å sikre likebehandling?»

BEGRUNNELSE:

Det viser seg å være en svært ulik praksis på innvilgelse av søknad om turistområde i ulike fylker. I enkelte fylker synes det å være en svært liberal praksis fra fylkesmannen når det kommer til behandling av slike søknader, mens fylkesmannen i Østfold ser ut til å føre en konsekvent linje på at alle slike søknader skal avvises. Da enkelte områder som Båstad i Trøgstad allerede er erklært som et turistområde (ble

det før 2004), og andre områder i Østfold med langt flere turister som for eksempel Larkollen i Rygge blir avslått, er dette en forskjellsbehandling.

Svar:

Fylkesmannen kan etter søknad fra kommunen ved forskrift bestemme at et område skal regnes som "typisk turiststed". En slik forskrift har som konsekvens at faste utsalgssteder i det aktuelle området kan holde åpent på søn- og helligdager hele eller deler av året, uten hinder av hovedregelen om søndagsstengte butikker, jf. lov 24. februar 1995 nr. 12 om helligdager og helligdagsfred (helligdagsloven) § 5. Som typisk turistområde kan etter loven bare regnes område der salget i de aktuelle periodene hovedsakelig skjer til turister. Utover dette beror det på Fylkesmannens frie skjønn om kommunens søknad skal imøtekommes. Det må foretas en konkret vurdering i hvert en-

kelt tilfelle der alle aktuelle interesser blir trukket inn. Jeg forutsetter at Fylkesmannen foretar en slik vurdering når kommunen fremmer søknad om at et område ved forskrift skal regnes som ”typisk turiststed”. Jeg følger med på Fylkesmennenes praksis,

men jeg kan ikke se at Østfold på en særlig måte skiller seg ut blant fylkene når det gjelder antallet forskrifter om typiske turiststeder. Østfold har flere typiske turiststeder (Båstad, gamlebyen i Fredrikstad, Hvaler og Marker).

SPØRSMÅL NR. 1616

Innlevert 10. juni 2011 av stortingsrepresentant Mazyar Keshvari

Besvart 20. juni 2011 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Hva vil justisministeren gjøre for å styrke Oslo politiet og få tilbake tryggheten i Oslo?»

BEGRUNNELSE:

De siste månedene har uttrykket satt seg i Oslo. Voldskriminaliteten har økt etter at politiet omprioriterte den mobile politiposten som var plassert midt i sentrum. Flere brutale overfallsvodtekte skjedde på kort tid. I tillegg skaper åpne rusmiljøer og narkotikaomsetning langs Akerselva utrygghet.

Det er i denne situasjonen regjeringen har foreslått å inndra 36,4 millioner kroner fra Oslo politidistrikt til IKT-investeringer. Dette er penger som kunne vært brukt til økt bemanning, et mer synlig politi og mer kriminalitetsforebygging. Disse faktorene er velkjent for økt trygghet i befolkningen. Det er også kjent at det er færre politi i landes hovedstad nå enn før.

Svar:

Oslo er en trygg by. Ni av ti som bor i Oslo politidistrikt føler seg trygge der de bor og ferdes, viser Politiets nasjonale innbyggerundersøkelse. Befolkningen i Oslo er også blant de som i størst grad opplever at politiet er der det skjer, når det skjer.

Det er et overordnet mål for regjeringen å sikre at politiet har tilstrekkelig bemanning og kompetanse for de oppgaver som skal utføres. Under denne regjeringen har politi og påtalemyndigheten fått tilført betydelige ressurser. Politibudsjettet 2010 ga tidenes største med hele 1,3 milliarder, rekordopptak på Politihøgskolen med 720 studenter, og videreføring av 460 sivile stillinger fra krisepakken som regjeringen la frem i 2009. Denne satsingen videreføres i 2011-budsjettet.

Regjeringen er opptatt av at Oslo politidistrikt skal ha gode rammebetingelser. Oslo politidistrikts

budsjett har økt fra 1,3 milliarder kroner i 2005 til 1,9 milliarder kroner i 2011. Dette er en økning på over en halv milliard, ca 46 %. I tillegg har Oslo politidistrikt i revidert nasjonalbudsjett for 2011 fått en tilleggsbevilgning på 20 mill. kr til anskaffelser og fornyelser av utslitt og gammelt materiell til beredskapsstroppen.

Oslo politidistrikt fikk både i 2009 og 2010 økt budsjettet tilsvarende 20 nye politiårsverk blant annet for å sikre jobb til ferdigutdannede studenter fra Politihøgskolen. I tillegg har politidistriktet fått økt budsjettet med 22 politiårsverk for å kunne tilby stillinger til studenter som uteksamineres fra PHS i 2011.

I forbindelse med regjeringens tiltakspakke i 2009, jf. St.prp. nr. 37 (2008-2009), fikk Oslo politidistrikt tildelt 100 årsverk. Denne styrkingen skulle blant annet frigjøre om lag 60 årsverk som ble brukt til transport og vakthold til operativ polititjeneste. Dette viser at Oslo-politiet er betydelig styrket under denne regjeringen.

Jeg vil samtidig nevne at oppklaringsprosenten i Oslo politidistrikt har økt fra 20 % i 2009 til 23,7 % i 2010. Saksbehandlingstiden for oppklarte forbrytelser ble redusert fra 121 dager i 2009 til 117 dager i 2010.

Representanten hevder i sin begrunnelse for spørsmålet at voldskriminaliteten i Oslo “har økt etter at politiet omprioriterte den mobile politiposten som var plassert midt i sentrum”. Han tar også opp andre typer alvorlig kriminalitet, som både Justisdepartementet og politiet ser svært alvorlig på og prioriterer innsatsen mot.

Oslo politidistrikt opplyser at det har vært en økning på 97 voldssaker fra mai 2010 til mai i år. Dette er naturligvis en uheldig utvikling, men den skyldes ikke manglende innsats fra politiet. Oslo politidistrikt har gjort visse endringer på den mobile politiposten i sentrum. Den vil fortsatt være bemannet og i aktiv

tjeneste. For å kunne utnytte denne ressursen mer effektivt vil den bli plassert på forskjellige steder til forskjellige tider i døgnet. I sommer vil Oslo politidistrikt i tillegg styrke ordenstjenesten og den forbyggende innsatsen ved å bemanne ytterligere en mobil politipost. Det vil dermed være to operative politiposter i Oslo sentrum i sommer.

Bekjempelse av narkotikakriminalitet er en prioritert oppgave for politiet. Politiet vil, også i sommer, ha særlig oppmerksomhet mot Oslo S og nærområdet, samt Akerselva opp til Grünerløkka. Aktiv uniformert tjeneste vil bidra til å forebygge utviklingen av - og redusere salgs- og brukersteder, og gjøre bymiljøet tryggere og triveligere for alle. I tillegg vil det bli gjennomført aksjoner og målrettet innsats, særlig mot narkotikaomsetningen, med både sivilt og uniformert politi. Særlig barn og unge under 18 år som befatter seg med salg og/eller bruk vil bli fulgt opp.

Oslo politidistrikt la nylig frem rapporten "Voldtekt i den globale byen – endringer i anmeldte voldtekter og seksualkultur i Oslo". I rapporten analyseres anmeldte voldtekter og voldtektsforsøk i politidistriktet i 2010. Rapporten er utarbeidet for å danne grunnlag for politiets forbyggende arbeidet mot voldtekt. Denne rapporten gir oss et svært godt grunnlag for å utvikle nye og forbedrede tiltak i arbeidet mot voldtekt.

Som oppfølging av Voldtektsutvalgets utredning (NOU 2008:4) har vi etablert en egen etterforskningsgruppe ved Kripos, som skal arbeide mot seksualisert vold. Åtte stillinger var på plass i 2010. Ytterligere fire stillinger besettes i løpet av 2011. Vi

skal gjøre alt vi kan for at disse overgrepene forebygges, etterforskes og iverksettes.

Representanten hevder at regjeringen har foreslått å inndra 36,4 millioner kroner fra Oslo politidistrikt til IKT-investeringer. Det er ikke snakk om å trekke om trekke midler ut av politiets driftsbudsjett, men en intern omdisponering som politidistriktene har sett nødvendigheten av. Felles investeringer innen infrastruktur samt drift- og forvaltning av nye datasystemer er nødvendig for å bedre politiets effektivitet og resultatoppgjør og sikre god samhandling og informasjonsflyt i straffesakskjeden. Dette er en ekstraordinær og tidsbegrenset satsing på IKT, noe som betyr at driftsmidler igjen vil kunne frigjøres på sikt.

Jeg arbeider for at politiet skal ha tilstrekkelig ressurser og gode rammevilkår for å ivareta publikums behov for service og beredskap. Under denne regjeringen har politi- og påtalemyndighetens budsjett økt med 3,9 milliarder kroner og opptaket på Politihøgskolen til rekordhøye 720 studenter.

Det er politimesteren som har ansvaret for ressursfordeling og tjenesteordninger i politidistriktet, og han vurderer om ressursene skal benyttes til stillinger eller settes inn på andre viktige områder for å sikre hele politidistriktet en god polititjeneste. Slik må det være fordi politimesteren kjenner de lokale utfordringene og kan vurdere hvilke tiltak som gir best effekt. Jeg har tillit til at politimesteren foretar de nødvendige prioriteringer for å sikre hele politidistriktet en god polititjeneste.

SPØRSMÅL NR. 1617

Innlevert 10. juni 2011 av stortingsrepresentant Arne L. Haugen

Besvart 21. juni 2011 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«Jeg viser til og takker for Statsrådets skriftlige svar (DOK nr 15:1357 (2010-2011)) på mitt spørsmål om konsekvenser av store kutt i overføringene til landbruket. I svaret sies det bl.a.: "Et kutt i overføringene på 4 mrd. kroner vil isolert sett innebære at jordbrukets inntekter reduseres med ca. 71 000 kroner pr. årsverk."

Hvordan vil en slik inntektsreduksjon pr årsverk fordele seg på våre 19 fylker, også dersom man tar utgangspunkt i de reelle kuttene fra FrP og H på hhv. 6,45 mrd. kr og 2,13 mrd. kr?»

BEGRUNNELSE:

I mitt tidligere spørsmål ble det tatt utgangspunkt i et kutt i størrelsesorden 4 mrd kroner, som er sannsynlig dersom man tar utgangspunkt i FrP og H sine posisjoner i dag. Det er imidlertid ønskelig å få informasjon om hvor mye det må antas at jordbrukets inntekter blir redusert dersom man tar utgangspunkt i de reelle kuttforslagene fra FrP og H til statsbudsjettet for 2011, på hhv. 6,45 mrd. kroner og 2,13 mrd. kroner, og hvordan dette vil fordele seg på de forskjellige fylker, dersom man tar utgangspunkt i dagens mottakere av overføringer/tilskudd til landbruket.

Svar:

Dette er et spørsmål det er vanskelig å besvare. For det første kjenner vi ikke i detalj hvordan FrP og H vil innrette de foreslåtte kuttene i overføringene, og for det andre føres det ikke noe totalregnskap for jordbrukssektoren på hvert enkelt fylke. Mange av tilskuddsordningene er i dag differensiert ut fra distrikt og produksjonsvilkår som følger andre grenser enn fylkesgrensene. I tillegg vil det som omtalt i forrige svar ikke være mulig å vurdere de dynamiske effektene.

FrP har i sitt alternative budsjett for 2011 foreslått å redusere bevilgningen over kap. 1150, Jordbruksavtalen med 7,7 mrd. kroner. Videre er det foreslått en ny bevilgning ”Kompensasjonstiltak for omstilling” på 1,5 mrd. kroner. I tillegg er det foreslått bevilgningsendringer til reindrifftsavtalen og til forvaltningen slik at nettoeffekten for rammeområde 11 blir en reduksjon på 6,4 mrd. kroner. Det kan diskuteres hvilke tall som skal legges til grunn for de beregninger som etterspørres.

Jeg har i tidligere sammenhenger regnet på kuttet i jordbruksavtalen, da jeg mener at omstillingstilskudd til de som går ut av næringen ikke kan regnes som næringsstøtte med inntektsvirkning. Et kutt i tilskuddene på 7,7 mrd. kroner i 2011 utgjør 57,7 pst. av de samlede bevilgninger over jordbruksavtalen. I tabellvedlegget er det gjort beregninger for kutt på 7,7 mrd. kroner og for 6,4 mrd. kroner, tilsvarende 48 pst.

Høyre har i sitt alternative budsjett for 2011 foreslått å redusere bevilgningene til kap. 1150, Jordbruksavtalen med 1 930 mill. kroner. Samtidig foreslås det skattereduksjoner og økte bevilgninger til ”jobbskapende” aktiviteter på andre kapitler. Et isolert kutt på 1,93 mrd. kroner innebærer et kutt i tilskuddene over kap. 1150 på 14,5 pst. I tillegg er det også gjort beregninger for et alternativ med kutt i overføringene på 4,0 mrd. kroner, tilsvarende 30 pst.

Vi har tilgjengelige fylkestall for produksjonstilskuddene, tilskudd til avløsning og pristilskudd melk. Dette utgjør om lag 11,0 mrd. kroner av den totale bevilgningen til kap. 1150 i 2011 på 13,3 mrd. kroner. For de øvrige tilskudd er det gjort anslag for den fylkesvise fordeling ut fra den samme relative fordeling som de tilskudd vi har fylkesdata for. De viktigste tilskuddene vi ikke har fylkesdata for er kostnadsreducerende tilskudd som ikke betales direkte til produsentene. Det gjelder for eksempel frakttilskudd, prisnedskrivningstilskudd korn/kraftfôr, tilskudd til rådgivning og avlsarbeid, tilskudd til RÅK med mer.

Tabell 1 viser en beregning av hva de ulike alternativene for kutt i overføringene slår ut med i mill. kroner pr. fylke. Tabell 2 viser de samme fylkestallene beregnet pr. årsverk, basert på SSB sine tall for arbeidsforbruk pr. fylke.

Jeg har i tillegg også lagt ved tabeller som viser utslag av de 4 alternativene beregnet på referansebrukene. Generelt kan det sies at dersom tilskuddene kuttes mer enn prisene, vil produksjoner som henter mye av inntektene sine fra tilskudd få de største inntektskuttene. Høyre og Fremskrittspartiet har også uttalelser om importvern og priser som indikerer prisreduksjoner, men dette er ikke tallfestet. Disse beregningene er derfor basert på uendrede priser.

Utslagene på referansebrukene vil bli noe undervurdert fordi kostnadsreducerende tilskudd som ikke utbetales til landbruksforetakene og andre indirekte tilskudd ikke ligger inne i referansebruksmaterialet på en slik måte at vi kan regne på utslag av kutt.

Vedlegg til svar:

For svar med tabeller, se lenke: <http://www.regjeringen.no/upload/LMD/Vedlegg/Stortinget/Svaraapm61710611.pdf>

SPØRSMÅL NR. 1618

Innlevert 10. juni 2011 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad

Besvart 17. juni 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for å sikre at vi overholder våre forpliktelser knyttet til ILO 169?»

BEGRUNNELSE:

Dagens rovviltpolitikk truer sørsamisk kultur, grunnet høyt rovdrypress. Dette står i strid med ILO-konvensjon nr. 169, som et flertall i stortinget har

sluttet seg til. Dette er igjen aktualisert nå som forhandlingene om et nytt rovdryforlik strandet, noe som kunne gitt føringer for et lavere rovdrypress.

Svar:

Spørsmålet gjelder rovviltpolitikk og ILO-konvensjon nr. 169 om urfolks rettigheter.

ILO-konvensjon nr. 169 inneholder både materi-

elle og prosessuelle bestemmelser som skal ivareta urfolks rettigheter. De materielle bestemmelsene pålegger statene bl.a. å treffe tiltak for å sikre urfolks kultur. Dette omfatter for eksempel kultur i form av samisk reindrift. Ved vurderingen av om forpliktelsene etter ILO-konvensjon nr. 169 er oppfylt, må alle statens tiltak sees i sammenheng. Begrensninger av jakt og felling av rovdyr må således ses i sammenheng med økonomisk støtte og annen støtte til reindriften, og erstatning for rein som blir tatt av rovdyr.

Konvensjonen inneholder som nevnt også prosessuelle regler. Disse gir urfolk rett til å bli hørt og få sine synspunkter vurdert.

Det er etter mitt syn ingen tvil om at norsk rovdyrforvaltning holder seg godt innenfor de materielle forpliktelsene etter ILO-konvensjonen. Det kan heller ikke være tvil om at Norge oppfylder de prosessuelle bestemmelsene etter konvensjonen. Jeg viser her til Sametingets og reindriftnæringens deltakelse i høringer og forhandlinger og samisk representasjon i relevante organer som for eksempel de regionale roviltnevndene.

Også i fremtiden vil vi nøye følge opp forpliktelsene etter ILO-konvensjon nr. 169 i norsk roviltforvaltning.

SPØRSMÅL NR. 1619

Innlevert 10. juni 2011 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland

Besvart 21. juni 2011 av forsvarsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Hvilke vurderinger er gjort av hensiktsmessigheten ved dagens organisatoriske plassering av MCPP-N-programmet, og hvordan anser forsvarsministeren at dagens organisatoriske plassering, samt eventuelle personellkutt i FLO/MEB, vil påvirke programmets kapasitet og interessen for programmet hos amerikanske forsvarsmyndigheter?»

BEGRUNNELSE:

Stortinget har gjennom flere år og i en rekke dokumenter understreket viktigheten av Marine Corps Prepositioning Program - Norway (MCPP - N), jf. blant annet St.prp nr. 77 (2004-2005). Denne representanten er gjort kjent med at programmet i dag ligger under Forsvarets logistikkorganisasjon/MEB, og at ansatte og tillitsvalgte i FLO/MEB er bekymret for hvordan organisatorisk plassering og evt. innsparinger i avdelingen, særlig knyttet til planlagte kutt i årsverksrammer, vil påvirke programmets relevans og interessen hos den amerikanske samarbeidspartneren, USMC.

Svar:

Ved behandlingen av Innst. S. nr. 18 (2006-2007), jf. St.prp. nr. 77 (2005–2006), samtykket Stortinget i inngåelse av en rammeavtale av 8. juni 2005 mellom Norge og Amerikas Forente Stater om forhåndslagring og forsterkning av Norge. Stortinget ble i denne sammenheng også informert om de økono-

miske og administrative konsekvensene av rammeavtalen.

Med bakgrunn i endringene knyttet til fremtidig innretning av Forsvarets logistikkvirksomhet, jf. Innst. S. nr. 7 (2008-2009) til St.prp. nr. 1 (2008-2009), er enheten som understøtter MCPP-N fra norsk side videreført som en del av Forsyningsavdeling Trøndelag underlagt Forsyningsdivisjonen i Forsvarets logistikkorganisasjon. Forsvaret opplyser at den organisatoriske plasseringen av enheten er en konsekvens av de vurderinger som er gjort for å oppnå mest mulig synergieffekter for den samlede forsyningsorganisasjonen i Trøndelag. Forsvaret anser at dagens organisatoriske plassering i hovedsak fungerer godt.

Forsvaret er for tiden inne i den avsluttende fasen av den pågående omstillingen der fokus er rettet mot å forbedre evnen til å løse oppgaver gjennom å fornye og tilpasse organisasjonen. Dette gjøres ved å frigjøre ressurser hovedsakelig innenfor administrasjon og ledelse, og omdisponere ressurser slik at den operative evnen styrkes i samsvar med målsettingene for innværende langtidsplanperiode, jf. også Prop. 1 S (2010-2011). Forsvaret opplyser i denne sammenheng at det er foreslått en begrenset justering av støt-teapparatet i enheten som understøtter MCPP-N ved at enkelte administrative oppgaver samordnes med øvrige tilsvarende funksjoner i Forsyningsavdeling Trøndelag og i Forsyningsdivisjonen. Den foreslåtte justeringen opplyses å ikke ville påvirke produksjonskapasiteten ved enheten. De eventuelle perso-

nellmessige konsekvensene av den foreslåtte justeringen behandles i tråd med gjeldende lov- og avtaleverk.

Det bilaterale samarbeidet med USA om forhåndslagring i Norge er viktig for norsk sikkerhets- og forsvarspolitik. MCPP-N er en viktig pilar i dette

arbeidet som kontinuerlig følges opp av begge parter. Forsvaret opplyser at det gjennom formelle møter og etter besøk ved de ulike lagrene blir gitt gode tilbakemeldinger fra amerikansk side på vår ivaretagelse av de norske forpliktelsene i avtalen. Dette vil bli ivare tatt også i fremtiden.

SPØRSMÅL NR. 1620

Innlevert 10. juni 2011 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 20. juni 2011 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Personer som nylig har avsluttet utdanning når sykdom inntreffer vil ofte ha bedre inntekt på sykdomstidspunktet enn i året/årene før. Slik regelverket er utformet tyder det på at hensikten har vært at personer skal få et høyest mulig beregningsgrunnlag. Denne hensikten ser ikke ut til å bli fulgt i forhold til personer som får sin arbeidsevne nedsatt like etter de har fullført utdanning eller startet i arbeidslivet.

Vil statsråden sørge for at reglene sikrer at denne gruppen også får denne hensikten ivare tatt?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har fått henvendelse vedr en person som ble delvis arbeidsufør på grunn av sykdom like etter ferdig utdanning. Beregningsgrunnlaget for AAP tar utgangspunkt i inntekten året før man ble syk eller gjennomsnittet av de tre siste år dersom dette gir bedre beregningsgrunnlag. I dette tilfellet er det altså slik at det året vedkommende ble syk var bedre lønnsmessig pga. at hun da var ferdig utdannet, noe som dermed medfører et bedre beregningsgrunnlag. Det ser ikke ut som at hensikten med regelverket var å hindre at det ville komme denne gruppen til gode.

Svar:

Rehabiliteringspenger, attføringspenger og tidsbegrenset uførestønad ble fra 1. mars 2010 erstattet

av den nye midlertidige folketrygdytelsen arbeidsavklaringspenger. De tre tidligere ytelsene ble beregnet på en tilsvarende måte, og reglene for hvordan ytelsen skal beregnes ble i all hovedsak videreført.

Arbeidsavklaringspenger skal erstatte inntektsbortfall når arbeidsevnen er redusert som følge av sykdom, skade eller lyte. Størrelsen på arbeidsavklaringspengene bestemmes av grunnlaget for beregning av arbeidsavklaringspenger. Grunnlaget er personens pensjonsgivende inntekt i kalenderåret før arbeidsevnen ble nedsatt med minst halvparten. Dersom det er gunstigere for mottakeren, skal grunnlaget likevel være gjennomsnittet av den pensjonsgivende inntekten i de tre siste årene før dette tidspunktet. Denne regelen fanger opp situasjoner der gradvis fall i inntekten får vesentlige følger for nivået på ytelsen.

Arbeidsavklaringspengene skal utgjøre 66 prosent av beregningsgrunnlaget. Arbeidsavklaringspengene skal likevel ikke være lavere enn to ganger folketrygdens grunnbeløp. Det gis dessuten en forhøyet minsteytelse på 2,44G til personer som pga. en alvorlig og varig sykdom, skade eller lyte som er klart dokumentert, har fått arbeidsevnen nedsatt før de fyller 26 år. Jeg mener at disse reglene i tilstrekkelig grad ivaretar hensynet til dem som har lav opptjening eller som ikke har opptjening. Jeg har derfor ingen planer om å foreslå endringer i beregningen av ytelsen for personer som nylig er kommet i arbeid.

SPØRSMÅL NR. 1621**Innlevert 10. juni 2011 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 27. juni 2011 av olje- og energiminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

«Da Stortinget behandlet saken om grønne sertifikater denne uken understreket Stortinget viktigheten av rask saksbehandling for kraftkonsesjoner. Det er til behandling en søknad om konsesjon til Smibelg og Storåvatn kraftverker.

Når tar statsråden sikte på at denne saken er ferdigbehandlet?»

BEGRUNNELSE:

Konsesjonssøknaden ble innlevert i 2002 – for 9 år siden. Det er blitt forespeilet en avklaring gjentatte ganger, men saken drar ut i tid. Saken er åpenbart konfliktfylt, ved at utbyggingen baseres på ekspropriasjon av private fallretter, som pga dette er blitt båndlagt. Samtidig medfører saken at grunneiere blir låst i en "vent og se" posisjon i forhold til selv å kunne utnytte naturressurser.

Svar:

Regjeringen prioriterer utbygging av fornybar energi. Vannkraft inngår i en slik utbyggingsstrategi

med de muligheter det gir for regulerkraft til utjevning av periodevis produksjon fra annen fornybar energiproduksjon. Tas søknaden fra SKS Produksjon til følge, kan utbyggingen gi en betydelig økt fornybarproduksjon i Saltenområdet.

Søknaden fra SKS Produksjon om utbygging fra 2002 er i stor grad endret gjennom den planendrings-søknaden som ble gjort ferdig i 2005. Endringene har hatt som mål å redusere utbyggingskostnadene, og bedre ivareta hensynet til miljøinteresser, reindrift og kulturminner. Etter at NVEs innstilling ble oversendt Olje- og energidepartementet sommeren 2007, har departementet blant annet behandlet de forskjellige spørsmål knyttet til reindriften i utbyggingsområdet i tråd med de krav som lovverket stiller i den forbindelse.

Søknaden om bygging av Smibelg og Storåvatn kraftverker er en stor og omfattende sak der det er flere viktige hensyn som må ivaretas. Hensynet til de private fallrettighetene er et av disse.

Departementet er nå inne i sluttbehandlingen av saken. Jeg tar sikte på at saken skal være ferdigbehandlet høsten 2011.

SPØRSMÅL NR. 1622**Innlevert 10. juni 2011 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 22. juni 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Hvilke tiltak vil statsråden foreslå for å sikre samsvar mellom regjeringens nasjonale radonstrategi og en helhetlig og målrettet helsepolitikk for å redusere lungekreft i Norge, og er det aktuelt å opprette et medisinsk ekspertutvalg med politisk mandat for å arbeide fram en samordning mellom regjeringens radonstrategi på den ene siden og en målrettet satsing på medisinske forebyggings- og behandlingstiltak mot lungekreft på den andre?»

BEGRUNNELSE:

Helse- og omsorgsministerens svar på spørsmålene Dok 15:1317, Dok 15:1313, 15:1218 og 15:1561 (alle 2010-2011) gir grunnlag for å spørre seg om Re-

gjeringens nasjonale radonstrategi er i samsvar med overordnede helsepolitiske formål.

Mens man skal vektlegge en føre var holdning, er det viktig at forebyggende tiltak prioriteres med utgangspunkt i en kost/nytte vurdering, og hvor sannsynlighet for gjennomførbarhet tas i betraktning. Sammenlignet med andre potensielle tiltak kan omfattende radontiltak i boliger og offentlige bygg fremstå som en lite målrettet og lite kostnadseffektiv helsepolitikk for å redusere antallet lungekreftdødsfall i Norge, sammenlignet med røykeforebyggende tiltak og satsing på nye og mer målrettede kreftbehandlingsmetoder. Det er derfor viktig at myndighetene kan sannsynliggjøre at de prioriterte virkemidler totalt sett gir størst nytte for samfunnet.

Det er blant medisinsk ekspertise tilnærmet enig-

het om røykere har en høyere kreftrisiko fra langvarig radoneksponering sammenlignet med ikke-røykere. Dermed er for eksempel røykekutt et mer målrettet og kostnadseffektivt tiltak for å redusere kreftrisikoen fra radon. Dette medisinske faktumet framgår ikke av Regjeringens radonstrategi.

Regjeringens nasjonale radonstrategi kan medføre store samfunnsmessige kostnader og inngrep. Helsegevinstene fra slike tiltak bør derfor være medisinsk veldokumenterte. Dersom grensene for radonreduserende tiltak settes unødvendig lavt, vil Handlingsplanen for Regjeringens nasjonale radonstrategi ramme folks privatøkonomi og det offentlige med unødvendige høye kostnader i milliardklassen. Private husstander påføres kostnadene i form av påtvunget radonsanering ved salg og utleie, og dessuten markedsrisiko for boliger i såkalt ”radonutsatte områder”. Det offentlige påføres store utgifter til arealplanlegging, bygningssanering, administrasjon og kontroll.

Håndheving av påbud og forbud i forbindelse med radon i boliger vil også medføre inngrep i den vanlige borgers privatssfære, se svar på spørsmål 15:1561. En ny boligmatrikkel med informasjon om påstått helsefare kan komme i konflikt med grunnleggende hensyn til rettssikkerhet og personvern.

Flere spørsmål står ubesvart i Handlingsplanen for Regjeringens nasjonale radonstrategi, for eksempel:

Når vil Handlingsplanens radontiltak gi en målbar reduksjon i lungekreftdiagnoser og lungekreftdødelighet i Norge? Finnes det andre, bedre og mindre kostbare helsepolitiske helsetiltak for å redusere antallet lungekrefttilfeller og senke dødeligheten hos lungekreftpasienter? Er Strålevernets omfattende kartlegging av privatboligers radonnivåer forsvarlig ut fra personvern hensyn?

Det ville vært tjenelig om en medisinsk ekspertkommisjon kunne gi en uavhengig vurdering av Handlingsplanens egnethet som helsepolitisk virkemiddel. En medisinsk ekspertkommisjon under Helse- og omsorgsministeren vil også kunne styrke Regjeringens helsepolitiske troverdighet innen kreftforebygging, kreftdiagnostisering og kreftbehandling.

Svar:

Som jeg viste til i mitt svar på spørsmål nr. 1218 i brev av 29. april 2011 er røyking den hyppigste årsaken til lungekreft. Offentlige myndigheter har i flere tiår hatt et omfattende tobakksforebyggende arbeid som nå gir uttelling i form av færre røykere i befolkningen og derigjennom færre lungekrefttilfeller. Høsten 2011 skal jeg legge fram en ny strategi for å fornye og forsterke innsatsen i det tobakksforebyggende arbeidet. Samtidig som dette arbeidet styrkes,

er det også viktig å gjøre noe med radon, som er en annen årsak til lungekreft. Regjeringen vil derfor ha en offensiv politikk på begge områder.

Når det gjelder spørsmål om kostnadseffektivitet ved radonreduserende tiltak viser jeg til brev av 29. april 2011 med svar på spørsmål nr. 1218. Der fremgår det at både internasjonale og nasjonale analyser viser at radontiltak er kostnadseffektive. I samme brev redegjør jeg for hvilke eksisterende bygg som omfattes av dagens strålevernsforskrift. Kostnader til målinger vil omfatte alle skoler, barnehager, videregående skoler og utleieboliger, mens kostnader til tiltak vil omfatte kun noen bygg og i ulik grad, avhengig av bygningstype, radonnivå og årsaksforhold. For de aller fleste vil det ikke være snakk om svært kostbare radontiltak.

Jeg mener vi må legge et føre-var-prinsipp og et trygghetsperspektiv til grunn i radonarbeidet. Ikke minst er dette viktig når det gjelder skoler og barnehager. Tiltaksgrensen og maksimumsgrensen for radon bygger på internasjonale anbefalinger, jf. svar på spørsmål nr. 1313 i brev av 10. mai 2011. Regjeringens strategiske mål for arbeidet med radonspørsmålet er å arbeide for at radonnivåene i alle typer bygninger og lokaler ligger under gitte grenseverdier og bidra til å senke radoneksponeringen i Norge til så lavt nivå som praktisk mulig. Bakgrunnen for valget av strategiske mål er blant annet at radonrisikoen er proporsjonal med eksponeringen og uten nedre terskelverdi. Dermed vil all reduksjon av radoneksponering kunne gi en helsegevinst.

6. april 2011 ble det avholdt et møte mellom Kreftregisteret, Nasjonalt folkehelseinstitutt og Statens strålevern om radon og kreftrisiko. Etatene er enige om at radon er en velkjent og veldokumentert årsak til lungekreft. Det er også enighet om at de internasjonale risikoeffektene basert på fellesstudier av lungekreft og radon i bolighus er det beste man i dag har, og at sammenhengen mellom radoneksponering og lungekrefttrisiko bør baseres på disse estimatene.

De tre etatene er videre enige om at det særlig haster med å redusere innendørs radonnivå i bygninger med spesielt høye radonkonsentrasjoner. Det er også et mål å redusere de midlere nivåene og dermed den gjennomsnittlige radoneksponeringen av den norske befolkningen på noe sikt.

Vi har organisert en bred tverrfaglig gruppe for oppfølging av den nasjonale radonstrategien. Som jeg redegjorde for i brev av 10. mai 2011, med svar på spørsmål nr. 1313, bidrar blant annet Helsedirektoratet og Nasjonalt folkehelseinstitutt med helsefaglig kompetanse inn i dette arbeidet.

Når det gjelder spørsmålet om kartleggingen av privatboligers radonnivåer er forsvarlig ut fra personvern hensyn viser jeg til at Statens strålevern har

meldt til Datatilsynet om denne registreringen og oppbevaringen av data med hjemmel i personopplys-

ningsloven, jf. brev av 9. juni med svar på spørsmål nr. 1561.

SPØRSMÅL NR. 1623

Innlevert 14. juni 2011 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen

Besvart 20. juni 2011 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Hva mener statsråden om denne saken og har virkelig en så mye ressurser at en kan la hjelpemidler stå i tre år uten å være i bruk?»

BEGRUNNELSE:

Det har vært mange saker som omhandler gruppe-2-biler, og det er bra at saken kommer opp igjen til vurdering til høsten. Dette gjelder en som har søkt gruppe-2-bil og fått avslag, men fikk allikevel henger levert fra Nav uten å ha søkt om denne. Den skulle han ha til å frakte rullestol og minicrosser med. Men det var ingen som spurte om han kunne bruke hengeren, noe han ikke greier. Og der står hengeren ubrukt, noe den nå har gjort i tre år. Søkeren har tatt opp med Nav i form av klage på vedtaket ut i fra at legeerklæringer støtter at han bør ha gruppe 2 bil. Svaret han fikk var at de var jurister og medisinske uttalelser leste de bare. Nav har selv skrevet at han fyller kravene for gruppe-2-biler men må prøve ut hengeren først. Enda dette ikke går og er også dokumentert fra ergoterapeut og fysioterapeut samt lege. Og der står en i dag. En bruker som ikke har gruppe-2-bil, men han har en henger som har stått til "pynt" i tre år. En henger som kanskje andre hadde trengt og som kan bruke den.

Svar:

Jeg oppfatter spørsmålet fra representanten Reiertsen til primært å være knyttet til problemstillingen vedrørende ubrukte hjelpemidler.

Det kan gis stønad etter lov om folketrygd til hjelpemidler som er nødvendige og hensiktsmessige. Dersom hjelpemiddelet ikke benyttes som forutsatt eller vilkårene for stønad lenger er oppfylt, skal hjelpemiddelet leveres tilbake til hjelpemiddelsentralen. Det framgår av opplysningene fra representanten Reiertsen at bruker i saken har fått tilstått en tilhenger som vedkommende ikke opplever som hensiktsmessig for seg, og at tilhengeren har stått ubrukt i 3 år.

Jeg har vært i kontakt med Arbeids- og velferdsdirektoratet, men det har ikke vært mulig å identifisere den konkrete saken representanten Reiertsen viser til ut fra opplysningene som foreligger. Henvendelsen er derfor besvart på generelt grunnlag.

Dersom opplysningene representanten Reiertsen har fått medfører riktighet, er saken ikke behandlet i tråd med det som er gjeldende praksis på hjelpemiddelområdet. Det skal ikke tilstås hjelpemidler (her tilhenger) uten at det er søkt spesielt om dette. Hvis det er tilfelle, er det beklagelig at denne saken har blitt fulgt opp fra arbeids- og velferdsetatens side på en tilfredsstillende måte.

Den enkelte bruker har et ansvar for å melde fra dersom det er tilstått hjelpemidler man ikke lenger har bruk for, og arbeids- og velferdsetaten har et ansvar for å følge opp tilståtte hjelpemidler. Jeg legger til grunn at etaten følger opp dette ansvaret.

SPØRSMÅL NR. 1624**Innlevert 14. juni 2011 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland****Besvart 20. juni 2011 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Roan kommune har pr. brev datert 18.01.10 til Politidirektoratet rettet en henvendelse om fremtidig distriktstilhørighet i Sør-Trøndelag politidistrikt.

Når kan Roan kommune forvente en avklaring om fremtidig distriktstilhørighet?»

BEGRUNNELSE:

Sør-Trøndelag politidistrikt gjennomfører organisasjonsendringer for lensmannskontorene på Fosen. Roan kommunen ønsker at fremtidig distriktstilhørighet blir i Sør-Trøndelag politidistrikt.

Svar:

Regjeringen har i perioden 2005-2011 gjennomført en betydelig styrking av politiet. Bevilgningen til politiet og påtalemyndigheten er økt fra 8,2 milliarder kroner i 2005 til 12,2 milliarder kroner i 2011, en vekst på 4,0 milliarder kroner (48,8 prosent). Det er

viktig at denne styrkingen bidrar til et politi som er bedre i stand til å forebygge og bekjempe kriminalitet, og som samtidig ivaretar befolkningens behov for trygghet, tilstedeværelse og service.

For å oppnå en mer målrettet og effektiv utnyttelse av de til enhver tid tilgjengelige ressurser, er Politidirektoratet blant annet bedt om å utarbeide forslag til ny politidistriktsstruktur. Direktoratets forslag til ny politidistriktsstruktur er et av flere innspill til resultatreformen. Forslaget er oversendt departementet, og vil inngå som grunnlagsmateriale i departementets arbeid med stortingsmelding om videreutvikling av politi- og lensmannsetaten.

Endring i distriktstilhørigheten til Roan kommune betyr en endring i dagens politidistriktsstruktur. Departementet vil komme tilbake til spørsmålet om fremtidig distriktstilhørighet for Roan kommune i stortingsmelding om videreutvikling av politi- og lensmannsetaten, som er planlagt oversendt Stortinget våren 2012.

SPØRSMÅL NR. 1625**Innlevert 14. juni 2011 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 24. juni 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«En kan ved jevne mellomrom lese i mediene at dersom man bare stanser skjenkingen ved restaurantene i byene så vil volden bli betydelig redusert. Hva som ligger til grunn for disse uttalelsene er nok enkeltteksempler og utsagn om hvilke erfaringer noen kommuner har gjort seg. Det er imidlertid svært vanskelig å få svar på hvilken forskning utsagnene bygger på.

Kan statsråden redegjøre for dette samt gi en oversikt over hva som er skjedd i de kommuner som har innskrenket skjenketid hva gjelder alle former for vold?»

BEGRUNNELSE:

Det kommer med jevne mellomrom oppslag i mediene om at dersom en innskrenker skjenketiden

fra klokken 0300 til klokken 0200 så vil volden bli redusert. Dette er uttalelser som også er kommet fra medlemmer av Regjeringen. Det er imidlertid vanskelig å se hvilken forskning dette utsagnet bygger på, og om den totale volden blir noe særlig redusert dersom en ser dette over tid. I all hovedsak blir det meste av den alkoholen som konsumeres drukket privat og ikke på restauranter. Det er derfor ønskelig at det blir laget en fullstendig oversikt om den virkningen en har hatt i de byene man har innskrenket skjenketidene de senere årene hva gjelder særlig vold i sentrum, vold i hjemmet og hvordan det har gitt seg utslag i omsetning og tap av arbeidsplasser i de samme byene. Det er ikke til å legge skjul på at det kommer svært ulike signaler fra de forskjellige kommuner og hvilke erfaringer de har trukket, men det som er felles er at det ikke foreligger noen klar og utvetydig statistikk og oversikt over disse erfaringene en

har trukket. det må nå derfor forventes at denne frem-scaffes, og det over alle kommunene, slik at debatten i tiden fremover kan bygge på fakta fra alle kommunene som har innført kortere stenetid og ikke enkelterfaringer fra noen kommuner.

Svar:

Stortinget har som kjent nylig behandlet spørsmålet om maksimaltiden for skjenking av alkoholholdig drikk, bl.a. gjennom Prop. 48 L (2010-2011) om endringer i alkoholloven og vinmonopolloven. Det ble ikke fremmet forslag om en innskrenkning av alkohollovens maksimaltid for skjenking og stortinget sluttet seg til proposisjonen.

SIRUS har startet et arbeid med å se på sammenhengen mellom vold og skjenketid i de 30 største byene i Norge. Dette arbeidet vil kunne gi bedre systematisk informasjon om sammenhengen mellom vold og endringer i skjenketiden i norske byer. Den forskningen som i dag foreligger, er i stor grad knyttet til virkningene av endrede skjenketider i andre land.

Som det fremgår av proposisjonen, finnes det god og relevant internasjonal forskning som viser en sammenheng mellom skjenketider og skader ved bruk av alkohol.

SIRUS (Statens institutt for rusmiddelforskning) ga i sitt høringssvar til utkastet til lovendring (<http://www.regjeringen.no/pages/2243248/Statens%20institutt%20for%20rusmiddelforskning.pdf>) en vurdering av studier om skjenketider. Instituttet uttaler at av metodologisk gode studier viser de fleste (11 av 14) en sammenheng mellom endringer i skjenketider og voldsomfang - når skjenketidene strammes inn, går voldsomfanget ned og omvendt. SIRUS konkluderer med at selv om forskningslitteraturen på feltet ikke er veldig sterk, peker funn fra gode studier i retning av at en begrensning i skjenketidene vil kunne føre til en reduksjon i sosiale problemer som ofte er forbundet med alkoholberuselse. For mer informasjon om konkrete forskningsresultater, se

<http://www.sirus.no/%C3%98kte+skjenketider+gir+mer+vold.d25-SMJvUYq.ips>.

Som det videre fremgår av proposisjonen, kom det inn en rekke høringssvar som spesielt omtalte spørsmålet om endringer i skjenketiden. Sør-Trønde-

lag politidistrikt har lagt frem rapporten "Vold i Midtbyen 2010" som viser en nedgang i antall voldstilfeller etter innskrenking av skjenketiden i Trondheim. Som det går frem av høringsuttalelsene, ser flere politidistrikter en klar sammenheng mellom skjenketid og voldsomfang. Bergen kommune viste på den andre side til økte voldstall i perioden etter en innskrenkning. Felles for informasjonen er at den er fragmentert og basert på ulike tall og vurderinger. Andre tiltak som gjøres samtidig med endring av skjenketidene, vil også ha innvirkning på voldstilfeller. Det er på denne bakgrunn på det nåværende tidspunkt vanskelig å sammenstille informasjon om situasjonen i norske byer som har endret skjenketiden. SIRUS sitt arbeid vil derfor kunne bidra med viktig informasjon om dette.

Når det gjelder forholdet mellom alkohol konsumert ute og hjemme, foreligger det forskning som viser at sammenhengen mellom alkoholkonsum og vold er sterkere for alkohol konsumert på skjenkesteder enn for alkohol konsumert i andre sammenhenger (Norstrom, T: Effects on criminal violence of different beverage types and private and public drinking. *Addiction* 93:689-699, 1998).

I en helhetlig alkoholpolitikk inngår mange ulikeartede tiltak, og tiltak som er rettet mot andre arenaer enn skjenkestedene har en viktig og naturlig plass i denne politikken. I en helhetlig politikk er regulerte skjenketider likevel et av de mest sentrale og effektive virkemidlene for å redusere alkoholkonsumet og dermed skadevirkninger som følge av alkoholbruk. Dette gjelder ikke bare for voldsskader, men også i forhold til andre helsemessige og sosiale problemer.

De alkoholpolitiske virkemidlene forvaltes dels på statlig nivå og dels av kommunene. Alkoholavgifter, aldersgrenser, maksimaltid for skjenking, importrestriksjoner, reklame- og markedsføringsrestriksjoner og monopolordningen er blant de virkemidlene som forvaltes på statlig nivå. Kommunene er på sin side gitt adgang til og ansvar for å regulere antall salgs- og skjenkesteder og salgs- og skjenketider (innenfor statlig fastsatte rammer) og er også tillagt oppgaven å føre kontroll med bevillinger. Dette er et ansvar kommunene må ta på alvor.

SPØRSMÅL NR. 1626**Innlevert 14. juni 2011 av stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen****Besvart 5. juli 2011 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«Hva forklarer den sterke tilstrømningen til arbeidsavklaringspenger, spesielt blant unge, og mener statsråden det er behov for å sette i verk tiltak for å motvirke tilstrømningen eller for å sikre at flere kommer tilbake/formidles inn i arbeidslivet?»

BEGRUNNELSE:

Siden innføringen av arbeidsavklaringspenger 1. mars 2010, har antall mottakere økt med 8,7 prosent frem til 1. mars 2011. Økningen er størst for de yngste aldersgruppene og for gruppen 60 år og opp. Antall mottakere under 30 år økte med 3471 personer fra mars 2010 til mars 2011. Det er en økning på 13,9 prosent for denne gruppen. Økningene er alt i alt større enn man skulle forvente gitt de demografiske endringene. Det er også verdt å merke seg at arbeidsledigheten i denne perioden har gått ned.

Svar:

Fra 1. mars 2010 ble rehabiliteringspenger, attføringspenger og tidsbegrenset uførestønad erstattet av arbeidsavklaringspenger. Målsettingen var å legge til rette for tidligere og tettere oppfølging av stønadsmottakerne slik at flere kommer raskere tilbake i arbeid eller arbeidsrettet aktivitet. Fra innføringstidspunktet til mai 2011 har antall mottakere av arbeidsavklaringspenger økt med 8,8 prosent eller med i overkant av 14 000 personer. Veksten har vært sterkest blant menn og blant unge under 25 år. Siden mars 2010 har antallet mottakere under 25 år økt fra 10 997 til 13 026, dvs. en økning på 18 prosent.

Utviklingen i antall mottakere bestemmes av forholdet mellom antall nye mottakere av arbeidsavklaringspenger og antall som har avgang fra ordningen. I de første 12 månedene etter innføringen av arbeidsavklaringspenger (fra mars 2010 til februar 2011) var det til sammen nær 60 000 nye mottakere av arbeidsavklaringspenger. I samme periode hadde om lag 47 000 mottakere avgang fra ordningen. I denne perioden økte antall mottakere av arbeidsavklaringspenger med nær 13 000, eller med i underkant av 8 pst. Til sammenlikning var det i hele perioden 2005–2009 en gjennomsnittlig årlig vekst i samlet antall mottakere av attføringspenger, rehabiliteringspenger og tidsbegrenset uførestønad på 5,3 prosent. Det at antall mottakere øker er altså ingen ny problemstilling, selv om veksttakten er noe høyere. Veksten i antall mottakere er også en av begrunnelsene for å slå

sammen ytelsene og innføre ny oppfølgingsmetodikk (behov- og arbeidsevnevurdering).

I perioden mars–desember 2010, etter innføringen av arbeidsavklaringspenger, var det færre som gikk ut av denne ordningen enn antallet som gikk ut av de tre tidligere ordningene samme periode året før. Antall nye mottakere gikk samtidig ned. Lavere avgang blant mottakere av arbeidsavklaringspenger er med andre ord en viktig forklaring bak økningen i antall mottakere i denne perioden. Bak denne nedgangen ligger en lavere overgang til arbeid, mens overgangen til uføretrygd har gått noe opp.

I de tre første månedene etter innføringen av arbeidsavklaringspenger var det spesielt få som gikk ut av ordningen. Dette kan ha sammenheng med at arbeidsavklaringspenger var i en innføringsfase. Reformen innebar en ny arbeidsmetodikk i Arbeids- og velferdsetaten, et nytt lovverk og endringer i registreringsrutiner. I en innføringsfase vil dette kunne føre til svingninger både i tilgangs- og avgangstallene for denne gruppen. Andelen som har avgang fra arbeidsavklaringspenger har tatt seg opp i løpet av andre halvår 2010 og utviklingen har fortsatt inn i 2011.

Innføringen av nye rutiner for brukeroppfølging og rett til behovs- og arbeidsevnevurdering, en ny arbeidsmetodikk i Arbeids- og velferdsetaten, forventes på sikt å bidra til økt overgang til arbeid og til at det vil bli avklart at en del av de som tidligere hadde tidsbegrenset uførestønad skal få uførepensjon. Innføringen av nye regler og rutiner kan imidlertid ha bidratt til et midlertidig fall i avgangen fra ordningen, jf. også omtalen nedenfor om at en i startfasen var særskilt opptatt av å sikre at alle skulle få utbetalt den ytelsen de hadde rett på. Andelen stønadsmottakere med aktivitetsplan og oppfølgingsvedtak var eksempelvis svært lav de første månedene etter innføringen, men det har økt betydelig siden mai 2010. Andelen mottakere med aktivitetsplan har økt fra i overkant av 30 prosent i mai 2010 til i underkant av 60 prosent i mai 2011, mens andelen mottakere med oppfølgingsvedtak økte fra vel 10 prosent til knappe 50 prosent.

Det er fortsatt for mange som ikke har oppfølgingsvedtak og en aktivitetsplan, men jeg er fornøyd med at andelen fortsetter å øke relativt raskt. Arbeids- og velferdsetatens målsetning er at 75 prosent av mottakerne av arbeidsavklaringspenger skal ha aktivitetsplan og oppfølgingsvedtak innen utgangen av året. I mars i år, som er den siste måneden vi har detaljerte tall for, hadde 74 prosent av nye mottaker-

ne av arbeidsavklaringspenger etter mars 2010 oppfølgingsvedtak. Andelen med aktivitetsplan var 61 prosent i denne gruppen. Blant mottakere av arbeidsavklaringspenger som var konvertert fra attføringspenger, rehabiliteringspenger eller tidsbegrenset uførestønad var andelen betydelig lavere. Det er grunn til å tro at økt andel med oppfølgingsvedtak og aktivitetsplan over tid vil bidra til at flere kommer i arbeid, og jeg vil følge opp dette i styringsdialogen med arbeids- og velferds-etaten.

Arbeids- og velferdsetaten har de siste årene arbeidet målrettet og langsiktig med å bedre kvaliteten i ytelsesforvaltningen. Da arbeidsavklaringspenger ble innført, ble det lagt sterk vekt på at etaten måtte sikre at alle skulle få utbetalt den ytelsen de hadde rett på til rett tid. Den lave avgangen i tiden etter innføring av arbeidsavklaringspenger kan antakelig delvis også forklares med at en la så stor vekt på dette.

At antallet unge mottakere på arbeidsavklaringspenger og uførepensjon øker, er bekymringsfullt. Regjeringen er derfor opptatt av å sørge for at flest mulig av dem kommer tilbake i arbeidslivet, slik at vi

dermed også begrenser veksten i antallet unge uføre. Regjeringen foreslår i Prop. 130 L (2010–2011) Endringer i folketrygdloven (ny uføretrygd og alderspensjon til uføre) en målrettet strategi som i tillegg til Arbeidsdepartementets virkemidler, også vil omfatte Kunnskapsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementets virkemidler. Fra 2012 vil Regjeringen iverksette en egen sysselsettingsstrategi for personer med nedsatt funksjonsevne. Tiltakene innenfor denne strategien vil særlig være rettet mot funksjonshemmede under 30 år som har vanskelig med å komme inn på arbeidsmarkedet, og målet er å unngå at mennesker skyves ut av arbeidslivet. Denne ekstra innsatsen vil styrke attføringsarbeidet og innebære en bedre oppfølging av arbeidssøkere med nedsatt arbeidsevne. Strategien vil også fokusere på de særskilte utfordringene i overgangen fra utdanning til arbeid.

Jeg har tro på at de ovennevnte tiltakene vil bidra til å redusere tilstrømningen og føre til at flere kommer i/tilbake til arbeid.

SPØRSMÅL NR. 1627

Innlevert 14. juni 2011 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 29. juni 2011 av olje- og energiminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

«Hva vil regjeringen gjøre for å følge opp klimaforliket når det kommer til etterisolering og energiefektivisering i vanlige husholdninger?»

BEGRUNNELSE:

40 prosent av all energi brukes i bygg. Derfor er det avgjørende å satse på energiøkonomisering, også i private husholdninger. Arnstad-utvalget påviste at man har mest å hente på å drive energiøkonomisering i allerede eksisterende bygg.

I klimaforliket ble partene enige om følgende formulering:

"8.7. Enøk

Partene er enige om at det skal være gode støtteordninger gjennom Husbanken og Enova for enøk-tiltak i bedrifter og husholdninger."

Enova har mange støtteordninger for å bytte ut forurensende energikilder, til alternative mer miljøvennlige energikilder. Derimot er det ikke støtteordninger for tiltak som kan få ned energiforbruket som etterisolering og lignende i private husholdninger.

Svar:

Regjeringen har en omfattende satsing på energiomlegging gjennom støtteordninger, ulike reguleringer og informasjonstiltak.

Olje- og energidepartementets innsats rettet mot vanlige husholdninger omfatter energimerkeordningen for bygg og virksomheten til Enova. Enova forvalter Energifondet og har som hovedformål å fremme en miljøvennlig omlegging av energibruk og energiproduksjon. Energifondet skal være en langsiktig finansieringskilde for energiomleggingen.

Det er lagt opp til en klar ansvars- og rollefordeling mellom departementet som oppdragsgiver og Enova som oppdragstaker. Målene for virksomheten er formulert gjennom formålet for Energifondet, samt hovedmål og resultatmål som er fastsatt etter avtale mellom departementet og Enova.

Enova skal ha et bredt tilbud av programmer til både husholdninger, kommuner og næringsliv. Enova har flere støtteprogrammer som når ut til husholdninger i flerbolighus. Gjennom tilskuddsordningen gis det blant annet støtte til investeringer i sentrale styringssystemer som kan bidra til å senke energibru-

ken i boliger. Andre viktige virkemidler omfatter svartjenesten som i 2010 behandlet 50 000 henvendelser fra privatpersoner, Enova anbefaler-ordningen som omfatter vinduer og isolasjon og en rekke andre informasjonsvirkemidler. På lengre sikt vil også Enovas ordninger for ny teknologi og forbildepjrosjekter kunne gi viktige bidrag også i småhussegmentet.

Et viktig resultat fra Enovas arbeid er en betydelig kompetanseheving og erfaringsinnhenting i byggbransjen. God kompetanse i hele verdikjeden, fra arkitekt og byggherre til entreprenørselskaper og hånd-

verkere, er viktig for at energieffektive boliger skal bli foretrukket i nye bygg og ved rehabilitering.

I Prop 120 S (2010-2011) skrev vi at Tilskuddsordningen til elektrisitetssparing i husholdninger ble innlemmet i Energifondet. Det gir Enova større faglig frihet i valg av virkemidler rettet mot husholdningene. Det innebærer at tilskudd til husholdninger blant annet kan knyttes tettere opp mot eksisterende byggprogram og den rådgivnings- og informasjonsvirksomheten som Enova i dag har mot husholdningene.

SPØRSMÅL NR. 1628

Innlevert 14. juni 2011 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun

Besvart 28. juni 2011 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«En poliorammet rullestolbruker som kun har lov til å kjøre bil med automatgir, får som følge av sin funksjonshemming en ekstrakostnad på ca. kr. 28 000, hvorav kr.18 000 er avgift til staten.

Vil statsråden sørge for at det innføres momsfritak for automatgir i de tilfeller det er å anse som et påkrevd hjelpemiddel, og sjåføren på grunn av sin funksjonshemming ikke kan kjøre bil med vanlig gir?»

BEGRUNNELSE:

Det kan virke urimelig med en bilordning som ikke dekker store ekstrakostnader med spesialutstyr, som kreves på grunn av en funksjonssvikt. NAV dekker ikke utgifter til utstyr når fabrikken kan levere det tilpassede utstyret, men dekker tilsvarende store ekstrautgifter hvis fabrikken ikke kan levere, og et annet verksted til å foreta tilpassingen. I dette tilfellet kan man se for seg at hvis begge bena hadde fungert, hadde denne personen kunne hatt en ordinær bil og spart 28 000 kr. Når det ene benet ikke fungerer på grunn av lammelse, får hun en ekstrautgift på 28 000 kr. Hvis hun også får lammelse i det andre benet, får hun ingen utgift, for da er det Nav som bygger om bilen.

Hensynet til brukerens behov og utgiftene som påløper ved kjøp av bil, blir helt satt til side med forskriften. I dette og andre tilsvarende eksempler har ikke sjåføren lov til å føre bil med ordinært gir, og det er heller ikke fysisk mulig. Det er da ekstra urimelig at staten i slike tilfeller er den som tjener mest på at

funksjonshemmede ikke kan føre en bil med ordinært gir. Av de 28 000 kr er 18 000 kr avgift til staten.

Jeg ber derfor finansministeren vurdere om det kan være aktuelt å innføre avgiftsfritak for automatgir i de tilfellene det er dokumentert at sjåføren av medisinske grunner ikke kan eller har lov til å føre bil med ordinært gir, da dagens ordning medfører skatt på sykdom i ordets rette forstand.

Svar:

Jeg finner det ikke riktig å fremme forslag om å innføre merverdiavgiftsfritak for automatgir for slike tilfeller. Nedenfor vil jeg forklare årsaken til dette.

Hovedformålet med merverdiavgiften er å skaffe staten inntekter. Merverdiavgiften innbringer om lag 200 mrd. kroner årlig som finansierer gode formål.

All omsetning, innførsel og uttak av alle varer og tjenester i utgangspunktet er avgiftspliktig med 25 pst. Ettersom merverdiavgift er en skatt på forbruk, tilsier dette at flest mulig varer og tjenester omfattes av systemet. Unntak og fritak fra hovedregelen skaper grensedragninger og kompliserer regelverket. Et bredest mulig grunnlag gir også mindre svingninger i statens merverdiavgiftsinntekter dersom forbruksmønster endres.

Visse typer varer og tjenester er enten unntatt eller fritatt for merverdiavgift. Unntak for merverdiavgift foreligger der omsetningen eller uttaket ikke medfører registreringsplikt i merverdiavgiftsmantallet, og det heller ikke skal beregnes utgående merverdiavgift. Slik omsetning gir heller ikke fradrag-

rett for inngående avgift. Fritak for merverdiavgift innebærer at loven gjelder fullt ut slik at næringsdrivende har fradrag for inngående avgift på innsatsfaktorer, men at det ikke skal beregnes merverdiavgift på omsetningen (null-sats). El-biler er et eksempel som faller i denne kategorien.

Fritak gjennom merverdiavgiftssystemet for å støtte ulike formål har flere effekter som gjør at fritak er et dårlig egnet støtteverktøy. Støtte gjennom merverdiavgiftsfritak innebærer blant annet at støttebeløpet avhenger av omsetningsverdien. Fritak for merverdiavgift er videre uten budsjettmessig rammestyring og uten behovsprøving.

Det finnes i dag en rekke stønadsordninger for funksjonshemmede. Som eksempel kan nevnes stønad til bil og grunnstønad til transport under folke-

trygden, og den fylkeskommunale TT-ordningen. Kompensasjon for funksjonshemmedes merutgifter til transport bør ivaretas gjennom ordninger som nevnt ovenfor, og ikke gjennom unntak i skatte- og avgiftssystemet. Jeg vil i den forbindelse vise til at presset på merverdiavgiftssystemet er stort. Eksempler på fremsatte forslag og begrunnelser for fritakene er vareomsetning som av helse- eller miljømessige grunner burde fritas (livsviktige medisiner eller grønnsaker mv). I den senere tid har det som kjent også vært et stort press på at enkelte typer forbruk som foretas i frivillig virksomhet skal tilgodeses gjennom merverdiavgiftssystemet. Fritak på et område skaper press om fritak også på andre områder.

Jeg finner derfor ikke grunnlag for følge opp dette spørsmålet nærmere.

SPØRSMÅL NR. 1629

Innlevert 14. juni 2011 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 20. juni 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Vil utenriksministeren – eventuelt i samråd med kulturministeren og forsvarsministeren – bidra til at museumsutstillingen "Afghanistan: Crossroads of the Ancient World" kan vises i Norge?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til arbeidet med å få utstillingen "Afghanistan: Crossroads of the Ancient World" til Norge. Utstillingen planlegges vist ved NTNU Vitenskapsmuseet, og det foreligger - etter det undertegnede erfarer - allerede kontakt mellom NTNU Vitenskapsmuseet og berørte parter knyttet til å få utstillingen til landet.

Utstillingen, som p.t. vises på British Museum i London, bygger på de mest spektakulære kulturskatene fra Nasjonalmuseet i Kabul som ble smuglet ut av museet i 1989 og som i mange år ble holdt skjult i Nasjonalbankens hvelv i Kabul, før det ble besluttet å sende alt ut av landet av sikkerhetsmessige grunner.

Utstillingen har vært vist bl.a. i Paris, New York, Washington, Toronto, Amsterdam og Torino, og er en av de mest besøkte og omtalte utstillinger som p.t. turnerer globalt.

Både på grunn av den museale kvaliteten og ikke minst med tanke på at Norge faktisk deltar i en krig i Afghanistan – et land med en historie nordmenn i va-

rierende grad har kjennskap til – mener undertegnede at det vil være vært viktig å få denne utstillingen til Norge.

Etter det undertegnede er kjent med vil dette både kreve en ekstrabevilgning til vertsinstitusjonen og en statsgaranti.

Undertegnede ønsker på denne bakgrunn å få vite om utenriksministeren og Utenriksdepartementet kan være villig til å bidra i denne sammenheng, evt. i et spleiselag mellom Utenriksdepartementet, Forsvarsdepartementet og Kulturdepartementet.

Svar:

Vern av kulturarv inngår som en viktig komponent i Norges kultursamarbeid med utviklingsland. Hovedmålsettingen for denne kulturstøtten er å bygge kapasitet og styrke strukturer i kultursektoren i disse landene. Støtte til vern av kulturarv har også andre politiske aspekter – ikke minst i forbindelse med konflikter og i sårbare stater. Norge har tidligere støttet vern av kulturarv i Afghanistan og tar sikte på å fortsette å gjøre det.

Generelt sett er jeg enig i at det ville være interessant om en slik utstilling fra Afghanistan kunne gjøres tilgjengelig for et norsk publikum – som et supplement til det bildet nordmenn har av landet. Det første spørsmålet som trengs avklaring for å kunne få

utstillingen til Norge, er tillatelse fra afghanske myndigheter. Her pågår det et samarbeid mellom NTNU og Norges ambassade i Kabul. Jeg kan nevne at ambassadør Hattrem har kontaktet den afghanske utenriksminister Zalmay Rassoul (i et brev av 8. juni 2011), der han gir uttrykk for interesse for å få utstillingen til Norge og ber om afghanske myndigheters assistanse og velvilje i så henseende.

Som før nevnt er UD's kulturstøtte primært rettet

inn mot arbeidet med kultur i utlandet (i vertslandet). Dersom det kommer en konkret støtte om midler til å få utstillingen til Norge, vil dette måtte vurderes på vanlig måte.

Når det gjelder spørsmål som statsgaranti og en eventuell ekstrabevilgning til NTNU, må dette i så fall legges frem for Norsk Kulturråd og Kunnskapsdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1630

Innlevert 14. juni 2011 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Besvart 17. juni 2011 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«Kan statsråden redegjøre for hvor langt prosjektet er kommet?»

BEGRUNNELSE:

Veterinærinstituttet ønsker å starte prosjektet "Vurdering av dyrevelferdsmessige konsekvenser ved slakting ved mobilt slakteri/gårdslakteri og vanlig storskala slakteridrift" skal gi for å gi forbrukerne og politikere økt bevissthet og mer kunnskap om dyrevelferd ved disse slaktemetodene. Forskningsprosjektet er et tverrfaglige prosjekt mellom Universitetet for miljø og biovitenskap, Veterinærinstituttet, Mattilsynet, Sveriges landbruksuniversitet i tillegg til representanter fra Finland, Danmark og Island.

Svar:

Forskningsprosjektet - "Slakting på gården" er et pilotprosjekt i regi av Veterinærinstituttet. Prosjektet

fikk tildelt DKR 246 000,- i februar 2011 fra Nordisk arbeidsgruppe for mikrobiologi, dyrehelse og dyrevelferd (NMDD) som er underlagt Nordisk ministerråd. I henhold til prosjektplanen skal deltagere fra prosjektgruppa være tilstede ved slakting på gårdslakteri og mobilt slakteri for å registrere forhold vedrørende dyras velferd under inndriving, håndtering og bedøving. Registreringene vil i hovedsak basere seg på atferdsobservasjoner. Kjøttkvaliteten vil også bli undersøkt etter slakteprosessen sammen med evt. bakterieforekomst. Målet er å avdekke eventuelle kritiske punkter i prosessen vedrørende dyrevelferd og hygiene.

Pilotprosjektet var planlagt oppstartet våren 2011, men ble utsatt. Oppstart er nå planlagt høsten 2011. Den praktiske perioden med innsamling av data vil i følge Veterinærinstituttet foregå høsten 2011, og resultater fra pilotstudien skal foreligge på nyåret 2012.

SPØRSMÅL NR. 1631**Innlevert 14. juni 2011 av stortingsrepresentant Henning Skumsvoll****Besvart 29. juni 2011 av olje- og energiminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

«1. juli trer kompetanseforskriften i kraft. Forskriften benytter hodetelling som reguleringsprinsipp. Dette i motsetning til å stille klare kvalitets- og funksjonskrav med tilhørende krav til dokumentasjon. Store deler av bransjemiljøet mener forskriften ødelegger for fleksible og rasjonelle løsninger tilpasset det enkelte selskap.

Hva er den faglige begrunnelsen for denne endringen av reguleringsprinsipp, og hvilke andre deler av energi- og oljebransjen reguleres basert på hodetelling?»

Svar:

Etter energiloven kreves det konsesjon for å "bygge, eie og drive" elektriske anlegg. Konsesjonen med vilkår må pålegges den reelle driveren av anlegget.

Det må stilles krav om nødvendig kompetanse og bemanning til å drive et nettselskap på forsvarlig vis.

Krav til forsvarlig kompetanse og bemanning er ikke et nytt krav.

Jeg kan forsikre representanten om at kompetanseforskriften ikke er ment å skulle stikke kjepper i hjulene for en effektiv og hensiktsmessig organisering av nettselskapene. Hensynet til forsyningssikkerhet og beredskap krever på den annen side at det må være en viss egenbemanning på plass hos konsesjonæren ikke minst når det gjelder feilretting og vedlikehold.

En forskrift med funksjonskrav har også vært vurdert for å kunne oppfylle de hensyn som skal ivaretas til forsyningssikkerhet og beredskap. Løsningen med et krav til et visst antall montører i nettselskapet ble likevel valgt som den beste for å underbygge behovet for solide fagmiljøer i nettselskapene. På den måten får vi en nærhet til anleggene av kyndig personell når uhellet først er ute. Dette er også med på å fremme rekruttering og trygge arbeidsplasser.

SPØRSMÅL NR. 1632**Innlevert 14. juni 2011 av stortingsrepresentant Henning Skumsvoll****Besvart 8. juli 2011 av nærings- og handelsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«NRK Dagsrevyen 06.06.11 fortalte om strømkunder som må bytte strømmålere, men hvor den nye måleren er av "gammel teknologi" som må byttes ut om få år pga innføring av AMS. De fleste parter i saken opplever dagens utskiftning som unødvendig og sløsing. I svar på Dok 15:1698 (2009-2010) ga daværende energiminister Riis Johansen inntrykk av at Næringsdepartementet fulgte problemstillingen. Til NRK hevdet næringsministeren at han var ukjent med det.

Hva gjør regjeringen for å unngå ressursløsning i denne saken?»

BEGRUNNELSE:

I mitt forrige spørsmål skrev jeg:

"Alle nettselskap er gjennom en forskrift fra justervesenet pålagt å gjennomføre kontroller av strøm-

målere. Blir resultatene underkjent, må måleren byttes, hvis ikke pålegges nettselskapene bøter. Dette sikrer at kunden ikke betaler mer enn han skal for strøm, noe som i utgangspunktet er både bra og viktig. Forskriften som regulerer dette er strengere i Norge enn i Sverige og Finland, noe som medfører at relativt mange strømmålere må skiftes ut. Denne prosessen skjer samtidig som Norge har målsetning om å gå over til såkalt AMS måling (toveiskommunikasjon). NVE har dog enda ikke fastsatt standard for det nye systemet, og fremdriften er derfor litt usikker. Utfordringen er da at mens man venter på at NVE fastlegger ny standard for strømmåleapparater, fortsatt pålegges å foreta utskiftninger av målere. Det kan bety at man må skifte målere nå, og på nytt igjen om bare få år. Den ekstra kostnaden ved å skifte til nye målere, før ny standard for målere er vedtatt, er antatt å koste > 250 millioner. Det fremstår som både lite samfunnsøkonomisk og lite hensiktsmessig. Energi Norge skriver på sine hjemmesider: "Fortsatt usikkerhet om innføring av AMS kombinert med Justervesenets gjeldende regler for kvalitetskontroll av el målere i bruk vil påføre selskapene og kundene økte kostnader på flere hundre

millioner kroner som følge av flere målerbytter på kort tid." Man står dermed i en situasjon hvor mange kan få installert en ny måler som i løpet av kort tid må skiftes ut igjen. Dette kan påføre strømkundene langt større kostnader enn et eventuelt avvik i måleravlesningen medfører av feil betaling for kraftpris. Dette oppleves som uheldig. En avklaring av betingelsene for AMS og regelverket for kontroll av målere i drift vil kunne spare samfunnet for store beløp."

Svar:

Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) har vedtatt nye bestemmelser om avanserte måle- og styringsmålesystemer (AMS). Innen 1. januar 2017 skal strømkunder i Norge ha tatt i bruk AMS. AMS er en kommunikasjonsløsning som innebærer at strømforbruket avleses løpende og automatisk rapporteres til nettselskapene. Forskrift om krav til AMS har vært til høring våren 2011 og trådte i kraft 1. juli 2011.

I forskriften fra NVE ligger det ikke krav som forhindrer nettselskapene i å kjøpe målere som alle-

rede finnes på markedet – enten ferdig med kommunikasjonsenhet eller forberedt for en "plugg inn" løsning.

Generelle krav til el-målere forvaltes av Justervesenet gjennom forskrift om krav til elektrisitetsmålere.

I likhet med representanten Skumsvoll er jeg opptatt av å unngå unødig ressursbruk. Innholdet i NVEs forskrift om AMS er nå blitt kjent. Dette legger grunnlaget for at Justervesenet nå kan foreta endringer i forskrift om krav til elektrisitetsmålere.

Justervesenet vil om kort tid sende til høring et forslag til forskriftsendring som innebærer at fristen for å skifte underkjente el-målere settes til den samme fristen som for innføring av AMS, senest 1. januar 2017. Formålet med forskriftsendringen er å legge til rette for en fornuftig overgang til ny teknologi som vil gi mer nøyaktig avlesning av strømforbruket for både forbrukere og nettselskapene.

SPØRSMÅL NR. 1633

Innlevert 14. juni 2011 av stortingsrepresentant Are Helseth

Besvart 17. juni 2011 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Ansatte ved Romerike Krisesenter IKS erfarer at enkelte norske menn med partner fra et annet land utøver vold mot partner og/eller barn som paret har ansvar for. Krisesenteret erfarer videre at mannen etter et samlivsbrudd ved noen anledninger etablerer nytt parforhold med en kvinne fra et annet land, og at voldsbruk kan gjenta seg også i dette forholdet.

Hvilke lovverk og virkemidler står til rådighet for å forebygge slike situasjoner når det er kjent vold i forrige nære relasjon, og er dagens lovverk og virkemidler gode nok?»

Svar:

Vold i nære relasjoner er et alvorlig og til dels skjult samfunnsproblem, og regjeringen vil fortsette, forsterke og forbedre innsatsen mot denne volden, som særlig rammer kvinner og barn. Kvinner som kommer til Norge i forbindelse med familieetablering kan i tillegg mangle sosialt nettverk, noe som gjør dem spesielt sårbare.

I utgangspunktet bør det ikke være myndighetenes oppgave å innta en formynderrolle ved samlivse-

tableringer. Det oppstår imidlertid en vanskelig moralsk situasjon når det fremstår som sannsynlig at en som søker om familieetablering, vil bli utsatt for overgrep av en referanseperson i Norge, som utnytter den maktposisjon vedkommende har i kraft av de innvandringsregulerende bestemmelsene i utlendingsloven. Det er derfor inntatt særskilte bestemmelser i utlendingsloven for å beskytte denne gruppen.

I henhold til utlendingsloven §§ 40 og 41 kan en ektefelle eller samboer som ikke har felles barn med referansepersonen og ikke tidligere har levd i et etablert samliv med referansepersonen, nektes oppholdstillatelse dersom det er mest sannsynlig at søkeren eller dennes særkullsbarn vil bli mishandlet. Selv om det ikke gjelder noen fare for mishandling, kan det også være grunnlag for å nekte opphold hvis det er fare for at søkeren eller dennes barn vil bli utsatt for grov utnyttelse. Det kan for eksempel tenkes tilfeller hvor det fremgår at referansepersonen tidligere har hentet ektefeller eller kjærester fra utlandet en rekke ganger, og hvor omstendighetene samlet sett gir et klart bilde av at kvinnene utsettes for grov og kynisk utnyttelse, uten at det er tale om bruk av fysisk vold eller annen mishandling.

Utlendingsmyndighetene kan foreta vandelskontroll i slike saker. Straffereaksjon eller en annen formell reaksjon er imidlertid ikke et absolutt krav for å nekte familieetablering. Opplysninger om at flere tidligere ektefeller eller kjærester har levert anmeldelser eller oppsøkt krisesentre, kan utgjøre et tilstrekkelig bevismateriale for at det foreligger en alvorlig risiko for overgrep mot søkeren.

Videre kan utlendingen få oppholdstillatelse på selvstendig grunnlag etter samlivsbrudd, dersom det er grunn til å anta at utlendingen eller eventuelle barn har blitt mishandlet i samlivsforholdet. Bestemmelsen gir et ytterligere vern mot vold i nære relasjoner, ved at kvinner lettere kan bryte ut av voldelige for-

hold og ved at referansepersonens maktposisjon i kraft av de innvandringsregulerende bestemmelsene i utlendingsloven blir svekket.

Bekjempelse av vold i nære relasjoner har vært et viktig moment ved utarbeidelsen av utlendingslovgivningen, og jeg mener at vi nå har et godt juridisk rammeverk som ivaretar voldsutsattes rettigheter i saker om familieinnvandring. Det tar tid før vi kan se den fulle effekten av bestemmelsene. Det er derfor et tiltak i Regjeringens handlingsplan mot vold i nære relasjoner, "Vendepunkt", at praktiseringen av utlendingsloven § 40 skal evalueres (tiltak 39 viser til tidligere utlendingslov § 9).

SPØRSMÅL NR. 1634

Innlevert 14. juni 2011 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 21. juni 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Fredag 10.6.2011 ble det brudd i Telenors mobilnett. Det tok 18 timer før mobilnettet med 3 mill. brukere igjen var fullt operativt. Et brudd som dette svekker samfunnsikkerheten. Det ble i denne saken forsterket gjennom en situasjon med flom i Øst-Norge som også resulterte i stengte veier og stans i jernbanetrafikken. Staten er selv dominerende eier i Telenor. Statens eget teletilsyn fører tilsyn med virksomheten.

Vil statsråden sørge for at denne hendelsen med brudd i Telenors mobilnett blir offentlig gransket?»

Svar:

Begge spørsmålene fra representant Sortevik er knyttet til hendelsene med feil og bortfall i Telenors ekomnett den senere tid. For å kunne gi et helhetlig bilde av regjeringens oppfølging av disse hendelsene, ser jeg det som hensiktsmessig å gi ett svar på de to spørsmålene.

Jeg mottok fredag 17. juni 2011 Post- og teletilsynets rapporter om den siste tids hendelser i Telenors ekomnett. Rapportene gir en redegjørelse av hendelsene, årsaker, håndtering og tiltak som er iverksatt fra Telenors side samt Post- og teletilsynets vurdering og oppfølging av disse. Disse rapportene er offentlige og er å finne på <http://www.npt.no/portal/page/portal/PGPTOO/PAGPTOOME/AGPTOISYHET?p=-121&p=&p=129457>.

Det fremgår av rapportene at tilsynet er kritisk til både årsakene til bortfall av nett og tjenester, og Telenors håndtering av hendelsene, og Post- og teletilsynet vil følge nøye opp dette arbeidet.

Om gransking av hendelsene i Telenors nett

Det følger av ekomloven § 2-10 første ledd at tilbyder skal tilby elektronisk kommunikasjonsnett og -tjenester med nødvendig sikkerhet for brukerne i fred, krise og krig, og opprettholde nødvendig beredskap. Med nødvendig sikkerhet menes at nett og tjenester skal sikres på en slik måte at bruker, selv i situasjoner der nettet utsettes for ekstraordinære påkjenninger, så langt som mulig skal kunne benytte grunnleggende elektroniske kommunikasjonstjenester. Det følger av begrepet "så langt som mulig" en implisitt forståelse for at ingen elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester er 100 prosent sikre.

Det er for tidlig å si om Telenor har brutt ekomregelverkets krav til sikkerhet og beredskap. Det er behov for en nærmere analyse av hendelsen, og Post- og teletilsynet har allerede informert om at de vil følge opp dette i tiden fremover. Tilsynet har den tekniske kompetansen som skal til og de beste forutsetninger for å gå nærmere inn på hendelsene i Telenors nett. Jeg vil påse at denne oppfølgingen blir grundig utført. Eventuelle tiltak vil måtte vurderes på bakgrunn av de nevnte analysene.

Om behovet for en sårbarhetsanalyse

Telenors egne analyser og Post- og teletilsynets nærmere oppfølging av hendelsene vil gi oss en oversikt over sårbarheten i ekomnett og -tjenester. Ekommyndigheten vil måtte vurdere tiltak på bakgrunn av denne oversikten.

Det er imidlertid behov for å kartlegge samfunnets sårbarhet ved bortfall av nett. Jeg har derfor i samarbeid med justisministeren gitt Post- og teletilsynet og Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap et oppdrag om å etablere et prosjekt som skal vurdere viktige beredskapsaktørers sårbarhet overfor brudd og andre feil i ekomnett. De skal også se på hvilken betydning denne sårbarheten kan ha for sam-

funnets samlede beredskap og krisehåndteringsevne. Prosjektet skal videre gi en vurdering av samfunnets avhengighet av ekomnett i et bredere perspektiv i den forstand at også andre enn beredskapsaktørers avhengighet til ekomnett skal vurderes.

Prosjektet skal også foreslå tiltak som reduserer samfunnets sårbarhet for feil i ekomnett. Arbeidet skal gjennomføres i dialog med blant annet fylkesmenn og kommuner.

Samferdselsdepartementet og Justisdepartementet skal motta en rapport med anbefalinger 1. november 2011. Jeg vil vurdere tiltak på bakgrunn av anbefalingene fra prosjektet.

SPØRSMÅL NR. 1635

Innlevert 14. juni 2011 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal

Besvart 24. juni 2011 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Vil statsministeren ta initiativ overfor regjeringens øvrige medlemmer slik at ulike konvensjoner fra Europarådet blir ratifisert uten unødig opphold?»

BEGRUNNELSE:

Norge har vært medlem av Europarådet siden starten og vært svært aktive med å promotere demokratiutvikling, rettsstat og menneskerettigheter. Til tross for dette ser vi dessverre at regjeringen ikke følger opp med ratifisering av Europarådets ulike protokoller og konvensjoner innen rimelig tid.

Et eksempel på dette er Europarådets konvensjon til beskyttelse av barn mot seksuell utnyttelse og seksuelle overgrep fra 2007 (CETS No 201). Undertegnede sendte justisministeren skriftlig spørsmål 3. juni 2010 der han ble utfordret på når regjeringen hadde til hensikt å ratifisere denne.

Justisministeren svarte at selv om norsk rett i hovedsak er i overensstemmelse med konvensjonens forpliktelser vil denne likevel kreve enkelte mindre tilpasninger og justeringer. Regjeringen hadde til hensikt å legge fram en proposisjon for Stortinget så snart straffeloven 2005 trer i kraft. Dersom dette skulle dra ut i tid ville justisministeren vurdere å foreslå de nødvendige lovendringer i straffeloven 1902 slik at norsk ratifikasjon av konvensjonen ikke forsinkes unødig.

Da ingenting skjedde sendte jeg 24. november

2010 på nytt spørsmål til justisministeren og ba ham om å orientere om hvor langt ratifikasjonsprosessen var kommet. I svaret den gang ble den samme argumentasjon gjentatt og i tillegg ble det hevdet at ny straffelov ikke kunne tre i kraft før oppgraderingen av politiets datasystemer var ferdigstillet. Noe tidspunkt for eventuell ratifikasjon ble ikke nevnt.

Den avslappede holdning til ratifikasjon som utvises her er ikke enestående. Undertegnede er informert om at Protocol No. 12 to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (ETS No. 177) som omhandler kamp mot diskriminering heller ikke er ratifisert og det samme gjelder the Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism (ETS No. 198).

Dette stiller nå dessverre Norge i et dårlig lys i Europarådet.

Svar:

De overordnede prioriteringene for regjeringens arbeid i Europarådet er å fremme organisasjonens kjerneverdier – demokrati, rettstat og menneskerettigheter. Videre er arbeidet med reform av Europarådet gitt høy prioritet. Norge er representert i alle de sentrale europarådskomiteene og deltar aktivt i utarbeidelsen av nye konvensjoner og anbefalinger.

Den årlige meldingen til Stortinget om samarbeidet i Europarådet gir en oversikt over undertegning

og ratifikasjon for Norges vedkommende. Det er mitt inntrykk at Norge generelt sett lojalt slutter opp om nye Europarådskonvensjoner.

Norge har per dags dato ratifisert 142 Europarådstraktater. Mange undertegnes og ratifiseres samme år som det åpnes for tiltredelse. I enkelte tilfeller krever ratifikasjonsprosessen noe mer arbeid. Det er viktig at det foretas en grundig gjennomgåelse av norsk rett for å sikre at vår interne rett er i samsvar med den aktuelle konvensjonen før vi forplikter oss til å følge den. Arbeidet involverer ofte flere departementer, og hvis det viser seg nødvendig for å bringe norsk rett i samsvar med konvensjonen, fremmer regjeringen forslag til lovendringer for Stortinget. Denne prosessen bidrar til bevisstgjøring om konvensjonens forpliktelser og sikrer at vi overholder forpliktelsene så snart konvensjonen trer i kraft for Norges vedkommende. Etter mitt syn gir en slik fremgangsmåte samlet sett et bedre vern av sentrale rettigheter enn om hovedmålsettingen fra norsk side skulle være at vi alltid er blant de første som undertegner og ratifiserer nye instrumenter.

Når det gjelder Europarådets konvensjon om be-

skyttelse av barn mot seksuell utnyttning og seksuelt misbruk, er lovendringene som er påkrevd for ratifikasjon, fremmet for Stortinget og vedtatt som del av den nye straffeloven. Ettersom ikraftsetting av den nye straffeloven krever meget omfattende forberedelser, blir det løpende vurdert om det er hensiktsmessig å foreslå tilsvarende lovendringer også i den gjeldende straffeloven, slik at ratifikasjon kan skje uavhengig av ikraftsetting av den nye straffeloven.

Spørsmålet om ratifikasjon av tilleggsprotokoll nr. 12 til Den europeiske menneskerettskonvensjonen er behandlet i NOU 2009: 14 Et helhetlig diskrimineringsvern. Utvalget er delt i synet på om Norge bør ratifisere protokollen, og flertallet i utvalget anbefaler ikke ratifikasjon. Utredningen har vært på høring og er nå til oppfølging i Barne- likestillings- og inkluderingsdepartementet.

Når det gjelder Europarådets konvensjon om hvitvasking, ransaking, beslag og inndragning av utbytte av straffbare handlinger og finansiering av terrorisme, ligger alt til rette for at konvensjonen kan ratifiseres i løpet av 2011.

SPØRSMÅL NR. 1636

Innlevert 14. juni 2011 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen

Besvart 21. juni 2011 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Mener statsråden at kontroll av trygdeytelser som man tar med seg fra Norge til et annet land er gode nok, og når det gjelder kontantstøtten blir det gitt tilbakemeldinger fra foreldre og barnehager til Norske myndigheter når en får tildelt full barnehageplass i et annet land?»

BEGRUNNELSE:

I Norge er det en større debatt om alle de ulike trygdeordningene som vi må eksportere til andre land på grunn av EØS. Noen er enkle å kontrollere andre ikke. Kontantstøtten er slik at når barnet begynner i fulltids barnehage plikter man å gi beskjed både fra forelder og fra barnehagen sin side. Dette ser ut til å fungere i Norge men kan vel være av større utfordring i andre land.

Svar:

Trygdeytelser som utbetales fra Norge til en mottaker med opphold i et annet land er også gjenstand

for kontroll, på samme måte som ytelser som utbetales innenlands. Det er imidlertid klart at kontroll med personer og forhold i utlandet stiller spesielle krav.

Saker som innebærer flytting over landegrensener er et prioritert område i Arbeids- og velferdsetatens arbeid for å forebygge og avdekke misbruk av ytelser. Det vil kunne oppstå utfordringer i kontrollarbeidet fordi innhenting av informasjon i kontrolløyemed fra andre stater må basere seg på tilgjengelig informasjon, og det er ikke alltid andre lands interne registre dekker norske trygdemyndigheters informasjonsbehov.

På samme måte som i saker hvor ytelser utbetales i Norge, plikter mottakeren å melde fra om endringer i forhold som kan ha betydning for retten til ytelser. Av EØS-regelverket følger det også at oppholdslandet på anmodning plikter å kontrollere mottakerens inntekt og gi underretning dersom denne endrer seg i en grad som får betydning for pensjonsytelsen. Videre plikter oppholdslandet på anmodning å innhente medisinske opplysninger til bruk for vurdering av pensjonsytelser. Opplysninger om bruk av barnehageplass i andre EØS-land er av praktiske hensyn noe vanskeligere, og er overlatt til stikkprøvekontroll.

Jeg mener at det kontrollarbeidet som gjøres i saker der ytelser eksporteres fra Norge, gjøres på en god måte innenfor de rammene vi har i dag. Både jeg

og etaten ser imidlertid at kontrollen kan bli bedre, for eksempel gjennom utvidet og tettere administrativt samarbeid med andre land.

SPØRSMÅL NR. 1637

Innlevert 14. juni 2011 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen

Besvart 17. juni 2011 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen

Spørsmål:

«Fra fiskerihold hevdes det at bestanden av sel og havert er sterkt økende langs norskekysten.

Hva har regjeringen gjort og hva akter regjeringen å gjøre for å styrke norsk selfangstnæring, og sitter Regjeringen med informasjon som bekrefter økningen av sel og havertbestanden langs norskekysten?»

BEGRUNNELSE:

Som kjent tar sel og havert ut en betydelig del av biomassen i Barentshavet og Norskehavet. Derfor bør det gi grunn til bekymring dersom det er slik at bestandene av havert og sel øker kraftig langs kysten. Med den konsekvens at fiskerinæringens vilkår risikerer å bli svekket.

Svar:

I Stortingsmelding nr. 46 (2008-2009) om Norsk sjøpattedyrpolitikk ble det gitt en gjennomgang av

den politikken regjeringen har lagt opp til også for kystselforvaltningen. Det hovedgrepet som ble lagt frem for Stortinget, og som fikk Stortingets tilslutning, var innføring av langsiktige forvaltningsplaner for steinkobbe og havert. Med forvaltningsplanene, som nå er vedtatt, er det etablert forvaltningsmål for disse bestandene som skal sikre jakt innenfor bærekraftige rammer på en slik måte at skadepotensialet holdes lavt.

I nevnte melding til Stortinget ble det også redegjort for Havforskningsinstituttets bestandsvurderinger knyttet til kystselene. Havertbestanden ser ut til å ha hatt en viss vekst og steinkobbebestanden har vært i tilbakegang. I sommer starter vi en ny runde med telling av steinkobbe. Denne aktiviteten vil ta 2 til 3 år før vi har nye bestandstall.

Deretter vil haverten bli gjenstand for telling. Med resultatene fra de nye tellingene vil vi også få et grunnlag for å vurdere virkningen av forvaltningsplanene.

SPØRSMÅL NR. 1638

Innlevert 15. juni 2011 av stortingsrepresentant Sylvi Graham

Besvart 24. juni 2011 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Audun Lysbakken

Spørsmål:

«Når, og på hvilken måte, vil statsråden fremlegge den bebudede gjennomgangen av den eksisterende strategiplanen for barn og unge med nedsatt funksjonsevne?»

BEGRUNNELSE:

I 2005 ble det lagt frem en strategiplan for familier med barn som har nedsatt funksjonsevne. Regje-

ringen Bondevik II var opptatt av at barn med funksjonshemninger så langt som mulig skal få en barnedom med vekst og utvikling som andre barn. Målet var at familiene skulle få tilstrekkelig hjelp fra det offentlige og at familiene skal bli i stand til å ivareta omsorgen for barnet ved hjelp av koordinerte tjenester tilpasset familiens behov.

I debatten under behandlingen av sak Innst 141 S (2009 - 2010) den 9. mars 2010 uttalte statsråden Lysbakken følgende:

"Regjeringen har gjennom Soria Moria II forpliktet seg til å arbeide for at utsatte barn og unge og familiene deres skal få en bedre og samordnet bistand fra hjelpeapparatet. Det er videre varslet at den eksisterende strategiplanen for barn og unge med nedsatt funksjonsevne skal gjennomgås."

Svar:

Bedring av levekårene og tjenestetilbudet for barn og unge med nedsatt funksjonsevne og deres familier har høy prioritet for regjeringen. Arbeidet kan deles i tre ulike prosesser.

For det første er det iverksatt et omfattende arbeid for å kartlegge situasjonen for barn og unge med nedsatt funksjonsevne og deres familier. Blant annet har NTNU, på oppdrag fra Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet, utarbeidet en kunnskapsstatus om situasjonen til familier med barn og unge med nedsatt funksjonsevne.

For det andre er det fremmet forslag og iverksatt konkrete tiltak for å bedre situasjonen for målgruppen. En sentral utfordring for familier med barn med nedsatt funksjonsevne er å få gode og samordnede tjenester. Dette forutsetter at de ulike deler av tjenesteapparatet samarbeider. Regjeringen har i Meld. St. 18 (2010-2011) Læring og fellesskap Tidlig innsats og gode læringsmiljøer for barn, unge og voksne med særlige behov, varslet at det skal innføres bestemmelser i barnehageloven og opplæringsloven som presiserer at barnehagen og skolen skal delta i samarbeid om utarbeiding og oppfølging av mål og tiltak i individuell plan.

Til sist skal nevnes arbeidet med revidering av strategiplanen for familier med barn som har nedsatt funksjonsevne. Arbeidet bygger på det kunnskapsgrunnlaget som er samlet inn og skjer i nært samarbeid med sektordepartementene, direktorater og Statens råd for likestilling av funksjonshemmede. Også brukerorganisasjonen er trukket aktivt inn i arbeidet. Jeg tar sikte på å legge fram en revidert strategiplan i løpet av våren 2012.

Jeg vil forøvrig benytte anledningen til å nevne

noen flere av de utredninger, tiltak og forslag til tiltak som det arbeides med, og som skal bidra til å bedre situasjonen for barn og unge med nedsatt funksjonsevne og deres familier. Arbeidet med revideringen av strategiplanen gir en unik mulighet til å se disse arbeidene i sammenheng. Eksempler på arbeider i den senere tid som berører barn og unge med nedsatt funksjonsevne er:

- Dokumentasjonscenterets statusrapport for 2008
- Kunnskapsstatus om familier med barn med nedsatt funksjonsevne (NTNU 2010)
- Kartlegging av fritidstilbud til barn og unge med nedsatt funksjonsevne (Rambøll 2008)
- St. meld. nr. 47 (2008-2009) Samhandlingsreformen
- Ny lovgivning knyttet til helse- og omsorgstjenesten
- Regjeringens handlingsplan for universell utforming og økt tilgjengelighet 2009 – 2013
- Informasjons- og utviklingsprogrammet "Mennesker med utviklingshemming skal heller ikke diskrimineres"
- Eksempelsamling (BLD, 2011) "Grenselaus fritid. Om å inkludere unge med funksjonsnedsettingar i fritidsaktiviteter"
- Styrket ferie- og fritidstilbud i regi av funksjonshemmedes organisasjoner og tilskuddsordningen til ferieaktiviteter til barn, unge og familier berørt av fattidomsproblematikk
- Familieveiviseren er et flerårig prosjekt hvor det er utviklet modeller for samhandling mellom tjenester på ulike nivåer og som skal bedre tilbudet til barn med nedsatt funksjonsevne og deres familier.

Som det framkommer er kunnskapsgrunnlaget vesentlig bedret og en rekke prosesser igangsatt. Dette gir et godt grunnlag for å lage en målrettet strategiplan for barn og ungdom med nedsatt funksjonsevne og deres familier.

SPØRSMÅL NR. 1639**Innlevert 15. juni 2011 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal****Besvart 23. juni 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Vil samferdselsministeren vurdere en gjennomgang av bompengeselskapenes regler for innkreving av bompenger for å gjøre disse mer treffsikre og rettferdige?»

BEGRUNNELSE:

Det har gjennom flere år vært en markant økning av antall bobiler i Norge og det er nå over 30 tusen registrerte bobiler i landet. Flere og flere ser på bobil-turisme som en hyggelig og avslappende måte å feriere på både innenlands og utenlands.

Flere av bobilene som går langs norske veier er over 3,5 tonn og disse blir derfor rammet av et noe rigorøst regelverk. Til tross for at bilene kjører relativt få kilometer årlig blir disse behandlet på samme som et 50 tonns vogntog og må inn til årlig EU kontroll.

Et annet problem er at disse må betale fra dobbel til firedobbel avgift ved passering av bomstasjoner. Også her blir de oftest behandlet på linje med store vogntog. Dette virker for mange svært urettferdig, da eksempelvis store personbiler med lange campingvogner slipper med å betale personbilpris selv om de til sammen er langt over 3,5 tonn.

Jeg håper samferdselsministeren ser at dagens re-

gelverk rammer klart urettferdig og derfor vil ta nødvendige grep for å rette på dette.

Svar:

Spørsmålet er knyttet opp til det økende antallet bobiler, og betaling av bompenger for disse etter bestemmelsene om betaling for tunge kjøretøy.

Grunnlaget for å kunne fastsette ulike takstklasser for kjøretøy er at det finnes en entydig definisjon av kjøretøyet. Den norske kjøretøyforskriften skiller mellom lette og tunge kjøretøy med tillatt totalvekt t.o.m. 3 500 kg og f.o.m. 3 501 kg. Denne grensen samsvarer med europeisk regelverk på området og er et tydelig definert kriterium som kan kontrolleres mot kjøretøyregisteret.

Dersom vektgrensen forandres, vil det alltid være enkelte kjøretøygrupper som vil ligge rett over grensen og dermed oppleve taksten som urettferdig. Det vil imidlertid alltid være rom for å vurdere om reglene for innkreving av bompenger er hensiktsmessige.

Statens vegvesen følger med på de diskusjoner som pågår både nasjonalt og internasjonalt, men har så langt ikke funnet det hensiktsmessig å foreslå endringer av takstsystemet på dette området. Jeg støtter denne vurderingen.

SPØRSMÅL NR. 1640**Innlevert 15. juni 2011 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 21. juni 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Samferdselsdepartementet har ansvar for telekommunikasjon. Det er gått 10 år fra det såkalte "Sårbarhetsutvalget" leverte sin innstilling i juli 2000. Utviklingen innenfor telekommunikasjoner i dette tiåret har vært store. Det innebærer samtidig at sårbarhet knyttet til bruk av telekommunikasjoner har økt. I lys av flere hendelser siste år kan være nødvendig at man på nytt ser på sårbarheten innenfor telekommunikasjoner i Norge.

Vil statsråden ta initiativ til en ny sårbarhetsanalyse for telekommunikasjonsområdet?»

Svar:

Begge spørsmålene fra representant Sortevik er knyttet til hendelsene med feil og bortfall i Telenors ekomnett den senere tid. For å kunne gi et helhetlig bilde av regjeringens oppfølging av disse hendelsene, ser jeg det som hensiktsmessig å gi ett svar på de to spørsmålene.

Jeg mottok fredag 17. juni 2011 Post- og teletilsynets rapporter om den siste tids hendelser i Telenors ekomnett. Rapportene gir en redegjørelse av hendelsene, årsaker, håndtering og tiltak som er iverksatt fra Telenors side samt Post- og teletilsynets

vurdering og oppfølging av disse. Disse rapportene er offentlige og er å finne på <http://www.npt.no/portal/page/portal/PGPTOO/PAGPTOOME/AGPTOISYHET?p=-121&p=&p=129457>.

Det fremgår av rapportene at tilsynet er kritisk til både årsakene til bortfall av nett og tjenester, og Telenors håndtering av hendelsene, og Post- og teletilsynet vil følge nøye opp dette arbeidet.

Om gransking av hendelsene i Telenors nett

Det følger av ekomloven § 2-10 første ledd at tilbyder skal tilby elektronisk kommunikasjonsnett og -tjenester med nødvendig sikkerhet for brukerne i fred, krise og krig, og opprettholde nødvendig beredskap. Med nødvendig sikkerhet menes at nett og tjenester skal sikres på en slik måte at bruker, selv i situasjoner der nettet utsettes for ekstraordinære påkjenninger, så langt som mulig skal kunne benytte grunnleggende elektroniske kommunikasjonstjenester. Det følger av begrepet "så langt som mulig" en implisitt forståelse for at ingen elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester er 100 prosent sikre.

Det er for tidlig å si om Telenor har brutt ekomregelverkets krav til sikkerhet og beredskap. Det er behov for en nærmere analyse av hendelsen, og Post- og teletilsynet har allerede informert om at de vil følge opp dette i tiden fremover. Tilsynet har den tekniske kompetansen som skal til og de beste forutsetninger for å gå nærmere inn på hendelsene i Telenors nett. Jeg vil påse at denne oppfølgingen blir grundig

utført. Eventuelle tiltak vil måtte vurderes på bakgrunn av de nevnte analysene.

Om behovet for en sårbarhetsanalyse

Telenors egne analyser og Post- og teletilsynets nærmere oppfølging av hendelsene vil gi oss en oversikt over sårbarheten i ekomnett og -tjenester. Ekommyndigheten vil måtte vurdere tiltak på bakgrunn av denne oversikten.

Det er imidlertid behov for å kartlegge samfunnets sårbarhet ved bortfall av nett. Jeg har derfor i samarbeid med justisministeren gitt Post- og teletilsynet og Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap et oppdrag om å etablere et prosjekt som skal vurdere viktige beredskapsaktørers sårbarhet overfor brudd og andre feil i ekomnett. De skal også se på hvilken betydning denne sårbarheten kan ha for samfunnets samlede beredskap og krisehåndteringsevne. Prosjektet skal videre gi en vurdering av samfunnets avhengighet av ekomnett i et bredere perspektiv i den forstand at også andre enn beredskapsaktørers avhengighet til ekomnett skal vurderes.

Prosjektet skal også foreslås tiltak som reduserer samfunnets sårbarhet for feil i ekomnett. Arbeidet skal gjennomføres i dialog med blant annet fylkesmenn og kommuner.

Samferdselsdepartementet og Justisdepartementet skal motta en rapport med anbefalinger 1. november 2011. Jeg vil vurdere tiltak på bakgrunn av anbefalingene fra prosjektet.

SPØRSMÅL NR. 1641

Innlevert 15. juni 2011 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou

Besvart 23. juni 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Jernbanespor med kurveradius.

Kan statsråden opplyse et tidspunkt for når de forskriftsbestemmelser Statens Jernbane tilsyn har fastsatt - og som ikke er en ordrett implementering av et EU-direktiv - a) vil være nyttekostanalysert iht. utredningsinstruksens bestemmelser og b) hvis positiv samfunnsnytte ikke kan påvises - vil være fjernet fra jernbanelovgivningen?»

BEGRUNNELSE:

For noen år siden fastsatte Statens jernbanetilsyn en forskriftsbestemmelse som gjør at det fra da av

ikke lenger var tillatt å bygge plattformer der jernbanesporet hadde en kurveradius på mindre enn 2000 meter. Bestemmelsen er særnorsk - og vesentlig strengere enn kravene som gjelder for høyhastighetsbaner. Den gjør det både kostbart å bygge nye stasjoner langs eksisterende baner - og å oppgradere eksisterende plattformer I den utstrekning bestemmelsen gjøres gjeldende også for disse.

Jeg legger til grunn at statsråden er enig i at "utredningsinstruksen" gjelder også for statens jernbanetilsyn.

Statsråden bør redegjøre for hvorfor det er nødvendig med en slik, særnorsk bestemmelse - og legge

frem den utredningen som iht. utredningsinstruksen skal utarbeides FØR nye bestemmelser innføres - og som påviste at den er samfunnsøkonomisk lønnsom.

Jeg regner med at statsråden er enig med meg i at et tilsyn ikke bør fremstå som lovbyrtere.

Jeg legger følgelig til grunn at statsråden vil ta initiativ til en endring av "Utredningsinstruksens" gyldighetsområde slik at SJT kan fortsette sin nåværende praksis - uten å bryte loven.

Svar:

Jeg oppfatter at spørsmålet gjelder Statens jernbanetilsyns sikkerhetsforskrift § 12-3 hvor det bl.a. fremkommer at nye plattformer ikke skal legges i kurve med radius under 2000 meter, jf. forskrift 19. desember 2005 nr. 1621. Dette kravet er også tatt inn i jernbaneinfrastrukturforskriften, jf. forskrift 11. april 2011 nr. 388 som trer i kraft 1. juli d.å.

Forskriftskravet er en nasjonal bestemmelse som ikke er avledet av EU-bestemmelser, og gjelder kun for bygging av nye plattformer. Statens jernbanetilsyn kan gi unntak fra kravet dersom særlige grunner tilsier det.

Kravet skal bidra til å sikre ferdselen for alle brukergrupper som skal av og på toget. Ikke minst er

kravet viktig for å legge bedre til rette for at funksjonshemmede kan bruke toget. Videre skal kravet bidra til å sikre at togpersonellet har tilstrekkelig sikt langs toget og til togsignaler. Dessuten er den største tillatte bredden på norsk togmateriell større enn det som ellers er vanlig i Europa for normalspor, slik at avstanden mellom tog og plattform må være større dersom plattformen ligger i kurve.

Jernbanetilsynet mener at kravet vil kunne medføre noe mer arbeid i planleggingen av nye plattformer og noe høyere kostnader til grunnver, men at disse kostnadene ikke vil utgjøre en vesentlig merkostnad ved bygging av nye plattformer. Videre mener tilsynet at disse merkostnadene oppveies av sikkerhetsgevinstene som oppnås når plattformen ligger på rett strekning framfor i kurve.

Kravet om at nye plattformer skal ikke legges i kurve med radius under 2000 meter er begrunnet ut i fra hensynet til tilgjengelighet og sikkerhet for togpassasjerene. Dette vil normalt ikke medføre urimelige merkostnader til nye plattformer. Dersom Jernbaneverket som infrastrukturforvalter mener at forskriftskravet i særskilte tilfeller bør fravikes, kan etaten søke jernbanetilsynet om unntak.

SPØRSMÅL NR. 1642

Innlevert 15. juni 2011 av stortingsrepresentant Åge Starheim

Besvart 22. juni 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Eg viser til Inns. 422S (2010-2011) der fleirtallsinnstillinga gjer det klart at det skal vere anestesiberedskap ved sjukehuset på Nordfjordeid. Styreformann i Helse Vest har uttalt til NRK Sogn og Fjordane at vedtak om nedlegging av ortopedi ved sjukehuset på Nordfjordeid skal gjennomførast.

Meinar ikkje statsråden ut i frå fleirtallsinnstillinga i Nasjonal helse- og omsorgsplan, som vart vedteken på Stortinget i går, at dei aktivitetane som er på sjukehuset på Nordfjordeid i dag skal vidareførast også i framtida?»

GRUNNGJEVING:

Eg meiner at det frå føretaksmøte, Helse Vest RHF og Helse Førde HF no er spreidd nok usikkerheit om framtidige aktivitetar ved sjukehuset på Nordfjordeid.

Kommunalminister Liv Signe Navarsete uttalar til NRK Sogn og Fjordane at no har regjeringa bestemt at anestesi skal vidareførast som i dag ved Nordfjord sjukehus.

Vidare har nestleiar i helse- og omsorgskomiteen, Kjersti Toppe, uttalt til same kanal at når anestesi skal vidareførast ved sjukehuset på Nordfjordeid, er det også naturleg å vidareføre funksjonar som gjer at anestesilegar har noko å arbeide med.

Frå Helseministeren og helsedepartementet har det ikkje kome noko uttale om dette etter at fleirtallsinnstillinga i saka om Nasjonal helse- og omsorgsplan er kjend.

På vegne av dei tilsette ved sjukehuset på Nordfjordeid og folk i Nordfjordområdet, som vil ha sjukehuset på Nordfjordeid som det er i dag, forlangar eg eit klart svar frå statsråden om framtidsutsiktene for sjukehuset på Nordfjordeid.

Statsråden har sjølv invitert til at det på sjukehuset på Nordfjordeid skal vere eit pilotprosjekt for framtidige lokalsjukehus. Eg oppfattar det slik at Helse Vest, som har fått mandat til å utvikle piloten, saman med Nordfjordkommunane, legg opp til i sitt forslag til mandat at prosjektet skal utviklast i samsvar med dei strukturar som Helse Førde og Helse Vest har lagt opp til, nemleg at sjukehuset på Nordfjordeid skal i framtida ha rus, psykiatri og indremedisinsk beredskap utan anestesi.

Dette er i sterk kontrast til fleirtallsinnstillinga som vart vedteken i Stortinget den 14. juni 2011.

Eg ber statsråden straks gripe inn og instruere styret og byråkratane i Helse Vest og Helse Førde før styremøte i Helse Vest den 22. juni, slik at dei får eit pålegg frå statsråden om å halde seg til fleirtallsinnstillinga som vart vedteken på Stortinget i går, nemleg at pilotprosjektet skal innehalde eit framtidig lokalsjukehus for Nordfjordregionen med indremedisinsk akuttberedskap, ortopedisk avdeling som i dag, psykiatri, framtidig ruspost, anestesi og øvrige støttefunksjonar.

Dette fordi det då kan verte eit robust lokalsjukehus som gjer det mulig å behalde noverande kompetanse og rekruttere nødvendig fagkompetansen i framtida.

Når det gjeld fødeavdelinga må det i pilotprosjektet og sjåast på om det kan vere hensiktsmessig, både frå eit nærleiksprinsipp og ut i frå økonomiske vurderingar, og oppretthalde avdelinga som i dag også i framtida.

Svar:

Ved behandlingen av Nasjonal helse- og omsorgsplan la helse- og omsorgskomiteen (Innst. 422 S (2010-2011)) til grunn at lokalsykehusene må ha en tydelig plass i behandlingsskjeder der de bidrar til god og helhetlig behandling. Videre ble det lagt til grunn

at lokalsykehusene skal bevare breddekompetanse for å sikre rekruttering og kvaliteten i tilbudet.

I innstillingen ble det vist til forslaget i Nasjonal helse- og omsorgsplan vedrørende minstekrav til sykehus med akuttfunksjoner:

”Lokalsykehus med akuttfunksjon må som et minimum ha indremedisinsk akuttberedskap, samt kompetanse til å utføre enklere kirurgiske prosedyrer på døgnbasis.”

Komiteens flertall la videre til grunn at lokalsykehus med akuttfunksjoner skal videreføres med anestesiberedskap der dette er etablert i dag.

Innstillingen om Nasjonal helse- og omsorgsplan ble vedtatt av Stortinget 14. juni 2011.

Forslaget om at lokalsykehus med akuttfunksjoner skal ha kompetanse til å utføre enklere kirurgiske prosedyrer på døgnbasis, bygger på konklusjonene i rapporten ”Lokalsykehusenes akuttfunksjoner i en samlet behandlingsskjede” fra 2007. I rapporten blir det konkludert at

”disse prosedyrene må ikke nødvendigvis utføres av spesialister i kirurgi eller ortopedi”.

Det forutsettes derfor ikke at lokalsykehusene må ha kirurgisk vaktberedskap på døgnbasis.

De regionale helseforetakene skal fungere som redskap for å gjennomføre nasjonal politikk. Helse Vest RHF skal, gjennom sitt sørge-for-ansvar, sikre spesialisthelsetjenester til befolkningen i sin region i tråd med regjeringens politikk og Stortingets føringer. Regjeringens beslutninger vedrørende Nordfjord sykehus ble lagt til grunn for vedtak i foretaksmøtet i Helse Vest RHF 28. april 2011. Den videre utformingen av tilbudet ved Nordfjord sykehus skal i tillegg ivareta Stortingets føringer vedrørende anestesiberedskap.

SPØRSMÅL NR. 1643

Innlevert 15. juni 2011 av stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen

Besvart 22. juni 2011 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Mener statsråden noe kan og bør gjøres med denne problemstillingen?»

BEGRUNNELSE:

Når Arbeidsavklaringspenger (AAP) skal beregnes står det i Folketrygdlovens paragraf 11-15 første

ledd, at man skal ta utgangspunkt i året før brukeren ble syk, eller de tre årene før hvis dette gir et bedre grunnlag. NAV beregner med andre ord AAP fra den dagen brukeren kan regnes som ”syk”. Samtidig er hensikten med arbeidsavklaringspenger å sikre brukeren en viss inntekt i en overgangsperiode, og inntekten er ment og til en viss grad reflektere den inn-

tekten brukeren ville hatt på årsbasis ved arbeid hele året dersom han eller hun ikke fikk sin arbeidsevne nedsatt.

Høyre støtter i det store og det hele ordningen, men vil gjerne ha statsrådets vurdering av de problemstillingene som kan oppstå dersom brukeren er i en fase hvor han eller hun går fra studier til arbeid. Et eksempel er en bruker bosatt i Stavanger som er utdannet til sykepleier ved Stavanger Universitet. Nevnte bruker fikk arbeid ved Stavanger Universitetssykehus, men fikk så i 2009 diagnosen MS og ble 50 prosent sykemeldt. NAV beregner da AAP fra 2008 da brukeren var student, ikke fra 2009 da brukeren var kommet i fullt arbeid. Dette må regnes som en spesiell situasjon da inntektene som student ligger langt lavere enn inntektene en har i arbeidslivet.

Den nye uføretrygdberegningen foreslått av regjeringen har tatt høyde for dette problemkomplekset ved å foreslå at trygden for uføre skal beregnes ut fra de tre beste av de siste fem årene.

NAVs praksis for AAP har per dags dato ingen fleksibilitet som kan gjøre at beregningene i spesielle tilfeller kan slå bedre ut for bruker.

Svar:

I bakgrunnen for spørsmålet ber representanten om statsrådets vurdering av problemstillinger som kan oppstå ved mangel på fleksibilitet i beregning av arbeidsavklaringspenger. For eksempel dersom brukeren er i en fase der han eller hun går fra studier til arbeid.

Rehabiliteringspenger, attføringspenger og tidsbegrenset uførestønad ble som kjent fra 1. mars 2010 erstattet av den nye midlertidige folketrygdtelsen arbeidsavklaringspenger. De tre tidligere ytelsene ble beregnet på en tilsvarende måte, og reglene for hvordan ytelsen skal beregnes ble i all hovedsak videreført.

Arbeidsavklaringspenger skal erstatte inntekts-

bortfall når arbeidsevnen er redusert som følge av sykdom, skade eller lyte. Størrelsen på arbeidsavklaringspengene bestemmes av grunnlaget for beregning av arbeidsavklaringspenger. Grunnlaget er personens pensjonsgivende inntekt i kalenderåret før arbeidsevnen ble nedsatt med minst halvparten. Dersom det er gunstigere for mottakeren, skal grunnlaget likevel være gjennomsnittet av den pensjonsgivende inntekten i de tre siste årene før dette tidspunktet. Denne regelen fanger opp situasjoner der gradvis fall i inntekten ellers ville fått vesentlige følger for nivået på ytelsen.

Arbeidsavklaringspengene skal utgjøre 66 prosent av beregningsgrunnlaget. Arbeidsavklaringspengene skal likevel ikke være lavere enn to ganger folketrygdens grunnbeløp. Det gis dessuten en forhøyet minsteytelse på 2,44G til personer som pga. en alvorlig og varig sykdom, skade eller lyte som er klart dokumentert, har fått arbeidsevnen nedsatt før de fyller 26 år. Jeg mener at disse reglene i tilstrekkelig grad ivaretar hensynet til dem som har lav opptjening eller som ikke har opptjening. Jeg har derfor ingen planer om å foreslå endringer i beregningen av ytelsen for personer som nylig er kommet i arbeid.

Den nye uføretrygden skal etter forslaget i Prop. 130 L (2010–2011) Endringer i folketrygdloven (ny uføretrygd og alderspensjon til uføre) beregnes på grunnlag av personens pensjonsgivende inntekt i de siste fem kalenderårene før uføretidspunktet. Gjennomsnittlig inntekt i de tre beste inntektsårene legges til grunn. Dette skal sikre at ett år med lav inntekt eller svak inntektsutvikling før uføretidspunktet som følge av en gradvis svekket helse ikke får for stor betydning for uføretrygden. Uføretidspunktet er tidspunktet da inntektsevnen ble varig nedsatt med minst halvparten. Nivået på ytelsen vil dermed også etter forslaget til nytt regelverk for uføretrygd avhenge av inntekten et stykke tilbake i tid.

SPØRSMÅL NR. 1644

Innlevert 15. juni 2011 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli

Besvart 21. juni 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Det vises til debatten i Stortinget 14. juni om dokument 8:131 om tilbudet om ablasjonsbehandling. Statsråden opplyste at de regionale helseforetakene skulle gjennomgå sine ventelister, og viste til rappor-

teringsmøte den 14. juni hvor bl.a. status for ablasjonsbehandlingen skulle gjennomgås.

Hva er status for antallet pasienter som trenger ablasjonsbehandling og ventetiden i de regionale helseforetakene generelt og i Helse Sør-Øst spesielt?»

Svar:

I Oppdragsdokumentet for 2011 ga jeg følgende oppdrag knyttet til ablasjonsbehandling for hjerteflimmer:

”Hjerteflimmerbehandling (pkt. 7.4)

Pasienter med hjerteflimmer skal tilbys behandling i henhold til nasjonale faglige anbefalinger. På bakgrunn av de nye anbefalingene fra Helsedirektoratet for behandling av pasienter med atrieflimmer og av hensyn til likebehandling av pasientene, finner departementet det riktig at alle pasienter med behov for ablasjon vurderes i forhold til prioriteringsforskriften eller forsvarlighetskravet, jf. brev fra departementet til de regionale helseforetakene 27.10.2010.

Oppgave:

Det bes om statusrapportering for dette arbeidet innen utgangen av 1. tertial 2011.

Som jeg opplyste i Stortinget, ble bl.a. status for kapasitetsøkning og arbeidet med gjennomgang av ventelistene presentert på tertialrapporteringsmøtet 14. juni 2011.

Gjennomgangen viser at sammenlignet med hele fjoråret, hvor det ble foretatt omlag 440 ablasjonsbehandlinger for hjerteflimmer, har vi pr. primo juni i år utført like mange slike ablasjonsbehandlinger, dvs. omlag 465 behandlinger.

Som kjent har Helsedirektoratet anbefalt at vi i Norge bør ha en kapasitet på om lag 1400 ablasjonsbehandlinger for hjerteflimmer (Rapport: Ablasjonsbehandling ved atrieflimmer, mars 2010). Rapportering fra de regionale helseforetakene viser at vi ser ut til å kunne nå dette målet innen utgangen av året. Vi trenger imidlertid fortsatt innsats for å ta unna de pasientene som har ventet lenge.

Helse Midt-Norge RHF rapporterer at de vil nå 210 ablasjoner i 2011 (jf. Helsedirektoratets rapport). Hittil i år er det gjennomført 85 ablasjonsbehandlinger.

Helse Nord RHF rapporterer at alle pasienter som får rett til nødvendig helsehjelp for atrieflimmer får denne behandlingen innen 6 måneder. 15-17 pasienter venter på slik behandling pr. 8. juni 2011. UNN HF skal etter opptrappingsplanen behandle 60 pasienter i 2011 og 120 i 2012.

Helse Vest RHF har, i tråd med anbefalingene i Helsedirektoratets rapport, utvidet sin kapasitet til 280 ablasjonsbehandlinger pr. år. På grunn av at ventelistene for ablasjonsbehandling har vært lang i Helse Vest, er det etablert en dugnad i regi av Helse Bergen HF, Haukeland universitetssykehus, som skal gi ytterligere 240 pasienter behandling i løpet av 2011.

Helse Sør-Øst RHF rapporterer at målet for inneværende år er 600 atrieflimmerablasjoner, inkludert 200 ved Feiringklinikken (jf. avtale). Helse Sør-Øst RHF har planlagt for høyere aktivitet enn anbefalingene i Helsedirektoratets rapport ut fra egen gjennomgang av kapasitetsbehov i regionen. Ventetiden for atrieflimmerpasientene er 6-9 måneder. Helse Sør-Øst RHF viser til at fristbruddavtalen mellom HELFO og HjerterCenter Varde fortsatt er lite brukt og understreker at de vil medvirke til å sikre at fristbruddspasientene får nødvendig behandling via denne avtalen, dersom pasientene ikke selv ønsker å vente på ablasjonsbehandling i Helse Sør-Østs regi.

Vi må være klar over at med nye diagnoser og nye muligheter for behandling vil også tilstrømmingen av pasienter øke. Jeg har derfor understreket overfor de regionale helseforetakene at de må følge situasjonen nøye med hensyn til antall ventende, ventetider og fristbrudd. Kravet om at regionale helseforetak løpende vurderer behovet for ablasjonsbehandling og sørger for tilstrekkelig kapasitet, eventuelt ved kjøp av tjenester fra private tilbydere i Norge eller i utlandet, ligger derfor fortsatt fast.

SPØRSMÅL NR. 1645

Innlevert 15. juni 2011 av stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke

Besvart 24. juni 2011 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Statsråden har det siste året ved en rekke anledninger fremmet et prisverdig klart budskap når det gjelder surrogatindustrien. I dagens VG understreker statsråden at norske myndigheter fraråder avtaler med surrogatmødre.

Mener statsråden det er uproblematisk at regjeringen nå har utnevnt en politidirektør som har kjøpt

egg og surrogatmors tjenester selv om dette ikke er tillatt i Norge?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til dagens utgave av VG der statsråden i en god kronikk stiller en rekke spørsmål ved praksisen med surrogati. Statsråden skriver blant annet: "Norske menn inngår avtaler med surrogatmødre i

andre land slik som India og USA, og tar barna med hjem. De bidrar med egen sæd og blir dermed biologisk far, men kjøper både egg og surrogatmorens tjenester. Vi bør utfordre dette som et av mange dilemmaer i debatten om surrogati; selv om en mann er biologisk far til barnet - er en slik transaksjon likevel handel med barn?" Statsråden slår videre fast følgende: "Likevel mener jeg at problemene med kommersiell surrogati er så store at nordmenn ikke bør bidra til den fremvoksende industrien."

I samme avis uttaler nyutnevnt politidirektør Øystein Mæland at "Ja, det er slik at surrogati og eggdonasjon ikke er tillatt i Norge. Det er ikke noe forbud for norske borgere å gjøre dette i andre land, der det er tillatt. Vi gjorde det i California i USA, der man har 30 års erfaring med surrogatforeldre. Det er lovgivning, rettspraksis og omfattende kontrakter som regulerer disse forholdene."

Svar:

Justis- og politidepartementet har behandlet tilsettingssaken av ny politidirektør. Øystein Mæland ble åremålsbeskikket som direktør for Politidirektoratet i 6 år ved kongelig resolusjon av 27. mai 2011. Stillingen ble kunngjort offentlig med søknadsfrist 6. mai i år. Det var 2 søkere til stillingen.

Etter en helhetsvurdering fremsto Mæland som best kvalifisert for stillingen.

Utnevnelsen av Mæland som politidirektør har ingen tilknytning til regjeringens politikk når det gjelder surrogati. Vi har konstatert at Mæland ikke har brutt norsk lov. Han gjorde dette forholdet kjent for oss på et tidlig tidspunkt i ansettelsesprosessen, og han ble utnevnt fordi han er meget godt kvalifisert til stillingen som politidirektør.

SPØRSMÅL NR. 1646

Innlevert 15. juni 2011 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 23. juni 2011 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Mener statsråden at alder alene er god nok grunn til å slippe fengselsstraff for noe man har blitt dømt for?»

Svar:

Benådning innebærer at idømt straff ikke fullbyrdes. Benådning sinstituttet er en sikkerhetsventil i det strafferettslige systemet, og vil kun være aktuelt i ekstraordinære tilfeller, hvor straffegjennomføring vil være utilrådelig eller uforholdsmessig tyngende. Hvorvidt det i en konkret sak er grunnlag for benåd-

ning, avgjøres ut fra en streng, skjønnsmessig helhetsvurdering.

Høy alder er alene ikke tilstrekkelig for å begrunne benådning. De helsemessige konsekvenser som kan oppstå som følge av høy alder, kan likevel være et relevant moment i den helhetsvurderingen som foretas. Kriminalomsorgen kan imidlertid i mange tilfeller tilpasse straffegjennomføringen til den enkeltes alder og helse, slik at utfordringene løses ved nødvendige individuelle tilpasninger, fremfor benådning.

SPØRSMÅL NR. 1647**Innlevert 15. juni 2011 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold****Besvart 21. juni 2011 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk****Spørsmål:**

«Svært mange gårdsbruk, ca. 35 000, med grei bebyggelse, står tomme pga. at eier ikke ønsker å selge til en så lav pris som myndighetene vil godkjenne. Denne maksprisen ønsker FrP å fjerne for å få mer "lys i vinduene".

Hva vil statsråden bidra med?»

Svar:

Det er riktig at statistikk fra Statistisk sentralbyrå viser at mange eiendommer som er registrert i landbruksregisteret med jordbruksareal over 5 dekar eller produktiv skog over 25 dekar, og som bl.a. er bebygget med bolighus, ikke er bebodd. Disse er fraflyttet eller brukt til fritidsformål. Statistikk for 2010 som ble lagt ut denne uka viser at det dreier seg om 33 000 eiendommer. I statistikken er det ikke opplyst noe om hvilken tilstand bolighusene er i. Tallet omfatter både landbrukseiendommer som er undergitt priskontroll, og ikke minst en betydelig andel eiendommer som ikke er undergitt slik kontroll. Det vises til at i dag er arealgrensen for priskontroll knyttet til arealgrensen for boplikt på 25 dekar fulldyrka eller overflatedyrka jord eller 500 dekar produktiv skog.

Figuren nedenfor bygger på statistikk fra 2009, og viser fordelingen av de registrerte ubebodde eiendommene etter arealstørrelse og sentralitet. Søylen til høyre er eiendommer uten priskontroll.

Etter min mening ligger det et betydelig bosettingspotensial i de 33.000 eiendommene, og jeg er glad for at også representanten Bredvold er opptatt av dette. Vi er imidlertid ikke enige om at husene er tomme kun som en følge av priskontrollen etter kon-

sesjonsloven. I den forbindelse ønsker jeg å gjøre oppmerksom på at Bygdeforsk nylig har utarbeidet en rapport om nettopp ubebodde eiendommer (Rapport 3/2011 Det handler om følelser). Forskerne har bl.a. sett på faktorer som hemmer og fremmer omsetning av ubebodde eiendommer. De påviser at det er tilknytningen til eiendommen som en slektseiendom som er den faktoren som har størst betydning for at man fortsetter å eie en eiendom man ikke selv bor på. Videre dokumenterer de at det ikke er ulik salgsvillighet for eiendommer underlagt prisregulering og eiendommer som ikke er underlagt slik regulering. Prisen blir først viktig etter at avgjørelsen om å selge er tatt.

Jeg mener at det er viktig å ta undersøkelsen fra Bygdeforsk på alvor. For det første viser den oss at regelverket, herunder priskontroll etter konsesjonsloven, har lite å si for salgsvilligheten. Videre viser den at vi for å utnytte de 33.000 ubebodde eiendommene som en ressurs som kan bidra til "lys i vinduene", først og fremst må arbeide med de holdningene eierne har til eiendommen sin. Ulike lokalt initierte prosjekter har vist seg godt egnet til å få eiendommer på salg, og jeg mener at det fortsatt bør stimuleres til slik virksomhet.

Etter min mening er det viktig å hegne om eiendomsretten og det derfor ingen aktuell løsning å tvinge eierne til å selge.

For figur, se lenke:

<http://www.regjeringen.no/upload/LMD/Vedlegg/Stortinget/Svaraapm64710611.pdf>

SPØRSMÅL NR. 1648**Innlevert 15. juni 2011 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 24. juni 2011 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Foreløpige anslag tyder på at flommen på Østlandet i år vil overstige 200 millioner. Forrige storflom i 1995 kostet ca 940 millioner fordelt på 6 900 skader. Naturskadepremien er i dag lovpålagt og lik over hele landet. Dette betyr at boligeiere som er bo-

satt i områder med liten risiko for naturskader subsidierer boligeiere i områder med stor risiko for naturskader.

Vil statsråden ta initiativ slik at naturskadepremien differensieres slik at den i større grad gjenspeiler risikoen for naturskader i ulike deler av landet?»

BEGRUNNELSE:

Både kommuner og huseiere bør ha et ansvar i forhold til bebyggelse i naturskadeutsatte områder. Dersom kommunen opptrer uaktsomt og tillater bygging i områder som ikke burde blitt bebygde bør dette også kunne få økonomiske konsekvenser for kommunen. Når det gjelder huseiere som bosetter seg i områder som er utsatt for naturskader er det ikke uanturlig at disse også betaler en høyere naturskadepre-

mie enn andre som bosetter seg i trygge områder av landet. Ber om at statsråden vurderer en lovendring slik at risiko i større grad gjenspeiler seg i forsikringspremien.

Svar:

Svaret fra justisministeren på representanten Gjermund Hagesæters forslag er: nei.

SPØRSMÅL NR. 1649

Innlevert 15. juni 2011 av stortingsrepresentant Torkil Åmland

Besvart 23. juni 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Vil utenriksministeren beklage sin fordømmelse av Israels reaksjon på den syriske grensekrenkelsen 5. juni år, og isteden fordømme den syriske statsorganisering av krenkelsen?»

BEGRUNNELSE:

5. juni brøt flere hundre aktivister gjennom grensesperringene fra Syria over grensen til Israel på Golan-høyden. Aktivistene ignorerte gjentatte israelske advarsler mot å krenke landets territorium, og kastet steiner mot israelske grensevakter. Israel besvarte steinkastingen med skyting, der flere personer ble drept og skadet.

I en pressemelding 6. juni fordømte den norske utenriksministeren Israels voldsbruk mot demonstrantene, og understreket at "drap på ubevæpnede demonstranter kan ikke forsvares". Utenriksministeren understreket også at Syria har et ansvar for å dempe voldsbruk.

Mye tyder på at hendelsene var organisert fra den syriske stat. Den syriske opposisjonsbevegelsen hevder aktivistene ble betalt av den syriske regjering. I andre dokumenter som er lekket ut fra Syria (referert i Daily Telegraph) kommer det også tydelig frem at hendelsen var organisert og iscenesatt av syriske myndigheter. Her fremgår at instruksene til de syriske grensemyndighetene sier at bussene med aktivister skal slippes helt frem til grensen og at etterretningsoffiserer der skal hjelpe dem til å bryte gjennom grensen og dypt inn i Israel. I følge instruksene er det intet hinder om det blir avfyrt skudd mot dem. De syriske etterretningsoffiserer skulle påse at hendelsen skjedd foran FN's representanter og kontorer.

Rent folkerettslig er en slik fysisk grensekrenkelse et angrep på en annen stats grense og territorium. Folkeretten gir da den angrepne stat full rett til å forsvare seg med de midler som er nødvendige, inkludert våpenmakt. Forutsetningen er at reaksjonen er står i et proporsjonalt forhold til krenkelsen. I dette tilfellet er det hevet over enhver tvil at det er Syria som krenker folkeretten, mens Israel benytter seg av selvforsvarsretten.

Den norske reaksjonen føyer seg inn i et mønster der Norge fordømmer Israel når landet forsvare seg mot angrep som er rettet mot dets grenser, befolkning eller territorium. Reaksjoner fra det norske utenriksdepartementet er ofte sterkt fordømmende mot Israel, mens de neglisjerer brutale og folkerettsstridige handlinger fra den annen part. Det gir inntrykk av en ubalansert og sterk anti-israelsk holdning i norsk utenrikspolitikk.

Det er mye som tyder på at den norske fordømmelsen av Israels reaksjon bygger på et sviktende grunnlag. Mye tyder på at dette ikke var en spontan protest, men en planlagt aksjon av syriske myndigheter. Hensikten var sannsynligvis for å lede oppmerksomheten bort fra dens egen brutale politikk overfor opposisjonen i Syria.

Basert på de nye opplysningene i saken ville det være på sin plass med en norsk beklagelse over Israel. Samtidig bør Norge rette en kraftig fordømmelse mot det syriske regimets kyniske og folkerettsstridige handlinger.

Svar:

Det korte svaret på representanten Åmlands spørsmål er nei.

Jeg vil også vise til ordlyden i min uttalelse i en pressemelding av 6. juni 2011 som er en annen enn den representanten gjengir. Jeg fremholdt her at Israels voldsbruk mot demonstranter som forsøkte å krysse våpenhvilelinjen mellom Syria og de okkuperte Golanhøydene er uakseptabel, samt at drap på ubevæpnede demonstranter ikke kan forsvares. Videre uttalte jeg at Norge fordømmer bruk av vold og handlinger som fremprovoserer voldsbruk, og jeg la vekt på at også Syria har et ansvar for å motvirke uro i området.

Så til representanten Åmlands spørsmål: Det kan synes som at det i spørsmålet ligger en oppfatning om at de involverte demonstrantene krysset Israels grenser og således krenket landets territorium. Den faktiske situasjonen var at demonstranter forsøkte å krysse våpenhvilelinjen av 1949 for å ta seg inn på syrisk område okkupert av Israel. Norge og et samlet internasjonalt samfunn har aldri anerkjent Israels krav på de syriske Golanhøydene.

Videre hevdes det at den angivelige "grensekrenkelsen" utgjør et angrep på en annen stats grense og territorium og at Israel i dette tilfellet derfor kan påberope seg selvforsvarsretten under internasjonal lov. Som alle andre stater har Israel en soleklar rett til å forsvare seg, noe jeg ved gjentatte anledninger

understreker. Retten til selvforsvar utløses normalt av et militært angrep, ikke av ubevæpnede demonstranter som forsøker å ta seg inn på okkupert område. Folkeretten setter for øvrig krav til at forsvarshandlingen skal være nødvendig og proporsjonal i forhold til angrepet. Etter alt å dømme var ingen av disse kravene oppfylt da israelske styrker åpnet ild mot demonstrantene på Golan.

Syriske myndigheters mulige delaktighet i demonstrantenes protestaksjon fritar ikke Israel fra ansvaret for å overholde sine forpliktelser under internasjonal lov. Men Syria skal holdes til ansvar for eventuelle brudd på bestemmelser i våpenhvilen med Israel. Blant annet derfor har jeg fordømt både voldsbruk og handlinger som fremprovoserer voldsbruk – og dessuten påpekt Syrias medansvar for å motvirke uro i området.

Jeg stiller meg også undrende til representantens påstand om et "mønster der Norge fordømmer Israel når landet forsvare seg mot angrep som er rettet mot dets grenser, befolkning eller territorium". Dette er feil. Regjeringen har gjentatte ganger, ved en rekke ulike anledninger, fordømt angrep mot Israel og forsvart Israels rett og plikt til å forsvare eget land og befolkning.

SPØRSMÅL NR. 1650

Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 28. juni 2011 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«I følge oppslag i Bondebladet 1. juni 2011 betalte Byrkjelo Kraft 141 prosent skatt. Med eiendoms-skatt og konsesjonsavgifter blir skattenivået hele 165 % av resultatet. Bakgrunnen er skattereglene. Dette er et av flere eksempler på urimelige skatteutslag for småkraftverk. Manglende bunnfradrag er et annet. I regjeringens svar vises det konsekvent til dagens lovverk, men det kan tross alt endres.

Vil statsråden nå følge opp sitt løfte på Småkraftdagene og sikre at regjeringen fremmer forslag til forbedringer i skattesystemet?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til Statsrådets svar på Dok 15:1241, samt svar fra finansministeren på Dok 15:1163 og 1375.

Det fremstår som ressursløsning når vannkraftproduksjonen reduseres på grunn av skatteregimet. Under Småkraftdagene sa statsråden: "Det er interessant å bruke tid og energi på å få et rettferdig system, slik at vi ikke får tilpasninger i produksjonskapasiteten som er skattemotivert."

Kraftverket til Byrkjelo Kraft er 12,8 MW, langt over grensen på 5 MW for innslag på grunnrenteskatt. Likevel medfører dagens skattesystem, og den inntekten som selskapet pålegges å skatte av, at selskapet mener de ville kommet bedre ut om de mer enn halverte produksjonskapasiteten ned til 5 MW, for å komme under grensa for grunnerentskatt.

Svar:

Produksjon av vannkraft gir potensielt en særskilt høy avkastning, såkalt grunnrente. Dette skyldes

at produksjon av vannkraft er basert på utnyttning av en knapp naturressurs. Grunnrenteskatten på kraftverk er isolert sett nøytralt utformet og påvirker ikke kraftforetakenes investeringsbeslutninger. Dette tilsier at en i størst mulig grad bør beskatte grunnrente. For et gitt skattenivå vil det redusere behovet for vridende skatter. Imidlertid vil en nedre grense for plikten til å svare grunnrenteskatt gi tilpasningsmuligheter med negative virkninger som beskrevet i spørsmålet. Nedenfor kommenteres enkelte av momentene knyttet til grunnrenteskatten som tas opp i artikkelen i Bondebladet den 1. juni 2011.

1) Bruk av spotpriser

I omtalen blir blant annet bruk av spotpriser ved beregning av grunnrenteskatt trukket fram som en av årsakene til manglende lønnsomhet. Det er riktig at grunnrenteskatten som hovedregel beregnes etter spotpris. Spotprisen gir uttrykk for den markedsmessige verdien av kraftproduksjonen. I grunnrentebeskatningen brukes spotpriser for å unngå at det oppstår skattemessige motiver for skattyter til å selge kraft billigere enn markedspris, for dermed å unngå skatt på grunnrente. Det ville videre være betydelig administrative problemer forbundet med å benytte annet enn markedspriser som hovedregel til fastsettelse av den skattepliktige inntekten.

Et selskap som velger å inngå en avtale om fastpris i stedet for å selge etter spotpriser, må også bære risikoen for at spotprisen avviker fra avtalt fastpris. Dersom kraften blir solgt til en fastpris som er høyere enn spotpris, vil selskapet innkassere gevinsten. Tilsvarende vil gjelde for tap når fastprisen er lavere enn spotpris. Dette gjelder også ev. skattemessige forhold som måtte oppstå i tilknytning til fastprisavtaler. Selskapene kan videre oppnå den prissikringen de ønsker etter skatt dersom de tar hensyn til at grunnrenteskatten beregnes etter spotpris når de bestemmer andelen av kraftproduksjonen som det inngås fastpris kontrakt for. Det vises til nærmere omtale av dette i avsnitt 2.3.9 i St.prp. nr. 1 (2006-2007) Skatte-, avgifts- og tollvedtak.

2) Salgskostnader, kostnader for leie av fallrettigheter og renteutgifter

Artikkelen trekker også fram at en ikke kan trekke fra salgskostnader, kostnader for leie av fallrettigheter og renteutgifter i grunnrenteskatten. I den ordinære overskuddsskatten gis det både fradrag for salgskostnader, kostnader for leie av fallrettigheter og renteutgifter. I en nøytral grunnrenteskatt skal det imidlertid ikke gis fradrag for salgskostnader og

kostnader for leie av fallrettigheter.

Når det gjelder salgskostnader, er det kun verdien av selve kraftproduksjonen som inkluderes i grunnrenten, og ikke øvrige aktiviteter som overføring, distribusjon eller krafthandel. Det skal derfor ikke gis fradrag for slike aktiviteter i grunnrenteskatten. Fallrettighetene er selve grunnrenten. I en nøytral grunnrenteskatt kan det ikke gis fradrag for leie av slike rettigheter. Inntekter fra utleie av fallrettigheter beskattes ikke med grunnrenteskatt på grunneiers hånd. Dersom en hadde åpnet for å gi fradrag for leie av fallrettigheter på kraftverkseiers hånd, ville dermed deler av grunnrenten ikke bli skattlagt. Dette ville også åpnet for skattemotivert uthuling av grunnrenten.

Et særlig fradrag i kraftverksbeskatningen kalt friinntekt hindrer at risikofri rente blir beskattet med grunnrenteskatt, og sikrer på denne måten et fradrag for den delen av rentekostnader som er knyttet grunnrentevirksomheten. Friinntekten skal dekke kostnadene for all kapital, både gjeld og egenkapital. Det gis derfor ikke ytterligere fradrag for faktiske rentekostnader.

3) Nedre grense og bunnfradrag

En nedre grense i grunnrenteskatten for kraftanlegg gir incentiver til å tilpasse ytelsen for å unngå grunnrenteskatt, ved at det i noen tilfeller bygges mindre verk enn det som er samfunnsøkonomisk optimalt. En slik tilpasning kan skje ved at et verk installerer en generator med merkeytelse like under grensen i stedet for en generator med ytelse noe over grensen, eller at det bygges to verk som hver er under grensen i stedet for ett som er over grensen.

Som vist til i tidligere svar på spørsmål om bunnfradrag, har Olje- og energiministeren på prinsipielt grunnlag slått fast at ressursutnyttelse er et hensyn som inngår i en samlet avveining av de fordeler og ulemper som er knyttet til et vannkraftprosjekt. Dersom et kraftverk tilpasses nedre grense eller splittes opp i strid med optimal ressursutnyttelse, vil konsesjonsmyndigheten derfor måtte vurdere om det er grunnlag for å kunne gi konsesjon etter vassdragslovgivningen. Det er krevende og komplisert for konsesjonsmyndigheten å vurdere ressursutnyttelsen i enkeltsaker. Dersom det foretas skattemessige tilpasninger, ligger det i sakens natur at søker ikke vil opplyse om dette, men begrunne den konkrete prosjektutformingen på andre måter, for eksempel ved å vise til miljøvirkninger av et større prosjekt. NVE vil avslå søknader som åpenbart gir en dårlig ressursutnyttelse.

SPØRSMÅL NR. 1651**Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 29. juni 2011 av olje- og energiminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

«En samlet opposisjon har flere ganger bedt regjeringen innta et bredere perspektiv i arbeidet med CO₂-rensing, slik at Industrikraft Møres gasskraftverk kan realiseres. Nå har SV sluttet seg til opposisjonens krav.

Vil statsråden stille seg positiv til SVs henvendelse om en anbudskonkurranse til Industrikraft Møres prosjekt i Elnesvågen, og hvis ja - hvilken tidshorisont ser statsråden for seg før en slik prosess aktivt kan komme i gang?»

BEGRUNNELSE:

I følge Teknisk Ukeblad 03.06.11 oppfordrer SVs Heikki Holmas Olje- og energiministeren til å utlyse en anbudskonkurranse for CO₂-rensing til Industrikraft Møres gasskraftprosjekt i Elnesvågen.

Tilsvarende har FrP og opposisjonen forøvrig tatt til orde for i Stortinget en rekke ganger, men uten å få gehør hos regjeringen. Det er derfor svært gledelig når et regjeringsparti snur i denne saken, og vil muliggjøre bygging av gasskraftverket i Fræna.

Som FrP har tatt opp i Stortinget, skal Mongstad fortsatt være teknologisenteret, hvor man forsøker å videreutvikle/teste ut nye teknologier for CO₂-rensing. Når det gjelder full-skala CO₂-rensing bør det/ de lokaliseres der man får størst nytte. Kombinert med at en anbudsprosess medfører at utbyggere også viser vilje til å ta risiko, kan en justering av dagens politikk medføre at man lykkes med et fullskala CO₂-renseanlegg raskere enn det regjeringen nå legger opp til på Mongstad.

Det må også understrekes at regjeringen i Soria Moria I erklæringen vektla at myndighetene skal bidra økonomisk til å realisere gasskraftverk med CO₂-rensing.

Undertegnede er kjent med at regjeringen har gitt Gassnova i mandat å vurdere alternative prosjekter til Mongstad. Denne prosessen vil dog ta flere år.

Svar:

Regjeringen er opptatt av å bidra til løsninger som både kan dekke verdens energibehov og reduse-

re utslippet av klimagasser. Det er derfor et mål å utvikle og realisere fullskala transport og lagring av CO₂ på en måte som kan bidra til bred anvendelse av slik teknologi. Regjeringens politikk for CO₂-håndtering er beskrevet i Meld. St. 9 (2010-2011) Fullskala CO₂-håndtering.

Regjeringen støtter utvikling av teknologi for CO₂-håndtering på flere måter: Gjennom fullskala CO₂-håndtering på Mongstad, Teknologisenteret på Mongstad og forsknings- og demonstrasjonsprogrammet CLIMIT. I statsbudsjettet for 2011 er det bevilget i underkant av 1,8 mrd kroner til CO₂-håndtering, og i perioden 2006-2010 er det bevilget om lag 5,7 mrd kroner.

Det fremgår av Meld. St. 9 (2010-2011) at Gassnova skal gjennomføre et utredningsarbeid hvor hensikten er å bidra til en bred og oppdatert kartlegging av mulighetsområdet for realisering av fullskala CO₂-håndtering utover prosjektet på Mongstad. Mandat for utredningen ble oversendt Gassnova den 12. mai 2011. Olje- og energidepartementet har i mandatet bedt Gassnova om at ulike typer punktutslipp kartlegges, analyseres og vurderes. Aktuelle anlegg inkluderer eksisterende og eventuelt nye anlegg innen både kraftproduksjon og industri.

Utredningen skal identifisere og analysere hvilke muligheter og utfordringer man står overfor ved etablering av en fullstendig CO₂-håndteringskjede for fullskala CO₂-håndtering. Dette inkluderer økonomiske og tekniske sider samt ulike kommersielle modeller. Resultater fra dette arbeidet vil inngå i regjeringens videre arbeid med CO₂-håndtering.

For nye gasskraftverk i Norge, følger det av Soria Moria II at regjeringen vil gi konsesjoner basert på CO₂-håndtering fra oppstart. Olje- og energidepartementet fattet 19. august 2009 endelig vedtak i klagesak der NVEs opprinnelige vedtak om avslag på anleggskonsesjon til Industrikraft Møre (IKM) ble opphevet. I IKMs gjeldende anleggskonsesjon er det stilt vilkår om tilrettelegging for CO₂-håndtering i tråd med utslippstillatelsen for CO₂ fra Miljøverndepartementet av 15. mai 2009. I OEDs pressemelding av 19. august heter det at Staten ikke skal gi økonomisk støtte til CO₂-håndteringen ved anlegget.

SPØRSMÅL NR. 1652**Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten****Besvart 24. juni 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Human Rights Watch rapporterte 2. juni 2011 om at væpnede grupper som er lojale til Elfenbenskystens nye president driver målrettede angrep i form av drap, tortur og trakassering av påståtte tilhengere av avgått president Laurent Gbagbo.

Hvordan vil Norge bidra til at slike grove menneskerettsbrudd stanses, og til at det internasjonale samfunn holder President Ouattera til ansvar for sine gjentatte løfter om uavhengig etterforskning og straffeforfølgelse av slike handlinger?»

BEGRUNNELSE:

Rapporten viser at militære styrker på begge sider av den tragiske konflikten i Elfenbenskysten har gjort seg skyldig i drap og overgrep i tiden før og etter arrestasjonen av president Gbagbo 11. april i år. Basert på øyenvitneskildringer rapporteres det om en rekke drap på ubevæpnede sivile fra styrker lojale mot Ouattera i ukene etter maktovertakelsen. Norge var uvanlig tidlig ute med sin støtte til den nåværende president etter det kaotiske valget 28. november i fjor. Utenriksministeren har i tidligere svar til Stortinget forsikret om at Norge i internasjonale fora følger opp arbeidet med en uavhengig, internasjonal undersøkelseskomisjon for menneskerettighetsbrudd begått i Elfenbenskysten etter valget. Norge har også bidratt med nødhjelp til Elfenbenskysten og støtte direkte til den nye presidenten. Med dette klare politiske engasjementet må Stortinget kunne forvente at den norske utenriksledelsen reagerer kontant og konsekvent mot de overgrep som finner sted etter regimeskiftet, særlig når de i følge internasjonale menneskerettsorganisasjoners rapporter begås av styrker som er lojale til presidenten.

Svar:

Utenriksdepartementet har fulgt nøye med på konflikten som fant sted i Elfenbenskysten etter presidentvalget i landet 28. november i fjor. Både Human Rights Watch, Amnesty International og en rekke andre organisasjoner har i rapporter avdekket grove menneskerettighetsbrudd begått av begge sider i konflikten. Dette omhandler drap, seksualisert vold, tortur, bortføring og angrep basert på påstått politisk eller etnisk tilhørighet.

FNs Menneskerettighetsråd vedtok under Rådets hovedsesjon i mars å opprette en uavhengig internasjonal undersøkelseskomisjon for menneskerettighetsbrudd begått i Elfenbenskysten siden valget i fjor. Kommisjonen la nylig frem sin rapport som ble behandlet av Menneskerettighetsrådet 15. juni. Rapporten legger til grunn at konflikten i landet skyldtes at valgresultatene ved presidentvalget i november 2010 ikke ble respektert, men holder begge sider i konflikten ansvarlige for alvorlige menneskerettsbrudd, som i noen tilfeller kan betegnes som forbrytelser mot menneskeheten.

Det er svært bekymringsfullt at overgrepene fortsetter etter at den politiske konflikten er over, og at myndighetene ikke har vært i stand til å beskytte sivilbefolkningen. Mens myndighetene i landet til nå har iverksatt tiltak for å rettsforfølge overgrep begått av Gbagbo-tro styrker, er det så langt ikke tatt noen skritt i forhold til overgrep der egne styrker beskyldes for å stå bak.

Norge tok derfor opp disse spørsmålene i FN's Menneskerettighetsråd 15. juni, og sa i vårt innlegg at brudd på menneskerettighetene må straffes, uansett hvilken side i konflikten som står bak. Norge understreket også at også Ouattara-tro styrker må stilles for retten for de brudd på menneskerettighetene de har begått. Norge anbefaler at Elfenbenskysten arbeider for å hindre straffefrihet og for en uavhengig undersøkelse av menneskerettighetsbruddene gjennom nasjonal og internasjonal straffeforfølgning via den Internasjonale straffedomstolen. Samtidig er det viktig å arbeide for fred og forsoning, og det er derfor positivt at landet har opprettet en nasjonal kommisjon for dialog, sannhet og forsoning.

Norge har også tatt opp spørsmål vedrørende sikkerhetssituasjonen for befolkningen og menneskerettighetssituasjonen i landet direkte med Elfenbenskystens myndigheter ved flere anledninger de siste månedene. Under miljø- og utviklingsminister Erik Solheims reise til Elfenbenskysten 1. - 2. juni i år, forsikret både daværende utenriksminister Kacou Gervais og lederen for Kommisjonen for dialog, sannhet og forsoning, Charles Konan Banny om at overgrep skulle etterforskes og de skyldige stilles til ansvar uansett hvilken side i konflikten de tilhørte.

SPØRSMÅL NR. 1653**Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Olemic Thommessen****Besvart 20. juni 2011 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å sikre at filmutdanningen ved HIL fortsatt skal imøtekomme intensjonene om at vi også i Norge skal ha en tidsmessig, fullverdig filmfaglig utdannelse?»

BEGRUNNELSE:

Etableringen av den Norske Filmskolen, lokalisert på Høgskolen i Lillehammer, var et stort fremskritt for kunstutdanningene i Norge. Stortingets og den daværende regjeringens intensjoner var klare, nemlig at vi også i vårt land skulle ha en fullverdig og tidsmessig utdannelse i filmfaget. Skolen har da også levert godt i form av lovende kunstneriske resultater og som et filmfaglig senter. Fra etableringen av skolen og frem til i dag har det skjedd en naturlig utvikling i form av faglig og organisatorisk integrering med Høgskolen i Lillehammers øvrige virksomhet. Naturlige grep administrativt og faglig i forhold til TV utdanningen som skjedde "vegg i vegg". Dette må sees som en styrke inn mot en digitalisert tidsalder der uttrykkene for billedmediene vil gli over i hverandre. Utviklingen rent økonomisk har imidlertid vært et tiltagende problem. Modernisering i takt med den teknologiske utviklingen og kategoriseringen av studentene i forhold til tilskudd, har lagt filmutdanningen under et meget følbart press. En samlet filmbransje opplever dette som alvorlig. Film som genre er i sterk vekst i Norge, dette handler ikke bare om økte bevilgninger over kulturbudsjettet, men også om utvikling av vår samlede nasjonale filmfaglige kompetanse. Her spiller filmutdanningen en nøkkelrolle. Det må derfor være en viktig målsetting å sikre

at filmutdanningen også i fremtiden hoder et høyt faglig nivå og kan utvikle seg i pakt med tiden.

Svar:

Den norske filmskolen er viktig for norsk film, og det er riktig som stortingsrepresentant Thommessen påpeker; skolen har levert godt. Senest i 2011 vant en eksamensfilm fra filmskolen student-Oscar.

Den norske filmskolen er en del av Høgskolen i Lillehammer. Det ligger derfor til høgskolen å vurdere hvordan filmstudiet skal utvikles. Det er generelt også høgskolens ansvar å planlegge virksomheten og vurdere behov for avsetninger for å sørge for tidsriktig utstyr osv. Etter forespørsel fra ledelsen ved Høgskolen i Lillehammer har jeg tidligere i år hatt møte med dem for å høre noen av deres tanker om dette. Jeg vil imidlertid legge til at institusjonen i 2008 fikk en engangsbevilgning på 10 millioner kroner til plattformskifte ved film- og fjernsynsutdanningen.

Det er opp til fagmiljøet og styret ved høgskolen å vurdere hva som er en "tidsmessig, fullverdig filmfaglig utdannelse". Jeg forutsetter at man i denne vurderingen også vurderer samfunnets behov for filmfaglig kunnskap og kompetanse, jf. kravet i § 2-1(2) i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning om at studiet skal ha relevans for samfunnet. Jeg har også pålagt Høgskolen i Lillehammer og de andre utdanningsinstitusjonene å opprette Råd for samarbeid med arbeidslivet og utvikle strategier nettopp for å sikre utdanninger som er relevante for studentene og arbeidslivet.

SPØRSMÅL NR. 1654**Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 23. juni 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«E16 Nestunnelen ble stengt natt til 25. mars etter nedfall av betong. Regjeringen har lovet at en ny omkjøringsvei rundt Nestunnelen skal være ferdig 1. oktober, og fristen for å sende inn anbud går ut onsdag 22. juni. Kostnadene knyttet til ny omkjøringsvei

og utbedring av tunnel har tidligere blitt anslått til omtrent 135 millioner kroner.

Vil statsråden fortsatt garantere at omkjøringsveien vil stå klar 1. oktober, og når forutsetter statsråden at oppgradering av E16-tunnelen skal være ferdig?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med at samferdselsministeren var på befarung i Nestunnelen den 09.05.11 uttalte statsråden at hun ikke godtar Vegvesenets forslag til fremdriftsplan på 18 måneder for å utbedre tunnelen. Det har foreløpig ikke kommet noen signaler om hvor lang tid det vil ta før tunnelen kan gjenåpnes.

Svar:

Statens vegvesen meddeler at de ikke kan gi noen garantier for at omkjøringsvegen vil stå klar 1. oktober, men at tidsplanen for arbeidet er rettet inn mot denne datoen. Arbeidet er utlyst på konkurranse ut fra denne forutsetningen. Tilbudsfristen er 22. juni, og etter en rask tilbudsbehandling og 10 dagers klagefrist vil arbeidet kunne startes medio juli.

Statens vegvesen legger til grunn at Nes tunnel er ferdig rehabilitert og klar for åpning 1. desember 2012.

SPØRSMÅL NR. 1655

Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Åse Michaelsen

Besvart 24. juni 2011 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Audun Lysbakken

Spørsmål:

«Når tenker statsråden at et slikt lovendringsforslag kan komme til Stortinget for behandling?»

BEGRUNNELSE:

I Innst.160 L (2009-2010) fremmet FrP et forslag med tilhørende merknad som omhandlet barns sikkerhet når far/mor har blitt dømt for overgrep mot eget barn, men ikke blitt fratatt samværsretten, foreldreansvaret og bostedsretten. Dette forslaget ble omgjort til oversendelsesforslag. Videre ble det sendt et purrebrev til statsråden høsten 2010 for å få svar på om noe hadde blitt gjort i sakens anledning, uten at svar har blitt gitt. Det er meget beklagelig at det nå har gått så lang tid siden saken ble oversendt, uten at et lovendringsforslag har kommet til Stortinget.

Svar:

Konstituert statsråd Tora Aasland mottok 5. januar 2011 en e-post fra familie- og kulturpolitisk rådgiver Thomas Jacobsson på vegne av Fremskrittspartiets stortingsgruppe. Det ble i e-posten stilt følgende spørsmål:

”Hvor langt har statsråden p.t. kommet i arbeidet med å endre loven i tråd med Fremskrittspartiets merknad, og når er det realistisk å anta at det varslede høringsnotatet er klart?”

I brev av 13. januar d.å. til Fremskrittspartiets stortingsgruppe svarte konstituert statsråd Aasland at Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet

samarbeider med Justisdepartementet om oppfølgingen av ovennevnte i form av en arbeidsgruppe. Arbeidsgruppen har som mandat å utrede i hvilke situasjoner barn trenger bedre beskyttelse enn det dagens lovgivning gir, og på hvilken måte slik beskyttelse bør gis. Arbeidsgruppen skal særskilt vurdere hvordan man kan sikre seg at domstolene behandler spørsmålet om foreldreansvar, fast bosted og samvær der en forelder dømmes for vold og/eller overgrep mot egne barn og at hensynet til barnet ivaretas ved vurderingen. Arbeidsgruppen skal også vurdere om det bør foreslås øvrige lovendringer for å sikre en god og betryggende behandling av saker der det er problematisk knyttet til vold og overgrep. Aasland svarte videre at hun tok sikte på at et høringsnotat i saken kan ferdigstilles i løpet av høsten 2011. Jeg viser ellers til at jeg under interpellasjonsdebatten 8. juni d.å. i sak nr. 130 (2010-2011) ”Om å ta initiativ til nye tiltak for å bedre barnas rettsikkerhet i barnevernsaker og barnefordelingssaker” fikk spørsmål fra stortingsrepresentant Solveig Horne (Frp) om status i dette arbeidet. Jeg svarte at vi utreder behovet for lovendringer, og at jeg tar sikte på at vi kan sende et ev. høringsnotat på alminnelig høring innen utgangen av året. Avslutningsvis vil jeg oppsummere med at jeg har satt i gang en grundig utredning av disse viktige og komplekse spørsmålene, og at jeg, som tidligere varslet, tar sikte på at vi kan sende et ev. høringsnotat ut på alminnelig høring innen utgangen av året. Dette innebærer at ev. lovendringsforslag kan fremmes for Stortinget i løpet av 2012.

SPØRSMÅL NR. 1656**Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Åse Michaelsen****Besvart 24. juni 2011 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Kan statsråden bekrefte at et slikt infosystem benyttes i dag uten at Stortinget har hatt saken til behandling?»

BEGRUNNELSE:

Politiet og kriminalomsorgen benytter seg av et informasjonssystem kalt INFOFLYT. Det kan synes som om at dette systemet lever sitt eget liv og er en form for DLD, men uten domstolskontroll. Etter min viten så har innføringen av dette ikke hatt en runde i de demokratiske og lovgivende fora rundt dette.

Mange vil tro at inngrep i forbindelse med INFOFLYT bare angår innsatte og domfelte, men også registrering av personer som aldri har begått kriminelle handlinger samt registrering basert på religiøse og politiske oppfatninger uten at dette er nærmere regulert.

Svar:

Et sentralt formål med straffegjennomføring er at den skal motvirke nye straffbare handlinger og gjennomføres på en måte som er betryggende for samfunnet. Dette er nedfelt i straffegjennomføringsloven (§ 2) som ble vedtatt av Stortinget i mai 2001. Jeg kan bekrefte at Justis- og politidepartementet, på bakgrunn av denne bestemmelsen, har etablert et INFOFLYT-system for gjensidig utveksling av informasjon mellom politiet og kriminalomsorgen.

Formålet med etableringen av systemet var å gi kriminalomsorgen et bedre grunnlag for å sikkerhetsvurdere og treffe riktig sikkerhetsmessige tiltak for innsatte, samt gi politiet og påtalemyndigheten et bedre grunnlag for etterforskning og oppfølging. INFOFLYT-systemet er et viktig verktøy for politiet og kriminalomsorgen i samarbeidet om å bekjempe og forebygge kriminalitet samt trygge samfunnet. Ordningen er omtalt i St.meld. nr. 37 (2007-2008) Straff som virker og i St.meld. nr 7 (2010-2011) Kampen mot organisert kriminalitet.

Behandlingen av informasjon i INFOFLYT-systemet er nærmere regulert i rundskriv. Hittil er det 190 domfelte som har vært registrert i INFOFLYT-systemet og om lag 50 innsatte er registrert i dag. I praksis er det informasjon om innsatte som antas å medføre særlig rømningsfare, fare for anslag utenfra for å bistå rømning, gisseltaking, fare for ny særlig alvorlig kriminalitet, som har spesielt beskyttelsesbehov og som kan ha tilhørighet til organiserte kriminelle nettverk som registreres.

Sivilombudsmannen har stilt kritiske spørsmål ved sider av INFOFLYT-systemet. På denne bakgrunn opprettet Justisdepartementet et utvalg (INFOFLYT-utvalget) i mai 2010, som skal utrede informasjonsutvekslingen mellom politiet og kriminalomsorgen. Utvalget skal kartlegge og vurdere hvordan informasjonsutvekslingen fungerer i dag og foreslå hensiktsmessige regler og rutiner for behandlingen av opplysninger. Utvalget skal også vurdere om straffegjennomføringsloven gir tilstrekkelig hjemmel for informasjonsutveksling mellom kriminalomsorgen og politiet. Utvalgets innstilling er planlagt avgitt i nærmeste fremtid. Justis- og politidepartementet vil vurdere behov for eventuelle regelverksendringer herunder lovendringer når utvalget har avgitt sin innstilling.

I St.meld. nr. 37 (2007-2008) Straff som virker gis det uttrykk for at departementet vil påse at infoflytsamarbeidet videreutvikles med sikte på at kvaliteten på informasjonen er best mulig, og at hensynet til samfunnssikkerheten, personvern og rettssikkerhet blir ivaretatt på en god måte. Dette er vi nå godt i gang med, gjennom blant annet det utvalgsarbeidet som jeg allerede har nevnt ovenfor. Skal samfunnssikkerheten ivaretas på en optimal måte er vi helt avhengig av en utveksling av informasjon mellom politiet og kriminalomsorgen, og at den informasjon som utveksles er troverdig og kvalitetssikret.

SPØRSMÅL NR. 1657**Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 24. juni 2011 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk****Spørsmål:**

«Endringen i konserverordningen for epler skulle sikre bruk av norske epler, samtidig som industrien skulle sikres nødvendig supplement av importert vare til lavest mulig tollbelastning. Ved den foreslåtte tollbelastning fravikes disse formål. NHO Mat og Drikke frykter svekket konkurransekraft.

Vil statsråden også fremover sikre en konserverordning som i tillegg til bruk av norske epler sikrer industrien nødvendig supplement av importert vare til lavest mulig tollbelastning?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til utkast til endringer i forskrift 22. desember 2005 nr. 1723 om administrative tollnedsettelse for landbruksvarer (heretter FAT), med høringsfrist 1. juni 2011.

Det foreslås her en tollsats for epleråstoff som i følge NHO Mat og Drikkes høringsbrev av 1. juli 2011 kan bety en tollbelastning på 30-40 millioner kroner.

Svar:

Endringer i konserverordningen for frukt, bær og grønnsaker har vært på høring med høringsfrist 1. juni 2011. Forskriftsendringene skal etter planen iverksettes 1. juli 2011.

Jeg kan bekrefte at vi framover vil ha en konserverordning som sikrer industrien nødvendig supplement av importert epleråstoff til lavest mulig toll. Lavest mulig toll i dette tilfellet er den toll som sikrer fortsatt norsk produksjon av eplejuice framover. Det er i samsvar med hovedformålet med ordningen.

Tollsatsen på eplejuice og eplekonsentrat er i følge tolltariffen 2011 kr 27,20 per kg. For konserverindustrien, dvs. 15-20 bedrifter, er det derimot tollfrie kvoter i samsvar med behov som gjelder, gitt at de også avtar norsk råstoff.

Råvarekostnaden for norsk eplejuice er minst 4 kroner høyere per liter enn tilsvarende importert råstoff. Dette er bakgrunnen for forslaget om innføring av moderat toll på epleråstoff med 4 kroner for eplejuice og 5 kroner for eplekonsentrat. Uten et minimum av tollvern vil norsk eplejuice bli utkonkurrert av billigere importert vare. Slikt vern blir ikke oppnådd gjennom dagens tollfrie kvoter for epleråstoff.

Med forslaget vil vi bidra til at eksempelvis TINE har om lag samme råstoffkostnad for importert Tyrolerjuice som for norsk Hardangerjuice og dermed legge grunnlaget for en sammenlignbar pris i butikk. Forslaget vil innebære en prisøkning på om lag 5 kroner per liter for importert ferskpresset eplejuice og om lag 1 krone per liter for importert konsentratbasert eplejuice. Dette er langt lavere enn de som har versert i media for en tid tilbake.

Det er forståelse i høringsrunden for behovet for tollsats på ferskpresset eplejuice, men i mindre grad for toll på eplekonsentrat der norsk produksjon er meget lav. Til dette vil jeg bemerke at å innføre toll på eplejuice uten å innføre toll på eplekonsentrat, vil le gitt en urimelig konkurransefordel for importert konsentratbasert eplejuice.

På den andre siden er det ikke aktuelt ut fra en råvarebetraktning å foreslå en tilsvarende toll for eplekonsentrat som for eplejuice. Det ville i tilfelle betydd en tollsats på om lag 25 kroner for eplekonsentrat. Av hensyn til industrien har vi derfor endt opp med å foreslå en lav toll for eplekonsentrat, 5 kroner per kg.

Vi vil nå summere opp de innspill som har kommet. Jeg kan forsikre om at de endringer som vil bli gjort i konserverordningen vil ha som mål å sikre en sterk norsk råvareproduksjon og en levedyktig norsk næringsmiddelindustri som bearbeider frukt, bær og grønnsaker.

SPØRSMÅL NR. 1658**Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Arve Kambe****Besvart 24. juni 2011 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Politidirektoratet har gitt innspill til utarbeidelse av stortingsmelding om videreutvikling av politi- og lensmannsetaten. I brevet til departementet fremkommer det at man ønsker en reduksjon til 18 politidistrikt og sammenslåing av Haugaland- og Sunnhordland Politidistrikt og Stavanger politidistrikt. Flere mener at dagens grense for nevnte politidistrikt er logisk og bør fortsette.

Hva vil statsråden gjøre for at kommunenes syn blir hørt, og vil statsråden vurdere å beholde Haugaland- og Sunnhordland distrikt?»

BEGRUNNELSE:

Politidirektoratets høringsuttalelse datert 1. juni 2011 til Justisdepartementet foreslår en ny politidistriktsstruktur.

En sammenslåing av Haugesund-regionen, Sunnhordland, Stavanger-regionen og Egersund-regionen gjør at geografiske forhold gjør at det vanskelig med en vellykket sammenslåing og jeg kan ikke se noe reelt innsparingspotensiale i å slå sammen distriktene. Avstanden fra ytterpunktene i distriktet til en felles sentralarrest vil bli for store og man må derfor være nødt til å ha to døgnåpne politihus med bemanning som i dag. Innsparingen vil stort sett være at en klarer seg med en administrasjonssjef og en politimester. Utover det er det lite å spare.

Dessuten leverer Haugaland- og Sunnhordland pd i dag gode resultater innenfor den økonomiske rammen. Politidistriktet er et foregangsdistrikt på fleksible arbeidsordninger og på straksetterforskning. Publikumsundersøkelsen gir også politidistriktet gode tilbakemeldinger.

Utfordringen for distriktet er som justisministeren bør være godt kjent med at man har kun 1,1 årsverk per 1000 innbyggere mot dagens snitt på ca 1,6 og uttalt mål om 2,0. Dette har justisministeren flere ganger blitt utfordret på og jeg håper statsråden i forbindelse med neste års budsjett styrker bemanningen i politidistriktet. Statsråden er også kjent med et godt og pågående og krevende arbeid for å demme opp for den økte etableringen av 1 % -klubber, noe som også krever ressurser.

Jeg er også kjent med at både Haugaland- og Sunnhordland politidistrikt og Rogaland politidistrikt i sine høringssvar til Politidirektoratet begge har svart at det er lite å hente på en sammenslåing. Det betyr at politibyråkrater i Oslo ser et innsparingspotensiale som ingen i distriktenes ledelse ser til tross

for at driften allerede er strukket til et minimum.

I anbefalingsbrevet fra Politidirektoratet er det påpekt at hver politimester selv må få bestemme hvordan han eller hun vil organisere sitt eget distrikt uten at det må opp i statsråd.

Både Rogaland og Haugaland- og Sunnhordland har påpekt viktigheten av det.

Det er derfor merkelig at Politidirektoratet foreslår sammenslåing av distrikter før en har tatt ut dette potensialet.

Svar:

Regjeringen har i perioden 2005-2011 gjennomført en betydelig styrking av politiet. Bevilgningen til politiet og påtalemyndigheten er økt fra 8,2 milliarder kroner i 2005 til 12,2 milliarder kroner i 2011, en vekst på 4,0 milliarder kroner (48,8 prosent). Det er viktig at denne styrkingen bidrar til et politi som er bedre i stand til å forebygge og bekjempe kriminalitet, og som samtidig ivaretar befolkningens behov for trygghet, tilstedeværelse og service.

Regjeringen vil ikke basere oppnåelsen av de kriminalpolitiske målene på økte ressurser alene, men vil også gjennomføre struktur- og fornyingstiltak. For å oppnå en mer målrettet og effektiv utnyttelse av de til enhver tid tilgjengelige ressurser, er Politidirektoratet blant annet bedt om å utarbeide forslag til ny politidistriktsstruktur. Direktoratets forslag til ny politidistriktsstruktur er et av flere tiltak i resultatreformen, og vil som du selv påpeker inngå som grunnlagsmateriale i departementets arbeid med stortingsmelding om videreutvikling av politi- og lensmannsetaten.

Justisdepartementet har enda ikke tatt standpunkt til Politidirektoratets forslag. Departementet vil nå grundig vurdere både direktoratets forslag. Norge er et land med store geografiske og demografiske variasjoner. Vi vil sørge for et nært og sterkt politi i hele landet. Jeg finner det ikke riktig på nåværende tidspunkt å komme med synspunkter på Politidirektoratets forslag, og vil redegjøre for departementets vurdering i stortingsmeldingen.

Direktoratet har tidligere utredet tre alternative forslag til ny politidistriktsstruktur, og hvor ett av alternativene var 18 politidistrikt. Utredningen har vært på høring i politidistriktene, slik at både distriktenes ledelse og de ansattes organisasjoner har hatt mulighet til å komme med synspunkter. Vi har fått opplyst fra Politidirektoratet at kommunene vil bli hørt i forbindelse med politimestrenes arbeid med

forslag til ny lokal struktur i eget politidistrikt. Etter min oppfatning er det primært strukturendringer på lokalt nivå som kan tenkes å få konsekvenser for kommunene, og de bør derfor få bred anledning til å uttale seg i slike saker. Prosessen lokalt vil bli omtalt i meldingen.

Avslutningsvis vil jeg sterkt understreke at en videreutvikling av politi- og lensmannsetaten selvsagt ikke bare er et spørsmål om hvordan etaten best organiseres på politidistriktetsnivå og lokalt. Like viktig er styring/ledelse, oppgaver, arbeidsprosesser og teknologi, metoder og kompetanse.

SPØRSMÅL NR. 1659

Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal

Besvart 23. juni 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Mitt spørsmål er om utenriksministeren eller Utenriksdepartementet på noen måte har vært involvert i prosessen vedrørende nytt sykehus i Helse Nord eller har gitt representanter i Helse- og omsorgsdepartementet eller Helse Nord signaler eller vurderinger om at nytt sykehus i Kirkenes burde prioriteres først?»

BEGRUNNELSE:

NRK kunne den 12. juni melde at Kirkenes sykehus bygges ut i fordel for Narvik sykehus på grunn av

det store antall russere som forventes å komme til Norge som følge av at visumfrie soner snart innføres. Ifølge NRK skriver Helse Nord at mellom 400 000 og 800 000 grenseoverføringer forventes i 2014 som følge av de visumfrie sonene.

Svar:

Utenriksdepartementet har ikke vært involvert i prosesser vedrørende sykehus i Helse Nord eller gitt signaler eller vurderinger om å prioritere nytt sykehus i Kirkenes.

SPØRSMÅL NR. 1660

Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Bente Thorsen

Besvart 24. juni 2011 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Jeg viser til spørsmål og svar i Stortingets spørretime den 23.02. 2011 om lovpålagt leksehjelp i 1 - 4 klasse. Stavanger kommune har i følge Stavanger Aftenblad den 15.06 foretatt evaluering av leksehjelpen. Resultatet viser at elevene trives i ordningen, men tilbudet oppfyller ikke intensjonen om økt læringsutbytte og sosial utjevning. Skolene og foreldra foreslår flere tiltak som vil gi et bedre tilbud. Andre kommuner melder om lignende forhold.

Vil ministeren endre ordningen fra høsten av slik at hjelpen innfrir intensjonen?»

BEGRUNNELSE:

Kunnskapsministeren har tilkjennegitt at hun vil vente med å evaluere leksehjelpsordningen til etter februar 2012.

Evalueringen fra Stavanger viser at dagens regelverk for hjelpen ikke fungerer etter intensjonen.

Både lærere og foreldre mener at lærere må stå for hjelpen og kommer med flere konkrete forslag til endringer. Denne evalueringen må telle like mye som den statlige som ministeren venter på.

I fra andre kommuner meldes det om at leksehjelpen til elever på høyere trinn avvikles på grunn av

økonomi, selv om utbyttet og behovet der vurderes som bedre og større.

Svar:

Det er ett år siden leksehjelpordningen i 1.-4. årstrinn ble innført som lovpålagt ordning. Ulike kommuner og skoler har ulike erfaringer med leksehjelpordningen, og vi hører om mange eksempler på at dette fungerer bra samtidig som vi hører om enkelte utfordringer andre steder. Mange kommuner justerer også ordningen underveis når de ser hvordan den virker.

I barnetilsynsundersøkelsen som SSB har gjennomført, fremkommer det at 63 % av elevene på 1.-4. årstrinn deltar i leksehjelpsordningen. Det er store sosiale skjevheter i deltakelsen, men omvendt av hva vi finner for SFO. De som deltar mest i leksehjelpen er barn med foreldre som har lav utdanning (78 %), lav inntekt (75 %) og ikke-vestlig bakgrunn (77 %). Litt over halvparten av elevene som har foreldre med høyere utdanning og høy inntekt deltar i leksehjelpen. I SFO går 70 % av elevene med høyt utdannede foreldre, mens bare drøye 40 % av elevene med lavt utdannede foreldre og lavinntektsfamilier. Dette viser at leksehjelpen i stor grad når andre elever enn de som er i SFO. Leksehjelpen ser derfor ut til å bli et godt bidrag til sosial utjevning.

Jeg vil understreke at det innenfor den ordningen som er lov- og forskriftsregulert er et stort kommunalt handlingsrom. Av de 8 timene kommunen skal tilby, kan kommunen selv fordele halvparten av disse timene mellom årstrinn 1-4. Om kommunen helt eller delvis vil benytte pedagoger til ordningen, står de selvsagt fritt til det. Det er opp til kommunen om den vil sette av ekstra midler til dette. Fra nasjonalt nivå er det bevilget midler beregnet ut fra fagarbeiderlønn, og med et påslag på 25 % til administrasjon slik at pedagogisk personale kan hjelpe til i forbindelse med organiseringen. Finansieringen som kommunene er gitt er også beregnet ut fra forutsetningen om at alle elever vil delta i ordningen. Økonomisk er det derfor lagt et godt grunnlag for at kommunene skal

kunne etablere et innholdsrikt og spennende leksehjelpstilbud med høy kvalitet. Når det gjelder organiseringen av leksehjelpen for øvrig – som tidspunkt for leksehjelpen, påmeldingssystem og annen organisering - er også dette i stor grad opp til den enkelte kommune.

Jeg følger imidlertid ordningen nøye og vil både evaluere og vurdere ordningen etter hvert.

For å evaluere ordningen har Utdanningsdirektoratet inngått avtale med NIFU/NOVA om å gjøre dette. Arbeidet med evalueringen er i gang og 1. delrapport vil komme i februar 2012 og 2. delrapport skal komme i mai 2013. Vi har lagt vekt på at evalueringen av leksehjelpen skal være kvalitativt god og at den utføres av forskere. Vi vil bl.a. se om det er mulig å spore om leksehjelpen har hatt effekt på elevenes læringsutbytte. Evalueringen vil også ta for seg kommunenes organisering og implementering av tiltaket og skal gi oss kunnskap om hvordan foreldrene oppfatter ordningen.

Jeg har ikke tilgang til evalueringen Stavanger kommune har fått gjennomført, og vet lite om hvordan den er utført eller hvem som har utført den. Jeg kan dermed ikke vurdere kvaliteten på undersøkelsen, og det er vanskelig for meg å si hvor stor vekt vi bør legge på denne undersøkelsen alene. Men jeg er veldig opptatt av å høre på hva både kommunene og foreldrene mener i denne saken, både gjennom evalueringen som utføres av NOVA/NIFU på oppdrag fra Utdanningsdirektoratet og det som framkommer gjennom andre kanaler.

Dersom vi skal gjennomføre endringer i leksehjelpsordningen, må det baseres på erfaringer fra flere kommuner og best mulig kunnskapsgrunnlag om hva som virker. Endringer i den retning som her tas opp, vil kunne kreve budsjettøkninger som eventuelt må tas i de ordinære budsjettprosessene, samt lov- og forskriftsendringer som må gjøres etter ordinære prosedyrer med offentlig høring før beslutning og iverksetting. Det er derfor uansett ikke mulig å gjennomføre endringer allerede til høsten, slik representanten foreslår.

SPØRSMÅL NR. 1661**Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Ib Thomsen****Besvart 24. juni 2011 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Rammeplanen som utgis av departementet er kun utgitt på Norsk. Det betyr at foreldre og ansatte med fremmede språk ikke vet hva de skal jobbe med.

Hva vil statsråden gjøre med dette?»

BEGRUNNELSE:

Problemstillingen er slik at barnehagene i større grad har utenlandstalende personale. Det er store interne og eksterne kommunikasjonsproblemer, det er vanskelig å inkludere, involvere, delegere denne gruppen kollegaer og foreldre. Det er mange barnehager spesielt i Oslo og Akershus som har minoriteter som ansatte med en bredde i språk og religioner. Rammeplanene som er utgitt av departementet er kun utgitt på norsk. Det betyr at foreldre og ansatte har vanskelig med å forstå hva som er hjemlet i barnehageloven.

Svar:

Barn, foreldre og ansatte med ulik språklig bakgrunn og kompetanse bidrar til et rikt språkmiljø i barnehagen. Barnehagen skal arbeide med å fremme barns norskspråklige kompetanse, samtidig som den skal støtte at barn bruker sitt morsmål.

Styrer og pedagogisk leder har et særlig ansvar for planlegging, gjennomføring, vurdering og utvikling av barnehagens oppgaver og innhold. De er også ansvarlige for å veilede det øvrige personalet. For å oppfylle barnehagens mandat kreves en bred kompetanse i personalgruppen. Det må forventes at ansatte som jobber i en norsk barnehage behersker norsk i en slik grad at de kan forstå og gjøre seg forstått i kommunikasjon i barnehagen.

Rammeplan for barnehagens innhold og oppgaver er utgitt på norsk, nynorsk, samisk og engelsk. Den engelske utgaven skal bidra til å gjøre rammeplanen tilgjengelig for personale og foreldre med annet førstespråk enn norsk, og som ikke kan norsk. Barnehageloven er også oversatt til engelsk.

Rammeplanen er endret som følge av ny formålsbestemmelse, og den reviderte utgaven er sendt til alle landets barnehager. Den er bare trykket på norsk. Dette i påvente av at det skal gjennomføres en større revisjon. Det er utarbeidet en foreldrebrosjyre Velkommen til barnehagen som blant annet beskriver innholdet i den nye formålsparagrafen. Denne brosjyren er oversatt til engelsk, urdu, somali, nord-, sør- og lulesamisk og arabisk.

SPØRSMÅL NR. 1662**Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 24. juni 2011 av kulturminister Anniken Huitfeldt****Spørsmål:**

«I juni 2009 ble det gjort vedtak om å etablere Norsk Helsearkiv på Tynset og planlegging av etableringen ble satt i gang. I etterkant har Riksantikvaren ytret ønske om samlokalisering med Helsearkivet om Arkivverkets behov for et Sentraldepot. En beslutning om Sentraldepot påvirker dermed planleggingen av Helsearkivet og det er derfor viktig å få en avklaring.

Ser statsråden det som realistisk at denne avklaringen kan komme i løpet av inneværende sommer/høst?»

BEGRUNNELSE:

For Tynset er begge disse arkivene kjærkomne og viktige mulige etableringer. De vil bety mange kompetansesarbeidsplasser og bidra sterkt til å underbygge og øke den lokale aktiviteten. Det er derfor naturlig at man på Tynset er ivrige etter å komme i gang. Det er viktig at en beslutning om Sentralarkiv for Riksantikvaren ikke forsinket etableringen av Norsk Helsearkiv unødvendig, og samtidig viktig at disse kan planlegges sammen.

Svar:

I samsvar med kvalitetssikringsrutinene for valg mellom alternative løsninger i investeringsprosjekter, har et firma vurdert sentraldepot for Arkivverket mot alternative utbyggingsløsninger og mol ingen utbygging. Denne alteniativanalysen kvalitetssikres nå

av andre firma. Resultatet fra kvalitetssikringen vil foreligge i begynnelsen av juli i år. Dette resultatet vil være et viktig beslutningsgrunnlag for et vedtak om utbyggingsalternativ. Jeg arbeider med sikte på en avklaring i løpet av høsten 2011.

SPØRSMÅL NR. 1663

Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 24. juni 2011 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Personer som får støtte til bilkjøp av NAV, må også påregne egenfinansiering av bilkjøpet. Avtalen som inngås har en varighet på 11 år. Dersom bilen blir kondemnert før den tid, er vanlig praksis at lån fra NAV vil ha førsteprioritet. Det betyr at forsikringsoppgjøret dekker lånet fra NAV, men egenandelen går tapt og eier tar hele verditapet.

Vil statsråden se på regelverket, og kan statsråden gi en forklaring på hvorfor ikke deler av det egenfinansierte beløpet kan beholdes?»

BEGRUNNELSE:

Bakgrunnen for spørsmålet er en henvendelse fra en person som opplevde at bilen, som NAV hadde gitt støtte til i form av et rente- og avdragsfritt lån, ble kondemnert etter et trafikkuhell som han selv ikke var skyld i. I tillegg til lånet på 100.000 kr hadde personen også egenfinansiering på 175.000 kroner.

Bilen var kaskoforsikret, og ved kondemneringen ble taksten fastsatt til 90.000 kroner, noe som kun gikk til NAVs rente- og avdragsfrie lån. Egenkapitalen gikk dermed tapt.

Etter regelverket kan ikke en person søke om ny stønad før etter 11 år. Ulykken inntraff etter han hadde hatt bilen i 9 år. Personen er helt avhengig av bil, noe legen hans bekreftet. Han søkte om støtte til ny bil etter oppfordring fra saksbehandleren i NAV. På dette grunnlaget kjøpte han ny bil. Men søknaden ble avslått blant annet med den begrunnelse at det ikke kunne søkes om ny bil før etter 11 år.

Dermed endte personen med tap av hele egenandelen, og uten støtte til å kjøpe ny bil som han er helt avhengig av.

Svar:

Representanten Ropstad stiller spørsmål vedrørende regelverket knyttet til gjenanskaffelse og gjeldsoppgjør i forhold til stønad til bil. Dette er nærmere regulert i forskrift om stønad til motorkjøretøy §§ 8 og 15.

Jeg vil først få understreke at det under den forrige regjeringen i 2003, ble gjort omfattende endringer i regelverket for tildeling av bil. Det er etablert en ordning der brukerne får stønad enten til en gruppe 1 bil eller til gruppe 2 bil. For gruppe 1 biler blir stønaden nå gitt som et behovsprøvd tilskudd, mens gruppe 2 bilene langt på vei følger det tidligere regelverket.

Problemstillingen representanten Ropstad tar opp er ikke lenger aktuell for gruppe 1 biler. Denne stønadsordningen har andre regler for gjenanskaffelse og gjeldsoppgjør enn den tidligere ordningen, og stønaden gis som et tilskudd som brukerne på egenhånd benytter til å kjøpe seg den bilen de selv mener er hensiktsmessig. Tilskuddet avskrives med 1/22 hvert halvår, og er altså avskrevet etter 11 år.

For biler gitt etter den tidligere ordningen, samt dagens gruppe 2 biler, er det korrekt som representanten påpeker at eventuell egenfinansiering som regel vil være tapt dersom det av ulike årsaker skal foretas et gjeldsoppgjør. Arbeids- og velferdsetaten har førsteprioritets sikkerhet i bilen det er gitt stønad til, for å sikre statens krav framfor andre eventuelle kreditorer.

Etter den tidligere ordningen ble stønad gitt som et rente- og avdragsfritt lån i alle saker. Dette sikret statens eierskap til bilen, at en bil som det av ulike årsaker skal gjøres gjeldsoppgjør for leveres tilbake til Hjelpemiddelsentralen for gjenbruk. Det er denne begrunnelsen man har vektlagt for å beholde denne utmålingen for gruppe 2 biler. Gruppe 2-biler er relativt

kostbare biler med omfattende ombygging, som egner seg godt for gjenbruk.

Brukere som må betale en del av bilen selv, informeres om ordningen før stønad gis – som hovedregel både muntlig i møte med etaten og i selve vedtaket om stønad til bil. Den enkelte stønadmottaker er således gjort kjent med at hele eller deler av egenandelen kan være tapt dersom det av ulike årsaker skal foretas et gjeldsoppgjør – her i form av at bilen er kondemnert.

Jeg vil også understreke at dersom en bil totalhavarer, og det gjøres et gjeldsoppgjør, kan brukeren fremsette ny søknad uavhengig av om det har gått 11 år eller ikke. Når ny søknad fremsettes, behandles denne som en helt ny søknad, og det foretas en ny vurdering av vilkårene. Dersom det medfører riktighet at vedkommende i dette tilfellet fikk avslag med en begrunnelse om at det ikke var gått 11 år, er det i så fall feil anvendelse av regelverket.

Representanten spør om jeg vil se på regelverket

på dette området. Som nevnt, ble det i 2003 gjort endringer i regelverket som gjør at problemstillingen ikke er like aktuell som for de som har stønad etter den tidligere ordningen. Fra 2014 vil det bare være personer som har stønad til bil i gruppe 2 denne problemstillingen vil angå, og også for disse er det gjort endringer. Det er i dag slik at kun 150.000 kroner er behovsprøvd for gruppe 2 biler, hvilket betyr at egenandelen er begrenset til en prosentandel av dette beløp. For de brukerne som velger å kjøpe en dyrere bil enn det Arbeids- og velferdsetaten tilstår, skal disse være godt informert om at egenbetalingen kan gå helt eller delvis tapt.

Jeg mener de endringer som ble gjort i 2003 gir en hensiktsmessig avveining av ulike hensyn som må ivaretas, herunder at en knyttet til gruppe 2-biler også må legge vekt på å sikre statens eierskap til bilen i slike situasjoner. Jeg mener derfor det ikke er behov for å vurdere dette på nytt i dag.

SPØRSMÅL NR. 1664

Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Arve Kambe

Besvart 24. juni 2011 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«I forbindelse med revidert statsbudsjett 2011 har regjeringen med Høyres støtte innført fritak fra CO₂-avgiften på naturgass for offshorefartøy. Nærmere regler skal gis i forskrift. Jeg er kjent med at Toll- og avgiftsdirektoratet i forskriften vil stramme inn fritaket til kun å gjelde skip tilknyttet petroleum. Da mangler skip til havvindmøller, fiskeoppdrett o.l. I tillegg vil det bli usikkerhet om fremtidige forsyningsskip får fritak.

Vil statsråden bidra til at fritaket skal gjelde all gassdrevne skip?»

BEGRUNNELSE:

Å få flere skip over på naturgass er et bredt politisk ønske som Høyre ønsker økt politisk fokus på.

Dette vil redusere fremtidige klimagassutslipp og redusere faren for oljekatastrofer ved skipsulykker.

Mange rederier vurderer i disse dager gass som drivstoff i nye skip. Da er det viktig at alle skip er unntatt for CO₂-avgift for naturgass slik at rederiene får stabile rammebetingelser.

Jeg antar at deler av regjeringens argumentasjon

for fritak er at det vil gi et forbedret miljøregnskap. På denne bakgrunn kan jeg ikke se at Toll- og avgiftsdirektoratet skal lage en komplisert forskrift som gir uklarhet om hvilke typer skip som inkluderes i ordningen.

Den må gjelde for alle gassdrevne skip uavhengig av skipets funksjon.

Svar:

20. januar 2011 innvilget Finansdepartementet offshorefartøy fritak for CO₂-avgift på gass. I forbindelse med Revidert Nasjonalbudsjett 2011 har Stortinget vedtatt at fritaket for offshorefartøy tas inn i Stortingets avgiftsvedtak.

Ordlyden tilsier at fritaket kun omfatter fartøy som har tilknytning til petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen, dvs. at fritaket ikke omfatter kystvaktskip, skip som har tilknytning til havvindmøller, fiskeoppdrett mv. Dette er også i tråd med det fritak som gjelder for supplyflåten i Stortingets vedtak om grunnavgift på mineralolje mv., avgift på smøreolje og veibruksavgift på drivstoff. En utvidelse at fritaket for CO₂-avgift på gass til å omfatte an-

dre skip kan medføre krav om at disse skipene fritas også for disse andre avgiftene. Avgiftstekniske hensyn taler dessuten for at fritakets innhold er det sam-

me i alle de aktuelle avgiftene.

Forskrift om særavgifter vil bli endret i tråd med dette.

SPØRSMÅL NR. 1665

Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 27. juni 2011 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Jeg er kjent med at det er arbeidet mye med å få ned saksbehandlingstiden i Nav. Jeg fikk en henvendelse fra en person som har ventet i 10 måneder før han fikk et svar om at det måtte påregnes ytterligere 4 måneders saksbehandlingstid.

Hvilke tiltak iverksettes for å få ned saksbehandlingstiden og hva er statsrådets målsetning?»

BEGRUNNELSE:

Riksrevisjonen har ved flere anledninger kritisert den lange saksbehandlingstiden. Lang saksbehandlingstid har også tidligere vært gjenstand for skriftlige spørsmål: Henvendelsene jeg har fått viser at det gjenstår en del arbeid for å få ned saksbehandlingstiden.

Svar:

De senere årene er saksbehandlingstidene i Arbeids- og velferdsetaten blitt betydelig redusert. Likevel har etaten fortsatt problemer med å overholde tidsfristene på enkelte sentrale områder, deriblant bidragsområdet og ytelser til enslige forsørgere.

Saksbehandlingstidene vil variere mellom de ulike sakstypene og mellom saker som er til første gangs behandling og klagesaker. Spørsmålet fra representanten Ropstad kan tyde på at dette dreier seg om en klagesak. For saker som er til første gangs behandling, er saksbehandlingstiden normalt vesentlig lavere.

Dessverre opplever enkelte brukere relativt lange saksbehandlingstider, deriblant brukere som har fremmet klager på vedtak. Jeg er derfor opptatt av at Arbeids- og velferdsetaten har fokus på tiltak for å redusere saksbehandlingstidene. Arbeidet med å redusere saksbehandlingstiden under de ulike ordninger kan imidlertid ikke betraktes isolert. Det må veies opp mot kvaliteten i saksbehandlingen og etatens arbeid med å følge opp brukere. Jeg tillegger god kvalitet i saksbehandlingen stor vekt fordi dette skal si-

kre korrekte ytelser. For å nå målene med NAV-reformen er det samtidig viktig med god oppfølging av brukere med sikte på arbeid og aktivitet. Nedenfor redegjøres det for ulike tiltak som etaten har iverksatt for å redusere saksbehandlingstidene.

Produksjonsstyring

Arbeids- og velferdsetaten har hatt stort oppmerksomhet på produksjonsstyring de siste årene. Dette innebærer bl.a. at produktiviteten i fylkene blir målt og sammenlignet. Jeg er gjort kjent med at det er lagt til rette for erfaringsdeling mellom fylker for å sikre effektiv og god saksbehandling. Arbeids- og velferdsdirektoratet følger også opp de enkelte fylker.

Forbedringsstøtte

Arbeids- og velferdsdirektoratet har en egen enhet for forbedrings- og implementeringsstøtte. Denne enheten bistår saksbehandlende enheter med å kartlegge og foreslå forbedringer i arbeidsprosessene. Dette arbeidet har bidratt til reduserte saksbehandlingstider.

Selvbetjeningsløsninger

Mye av saksbehandlingen knyttet til alderspensjon er automatisert bl.a. gjennom selvbetjeningsløsninger. Andelen som søker om alderspensjon via internett er økende. Dette gir økt produktivitet, redusert saksbehandlingstid og bidrar til å frigjøre ressurser til andre formål.

Elektronisk dokumenthåndtering (med skjemaveileder)

Arbeids- og velferdsetaten har innført elektronisk dokumenthåndtering, der all post skannes og er tilgjengelig elektronisk for aktuelle enheter. Dette vil også gi mer effektiv saksflyt og vil bidra til reduserte saksbehandlingstider.

Samtidig med innføringen av elektronisk dokumenthåndtering, ble det utviklet skjemaveileder på nettsiden www.nav.no. Her kan brukerne hente ut aktuelle skjema og få veiledning i hvilke dokumenter som skal vedlegges søknaden. Dette øker sannsynligheten for at søknaden er komplett når den mottas av Arbeids- og velferdsetaten, slik at det ikke oppstår behov for å etterlyse nødvendige vedlegg til søknaden.

For meg er det viktig at brukere av Arbeids- og velferdsetaten får sine saker behandlet raskt og effek-

tivt og med så god kvalitet som mulig. Jeg følger derfor utviklingen i saksbehandlingstidene nøye. Dette er derfor også et sentralt tema i styringsdialogen med Arbeids- og velferdsdirektoratet. I lys av at det fortsatt er nødvendig å foreta en avveining mellom kravene til en gradvis forbedring av hhv. tilfredsstillende saksbehandlingstider, god kvalitet i saksbehandling og god oppfølging av etatens brukere vil det imidlertid fortsatt kunne ta tid før saksbehandlingstidene for alle ytelser er fullt ut tilfredsstillende.

SPØRSMÅL NR. 1666

Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Mazyar Keshvari

Besvart 24. juni 2011 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Regjeringen budsjetterte med å ta 6,48 mrd. kroner fra Oslo i 2011, herav 3,16 mrd. kroner i utgiftsutjevning og 3,32 mrd. kroner i skatteutjevning. Samtidig øker Oslo kommunes gjeld svært raskt, og gjeldsgraden i kommunen anslås å øke fra 22 prosent i 2011 til hele 76 prosent i 2014. Befolkningen i Oslo kommune kommer til å øke med minst 260 000 innbyggere de neste 20 årene, og dette fører til et enormt investeringsbehov.

Hvor mange milliarder kroner planlegger regjeringen å ta fra Oslo i 2012?»

BEGRUNNELSE:

I tillegg til den store befolkningsveksten fremover har Oslo majoriteten av landes innvandrere, asylsøkere og familieinnvandrere som medfører store utfordringer og utgifter til integrering. Oslo har halvparten av landes inisjerende narkomane, samt store utfordringer tilknyttet prostitusjon og problematikk rundt romfolk. Staten har dessverre sviktet landes hovedstad ved å ikke ta sitt ansvar når det kommer til disse problemstillingene. Derfor er det ekstra problematisk at Oslo på toppen av hele blir fratatt store deler av sine inntekter.

Svar:

Kommuner og fylkeskommuner har ulike forutsetninger for å gi et likeverdig tjenestetilbud. Dette skyldes dels at behovet for tjenester og kostnadene ved å tilby disse tjenestene varierer betydelig mellom kommunene og fylkeskommunene, og dels at det er

store forskjeller i skattegrunnlaget. Disse forskjellene utjevnes gjennom utgiftsutjevningen i inntektssystemet og systemet for skatteutjevning, som stortinget har vedtatt.

Innbyggertilskuddet blir i utgangspunktet fordelt med et likt kronebeløp per innbygger til alle kommuner før man foretar en omfordeling mellom kommunene basert på ordningen med utgiftsutjevning. Gjennom utgiftsutjevningen skal kommunene i prinsippet fullt ut kompenseres for utgifter ved tjenesteytingen som de selv ikke kan påvirke. Utgiftsutjevningen beregnes ved hjelp av såkalte kostnadsnøkler som består av et sett med objektive kriterier og tilhørende vekter. For Oslo innebærer utgiftsutjevningen reduserte overføringer fra staten. Dette reflekterer at Oslos utgiftsbehov ut fra kriteriene i inntektssystemet framstår som lavere enn landsgjennomsnittet. I tillegg til innbyggertilskuddet mottar Oslo i 2011 et særskilt storbytilskudd som følge av at de største byene har utfordringer som ikke fanges opp av kostnadsnøklerne. Oslo kommune mottar i 2011 også et veksttilskudd som følge av særlig høy befolkningsvekst.

Inntektstutjevningen bidrar til å redusere ulikheter i skatteinntektene mellom kommuner og fylkeskommuner, ved at skattesterke kommuner og fylkeskommuner får et trekk i rammetilskuddet, mens skattesvake kommuner og fylkeskommuner får et tilsvarende tillegg. Skatt på inntekt og formue, samt naturressursskatt, inngår i den delvise skatteutjevning mellom kommunene.

Finansdepartementet utarbeider ikke skatteanslag på budsjettbasis for enkeltkommuner eller en-

keltfylker. I de årlige nasjonalbudsjettene anslås skatteinntektene for kommunene og fylkeskommunene samlet. Grønt hefte er en teknisk dokumentasjon utarbeidet av Kommunal- og regionaldepartementet. I tabelloppstillingene i Grønt hefte for 2011 er det som en teknisk forutsetning lagt til grunn at de enkelte kommuner og fylkeskommuner vil motta samme andel av skatteinntektene som i 2009, som var siste tilgjengelige regnskap. Endelige tall for inntektsutjevningen i 2011 vil først foreligge i februar 2012.

Sammenliknet med andre kommuner og fylker har Oslo forholdsvis høye inntekter per innbygger, når det korrigeres for variasjoner i utgiftsbehov. I

2010 lå for eksempel Oslos frie inntekter som kommune 6 pst. over landsgjennomsnittet, mens inntektene som fylkeskommune lå 4 pst. over landsgjennomsnittet, jf. tabell 2.2 og 2.5 i vedlegg 2 til Kommuneproposisjonen 2012.

I Kommuneproposisjonen 2012 varslet Regjeringen at det legges opp til en vekst i kommunesektorens samlede inntekter i 2012 på mellom 5 og 6 mrd. kroner. Av veksten i samlede inntekter legges det opp til at mellom 3¾ og 4¼ mrd. kroner kommer som frie inntekter. Regjeringen vil i budsjettet til høsten legge fram forslag til vekst i kommunesektorens inntekter, og i den forbindelse også fordelingen av inntektene mellom kommunene og fylkeskommunene.

SPØRSMÅL NR. 1667

Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 24. juni 2011 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen

Spørsmål:

«Debatten knyttet til lakselus er nok en gang satt på dagsorden da det nå vises til at lusenivået nå ser ut til å bli svært høyt i følge en undersøkelse foretatt av Havforskningsinstituttet på oppdrag fra Mattilsynet. Dersom vi i fremtiden skal kunne få løst denne problemstillingen er det helt nødvendig å finne frem til en vaksine som gjør at lusen ikke vil sette seg på oppdrettsfisken.

Hva gjøres av forskning på dette området, og i hvilket omfang forskes det? Hva er statens økonomiske bidrag?»

BEGRUNNELSE:

En ser at det til stadighet dukker opp debatter knyttet til nivået på lakselus i norske fjorder og hvordan dette skaper debatt om dennes påvirkning på villaksens eksistens. Det har blitt iverksatt en rekke tiltak både fra næringens side og krav fra myndighetsnivå. Dette være seg samordnende avslusinger, overvåking av fremmedoperasjoner knyttet til merd og brønnbåter etc. Alle disse tiltakene vil kunne har positive effekter over tid, men en nærmer seg nok et punkt der en må intensivere arbeidet med å få utviklet en vaksine som vil kunne motvirke at lusa fester seg på oppdrettsfisken for å finne næring. Videre er det viktig at det foretas en betydelig uavhengig forskning på i hvilken grad lakselusa påvirker villaksen og den muligheter til å kunne overleve i fremtiden.

Svar:

Lakselus er en av havbruksnæringas største miljøutfordringer. Jeg tar problemene knyttet til lakselus svært alvorlig, og er svært opptatt av å få dette under kontroll.

Jeg mener imidlertid at det ikke er riktig å fokusere på bare én løsning. Vaksine er ett mulig virkemiddel mot lakselus. Det er imidlertid ikke enkelt å utvikle en slik vaksine. Ettersom lakselusa lever på utsiden av fisken, vil ikke fiskens immunsystem reagere på samme måte som når fisk blir infisert av bakterier og virus. Det finnes derfor bare et fåtall vaksiner som virker mot utenpåsittende parasitter (ektoparasitter).

Forskere ved Havforskningsinstituttet og Universitet i Bergen har i flere år samarbeidet med tyske forskere om å kartlegge lakselusas arvestoff (genom). Resultatene kan bidra til nye behandlingsmetoder, og på lengre sikt muligens en vaksine. Det er besluttet at alle forskningsmiljøer skal få søke i resultatene av de innledende analysene. Dermed vil alle de aktuelle forskningsmiljøene få tilgang til en viktig ressurs som vil lette fremtidig forskning og utvikling av vaksine og nye medikamenter mot lakselus.

Det har vært gjennomført forsøk med komponenter som kanskje kan brukes i utviklingen av en vaksine. Forsøkene indikerer at det teknologisk sett er mulig å bruke vaksinasjon til å redusere antall lakselus på oppdrettsfisk, men det gjenstår fortsatt mye arbeid

før man kommer frem til en vaksine som kan produseres i industriell skala. Dette arbeidet vil ta tid.

Gjennom Forskningsrådet, Havforskningsinstituttet og Veterinærinstituttet finansierte staten i 2001 lakselusforskning for om lag 7,5 mill. I 2011 er tilsvarende sum om lag 42 mill kr. Siden 2005 har staten brukt nær 165,5 mill kr på lakselusforskning gjennom Forskningsrådet, Havforskningsinstituttet og Veterinærinstituttet.

I desember 2010 lanserte Forskningsrådet et nytt senter for forskningsdrevet innovasjon (SFI) ved Universitetet i Bergen. Senteret (Salmon Louse Research Centre) vil få et budsjett på 200 mill kr over åtte år, og satser på å bli verdensledende i forskning på lakselus. Universitetet i Bergen har med seg Havforskningsinstituttet, Norges Veterinærhøgskole og flere næringsaktører som forskningspartnere. Næringsaktørene vil bidra med om lag 25 prosent av finansieringen. Utvikling av vaksine mot lakselus er ett av flere satsingsområder for senteret.

Utfordringene med lakselus må derfor løses langs flere akser. Regelverket tilknyttet lusebekjem-

pelse er blitt betraktelig skjerpet de siste to årene men vil bli ytterligere forbedret, blant annet med bedre koordinering av avlusningskampanjer, og bedre kontroll med lakselus fra avlusningsoperasjoner, transport, og slaktning. Jeg er lovet et forslag til nye regler fra Mattilsynet innen 1. juli, som jeg tar sikte på å sende på høring så snart som mulig. I tillegg arbeider nå Veterinærinstituttet sammen med Mattilsynet og næringen for å etablere et overvåkningsprogram for resistensutvikling hos lakselus. Dette vil bidra til et bedre beslutningsgrunnlag for rotasjon og bruk av legemidler.

I regjeringas strategi for en miljømessig bærekraftig havbruksnæring fremhever vi at fremtidens lakselusekontroll også må rettes inn mot interaksjonen mellom lakselus på oppdrettsfisk og villaks. Havforskningsinstituttet og Veterinærinstituttet med flere er i gang med forskning som skal danne det faglige grunnlaget for etablering av grenseverdier for lakselus på villaks, og hvordan disse bør utløse tiltak i oppdrettsanlegg.

SPØRSMÅL NR. 1668

Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 24. juni 2011 av forsvarsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Forsvaret rekrutterer aktivt islandske statsborgere til befalsutdanning og har bl.a. besøkt videregående skoler på Island for å informere om mulighetene i Forsvaret. Praksisen hevdes å være i strid med islandsk lov.

Hvor omfattende er denne praksisen, og hvordan vurderer forsvarsministeren ønskeligheten av at ungdommer, som ikke har norsk statsborgerskap, gjør tjeneste i militære operasjoner for Norge for eksempel i Afghanistan?»

BEGRUNNELSE:

Ti personer med islandsk statsborgerskap er for tiden yrkesaktive i det norske Forsvaret, melder NRK. Forsvaret opplyser at man flere ganger har besøkt videregående skoler på Island for å informere om mulighetene i Forsvaret. Loven om personell i Forsvaret fra 1996 åpnet for ordningen. I 2005 ble det signert en departementsavtale som regulerer forhold tilknyttet islandske styrkebidrag til norskledede styr-

ker i Afghanistan. Samarbeidet mellom Norge og Island ble styrket ytterligere i 2007 da de to landene inngikk avtale om økt opplæring av islandsk personell på norsk jord.

Svar:

Som hovedregel forutsettes det at tjenestegjørende i det norske Forsvaret er norske statsborgere. Utenlandske statsborgere kan likevel unntaksvis tilsettes i Forsvaret. Enten ved at de forplikter seg til å søke om norsk statsborgerskap, eller dersom departementet samtykker til at vedkommende kan tilsettes som utenlandsk statsborger etter en konkret vurdering.

Det er inngått flere samarbeidsavtaler med Island om utdanning og tjenestegjøring i det norske Forsvaret. I 1995 utarbeidet Forsvarsdepartementet retningslinjer for islendinger som søker opptak ved befalsskoler i Norge med tilhørende utdannings- og tjenestekontrakt. Retningslinjene sier følgende:

"Med bakgrunn i Islands særstilling som alliansepartner i NATO uten egne styrker, vil norske myndigheter gi islandske statsborgere anledning til å søke om opptak til en av Forsvarets befalsskoler, dersom særlige grunner foreligger, og islandske myndigheter har gitt sin anbefaling."

Det er viktig å presisere at dette er et tilbud til ungdom fra Island, og at det ikke er ment å være en rekrutteringskilde for det norske forsvaret. Dette fremkommer også i avtalen. Søkeren må underskrive en kontrakt hvor han/hun forplikter seg til å gjennomføre pliktjeneste på lik linje med norske elever. Det er også adgang til å søke om tjenestegjøring i utenlandsoperasjoner der Norge deltar. Islandske statsborgere som er gitt befalsutdanning med bakgrunn i avtalen, vil ikke kunne pålegges tjenesteplikt så lenge de ikke er bosatt i Norge.

Jeg vil også nevne at Norge og Island allerede i 1996 inngikk en samarbeidsavtale om frivillig deltakelse av islandsk personell til norske styrkebidrag i utenlandsoperasjoner, samt at norske og islandske myndigheter i 2005 inngikk en avtale for å regulere forhold knyttet til islandske bidrag til PRT Meymaneh i Afghanistan.

Island har ønsket et samarbeid med Norge når det gjelder utdanning av militært personell. I 2007 ble det inngått et memorandum om sikkerhets-, forsvars- og beredskapssamarbeid mellom Norge og Island. Denne avtalen sier at Norge tar sikte på å bidra til utdanning og trening av islandsk personell blant annet

innen luftovervåkning og ledelse, og etterretning og sikkerhet.

Forsvaret opplyser at de ved tre tilfeller har orientert ungdom på islandske videregående skoler om muligheten for å gjennomføre befalsutdanning i Norge. Dette er utført av islandske befalelever som er stolte av skolen sin, og ønsket å gjøre flere islendinger oppmerksomme på tilbudet. Forsvarsdepartementet har nå presisert overfor Forsvaret at fremtidig ønske om å gjennomføre informasjonsvirksomhet iht. gjeldende avtale mellom Norge og Island, skal fremmes departementet» som eventuelt vil videreformidle anmodningen til islandske myndigheter.

Det bør utvises varsomhet med hvordan Norge rekrutterer personell til våre styrkebidrag, det være seg norske eller utenlandske statsborgere. Det enkelte lands lover og regler skal respekteres, og inngåtte avtaler skal overholdes. Likevel vil jeg understreke at vi er med i en forsvarsallianse og deltar i operasjoner, der avdelingene i økende grad er preget av flernasjonalitet.

I dagens internasjonale operasjoner samarbeider vi tett med nasjoner som blant annet Danmark, Sverige, Finland, Latvia, Makedonia, USA, Tyskland og Serbia. Jeg anser at det er uproblematisk at personell fra disse landene og Island inngår i de norske avdelingene i for eksempel Afghanistan, så lenge dette er hjemlet i bilaterale avtaler og alliansens politikk.

SPØRSMÅL NR. 1669

Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Anders Anundsen

Besvart 24. juni 2011 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Med bakgrunn i begrunnelsen ber jeg om avklaring på om finansministeren mener at Skattedirektoratets forståelse av regelverket som beskrevet i begrunnelsen samsvarer med finansdepartementets og Stortingets forutsetninger ved regelendringen, og mener Finansministeren det er uproblematisk at Skattedirektoratet pålegger Skattekontorene å initiere overprøving ved Riksskattenemnd av de folkevalgte Skatteklagenemndene generelt i en konkret type saker?»

BEGRUNNELSE:

I Ot. prp. nr. 82 (2008-2009) foreslo regjeringen å fjerne muligheten for å ilegge halv tilleggsskatt for

skatteyttere som ikke hadde oppfylt opplysningsplikten. Departementet la til grunn at halv tilleggsskatt var lite benyttet uten at dette ble dokumentert. Etter spørrerens oppfatning er det sannsynlig at departementets utgangspunkt er feil, men heller ikke spørreeren kan fremlegge nødvendig dokumentasjon på at så er tilfellet.

Halv tilleggsskatt ble i hovedsak ilagt i de tilfellene det forelå unnskyldningsgrunner, men hvor disse ikke tilsa at tilleggsskatten skulle falle helt bort. Om dette skriver departementet:

"Departementet foreslår derfor at tilleggsskatten skal falle helt bort i alle tilfeller der det foreligger tilstrekkelig unnskyldningsgrunner."

Utgangspunktet for endringen er altså at det skal mindre til for å tilfredsstille kravet til tilstrekkelig

unnskyldningsgrunner, hvilket vil resultere i at de fleste som før var ilagt halv tilleggsskatt etter det nye regelverket vil slippe tilleggsskatt.

Dette er et svært viktig grep for å sikre at en ikke får urimelige utfall av ligningsbehandlingen. Skatteklagenemndene vil måtte ta hensyn til denne premisen ved sin klagebehandling.

Skattedirektoratet har imidlertid henvendt seg til Skattekontoret og foretatt det jeg oppfatter som en klar innstramning i forhold til det departementet fremla som hensikten ved forslaget og som Stortinget sluttet seg til. I skrivet fremgår bla. følgende:

"Dersom Skatteklagenemnda i saker som nevnt skulle komme til at manglende korrigerende av uriktig/ufullstendig opplysning i den forhåndsutfylte selvangivelsen ikke kan ha medført skattemessige fordel, at tilleggsskatten anses som uforholdsmessig reaksjon eller at det foreligger unnskyldende forhold (i strid med Skattedirektoratets retningslinjer i Lignings-ABC og denne uttalelsen), skal skattekontoret anmode Skattedirektoratet om å overprøve skatteklagenemndas vedtak i Riksskattenemnda, jf. ligningsloven § 9-5 nr 5."

Dette aktualiserer to problemstillinger. For det første er det et spørsmål om denne innskjerpingen er i samsvar med Stortingets og departementets klare forutsetning ved endringene av bestemmelsen. Formålet var å "anvende unnskyldningsgrunnene i noe større utstrekning enn i dag." Videre står det i Ot. Prp. 82:

"Etter departementets oppfatning er det ikke nødvendig å videreføre begrensingen som ligger i at skatteyterens forhold må anses unnskyldelig på grunn av annen årsak "som ikke kan legges ham til last". Det er tilstrekkelig at skatteyterens forhold er unnskyldelig."

Etter min oppfatning er Skattedirektoratets pålegg til Skattekontoret i strid med departementets intensjon og Stortingets forutsetning og jeg ber om finansministerens avklaring på den faktiske rettstilstanden.

For det andre skal Skatteklagenemndene være uavhengige nemnder som skal sikre uhildet klagebehandling. Skattedirektoratet kan således ikke instruere nemndene. Instruksjonen til Skattekontoret er imidlertid en klar styring av nemndenes mulighet til å utføre sitt arbeid og etter min oppfatning sannsynligvis i strid med Stortingets intensjon ved opprettelsen av disse. En ber om statsrådets syn på dette.

Svar:

Utgangspunktet er at skattyter har plikt til å gi alle relevante opplysninger om inntekten sin i selvangivelsen. Tilleggsskatt skal ilegges når skattyter gir ligningsmyndighetene uriktige eller ufullstendige opplysninger.

Etter innføring av nye regler for tilleggsskatt i fjor er det ikke lenger adgang til å ilegge tilleggsskatt med redusert sats på 15 prosent. Samtidig som muligheten til å ilegge 15 prosent tilleggsskatt ble fjernet, ble reglene om unnskyldningsgrunner endret. Etter de nye reglene skal det mindre til for at skattyters forhold anses unnskyldelig og at skattyter fritas for tilleggsskatt. Mange av de som tidligere fikk 15 prosent tilleggsskatt er nå helt fritatt.

Spørsmålet om å ilegge 15 prosent tilleggsskatt har særlig blitt tatt opp i forbindelse med at arbeidsgiver innberetter lønn for sent til at opplysningene kommer med i forhåndsutfylt selvangivelse, men tidsnok til at opplysningene kommer med ved ligningen. I Ot.prp. nr. 82 (2008-2009) om tilleggsskatt er blant annet lite synlige feil i tredjepartsoppgaver (lønnsoppgaver, kontooppgaver mv.) nevnt som eksempel på hva som skal anses som unnskyldelig forhold etter de nye reglene.

Dette spørsmålet ble også tatt opp under stortingsbehandlingen av representantforslaget til Framskrittspartiet om å bedre rettssikkerheten for skattyter den 5. april 2011. Jeg uttalte da at dette er et av de spørsmål som det vil bli sett nærmere på ved oppfølgingen av finanskomiteens behandling av representantforslaget. Det er viktig at reglene om tilleggsskatt er rimelige. Jeg vil derfor se nærmere på dette ved gjennomgangen av mulige tiltak for å bedre rettssikkerheten for skattyter og komme tilbake til Stortinget på en egnet måte.

Når det gjelder spørsmålet om overprøving av skatteklagenemndenes vedtak følger det av ligningsloven § 9-5 nr. 5 at Skattedirektoratet kan kreve at Riksskattenemnda overprøver vedtak truffet av skatteklagenemndene. De nærmere vilkår for når en sak kan bringes inn for Riksskattenemnda er nedfelt i forskrift 23. november 2007 nr. 1285. Adgangen til å overprøve skatteklagenemndas vedtak er svært begrenset. En sak kan for eksempel bringes inn for Riksskattenemnda dersom spørsmålet saken reiser har stor prinsipiell betydning eller det er særlig behov for å sikre rettsenhet. Dette innebærer ikke noen instruksjonsmyndighet overfor skatteklagenemndene, men er ment å skulle fungere som en sikkerhetsventil for saker som ikke bør bli stående uendret.

SPØRSMÅL NR. 1670**Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker****Besvart 24. juni 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Stortinget har nylig behandlet Nasjonal Helse- og omsorgsplan og står samlet bak merknader om at de prehospitale tjenestene må gi et helhetlig og likeverdig tilbud med god kvalitet.

Hvilke initiativ vil helseministeren nå ta for å få på plass nødvendig ambulanshelikopterkapasitet i Sør-Troms/Nordre Nordland slik at befolkningen her kan få et like godt tilbud som ellers i landet?»

BEGRUNNELSE:

I innstillingen fra Helse- og omsorgskomiteen om Nasjonal helse- og omsorgsplan (2011-2015) står en samlet komité bak følgende merknad om Prehospitale tjenester:

"Komiteen er enig i de vurderinger som gjøres i stortingsmeldingen når det gjelder de prehospitale tjenestene. De prehospitale tjenestene må gi et helhetlig og likeverdig tilbud med god kvalitet. (...)

Komiteen viser til at sentralisering og desentralisering av behandlingstilbudet, demografisk utvikling og bedre muligheter for rask diagnostikk og behandling for et økende antall lidelser vil kunne øke etterspørselen av både luftambulansetjenester og andre ambulansetjenester. Spesialisering av behandlingstilbudet innebærer flere og lengre transporter av syke og skadde pasienter. Komiteen understreker behovet for at pasienter som skal fraktes lengre til sykehusene, ofte raskt trenger bistand av kompetent helsepersonell som kan stille diagnose og starte behandlingen før pasienten ankommer sykehus. For å sikre at pasienten fraktes til rett sykehus og at transporten er trygg og rask, mener komiteen at de regionale helseforetakene kontinuerlig må vurdere om det er behov for å øke kapasiteten i luftambulansetjenesten. Videre vil komiteen peke på at både en samling og en desentralisering av behandlingstilbudet vil kunne innebærer økt behov for kompetent og rask overflytting av pasienter mellom sykehus. Kapasiteten for overføring av pasienter mellom sykehus må dimensjoneres slik at denne typen transport ikke beslaglegger kapasitet på en måte som svekker den akuttmedisinske beredskapen. Komiteen viser til at gode landingsplasser på sykehus bidrar til at pasienten kommer raskt og sikkert inn til akuttmottaket. Komiteen vil understreke at det er viktig at landingsplassene må være tilrettelagt for sikker og skånsom transport av pasient på bære."

Regionen Nordre Nordland/Sør-Troms med en av Nord-Norges største befolkningskonsentrasjoner og med sykehus i Narvik og Harstad, har i dag ikke tilfredsstillende dekning av luftambulans og kapasiteten i Tromsø synes sprenget. Det betyr at pasienttransport inn til sykehus i denne regionen eller til de

større sykehusene i Bodø og Tromsø, oftere går med bilambulans. Det gir befolkningen i regionen et dårligere helsetjenestetilbud.

Det vises forøvrig til brev fra Sør-Troms regionråd av 15.6.2011 om samme sak og der det konkret foreslås å stasjonere et ambulanshelikopter ved Harstad sykehus.

Svar:

De regionale helseforetakene har siden foretaksreformen i 2002 hatt ansvar for planlegging, organisering og drift av luftambulansetjenesten. De fire regionale helseforetakene eier Luftambulansetjenesten ANS, som ivaretar den operative delen av tjenesten på deres vegne. Luftambulansetjenesten ANS er også ansvarlig for kjøp av flytimer og oppdrag fra redningshelikoptertjenesten. I tillegg har virksomheten ansvar for tiltak av nasjonal karakter innen luftambulansetjenesten, herunder risikoreduserende og sikkerhetsrelatert virksomhet.

Det er et grunnleggende prinsipp at hele befolkningen skal ha tilgang på kompetent helsehjelp i akutte situasjoner. Ambulansetjenesten, herunder også luftambulansetjenesten, spiller en viktig rolle i å sikre befolkningen likeverdig tilgang til akuttmedisinske tjenester.

Helse Nord RHF har informert meg om at det er avsatt betydelige ressurser for å styrke kvaliteten i bilambulansetjenesten. Det regionale helseforetaket viser også til at de har god dekning av ambulansfly med til sammen seks fly fordelt på basene i Brønnøysund, Bodø, Tromsø, Kirkenes og Alta (to fly). Det er stasjonert ambulanshelikopter på basene i Brønnøysund og Tromsø. I tillegg kommer redningshelikoptertjenesten som er stasjonert i Banak og i Bodø. Redningshelikoptertjenesten er primært en søk- og redningsressurs, men gjennomfører også et stort antall ambulansoppdrag. Helse Nord har opplyst at det for tiden ikke foreligger planer om å etablere en ny helikopterbase i Midtre Hålogaland. Det fremgår av Nasjonal helse- og omsorgsplan (2011-2015) at endringer i akuttfunksjoner ved sykehus og sammenslåing av legevaktdistrikter ikke må finne sted uten at helseforetak og kommuner har vurdert konsekvenser for luft-, bil- og båtambulansetjenesten.

Luftambulansetjenesten ANS har i tillegg i oppdrag å kartlegge status for helikopterlandingsplasser ved sykehus. Prosjektet skal gi sine anbefalinger i løpet av høsten 2011.

SPØRSMÅL NR. 1671**Innlevert 16. juni 2011 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 28. juni 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«I 2009 tok regjeringen 5632,1 mill. kroner i bompenger, hvorav netto bompengene utgjorde 4601,4 mill. kroner. I Nasjonal Transportplan St.meld.nr.16 (2008-2009) er det imidlertid 60 mrd. kroner ekstra i netto bompengefinansiering i perioden 2010-2019.

Hvor mye bompenger tok regjeringen totalt fra bilistene i 2010; hvor mye tok regjeringen fra bilistene i hvert enkelt fylke, og hvor mange bomstasjoner er det i Norge og per fylke?»

BEGRUNNELSE:

Dersom det viser seg vanskelig å fordele bompenger per fylke ned til siste desimal, ber vi om en omtrentlig fordeling basert på bommenes geografiske plassering.

Svar:

De aktuelle tallene for 2010 foreligger ikke ennå. De enkelte bompengeselskaper rapporterer dessuten ikke på evt. fordeling av bompengene mellom fylker der et prosjekt omfatter innkreving i mer enn ett fylke. I mitt svar på spørsmål nr. 1197 ble det imidlertid gitt en oversikt over innbetalte bompenger mm. pr. prosjekt i 2009.

Det pågår i dag bompengeneinnkreving i til sammen 50 bompengeprojekter. I tillegg kreves det inn lokalt finansieringstilskudd på omsetning av drivstoff i Tromsø. I flere av bompengeprojektene kreves det inn bompenger i mer enn ett innkrevingspunkt. Til sammen pågår innkreving i 165 innkrevingspunkter, inkl. 7 ferjesamband. Den fylkesvise fordelingen er som følger:

Østfold:	9 innkrevingspunk	3 bompengeprojekt
Akershus (ekskl. Bærum):	4 innkrevingspunkt	3 bompengeprojekt
Oslo (inkl. Bærum):	30 innkrevingspunkt	1 bompengeprojekt
Hedmark:	1 innkrevingspunk	1 bompengeprojekt
Oppland:	5 innkrevingspunk	3 bompengeprojekt
Buskerud:	-	
Vestfold:	12 innkrevingspunk	4 bompengeprojekt
Telemark:	-	
Aust-Agder:	3 innkrevingspunk	2 bompengeprojekt
Vest-Agder:	7 innkrevingspunk	2 bompengeprojekt
Rogaland:	37 innkrevingspunk	5 bompengeprojekt
Hordaland:	28 innkrevingspunk	13 bompengeprojekt
Sogn og Fjordane:	2 innkrevingspunkt	2 bompengeprojekt
Møre og Romsdal:	6 innkrevingspunkt	6 bompengeprojekt
Sør-Trøndelag:	15 innkrevingspunk	3 bompengeprojekt
Nord-Trøndelag:	4 innkrevingspunkt	1 bompengeprojekt
Nordland:	1 innkrevingspunk	1 bompengeprojekt
Troms:	-	
Finnmark:	1 innkrevingspunk	1 bompengeprojekt

SPØRSMÅL NR. 1672**Innlevert 17. juni 2011 av stortingsrepresentant Bent Høie****Besvart 27. juni 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Til NRK Sogn- og fjordane 07.06.2011 utaler kommunal- og regionalminister Navarsete at det skal komme friske midler til Helse Førde som følge av regjeringens beslutninger.

Hva er riktig, Kommunal- og regionalministerens uttalelser til NRK eller helse- og omsorgsministerens svar på spørsmål 1575?»

BEGRUNNELSE:

Helse- og omsorgsministeren skriver i sitt svar på mitt spørsmål 1575 at det er de regionale helseforetakene som må ta det økonomiske ansvaret for den strukturen som bestemmes i foretaksmøte. Til NRK Sogn- og fjordane sier Kommunal- og regionalministeren at det skal komme friske penger som følge av regjeringens beslutninger:

"Regjeringa ønskjer ikkje at vi skal få kutt på sentralsjukehuset i Førde som følgje av at ein får behalde tenestene utover det Helse Førde hadde bestemt."

Dette skaper usikkerhet i hvordan helseforetakene styres og hvilke beslutninger regjeringen tar ansvar for og hvilke beslutninger som er foretakenes ansvar.

Svar:

De regionale helseforetakene har et helhetlig ansvar for drift og investeringer innenfor de økonomiske rammer Stortinget bevilger. Innenfor disse rammene er de regionale helseforetakene ansvarlige for å sikre befolkningen i sin region tilgang på gode og likeverdige spesialisthelsetjenester. Foretaksmøtet stiller resultatkrav til det regionale helseforetaket, ikke til det enkelte helseforetak i regionen. Det er et ansvar som ligger hos det regionale helseforetaket.

Denne regjeringen har gjennom de siste årene bedret de økonomiske rammebetingelsene for de regionale helseforetakene, blant annet ved årlig vekst i rammene og gjennomføring av ny inntektsmodell som gjelder fortsatt, den såkalte Magnussen-modellen, ved bevilgningsøkning i stedet for omfordeling av midler mellom de regionale helseforetakene.

Jeg har som helseminister det øverste politiske ansvaret for helsetjenestene. Denne regjeringen gir rammene for virksomheten ved fremleggelsen av statsbudsjettet for neste budsjettår.

SPØRSMÅL NR. 1673**Innlevert 17. juni 2011 av stortingsrepresentant Bent Høie****Besvart 24. juni 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Hva vil helse- og omsorgsministeren gjøre for at Hernes Institutt ikke skal måtte avvikle før regjeringen følger opp Stortingets føringer i Innst. 149 S (2010-2011) og Innst. nr. 294 S (2009-2010)?»

BEGRUNNELSE:

Den private ideelle stiftelsen Hernes Institutt står ovenfor store utfordringer knyttet til investeringer for å tilfredsstille krav stilt av Helse SørØst for videre avtale. Avtaleperioden som stiftelsen har fått med det

regionale helseforetaket er imidlertid så kort at det ikke er mulig å lånefinansiere investeringene på grunn av manglende sikkerhet for fremtidig virksomhet.

Dette er en problemstilling Stortinget har vært opptatt av flere ganger og som kommer klart til utrykk i både Innst. 149 S (2010-2011) og Innst. nr 294 S (2009-2010). Der gir Stortinget utrykk for at det haster med å løse disse problemene.

Hernes Institutt kan som følge av at Regjeringen ikke følger opp dette i praktisk politikk risikere å bli lagt ned. Det er nettopp bekymringen for at institu-

sjonene skal være borte før politikken blir endret som er bakgrunnen for at Stortinget i begge disse innstillingene har gitt uttrykk for at det haster å få på plass mer stabile og langsiktige rammebetingelser for denne type virksomhet.

Svar:

Jeg er godt kjent med de utfordringene stiftelsen HERNES Institutt har i forhold til de investeringene de ønsker å gjennomføre. Helse- og omsorgsdepartementet har hatt møte med både institusjonen og andre politiske støttespillere som har orientert om dette. Vi har fra departementets side videreformidlet dette til Helse Sør-Øst RHF, som for øvrig også er godt kjent med disse utfordringene gjennom den direkte dialogen de har med institusjonen.

HERNES Institutt har i sitt arbeid med å få på plass en finansiering av sine utbyggings-planer satt fokus på langsiktighet i avtaleforholdet med Helse Sør-Øst RHF. Dette har etter hva jeg har forstått vært et sentralt tema i deres dialog med aktuelle låneinstitusjoner. Helse Sør-Øst inngikk i høst en fireårig avtale med institusjonen etter at det ble gjennomført en anbudskonkurranse på rehabiliteringsområdet. Avtalens lengde er på linje med de øvrige avtaler som er inngått på dette fagområdet.

I forskrift om offentlige anskaffelser er det åpnet for at de regionale helseforetakenes inngåelse av kontrakter om utførelse av opptrenings- og rehabiliteringstjenester som ytes utenfor sykehus, og som omfattes av de regionale helseforetakenes ansvar for spesialisthelsetjenester, er unntatt fra anskaffelsesforskriftens del II og III. Dette unntaket ble benyttet i Helse Sør-Øst RHF's aktuelle anskaffelse. De regionale helseforetakenes anskaffelser er likevel etter unntaket omfattet av lov om offentlige anskaffelser og forskriftens del I.

Anskaffelsene må skje i samsvar med de grunnleggende prinsippene i lovens § 5 og forskriftens kapittel 3. Dette gjelder blant annet krav om:

- konkurranse så langt det er mulig
- at innkjøper skal følge god forretningsskikk
- at leverandørene skal likebehandles
- at prosessen skal være forutsigbar, gjennomiktig og mulig å etterprøve.

Når det gjelder avtalenes lengde, innebærer det som følge av nevnte unntak ingen absolutte grenser for hvor langvarige kontrakter som kan inngås om utførelse av opptrenings- og rehabiliteringstjenester. Regelverket gir likevel visse føringer. Først og fremst gjelder, som nevnt, de grunnleggende prinsippene om konkurranse og forholdsmessighet. Disse prinsippene tilsier at det ikke kan inngås kontrakter med lengre varighet enn nødvendig. Det er opp til det regionale helseforetaket å fastsette passende varighet på bakgrunn av blant annet kontraktens gjenstand og kompleksitet.

Helse Sør-Øst RHF har som eget rettssubjekt det fulle rettslige ansvar knyttet til de anskaffelsene og avtaleinngåelsene de foretar. Det er også Helse Sør-Øst RHF som må gjennomføre og stå ansvarlig for de konkrete vurderingene som blir gjort rundt fastsettelse av avtalelengde. Det som imidlertid er klart, er at det ikke kan gis tilgang til særbehandling av HERNES institutt når det gjelder avtalelengde eller annen form for særskilt støtte sammenlignet med andre ideelle rehabiliteringsinstitusjoner. Dette følger av de grunnleggende prinsippene om likebehandling og at offentlige anskaffelser skal skje etter konkurranse og forbudet mot ulovlig statstøtte.

Jeg vil understreke at jeg ser de klare kvalitetene HERNES Institutt har, og Helse Sør-Øst RHF har også uttrykt dette i sin korrespondanse med institusjonen. De har blant annet uttrykt tilfredshet med de tjenestene som er levert, og har gjort det klart at det er stor etterspørsel etter effektiv behandling på deres fagområde - noe som institusjonen også kan dokumentere. Dette er etter hva jeg kan forstå en omtale som gir et bilde av en solid virksomhet.

SPØRSMÅL NR. 1674

Innlevert 17. juni 2011 av stortingsrepresentant Anders B. Werp

Besvart 24. juni 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Hvor stor prosentandel av landarealet er definert som INON-områder, og hvor stor er denne prosentandelen når man inkluderer en buffersone på 1 km rundt INON-områdene?»

BEGRUNNELSE:

På hjemmesidene til Direktoratet for naturforvaltning (dirnat.no) opplyses det at av det totale landarealet på 324.081 km² er 144.396 km² definert som såkalte inngrepsfrie naturområder (INON). INON utgjør dermed 44,5 % av det totale landarealet.

Direktoratet for naturforvaltning definerer INON som områder beliggende en kilometer eller mer fra tyngre tekniske inngrep. Denne definisjonen innebærer at det etableres en buffersone på 1 km rundt alle områdene, som i realiteten blir underlagt de samme restriksjonene som selve INON-områdene. Dette skjer fordi tiltak i buffersonen vil forrykke grensen innover og redusere INON-området. Et slikt bortfall av INON blir nøyaktig registrert av Direktoratet for naturforvaltning. Inkluderes denne buffersonen blir berørt landareal betydelig større enn de nevnte 44,5 %. Basert på analyser så mener Høyre at nær 70 % av landarealet dermed berøres av INON og tilhørende buffersoner.

I Stortingets behandling av Innst. 243 L (2010–2011), jf. Dokument 8:3 LS (2010–2011) ble statsråd Erik Solheim bedt om å kommentere de to tallene for det enorme omfanget av INON. Statsråden svarte slik: «Når det gjelder tallene for inngrepsfrie naturområder: Ja, jeg bestrider dem.» Det er av stor betydning å få fastslått det totale omfanget av arealer berørt av INON og de tilhørende buffersonene, fordi dette medfører restriksjoner for berørte grunneiere og kommuner – med tilhørende innskrenkning av eiendomsrett og lokalt selvstyre.

Svar:

Inngrepsfrie naturområder (INON) er definert som områder som ligger en kilometer eller mer i luftlinje fra tyngre tekniske inngrep. Denne definisjonen er presentert i flere stortingsmeldinger fra 1990-tallet og frem til i dag. I følge miljøstatus var det, per januar 2008, 44,5 % inngrepsfrie naturområder igjen. Dette tilsvarer ca 144 400 kvadratkilometer, inkludert landareal og ferskvann. For Sør-Norge inkludert Trøndelag utgjør INON ca. 33 % og for Nord-Norge ca. 66 %. Vi har hatt en markert økning i bortfall av inngrepsfri natur i den siste perioden (2003-2008). Over 1000 kvadratkilometer inngrepsfri natur gikk tapt i perioden 2003 – 2008. Dette er en økning på drøyt 30 prosent i forhold til forrige periode. For hele perioden fra 1988 til 2008 er det registrert et bortfall på nesten 6000 kvadratkilometer med inngrepsfri natur. Dette tilsvarer nær det samlede arealet av fylkene Østfold og Vestfold. Kartleggingen for perioden 2003 – 2008 viser at utbygginger i vassdrags- og energisektoren står for ca 40 prosent av bortfallet av inngrepsfrie naturområder, mens landbrukssektoren står for drøyt 30 prosent av bortfallet i samme perio-

de. Når det gjelder sonen på 1 km utenfor INON-områdene, foretok Direktoratet for naturforvaltning i 2007 en analyse av status per 2003. Analysen viste at INON + denne sonen for landet sett under ett utgjorde ca. 68% av arealet. Nærmere bestemt utgjorde inngrepsfrie områder ca. 45 % og sonen ca. 23 %. Direktoratet for naturforvaltning har ikke foretatt analyser per 2008. Inngrepsfrie områder og 1 kilometers sonen utenfor disse, vil i stor grad kunne utnyttes til ulike formål. Når det gjelder skogsveier ble det eksempelvis i rapporten "Skogbruk og inngrepsfrie områder" (NIJOS 2004) anslått at noe mer enn halvparten av den en kilometer brede sonen vil kunne utnyttes skogbruksmessig uten bygging av nye veier. Det kan for øvrig forventes betydelig sammenfall mellom arealer uten tekniske inngrep og arealer som ikke er skogbruksmessig drivverdige, jf. omtale av dette i St.meld. nr. 39 (2008-2009) "Klimautfordringene – landbruket en del av løsningen". Det er heller ikke nødvendigvis slik at et planlagt tiltak som vil redusere inngrepsfrie naturområder innebærer at tiltaket nektes. I "Retningslinjer for små vannkraftverk" (Olje- og energidepartementet 2007) framgår eksempelvis at reduksjon av INON vil være en indikasjon på konflikt, men at det vil være viktig å vurdere graden av konflikt for hvert enkelt tilfelle. En kartlegging som Direktoratet for naturforvaltning har gjort blant fylkesmennene i 2010-2011, viser at ingen søkere har fått avslag på utbyggingssøknad alene på grunn av INON. Mange utbygginger finner sted til tross for at de reduserer INON. I andre tilfeller blir søker bedt om å endre prosjektet slik at det tas mer hensyn til omgivelsene. Når kommuner eller andre myndigheter avslår en utbyggingssøknad i et INON-område, skjer det i all hovedsak fordi områdene har viktige tilleggs-kvaliteter. Det kan være at områder har spesielt naturmangfold, eller at de har kvaliteter for landskap, kystmiljø eller friluftsliv. De gjenværende naturområdene i Norge uten tyngre tekniske inngrep representerer ulike typer miljøverdier, blant annet landskapsverdier og store sammenhengende naturområder. Slike naturområder uten tyngre tekniske inngrep er naturkvaliteter som det vanskelig å finne i mange land ellers i Europa, og de gir grunnlag for unike naturopplevelser. Natur med et urørt preg og uten tyngre tekniske inngrep er en viktig kvalitet som også våre etterkommere har rett til å oppleve. Bevaring av slik urørt natur er også viktig for å opprettholde Norge som attraktivt reisemål og som turistnasjon.

SPØRSMÅL NR. 1675**Innlevert 17. juni 2011 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad****Besvart 24. juni 2011 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Kva vil statsråden gjere for å forhindre at denne type næringsfientlige tolkningar får fotfeste i forvaltningsverket?»

GRUNNGJEVING:

I avisen Fiskeribladet Fiskaren kunne vi onsdag 15/6 lese at Mattilsynet lager byråkratiske og firkanta problemstillingar for dei som ønsker å lage sjøltilvirket tørrfisk. Fiskere vurderer å måtte gi seg på grunn av firkanta regeltolking hos Mattilsynet. En skulle tro at en godkjent fiskehjell er en godkjent fiskehjell og ikke om en eller flere aktører bruker den som verktøy for å fremstille et godt produkt som har lange tradisjoner langs kysten.

Under dekke av EU regelverk om internkontroller vedr fareanalyse og risikovurdering velger Mattilsynet en tolkning som kan få dramatiske og negative konsekvenser for antallet sjøltilvirkere fremover. I kampen om å være den beste i klassen til å inkorporere EU bestemmelser og regelverk så bidrar også myndighetenes tolkningen av disse til at en forhindrer god og tradisjonsretta næringsaktivitet langs kysten på en svært uheldig måte.

Svar:

Mottakssituasjonen i fiskerinæringa dei siste åra har ført til at omfanget av sjølvproduksjon har vakse og omfattar no også større og meir profesjonelle aktørar.

I 2005 innførte Mattilsynet ei frivillig meldeordning for å få betre oversikt over omfanget av sjølvtilverking. Det blir stilt hygienekrav til all matproduksjon som skal til humant konsum.

Med bakgrunn i utviklinga i produksjonen og implementeringa av EU sin hygienepakke bestemte Mattilsynet i år å starte tilsyn med sjølvprodusentar av tørrfisk med tanke på å få desse inn i ein godkjeningsprosess. Mattilsynet sine regionkontor i Troms/Finnmark og Nordland sende i veke 10 ut eit skriv til alle som er registrerte som sjølvtilverkarar av tørrfisk hos Råfisklaget. Mattilsynet informerer i skrivet om at hygieneregelverket stiller krav til alle som produserer fiskevarer, at det må søkjast om godkjenning for slik produksjon og at slike søknader er gebyrpliktige.

Råfisklaget har i sitt rundskriv av 22. desember

2010 til fiskarar og registrerte kjøparar informert om kva krav dei stiller til landingsopplysningar, innrapportering av kvanta, registrering av sjølvprodusentar hos Norges Råfisklag og reaksjon ved brot på reglane.

Råfisklaget har også sendt ut ei enkel fagleg rettleiing til sjølvprodusentane til bruk i produksjonen.

Eg har fått opplyst frå Mattilsynet at alle som driv med sjølvtilverking av tørrfisk må rette seg etter følgjande rammer:

- Dei må fylle ut eit skjema og sende det inn til Mattilsynet. For dei som ikkje har høve til å gjere dette elektronisk, kan Mattilsynet sine distriktskontor hjelpe til med å skaffe papirkopiar.
- Dei kan halde fram med å henge fisk medan dei ventar på inspeksjon.
- Tørrfisken må på same måte som annan matproduksjon oppfylle hygienepakken sine krav til hygienisk produksjon.

Når det gjeld den konkrete saka omtalt i Fiskeribladet Fiskaren så har Mattilsynet konkludert med at dei to aktuelle aktørane ikkje kan henge fisk på same hjell utan å vere godkjente. Så lenge dei ønskjer å stå som sjølvstendige verksemder kvar for seg må dei sende inn kvar sin søknad, og merke på kva side dei henger fisken. Årsaka til dette er at Mattilsynet må ha eintydige rettsobjekt å halde seg til. To aktørar kan dele hjell, men dei må merke tydeleg kven som eig kva, slik at det er klart kven som er ansvarleg for å sikre helsemessig trygg matproduksjon. For å sikre at produksjonen er helsemessig trygg og at fisken kan sporast må aktørane beskrive eigen produksjon, og ha ei god forståing av produksjonen.

Tørrfisken frå sjølvprodusentane blir omsett i konkurranse med annan tørrfiskproduksjon. Tørrfisk frå sjølvprodusentane kan derfor ikkje behandlast spesielt når det gjeld krav til hygiene. Når det er sagt så er eg sjølvsagt oppteken av at det ikkje skal leggast unødige administrative eller økonomiske byrder på næringsaktørane. Mattilsynet, som har ansvaret for mattryggleiken i Noreg, har eit særleg ansvar for å nytte den fleksibiliteten som ligg i regelverket. Eg har tillit til at Mattilsynet både tek vare på mattryggleiken, viser den fleksibiliteten som er nødvendig og svarar på faglege spørsmål frå næringa når det er behov for det.

SPØRSMÅL NR. 1676**Innlevert 17. juni 2011 av stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide****Besvart 24. juni 2011 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk****Spørsmål:**

«Regjeringens mål er at 30 prosent av husdyrgjødsel skal behandles i biogassanlegg. Dette har Stortinget sluttet seg til gjennom behandlingen av St. meld 39 (2008-2009): "Klimautfordringen - en del av løsningen". I dag behandles kun 1 prosent av husdyrgjødsel i biogassanlegg.

Hvor realistisk er det å nå dette målet, og hvilke tiltak vil statsråden iverksette?»

BEGRUNNELSE:

Siden 2005 er det bygget fem biogassanlegg med støtte fra Innovasjon Norge. I 2010 ble ikke midlene til biogassanlegg brukt opp. Innovasjon Norge mener at det ikke er lønnsomt å bygge ut biogassanlegg og begrunner dette med at den nye teknologien ikke er lønnsom.

Ny teknologi er sjelden lønnsom i en tidlig fase. Derfor er det behov for gode støtteordninger for å utvikle ny teknologi.

Svar:

Jeg kan opplyse representanten Andersen Eide om at Landbruks- og matdepartementet har tilrettelagt med økonomiske virkemidler for å stimulere til utvikling og produksjon av biogass fra husdyrgjødsel både over jordbruksavtalen og gjennom bevilgningen til Forskningsrådet.

Bioenergiprogrammet, forvaltet av Innovasjon Norge, og klimaprogrammet, forvaltet av Statens landbruksforvaltning, har bidratt med å støtte forprosjekter for biogassanlegg med den hensikt å legge til rette for videre investeringer i anlegg. Over Bioenergiprogrammet gis det i tillegg investeringstøtte til anlegg. Det er også gitt ekstra støtte til pilotanlegg for utprøving av ny teknologi.

Erfaringene viser imidlertid at kostnadene ved å bygge og drive biogassanlegg basert på husdyrgjødsel er langt høyere enn det som lå til grunn i SFT sin tiltaksanalyse fra 2007, og som St.meld. nr 39 (2008-2009) bygger på. Dette har medført at dagens virkemiddelbruk i de aller fleste tilfeller ikke vil være tilstrekkelig til å få lønnsomhet i prosjektene, og det er derfor bare bygd et fåtall biogassanlegg basert på husdyrgjødsel.

Slik jeg ser situasjonen, er det nå avgjørende å få ned investeringskostnadene og dermed øke lønnsomheten. Dette er også sentrale problemstillinger i de forskningsprosjektene som departementet har finansiert. Det gjenstår å se om forskerne lykkes med å kombinere dette med at klimanytten fortsatt blir ivaretatt.

Regjeringen vil i forbindelse med den varslede meldingen om norsk klimapolitikk se nærmere på de utfordringene vi har på dette området, og komme tilbake til ambisjonsnivå og virkemidler for biogass basert på husdyrgjødsel.

SPØRSMÅL NR. 1677**Innlevert 17. juni 2011 av stortingsrepresentant Ingebjørg Godskesen****Besvart 28. juni 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«En lastebil med henger uten brems er igjen blitt godkjent ved bruk av rullebremseprøver. Retardasjonsmåling i etterkant viser at hengeren ikke har brems. Dette er ikke et enkelttilfelle. Det er farlig med biler uten brems!»

Hvorfor ønsker ikke Statens vegvesen at retardasjonsmåling på veg kan brukes som et supplement

der hvor dette er formålstjenlig, og hvorfor ønsker Statens vegvesen å innsnevre norske forskrifter utover det som gjøres i våre naboland slik at retardasjonsmåling ikke vil bli brukt?»

BEGRUNNELSE:

Det er fremkommet betydelig usikkerhet knyttet til bruk av statisk rulleprøver ved måling av den tota-

le bremsevirkningen for tunge kjøretøy. Samferdselsministeren opplyser at Statens Vegvesen uttaler at rullebremseprøven er "en metode som gir gode svar på alle viktige kontrollpunkter", at det "ved riktig bruk, og ved godt kalibrerte bremseprøver, gir slike prøver resultater som har akseptable feilmarginer, og det opplyses "retardasjonsmålere bruk ved periodisk kontroll er ut fra praktiske og kontrollmessige hensyn ikke et alternativ.

I dagens kontrollveiledning I Norge står det at: "Kravet til bremsevirkning er i forskriften fastsatt ved kjøring på veg med måling av retardasjon/stopp-lengde" - men at "Når kjøretøyets konstruksjon/utforming gjør det mulig, kan bremsevirkning vurderes/beregnes ved bruk av bremseprøver."

Transport Økonomisk Institutt skriver i rapport til Vegdirektoratet at: "Det er imidlertid ikke mulig å måle den maksimale bremsevirkningen fordi rullene på bremseprøveren låser for tidlig. For å oppnå en rimelig høy bremsevirkning er det trolig nødvendig å gjøre målinger med lastet kjøretøy. Bremseprøvere opererer med meget lave prøvehastigheter (ca 2 km/t for tunge kjøretøy), noe som medfører at bremsevirkningen målt på slike prøvere kan ha avvik i forhold til målinger ved normale kjørehastigheter..

Vegdirektoratet skriver: - "...når det gjelder testing av lastebil på bremserulle med EBS kan det i noe grad virke som om man får tilfeldige resultater.."

- "under forsøkene viser det seg at kjøretøy med tilstrekkelig bremseeffekt etter normen, har blitt underkjent med påfølgende verkstedutgifter, selv om bremsene egentlig har vært i orden. Om slikt kommer ut, vil det sette Statens vegvesen i et dårlig lys og fort bringe etaten i vanry."

Statens Vegvesen utførte i 2005 en vurdering av kvalitetssikring i forhold til kunnskapsnivå og kalibrering mv.

I forhold til intern kompetanse står det følgende i konklusjonen:

- "...kvaliteten var i hovedsak så slett at tilbakekalling av godkjennelsen under "normale forhold" ville vært en naturlig reaksjon. Det er ikke mulig å tilbakekalle alle godkjennelsene og utfordringen blir således å ivareta rettssikkerhetskrav om likhet og rettferdighet ved valg av kontroll og reaksjoner.."

I forhold til lovverk og rulleprøvere står det i konklusjonen:

- "Det bør bli en gjennomgang av dagens forskrifter. Krav til utstyr må få en mer funksjonell og mindre absolutt utforming".

- "Det er dokumentert for store avvik ved bruk av rulleprøvere.... Bør vi vurdere alternative kontrollmetoder på kjøretøy med EBS bremses?"

Bilverksteder har enda ikke fått svar på henvendelser til Statens Vegvesen hvor de i brev form skri-

ver om egne undersøkelser som har "avdekket at selv om vi har samme type rulleprøver, bruker samme firma til å kalibrere og bruker samme kontrollører til å utføre kontrollen, så varierer resultatene med avvik helt opp mot 30 %."

I Danmark har veimyndighetene (Danish Transport Authority) tatt konsekvenser av usikkerheten knyttet til statiske bremseprøvere. Der er det slik at lastebileiere kan kreve at det foretas retardasjonsmåling på vei. Veimyndighetene i Danmark opplyser skriftlig at det nye EU direktivet for periodisk kjøretøykontroll ikke gir "anledning til endringer" om krav og rett til å kreve retardasjonsmåling på veg som "en supplerende afprøvning med henblik på afgjørelse af, om den samlede bremsepræstation er tilstrækkelig".

Svar:

Jeg har fått opplyst at Statens vegvesen arbeider aktivt for å bedre kompetanse og utstyr for bremsekontroll, med bakgrunn i at det tidvis oppnås forskjellige resultater med samme kjøretøy på gjentagne kontroller, både på samme rullebremseprøver og ved andre rullebremseprøvere.

Problemet med varierende resultater er velkjent også for andre lands myndigheter, og av den grunn har temaet vært en gjenganger i arbeidsgrupper innenfor Nordisk Vegforum. Med de konklusjoner som pr i dag foreligger, synes det å være dokumentert at det ikke er selve rullebremseprøveren som er problemet, men at det er faktorer som kunnskap hos kontrolløren, vedlikehold og kalibrering av utstyret som har vesentlig innflytelse på kontrollresultatet. Vegdirektoratet er kjent med at undersøkelser foretatt bl.a. i Sverige viser at rullebremseprøveren har en feilmargen på ca. 5 %, hvilket anses som akseptabelt.

I direktiv 2010/48/EU om periodisk kontroll av kjøretøy er det stilt krav om at kjøretøy med tillatt totalvekt over 3 500 kg skal prøves etter ISO standard 21069 eller tilsvarende metode. Direktivet og testmetodene, som forventes implementert i norske forskrifter innen 2012, forutsetter bruk av rullebremseprøver. Rullebremseprøver er den eneste metoden som gir godt svar på alle viktige kontrollpunkter. Ved å benytte korrekt spesifiserte, vedlikeholdte og kalibrerte rullebremseprøver, og ved å sikre at testpersonell har god kunnskap om bruk av utstyret og til testmetode for det aktuelle kjøretøy, gir rullebremseprøver resultater som har fullt ut akseptable feilmarginer.

Foruten kravet om rullebremseprøver i direktivet, er det flere forhold som gjør det vanskelig å bruke retardasjonsmåling. Bruk av retardasjonsmålere ved periodisk kontroll er ut fra alle praktiske og kontrollmessige hensyn ikke et alternativ til rullebremseprøver, fordi målemetoden setter strenge krav til

prøveområde og fordrer at kjøretøyet er fullastet. Metoden gir heller ikke svar på alle kontrollpunkter.

Et kjøretøy som skal kontrolleres med retardasjonsmåling må være lastet til tillatt totalvekt, og målingen må foretas på flat veg. Er ikke disse forutsetningene oppfylt, har prøvingen ingen verdi. Ved testing av bremsevirkning på veg må det foretas nedbremsing ned mot full stopp, noe som stiller ytterligere krav til teststrekningen. En slik nedbremsing foretatt på trafikkert veg vil ikke være forsvarlig, ettersom den går på akkord med trafikkikkerheten og kravene til sikring av last. Landets varierende førefold er, i tillegg til begrenset tilgang på flat teststrekning utenfor trafikkert veg, også en faktor som gjør bruk av retardasjonsmåling vanskelig.

Retardasjonsmålinger gir ikke svar på flere viktige kontrollpunkter, eksempelvis måling av hver aksels bremsevirkning, skjevhet i bremsevirkning mel-

lom hjul på samme aksel og pulsering. I tillegg skal beregning av bremsevirkningen føres opp på kontrollseddelen, og for tomt eller delvis lastet kjøretøy med trykkluftmekaniske bremseanlegg skal maksimal teoretisk bremsekraft beregnes for hver aksel. For å få målt disse verdiene må det benyttes bremseprøver. En annen faktor som taler mot bruk av retardasjonsmåling, er at et kjøretøy uten bremsevirkning på et eller flere hjul likevel vil kunne klare minimumskravet til retardasjon ved måling.

Det har nylig vært en sak i media hvor det ble påstått at en lastebil med tilhenger nylig hadde blitt godkjent ved periodisk kontroll, til tross for at tilhengeren nesten var uten bremsevirkning. Påstanden er etter hva Statens vegvesen har opplyst uriktig og basert på feil faktum. Kjøretøyet var ikke godkjent, men derimot ilagt omfattende mangelmerknader på blant annet bremseser.

SPØRSMÅL NR. 1678

Innlevert 17. juni 2011 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 24. juni 2011 av forsvarsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«De som gjennomfører førstegangstjenesten får i dag 2 studiepoeng som kommer til nytte senere ved inntak til studieinstitusjoner. Det har vært diskutert flere måter å gi førstegangstjenesten større anerkjennelse på uten at det så langt har konkludert seg vesentlig. En mulig måte er å gi et økt antall studiepoeng. Det har, etter det undertegnede har grunn til å tro, vært vurdert i FD siden 2009.

Mitt spørsmål er når og om det vil bli lagt frem en endring der man før flere studiepoeng for å gjennomføre førstegangstjenesten?»

Svar:

Det er kunnskapsministeren som fastsetter hvor mange studiepoeng som skal gis for ulike typer utdanning og erfaring som grunnlag for opptak til høyere utdanning. Forsvarsdepartementet vil ta opp med Kunnskapsdepartementet om det er mulig å øke antall studiepoeng som gis for fullført førstegangstjeneste. Forsvarsdepartementet har invitert Kunnskapsdepartementet til møte om saken.

SPØRSMÅL NR. 1679**Innlevert 17. juni 2011 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen****Besvart 24. juni 2011 av forsvarsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Utenlandsoppdrag stiller store krav til koordinering og samarbeid med andre nasjoner. Norge deltar og har deltatt i operasjoner i Afghanistan med avdelinger som er relativt små, eksempelvis Marinejegerkommandoen og andre spesialavdelinger.

Mener statsråden de norske styrkene er godt nok trent og øvet til å sikre et godt samarbeid med andre nasjoners styrker?»

BEGRUNNELSE:

Utenlandsoppdrag blir en stadig mer dominerende del av Forsvarets oppgaver. Denne type oppdrag fordrer kunnskap og erfaring i koordinering og samarbeid med andre nasjoners styrker så vel som operasjoner i ulike forband.

For at avdelingene skal kunne mestre denne type samarbeid, må avdelingene ha tilstrekkelig øving og trening før de settes ut i operativ tjeneste i utlandet. Dette innebærer at regjeringen må legge opp til et nært og aktivt samarbeid med allierte for å sikre at

slik type felles øving og trening kan skje i tilstrekkelig grad for å sikre et høyt operativt nivå også på dette området.

Svar:

Jeg er enig med representanten Ellingsen i at det er viktig at norske styrker er godt trent og øvet for deltagelse i internasjonale operasjoner. Erfaring fra blant annet Afghanistan og Libya, viser at norske styrker holder et høyt nivå, og vi høster anerkjennelse hos samtlige allierte og land vi samarbeider med. Dette gjelder i høyeste grad våre spesialstyrker, som representanten viser spesielt til.

Øving og trening av styrker som skal delta i internasjonale operasjoner har høy prioritet i Forsvaret. I tillegg til øving av generelle ferdigheter, gjennomfører norske styrker grundig operasjonsspesifikk trening før utreise. Forsvaret gjennomfører også regelmessig felles planlegging og samtrening med allierte for å ivareta god evne til å samarbeide med andre lands styrker.

SPØRSMÅL NR. 1680**Innlevert 17. juni 2011 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland****Besvart 24. juni 2011 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å sikre at politiet i Trondheim har nødvendige ressurser til å håndtere de mange alvorlige voldtektsakene i byen, samt sikre et mer synlig politi i gatene for å gjøre Trondheim til en tryggere by for innbyggerne?»

BEGRUNNELSE:

Trondheim har opplevd mange grove voldtektsaker den senere tid og spørsmålsstilleren er bekymret for om tryggheten til innbyggerne i Trondheim er godt nok ivaretatt. Politidekningen i Sør-Trøndelag politidistrikts har gått ned siden 2006 viser tall fra Justisdepartementet i svar til Stortinget 15.06.2011. Synlig politi har en betydning i forhold til å forebygge overfallsvoldtekter – ikke alene, men sammen

med andre tiltak. Mer ressurser til politiet er etter spørsmålsstillerenes syn er avgjørende både for å forebygge og oppklare grov kriminalitet. Innbyggerne i Trondheim fortjener et trygt lokalsamfunn og da trenger politiet mer ressurser for å kunne gi innbyggerne den tryggheten.

Svar:

I politi og påtalemyndigheten er det en nominell økning i bevilgningene på 3,9 milliarder kroner fra saldert budsjett i 2005 til saldert budsjett i 2011. I tillegg er det i revidert nasjonalbudsjett for 2011 gitt økte bevilgninger på 27 millioner kr. Antall årsverk i politi og påtalemyndigheten har økt med over 1 700 fra 1.10.2005 til 1.10.2010 (tall fra FAD). Som følge av nye arbeidstidsbestemmelser for politiet fra

1.10.2009, har vært en økning i arbeidstiden med 1 time for om lag 9 000 ansatte. Dette representerer en ressursøkning på anslagsvis 230 årsverk. Ved opprettelsen av 460 sivile stillinger i 2009 ble det frigjort om lag 280 polititjenestemenn fra administrative oppgaver til operative oppgaver. Til sammen utgjør dette om lag 500 årsverk med økt politiinnsats som ikke kommer fram når politidekningen beregnes.

Det vises også til at opptaket på Politihøgskolen har økt betydelig i senere år. I 2007 og 2008 ble det tatt opp 432 studenter og i 2009 var opptaket 552 studenter. I 2010 var opptaket 720 studenter og det er et tilsvarende høyt opptak i 2011. Politihøgskolen er en treårig utdanning, så det tar tid fra opptaket økte til det blir flere ansatte i politiet.

Politidirektoratet opplyser at politidistriktet etterforsker voldtekt med de ressurser man mener er nødvendig og tar sakene svært alvorlig. Synlig politi og målrettet politiarbeid er et viktig virkemiddel i forhold til bekjempelse av kriminalitet, også etter politimesterens vurdering. Når det gjelder de nevnte voldtekter, har politiet ikke kunnet se et mønster eller likhet i handlingene. Dette gjør at målrettet patruljetjeneste i den sammenheng er vanskelig. Overfallsvoldtekter kan ofte være svært vanskelig å forebygge ved hjelp av synlig politi. Den beste forebyggingen er at sakene blir oppklart og at gjerningsmennene blir tatt.

Sør-Trøndelag politidistrikt har hatt en betydelig økning i bevilgningene fra 2005 til 2011. Økningen

er på 134 mill. kr (45,6 %). Politidistriktet benytter tildelte ressurser til kriminalitetsbekjempelse i hele fylket, samt for å gi Trondheim by trygghet.

Som det framgår av mitt brev 15.6.2011 har antall årsverk i distriktet økt totalt altså fra 530 årsverk i 2006 til 583 årsverk i oktober 2010, men den relative politidekningen i distriktet er noe redusert. Hvis en tar hensyn til at politidistriktet fikk 22 nye sivile årsverk i 2009 som førte til at polititjenestemenn ble frigjort fra administrative oppgaver til operative oppgaver, og den økte arbeidstiden som følge av endringene i arbeidstidsbestemmelsene, er situasjonen imidlertid noe bedre.

Politidirektoratet fordeler budsjettet til politidistriktene på bakgrunn av det årlige budsjettet som vedtas av Stortinget. Politidistriktet tildeles en ramme, og det er opp til politimesteren å anvende ressursene i politidistriktet på en slik måte at det gir en mest mulig effektiv kriminalitetsbekjempelse og best mulig resultat på alle områder politiet har ansvar for. Det er politimesterens ansvar å disponere tildelte ressurser på en slik måte at det sikres en god oppgaveløsning i distriktet gjennom hele året. Ikke minst er voldssaker og herunder voldtekter et høyt prioritert saksområde for politiet. Justisdepartementet og Politidirektoratet har tillit til at politimesterens disponering av politiresursene harmonerer med nødvendig prioritering av slike saker.

SPØRSMÅL NR. 1681

Innlevert 17. juni 2011 av stortingsrepresentant Laila Dávøy

Besvart 24. juni 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Helse Førde skal avholde styremøte fredag 17.6. Bl.a. skal modell for spesialisthelsetjeneste og langtidsbudsjett behandles. Realiteten i sakspapirene oppfattes av mange som en rask nedlegging av Nordfjord Sykehus. Konsekvensutredning for pasienter er ikke foretatt. Hva som faktisk kommer i stedet vites ikke. Likevel settes det umiddelbart i gang arbeid med avvikling av dagens fødetilbud og ortopeditilbud.

Mener statsråden at prosessen er forsvarlig og riktig?»

BEGRUNNELSE:

Sykehus avvikles fra høsten 2012. Om det er grunnlag for fødestue skal avklares. Ortopeditilbudet

skal være ferdig avviklet innen høsten 2012. Indremedisinsk akuttberedskap skal opprettholdes som i dag, mens anestesi ikke er tatt med, det står heller ikke noe om kirurgi. Det vises til det foreslåtte prosjektet på 25 mill årlig i tre år, under overskriften lokalmedisinsk senter, som skal inneholde bla rusavdeling. En utvidelse av psykiatritilbudet skal vurderes.

Jeg er ikke kjent med at helseministeren har hatt et ønske om å avikle det meget gode spesialisttilbudet innen kikkhullsortopedi og ryggkirurgi ved Nordfjord sykehus. Sykehuset har også gjennom mange år vært bærebjelken for ortopedispesialistutdanningen i fylket. I 2007 vurderte Spesialitetskomiteen at avdelingen var et utmerket utdanningssted innen ortopedi. Når det gjaldt Sentralsykehuset i Førde, godkjente de under tvil en videre godkjenning, med pålegg om ut-

bedring av svakheter. Til tross for dette vedtok Helse Førde i 2008 at alle utdanningsstillinger i ortopedi skulle legges til Sentralsykehuset. Unge leger som ønsker å utdanne seg ved Nordfjord sykehus har ikke lenger denne muligheten.

Spesialitetskomiteen var på besøk til Sentralsykehuset i oktober 2010 og godkjente sykehuset på nytt som utdanningssykehus i ortopedisk kirurgi, men under den klare forutsetning at mangler som på nytt er påpekt, rettes opp i løpet av 2011. Sentralsykehusets status som utdanningsinstitusjon forutsetter opplæring i kikkhullskirurgi ved Nordfjord sykehus, grunnet vesentlige mangler ved utdanningen i Førde.

Det er for meg et paradoks at man driver en styrt avvikling av et virkelig spesialisert miljø, ved å ta bort LIS ved Nordfjord. I tillegg besluttet Helse Førde at all akutt ortopedi skulle til Førde, noe som medfører at mennesker med store bruddskader må fraktes i sykebil over lange avstander, med smertefulle tilstander. Konsekvensene av å avvikle kikkhullsortopedi ved Nordfjord sykehus er ikke utredet. Ca. 400 pasienter vil årlig måtte opereres utenfor fylket. Ca. 10 ryggpasienter vil årlig måtte opereres utenfor fylket. Ca. 700 pasienter står i dag på venteliste for behandling. Ingen sykehus i fylket står klare til å overta.

Det har ikke vært noe problem med rekruttering av spesialister til Nordfjord. Jeg finner det ganske oppsiktsvekkende at regjeringen har tillatt denne utviklingen som nå kulminerer i full avvikling av ortopeditilbudet i løpet av kort tid, uten konsekvensvurdering av hvordan pasienter skal få sitt tilbud dekket videre. Dessuten burde jo tilbudet i Nordfjord passe godt inn i det som man kan kalle en fremtidsrettet aktivitet ved sykehuset i Nordfjord. Helse Vest er endog bedt om å ta utgangspunkt i spesialisthelsetjenester ved Nordfjord sykehus som de er gode på. Og det de virkelig er gode på er nettopp kikkhullsortopedi.

Realiteten i avvikling av fødeavdelingen og ortopeditilbudet, å starte prosjektutvikling med lokalmedisinsk senter som fundament, oppfattes av mange som en styrt avvikling av Nordfjord som lokalsykehus.

I mandatet for utviklingsprosjektet som Helse

Vest har hatt på en kort høring, er det noe uklart for meg, og andre, hvorvidt dette er i tråd med de føringer som Regjering og Storting har foretatt. Jeg finner det dessuten merkelig at man sender på høring et utkast som ikke fullt ut tar opp i seg det som nå er besluttet i Stortinget. Det har skapt enda mer usikkerhet lokalt, og kan tyde på at her haster det for noen å få gjennomført endringer.

Svar:

Helse Vest RHF skal, gjennom sitt sørge-for-ansvar, sikre spesialisthelsetjenester til befolkningen i sin region i tråd med regjeringens politikk og Stortingets føringer.

Regjeringens beslutninger vedrørende Nordfjord sjukehus er lagt til grunn for vedtak i foretaksmøtet i Helse Vest RHF 28. april 2011. Av protokollen fremgår det at fødeavdelingene i Nordfjord og Volda skal slås sammen og at den felles fødeavdelinga skal lokaliseres i Volda. Sammenslåingen skal først settes i verk når Kvivsvegen åpner. Det skal gjennomføres en lokal forankringsprosess for å etablere en jordmorstyrt fødestue ved Nordfjord sykehus.

Videre la foretaksmøtet til grunn Helse Førde HF og Helse Vest RHF sine vurderinger av at ortopeditilbudet i Helse Førde bør samles på færre enheter. Den videre utformingen av tilbudet ved Nordfjord sykehus skal i tillegg ivareta Stortingets føringer vedrørende anestesiberedskap.

Regjeringen har videre besluttet å etablere et treårig prosjekt ved Nordfjord sjukehus for å utvikle sykehuset som et tidsmessig lokalsykehus for Nordfjord med tjenestetilbud innrettet mot de pasientgrupper som i framtiden vil ha størst behov for spesialisthelsetjenester lokalt. Prosjektet skal utvikles i samarbeid med kommunene i Nordfjord-området og ha et samhandlingsperspektiv.

Det skal opprettes en rusenhet ved Nordfjord sjukehus. En utvidelse av psykiatritilbudet skal også vurderes. I revidert nasjonalbudsjett for 2010-2011 er det bevilget 25 mill. kroner til prosjektet.

SPØRSMÅL NR. 1682**Innlevert 17. juni 2011 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 24. juni 2011 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Hvis høringsutkastet om harmonisering av teknisk regelverk i Nordsjøen og Skagerrak gjennomføres som forskrift vil det bli økonomisk umulig å drive som rekefisker i Skagerrak. Denne næringen er avhengig av bifangst for å være økonomisk lønnsom og forslaget om bl.a. trålrisk vil hindre bifangst og gjør totalfisket ulønnsomt med de virkninger det vil få også for fiskeomsetningen og forbrukerne.

Vil statsråden foreta seg noe for å hindre at kystfisket i Skagerrak blir avviklet som følge av det planlagte nye regelverket?»

Svar:

Jeg har bedt Fiskeridirektoratet om å utarbeide forslag til harmoniserte regler for utøvelsen av fisket i Nordsjøen og Skagerrak. Uavhengig av havområdene er det en forutsetning at fisket skal drives bærekraftig, og forslaget om innføring av sorteringsrist i trålfisket etter reker må forstås i denne sammenheng. Fiskebestander i god forfatning er derfor et mål i seg selv og en forutsetning for en lønnsom fiskerinæring også i Skagerrak.

På denne bakgrunn har Fiskeridirektoratet laget et høringsnotat som representanten Flåtten viser til. På bakgrunn av høringsuttalelsene vil Fiskeridirektoratet utarbeide et forslag som oversendes Fiskeri- og kystdepartementet. Det er med andre ord ikke fattet noen beslutning i denne saken.

Parallelt med dette ble Norge og EU, i forhandlingene om en kvoteavtale for Skagerrak for 2011, enige om å sette ned en arbeidsgruppe som skal se på regelverket for fisket i Skagerrak med sikte på harmonisering og forenkling. Dette arbeidet ledes fra norsk side av Fiskeridirektoratet, men næringen er også representert i gruppen for å sikre at deres synspunkter kommer frem. Arbeidsgruppen hadde sitt første møte i april og vil møtes igjen i slutten av august. Jeg håper arbeidsgruppen blir enige om felles tiltak, og forventer gruppens rapport i løpet av høsten 2011. I denne prosessen må vi også søke enighet med EU om mulige felles tiltak. De enkelte elementene i den norske høringen må ses i sammenheng med dette arbeidet, og det er derfor for tidlig å konkludere på punktene representanten Flåtten er inne på.

Jeg vil understreke at jeg, i likhet med representanten Flåtten, er opptatt av lønnsomheten i fiskerierne også i Skagerrak, og jeg er veldig bevisst på problemstillingen som reises for reketrålterne. Jeg ønsker en variert fiskeflåte som benytter ulike redskap og fisker på et bredt spekter av bestander. Ressursgrunnlaget er i kontinuerlig endring og svinger med naturlige variasjoner og menneskelig påvirkning. Målet er at kystfisket skal være en robust næring for framtida, hvor vi stadig arbeider for et best mulig ressursgrunnlag og langsiktig lønnsomhet innenfor bærekraftige rammer.

SPØRSMÅL NR. 1683**Innlevert 17. juni 2011 av stortingsrepresentant Per Arne Olsen****Besvart 24. juni 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Mener helseministeren det ikke er sammenheng mellom OUS sine pålagte kutt på en halv milliard kroner og at det i arbeidet med kreftdiagnostikk ikke hentes inn vikarer, ikke opprettes nye stillinger og av ledelsen beordres stans av kveldspoliklinikker (til tross for diagnoseventetid på 3 måneder), og ser ikke ministeren at kuttene OUS er pålagt går sterkt utover

pasientsikkerheten, helsetilbudet og overlevelses-sjanser når ventetiden for kreftundersøkelser for noen allerede er på uforsvarlige 3 måneder?»

BEGRUNNELSE:

Aftenposten skriver den 16. juni om en kvinne som måtte vente tre måneder for å få undersøkt en kul i brystet. Dette viser at ventetiden for å bli diagnosti-

sert ved mistanke om kreft er altfor lang ved OUS. I samme avissak sier avdelingsoverlege Ellen B. Eben at de lange og økende ventelistene skyldes for få leger og for lite og dårlig utstyr. Hun sier også at det akkurat nå er 25 kvinner det haster for, og at de får time i løpet av 4 uker.

Videre sier Eben at de har hatt kveldspoliklinikker som har tatt imot kvinner med mistanke om kreft, men at ledelsen ved OUS har gitt beskjed om de ikke får lov å drive med ekstra diagnostikk fra 1. oktober. Hun sier også at de ikke får hente inn flere vikarer eller opprette flere stillinger, og at hun frykter ventetiden blir enda lenger når de ikke kan få gjøre undersøkelser på kveldstid.

Ettersom OUS er blitt pålagt å kutte en halv milliard kroner og sykehusdirektør Siri Hatlen trakk seg fordi kuttkravet var for stort, så ønsker jeg å finne ut om helseministeren mener at kuttene i kapasiteten på kreftdiagnostikk (som ved OUS allerede har uforvarsvarlig lav kapasitet) ikke har sammenheng med kuttene OUS er pålagt.

Svar:

Oslo universitetssykehus HF (OUS) må gjøre tilpasninger i sine kostnader som en følge av at Akershus universitetssykehus HF (Ahus) fra 1. januar 2011 overtok ansvaret for ca 160.000 innbyggere som tidligere har tilhørt OUS. Dette krever økte budsjettammer og flere ansatte ved Ahus, og tilsvarende reduserte budsjettammer og ansatte ved OUS.

Helse Sør-Øst RHF har oppgitt at det ikke er foretatt reduksjoner i budsjettammene til OUS utover det som naturlig følger av at pasientgrunnet og tilhørende aktivitet er redusert ved OUS. OUS er i budsjettet for 2011 som ble vedtatt i november 2010, tvert i mot gitt mulighet til å gå med et underskudd på inntil 400 mill. kroner i 2011, og helseforetaket har fått et driftstilskudd på 225 mill. kroner for å lette overgangen til et redusert aktivitetsnivå. De innsparingene i driften som sykehuset nå står overfor, 500 mill. kroner i forhold til vedtatt budsjett for 2011, er ikke ytterligere reduksjoner i budsjettammen til OUS, men en direkte konsekvens av at OUS ikke har tilpasset den løpende driften til de endringene i pasientgrunnet som lenge har vært varslet.

Denne regjeringen har gjennom de siste årene bedret de økonomiske rammebetingelsene for de regionale helseforetakene, blant annet ved årlig vekst i rammene og gjennomføring av ny inntektsmodell ved økte bevilgninger i stedet for omfordeling mellom de regionale helseforetakene.

OUS disponerer 17 mrd. kroner av om lag 100 mrd. kroner som i 2011 ble bevilget til spesialisthelsetjenesten. Innenfor denne økonomiske rammen er

helseforetaket ansvarlig for å gjøre prioriteringer mellom drift, investeringer, forskning og utdanning. Per i dag er det om lag 17 000 årsverk ved OUS. Det er i hovedstadsområdet flere leger, flere sykepleiere, større areal og mer penger til å behandle pasienter enn det har vært noen gang. OUS vil i en overgangsperiode få en større andel av bevilgningen enn hva normal fordeling mellom de ulike foretakene i Helse Sør-Øst skulle tilsi, men det er viktig at det skjer omstilling slik at forbruket blir i tråd med tilgjengelige ressurser og en rettferdig fordeling.

Jeg har for 2011 stilt krav om at de regionale helseforetakene skal sikre høy kvalitet og kompetanse, tilstrekkelig kapasitet, likeverdig tilgjengelighet, hensiktsmessig organisering og bedre samhandling mellom alle ledd på kreftområdet.

Helse Sør-Øst RHF har gitt sine helseforetak i oppdrag å sikre at "... pasientforløp skal ivareta god behandlingskvalitet og sikre at kreftpasientene unngår unødig venting på utredning og behandling."

Ifølge Helse Sør-Øst RHF har OUS egne mål på hva maksimal ventetid på kreftområdet skal være. Målet for kreftpasienter er maksimalt to ukers ventetid til vurdering og deretter maksimalt to ukers ventetid til igangsatt behandling. I sin tilbakemelding til Helse Sør-Øst RHF beklager OUS at de ikke klarer å gjennomføre dette fullt ut. Eksempelvis rapporterer OUS at det for tiden er ventetid for undersøkelse av kul i brystet på 4-8 uker ved Ullevål og 1-2 uker ved Radiumhospitalet.

Helse Sør-Øst RHF har informert meg om at OUS planlegger en omgjøring av kveldspoliklinikker til en ordning som forventes å gi bedre arbeidsmiljø og mer radiologtimer for samme kostnad. Omgjøringen skal imøtekomme et økende behov for avansert bilde-diagnostikk.

Jeg vil fortsette å være i tett dialog med Helse Sør-Øst RHF for å forsikre meg om at pasienttilbudet i hovedstadsområdet ikke påvirkes negativt av omstillingene som en følge av hovedstadsprosessen. Helse Sør-Øst RHF har presisert at de vil følge opp utviklingen innen ventetider for behandling til kreftsykdommer gjennom rapportering av ventetider og oppfølgingsmøter med OUS.

Oppslaget i Aftenposten 16. juni 2011 har gjort inntrykk på meg, og som det framgår av mitt svar arbeides det med forbedringer på området. OUS har et verdensledende tilbud innen kreftbehandling og skal gi rask og effektiv utredning av pasienter med mistanke om kreft. Dette stiller krav til en hensiktsmessig organisering av tjenestene, og jeg vil ta opp med de regionale helseforetakene om det kan gjøres organisatoriske grep for å få ned utredningstiden for pasienter med mistanke om kreft.

SPØRSMÅL NR. 1684**Innlevert 17. juni 2011 av stortingsrepresentant Per Arne Olsen****Besvart 1. juli 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Viser til at de regionale helseforetakene har fått i oppdrag å gjennomføre eksterne evalueringer av sine anskaffelsesprosesser. Helse Sør-Øst har varslet at de skal ha en slik evaluering klar i løpet av sommeren.

Vil statsråden fremlegge resultatene av disse evalueringene for Stortinget?»

Svar:

I foretaksmøtene i de regionale helseforetakene i januar i år ble det stilt krav om at alle regionale helseforetak skulle gjennomføre ekstern evaluering av sine anskaffelser av helsetjenester. Evalueringene skal bl.a. omfatte konsekvenser for pasienttilbudet i forhold til kontinuitet, geografisk tilgjengelighet, bredde og mangfold, og evne til fornyelse og utvik-

ling. I tillegg skal evalueringene se på anskaffelsene i et leverandørperspektiv, hvor sentrale tema vil være forutsigbarhet, ryddighet og profesjonalitet, samt konsekvenser for fremtidig konkurransesituasjon.

Bakgrunnen for kravet er primært at en må sikre at de regionale helseforetakene lærer av de erfaringer som blir gjort, for blant annet å hindre uheldige konsekvenser ved fremtidige anskaffelser. En har også valgt å sette krav om at evalueringen må gjennomføres av eksterne for å sikre at evalueringene blir uavhengige.

Departementet har ikke satt krav om noen særskilt rapportering fra de regionale helseforetakene om evalueringene utover omtale i årlig melding for 2011. Orientering til Stortinget vil bli fulgt opp på eget måte.

SPØRSMÅL NR. 1685**Innlevert 17. juni 2011 av stortingsrepresentant Kenneth Svendsen****Besvart 23. juni 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«En stor videreforedlingsbedrift i Leirfjorden kommune ønsker å starte lakseslakteri etter at de har fått konsesjon på oppdrett av laks, men blir stoppet ved at deres anlegg ligger rett innenfor grensen for Vefsnfjorden. Bedriften har tomt, og et etablert anlegg på den plassen hvor de ønsker slakteriet.

Vil statsråden legge til rette for at grensen for Laksefjorden flyttes ihht. ønsket fra Leirfjorden kommune?»

BEGRUNNELSE:

En stor videreforedlingsbedrift i Leirfjorden ønsker å sikre tilgangen av laks, dette har de klart ved at de har fått tildelt konsesjon for oppdrett. De er avhengig av å etablere et lakseslakteri i sine allerede etablerte lokaler. Problemet er at disse lokalene ligger rett innefor grensen til Vefsnfjorden som er Nasjonal laksefjord. Bedriften er en hjørnesteins bedrift i Leir-

fjorden med ca. 90 ansatte. Hvis bedriften ikke får etablere seg i sine allerede etablerte lokaler vil dette kunne medføre at hele bedriften velger å flytte til en annen kommune. Det er ikke snakk om store flyttingen, men kun en justering av grensen. Leirfjorden kommune er en forholdsvis næringsfattig kommune, og en flytting av selskapet vil få betydelige konsekvenser for kommunen.

Leirfjorden kommunestyre vedtok følgende ved behandlingen av nasjonale laksefjorder:

"Vedtak:

Leirfjord kommune har ingen spesielle motforestillinger mot at det opprettes nasjonale laksevassdrag – laksefjorder.

Av de to fjordsystemene som grenser til kommunen (Rana- og Vefsnfjorden) regnes Vefsnfjorden som den viktigste for laks og andre anadrome fiske-slag.

Leirfjord kommune kan allikevel ikke akseptere foreslåtte sikringssone mellom Leinesodden og kai-område i Alstahaug kommune.

En fremtidig sikringssone må ikke komme i konflikt med næringsutvikling i allerede etablert industriområder. Leirfjord kommune foreslår at sikringssone settes noe lengre inn i fjorden ved Helgelandsbrua."

Svar:

Den nasjonale laksfjorden Vefsnfjorden ble opprettet av Stortinget i april 2007, og jeg tar ikke sikte på å foreslå for Stortinget at de vedtatte grensene for fjorden endres.

Stortinget har også vedtatt beskyttelsesregimet for nasjonale laksefjorder, der det blant annet er bestemt at nye slakterier og tilvinningsanlegg for laksefisk ikke skal tillates innenfor laksefjordene. Til orientering tar jeg heller ikke sikte på å foreslå at Stortinget gjør endringer i dette beskyttelsesregimet.

SPØRSMÅL NR. 1686

Innlevert 17. juni 2011 av stortingsrepresentant Morten Høglund

Besvart 27. juni 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«FNs undersøkelseskommisjon for Elfenbenskysten fremla sin rapport 15. juni, og viste til at det potensielt ble begått krigsforbrytelser og forbrytelser mot menneskeheten i regi av begge parter under borgerkrigen. Amnesty viser til at tilhengere av Laurent Gbagbo systematisk blir utsatt for vilkårlig fengsling, vold og overgrep i regi av styrker tilhørende president Outtara.

Hva vil Norge gjøre for å følge opp FN-rapporten og bidra til at de ansvarlige for overgrep blir stilt til ansvar for sine gjerninger?»

BEGRUNNELSE:

Rapporten fra FNs undersøkelseskommisjon etter voldelighetene i Elfenbenskysten ble presentert for FNs Menneskerettighetsråd den 15. juni. Kommisjonen understreket behovet for en uavhengig og transparent juridisk prosess mot de som sto bak brudd på menneskerettighetene under borgerkrigen. I rapporten identifiseres en rekke av hovedaktørene bak volden, men kommisjonen har valgt ikke å offentliggjøre navnene på disse. Både FN-rapporten og en rekke andre uavhengige menneskerettighetsorganisasjoner har avdekket omfattende overgrep begått av blant annet president Outtaras sikkerhetsstyrker, FRCI. Til tross for dette er i følge Human Rights Watch ingen medlemmer av disse styrkene stil til ansvar for sine ugjerninger.

Svar:

Jeg vil først referere til skriftlig spørsmål nr. 1652 fra stortingsrepresentant Høybråten angående

samme sak. Utenriksdepartementet har fulgt nøye med på konflikten som fant sted i Elfenbenskysten etter presidentvalget i landet 28. november i fjor. Både den internasjonale undersøkelseskommisjonen for Elfenbenskysten, Human Rights Watch, Amnesty International og en rekke andre har i rapporter avdekket grove menneskerettighetsbrudd begått på begge sider i konflikten. Dette omhandler drap, seksualisert vold, tortur, bortføring og angrep basert på påstått politisk eller etnisk tilhørighet.

Det er svært bekymringsfullt at overgrepene fortsetter etter at den politiske konflikten er over, og at myndighetene ikke har vært i stand til å beskytte sivilbefolkningen. Mens myndighetene i landet til nå har iverksatt tiltak for å rettsforfølge overgrep begått av Gbagbo-tro styrker, er det så langt ikke tatt noen skritt i forhold til overgrep der egne styrker (FRCI) beskyldes for å stå bak.

Norge tok derfor opp disse spørsmålene i FNs Menneskerettighetsrådet 15. juni, og sa i vårt innlegg vedrørende rapporten fra den internasjonale undersøkelseskommisjonen at brudd på menneskerettighetene må straffes, uansett hvilken side i konflikten som står bak. Norge understreket at også Ouattara-tro styrker må stilles for retten for de brudd på menneskerettighetene de har begått. Norge anbefaler at Elfenbenskysten arbeider for å hindre straffefrihet og for en uavhengig og transparent undersøkelse av menneskerettighetsbruddene gjennom nasjonal og internasjonal straffeforfølging (den Internasjonale straffedomstolen). Norge var også medforlagsstiller for en resolusjon som ble vedtatt med enstemmighet under sesjonen i Menneskerettighetsrådet 15. juni. Denne innebærer teknisk bistand til menneskerettig-

hetsarbeid i Elfenbenskysten og oppretter blant annet en uavhengig ekspert på menneskerettssituasjonen i Elfenbenskysten, slik at Menneskerettighetsrådet kan følge utviklingen videre, herunder oppfølgingen av anbefalingene til undersøkelseskommisjonen.

Norge har også tatt opp spørsmål vedrørende sikkerhetssituasjonen for befolkningen og menneskerettighetssituasjonen i landet direkte med Elfenbenskys-

tens myndigheter ved flere anledninger de siste månedene. Under miljø- og utviklingsminister Erik Solheims reise til Elfenbenskysten i 1.-2. juni, forsikret både daværende utenriksminister Kacou Gervais og lederen for Kommisjonen for dialog, sannhet og forsoning, Charles Konan Banny om at overgrep skulle etterforskes og de skyldige stilles til ansvar uansett hvilken side i konflikten de tilhørte.

SPØRSMÅL NR. 1687

Innlevert 17. juni 2011 av stortingsrepresentant Morten Høglund

Besvart 27. juni 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Regjeringen økte nylig bistanden til Elfenbenskysten til 100 mill. kroner. I VG 1. juni fremkommer det at Norge har betalt deler av hotellregningen til president Alassane Outtara på luksushotellet Golf Hotel i Abidjan.

Hva var Norges totale bidrag til denne regningen, hvor langt var oppholdet som ble støttet, og hvordan benyttes Norges totale bistand til landet?»

BEGRUNNELSE:

Som følge av det omstridte presidentvalget i landet og den etterfølgende borgerkrigen er flere hundre tusen mennesker drevet på flukt. I flere deler av landet er lokalbefolkningen redd for å vende tilbake til sine hjem av frykt for represalier, vold og overgrep.

Svar:

Norge har ikke betalt hotellutgifter for president Alassane Ouattara under hans opphold på Golf Hotel. Under et møte på embetsnivå med president Ouattara i vinter mottok Norge en uformell (muntlig) fore-

spørsel om å bidra til å dekke denne type utgifter. Forespørselen ble i møtet besvart med at det kunne være aktuelt for Norge å yte en form for overgangs-
bistand til Elfenbenskysten, men at eventuell norsk støtte ville gis i vanlige former, fortrinnsvis gjennom multilaterale kanaler.

Norge har bidratt med 60 millioner kroner i nødhjelp til Elfenbenskysten. Pengene kanaliseres gjennom Flyktningshjelpen, Den internasjonale Røde Kors-komiteen, FNs høykommissær for flyktninger, Verdens matvareprogram og Unicef. Støtten går til beskyttelse av sivile, medisinsk hjelp, matvarehjelp og ernæringstiltak for flyktninger internt i Elfenbenskysten og i nabolandene. I tillegg bidrar Norge med midler til FNs humanitære aktiviteter i Elfenbenskysten og Liberia gjennom FNs humanitære fond Cerf.

Nylig ble det satt av 30 millioner kroner over bistandsbudsjettet som et håndslag til å få landet på fote igjen etter konflikten. Disse midlene er ennå ikke utbetalt, og ulike multilaterale kanaler vurderes for denne støtten.

Samlet bistand til Elfenbenskysten for 2011 vil dermed komme opp i rundt 100 millioner kroner.

SPØRSMÅL NR. 1688**Innlevert 17. juni 2011 av stortingsrepresentant Anders Anundsen****Besvart 30. juni 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«På hvilken måte har departementet fulgt opp Kontroll- og konstitusjonskomiteens enstemmige innstilling?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med den såkalte NOBLE-saken, jf innst. 169 S (2010-2011) uttalte Kontroll- og konstitusjonskomiteen følgende:

"Under handsaminga av denne saka fann komiteen det føremålstenleg og å kalla Luftfartstilsynet til høyring. Utgangspunktet var spørsmålet om det har vore utidig samrøre mellom tilsynet og OCAS AS - til meins for selskap som konkurrerer med OCAS AS. Komiteen har merka seg at Luftfartstilsynet utforma utkast til forskrift for merking av luftfartshinder som openbert o utan blygsel hadde gjeve éin aktør i marknaden betydelege fortrinn. Dessutan uttala direktøren i Luftfartstilsynet, Heine Richardsen, i høyring mellom anna at

«[v]i (Luftfartstilsynet) hadde en inspektør hos oss som var ute med OCAS for å teste OCAS' anlegg. På returen fløy man inn i Proturas anlegg. Det var ikke en initiert testflight fra Luftfartstilsynet. Det har vært en intern personalsak hos oss, og den ble behørig behandlet internt hos oss.»

Komiteen meiner det kan kritiserast at tilsette hjå Luftfartstilsynet har medverka til det som kan oppfattast som undergraving av ein konkurrent til OCAS AS. Seinare har Luftfartstilsynet trekt tilbake Proturas tekniske godkjenning to gonger.

Komiteen finn grunn til å stilla spørsmål ved framferda til Luftfartstilsynet i desse sakene. Komiteen har merka seg at Luftfartstilsynet tek dette på alvor og har hatt interne prosessar for å rydda opp. Komiteen legg derimot vekt på at Luftfartstilsynet - til liks med andre statlege tilsyn - er avhengig av tillit både i ålmenta og mellom dei aktørane som aktivt samverkar med tilsynet. Komiteen vil difor be Samferdsledepartementet på eigna vis granska tilhøvet mellom Luftfartstilsynet, OCAS AS og Protura/Cordina."

Svar:

Stortingets kontroll- og konstitusjonskomité gjennomførte en kontrollhøring om Forsvarets bruk av midler under Norwegian Battle Lab & Experimentation (NOBLE) høsten 2010. Bakgrunnen for at komiteen åpnet sak var flere artikler i Dagens Næringsliv som avdekket at Forsvaret gjennom NOBLE hadde inngått en rekke avtaler med selskaper i den såkalte OCAS-sfæren, om utvikling av et system for varsling av luftfartshinder. OCAS og Cordina (tidligere Protura), som er to konkurrerende selskaper, har utviklet systemer for varsling av luftfartshinder. Begge selskapene har søkt Luftfartstilsynet om godkjenning av sine systemer, og begge selskapene var innkalt til høringen i komiteen. På bakgrunn av Cordinas redegjørelse om saken, ble også Luftfartstilsynet innkalt til høring i komiteen.

I Innst. 169 S (2010-2011) har komiteen blant annet uttalt:

"Komiteen finn grunn til å stilla spørsmål ved framferda til Luftfartstilsynet i desse sakene. Komiteen har merka seg at Luftfartstilsynet tek dette på alvor og har hatt interne prosessar for å rydda opp. Komiteen legg derimot vekt på at Luftfartstilsynet – til liks med andre statlege tilsyn – er avhengig av tillit både i ålmenta og mellom dei aktørane som aktivt samverkar med tilsynet. Komiteen vil difor be Samferdsledepartementet på eigna vis granska tilhøvet mellom Luftfartstilsynet, OCAS AS og Protura/Cordina."

Departementet har vurdert alternative muligheter for å gjennomføre granskingen på egnet måte. På bakgrunn av sakens karakter, har jeg kommet fram til at vi har behov for både juridisk og teknisk kompetanse. Samferdsledepartementet vil derfor sette ned et utvalg som skal granske saken. Departementet vil med det aller første ta kontakt med aktuelle kandidater for et slikt utvalg. Jeg vil på vanlig måte orientere Stortinget om resultatene fra granskingen.

SPØRSMÅL NR. 1689**Innlevert 20. juni 2011 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen****Besvart 29. juni 2011 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«Har statsråden fokus på de langtidsledige, og når arbeidstiltaksplasser ikke ser ut til å være løsningen ovenfor enkelte arbeidssøkere, vil statsråden da komme med forslag om andre tiltak å gjøre en skikkelig evaluering av dem en har?»

BEGRUNNELSE:

Jeg har tidligere tatt opp spørsmål om en gjør nok av tiltak rundt de som er arbeidsledig over lang tid. I Askøyværingen 15. juni kan en lese om to personer som er blant de som har gått lenge ledig. Nærmere 1094 dager eller 26. 256 timer. Alt for lenge og som de selv sier. Det gjør noe med et menneske. Arbeidsledigheten for denne gruppen er uendret siden jeg stilte spørsmål om dette for vel en måned siden. Da svarte statsråden at valget av tiltak ovenfor den enkelte bør sees i sammenhengen med personenes behov. Og at det ikke er hensiktsmessig å utforme spesielle tiltakstyper for grupper som sådan. Når en som i dette tilfellet har personer som føler skam fordi de er avhengig av sosialtjenesten. Det eneste de ønsker er å ikke være avhengig av hjelp. Det føles håpløst å være avhengig av andre. Samtidig føler de seg mindre verdt. Sant nok er personene dette gjelder aktive med norskkurs i tillegg til arbeidspraksis. Men når man går på tiltak uten å oppnå det resultatet en ønsker nemlig arbeid bør en vel etter hvert etterlyse om man er på rett vei. Noe også NOU 2011: 14 satt fokus på. De sier klart fra at effekten av arbeidstiltaksplasser er veldig forskjellig og at en bør skifte ut det som ikke virker.

Svar:

Jeg vil innledningsvis vise til brev av 4. mai d.å. der stortingsrepresentant Reiertsen stilte spørsmål om hva statsråden vil foreta seg av konkrete tiltak ovenfor langtidsledige. Dette spørsmålet ble besvart i brev av 13. mai d.å. I brevet redegjorde jeg for utviklingen i langtidsledigheten, prioriteringen av langtidsledige og viktige tiltak for denne gruppen. Jeg forstår det slik at representanten ønsker å få en utdypning av mitt svar.

Langtidsledige er en sammensatt gruppe. Det er derfor viktig at Arbeids- og velferdsetaten tilbyr et bredt spekter av tjenester og tiltak for å møte individuelle behov og forutsetninger for prioriterte målgrupper, herunder langtidsledige. På basis av en be-

hovs- og arbeidsevnevurdering av den enkelte vurderer NAV lokal hvilken form for bistand som er aktuell. Bistanden kan bestå blant annet av informasjon om utdanning og arbeid, hjelp til jobbsøking og/eller ulike former for arbeidsmarkedstiltak med ulik varighet. Innholdet i tilbudet reflekterer mulighetene i arbeidslivet. Som jeg påpekte i brevet av 13. mai d.å. vil resultatene avhenge av samarbeidet mellom NAV, tiltaksarrangører og arbeidsgivere.

Arbeidsmarkedstiltakene evalueres regelmessig. Evalueringer viser at både for arbeidsledige og for personer med nedsatt arbeidsevne gir arbeidsmarkedstiltak økt jobbsannsynlighet, men effekter på overgang til arbeid etter avsluttet tiltak varierer over grupper og med type tiltak. Ulike former for tiltak som eksempelvis avklaring, kvalifisering, oppfølging og arbeidstrening har ulike funksjoner. Tiltakets effekt må ses i sammenheng med formålet med det aktuelle tiltaket. Evalueringer fra ulike forskningsmiljøer og undersøkelser fra Arbeids- og velferdsetaten viser at tiltak virker best for grupper som i utgangspunktet har lav jobbsannsynlighet, herunder langtidsledige, innvandrere og personer med nedsatt arbeidsevne.

Regelverket for arbeidsmarkedstiltakene hjemler en bred portefølje av tiltaksformer. Innenfor regelverket er det også stort rom for fleksibilitet til å innrette tiltakene slik at de kan dekke den enkeltes behov på best mulig måte. Det er viktig å foreta gode behovs- og arbeidsevnevurderinger, utvikle samarbeidet mellom involverte aktører og forbedre innhold, rutiner og metoder innenfor de ulike tiltaksformene med sikte på bedre resultater.

En viktig del av forbedringsarbeidet er å utnytte kunnskap fra evalueringer og erfaringer. Dette arbeidet gjøres på ulike nivåer i Arbeids- og velferdsetaten og i samarbeid med andre aktører. Over tid skjer det derfor endringer i tiltaksporteføljen. Eksempelvis går nå et utvalg gjennom virksomheten i skjermet sektor og ser blant annet på om vi har de best egnede tiltakene. Videre arbeides det med en sysselsettingsstrategi for personer med nedsatt funksjonsevne der virkemiddelapparatet målrettes. Dette er eksempler på at det stadig skjer en utvikling for å forbedre tiltakene med sikte på at flest mulig skal komme i arbeid.

Jeg viser også til drøftingen av en fornyet arbeidslinje i kapittel 6 i meldingsdelen av Prop. 130 L (2010-2011) om ny uføretrygd og alderspensjon til uføre.

SPØRSMÅL NR. 1690**Innlevert 20. juni 2011 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 30. juni 2011 av nærings- og handelsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Statsråden har ved flere anledninger blitt utfordret på hvilket mål regjeringen har knyttet til reduksjon i det skjemaveldet som mange, og særlig små og mellomstore bedrifter, sliter med i hverdagen og som koster både tid og penger. Statsråden har bekreftet at det vil bli fremlagt et slikt mål, men dette ser ut til å la vente på seg.

Når vil statsråden tidfeste et slikt mål om en reduksjon i skjemaveldet, og fra når vil dette bli gjort gjeldende på en slik måte at bedriftene nyter godt av det i hverdagen?»

Svar:

Regjeringen har lagt sterk vekt på at arbeidet med næringsforenkling skal styrkes og konkretiseres. Et viktig hensyn er å sikre at reguleringer er utformet slik at de ikke påfører norske bedrifter unødige kost-

nader og ulemper, og at offentlige tjenester fungerer på en måte som bygger opp under norsk næringslivs verdiskaping. Verdiskapingen blir størst dersom offentlige reguleringer og krav om informasjon tar vare på samfunnets behov, men samtidig påfører bedriftene lavest mulig ressursbruk.

Statsministeren annonserte i sin tale til landsstyret i Arbeiderpartiet 8. februar 2011 at

”Vi skal lage en enklere hverdag for bedriftene. Vi vil legge fram et tallfestet mål for reduserte kostnader for bedriftene. Og konkrete tiltak og planer for å nå dette målet. Da kan vi måle resultatene.” Dette følger jeg opp. I samråd med mine kolleger i regjeringen tar jeg sikte på å legge frem et ambisiøst mål for å redusere kostnadene bedriftene har med å følge opp krav fra myndighetene i løpet av kort tid. Tallfesting av forenklingsmål er et av flere politiske tiltak for å oppnå reelle resultater av arbeidet med forenkling. Regjeringen vil rette oppmerksomheten mot forenklinger som merkes av og betyr noe for bedriftene i deres hverdag.

SPØRSMÅL NR. 1691**Innlevert 20. juni 2011 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal****Besvart 24. juni 2011 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Vil justisministeren opprettholde Haugaland- og Sunnhordland som eget politidistrikt, og sørge for at distriktet får de nødvendige ressurser og stillinger som skal til for å kunne utøve en tilfredsstillende og forsvarlig polititjeneste?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har en rekke ganger stillet spørsmål til justisministeren på bakgrunn av ressursmangel ved Haugaland- og Sunnhordland politidistrikt.

Ressursmangelen har medført at politiet ikke har kunnet rykke ut ved eksempelvis slagsmål, promillekjøring og drapstrusler. Bemanningen ved politidistriktet er blant de laveste i landet.

Justisministeren har hver gang avvist problemstillingen og hevdet at distriktet har de ressurser som skal til.

I Haugesunds Avis 11. april uttalte likevel justis-

ministeren at det nå var håp for flere politifolk i Haugesund. Undertegnede ble positivt overrasket over disse uttalelser og sendte spørsmål 12. april og spurte om når man kunne forvente dette var på plass. I sitt usedvanlig korte "svar" viste justisministeren til at politidistriktet hadde fått økt sitt budsjett jevnlig.

Det undertegnede spurte om ble imidlertid ikke besvart.

I Haugesunds Avis 16.juni kan man lese at Politidirektoratet anbefaler å legge ned Haugaland- og Sunnhordland politidistrikt.

Om det er på denne måte justisministeren har tenkt å styrke polititjenesten i distriktet vites foreløpig ikke.

Svar:

Regjeringen har i perioden 2005-2011 gjennomført en betydelig styrking av politiet. Bevilgningen til politiet og påtalemyndigheten er økt fra 8,2 milliard-

der kroner i 2005 til 12,2 milliarder kroner i 2011, en vekst på 4,0 milliarder kroner (48,8 prosent). For Regjeringen er det viktig at den styrking som er gjennomført bidrar til et politi som er bedre i stand til å forebygge og bekjempe kriminalitet, og som samtidig ivaretar befolkningens behov for trygghet, tilstedeværelse og service.

Regjeringen vil ikke basere oppnåelsen av de kriminalpolitiske målene på økte ressurser alene, men vil også gjennomføre struktur- og fornyingstiltak. For å oppnå en mer målrettet og effektiv utnyttelse av de til enhver tid tilgjengelige ressurser, er Politidirektoratet blant annet bedt om å utarbeide forslag til ny politidistriktsstruktur. Et av forslagene i direktoratets anbefaling er å slå sammen Haugaland og Sunnhordaland politidistrikt og Rogaland politidistrikt.

Direktoratets forslag til ny politidistriktsstruktur er et av flere forslag til tiltak i resultatreformen, og vil inngå som grunnlagsmateriale i departementets arbeid med stortingsmelding om videreutvikling av politi- og lensmannsetaten. I meldingen vil jeg redegjøre nærmere for Regjeringens eventuelle forslag til ny struktur, de kriterier som er lagt til grunn for forslaget

og de avveiiinger som er gjort. Jeg finner det ikke riktig på nåværende tidspunkt å kommentere enkeltfor-slag.

Den styrking som er gjennomført i perioden 2005-2011 er også kommet Haugaland og Sunnhordaland politidistrikt til gode. Budsjettet til distriktet er i samme periode styrket med 35,2 prosent. Som justisminister er det min oppgave å skaffe politiet et budsjett, men det er Politidirektoratet som disponerer budsjettet og fordeler midlene til politidistriktene. Politidistriktene får en rammebevilgning, som skal dekke samtlige utgifter (lønn, drift, lokaler, investeringer m.m.). I det enkelte politidistrikt er politimesteren ansvarlig for en balansert ressursfordeling som ivaretar sentrale prioriteringer og lokalbefolkningens behov for polititjenester på en best mulig måte. Dette inkluderer et ansvar for fastsettelse av en årsverksramme.

Som justisminister er det også min oppgave å prioritere studentopptaket til Politihøgskolen. Her vil jeg vise til de rekordhøye opptakene de siste årene på 720 studenter.

SPØRSMÅL NR. 1692

Innlevert 20. juni 2011 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal

Besvart 24. juni 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Vil helse- og omsorgsministeren gjøre rede for om det har vært tilfeller der man ikke har kunnet rykke ut med Helse Vests luftambulansetjeneste på grunn av kapasitetsproblemer, og i tilfelle hvor ofte dette har skjedd?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har ved flere anledninger satt fokus på behovet for å styrke luftambulansetjenesten i Helse Vest generelt og i Helse Fonna området spesielt.

Helse Fonna området som har hatt en betydelig og vedvarende økning av slike oppdrag, betjenes i dag av luftambulanse fra enten Bergen eller Stavanger. En ekstra luftambulans stasjonert i Haugesund ville både avhjulpet dagens kapasitetsutfordringer og i tillegg redusert utrykningstiden betydelig, noe som kan være avgjørende når liv skal reddes.

På mitt spørsmål (Dok. 15:1434 (2010-2011))om

helse- og omsorgsministeren ville ta initiativ til ytterligere en luftambulans i Helse Vest som stasjoneres i Haugesund, svarer hun at ansvaret for luftambulansetjenesten i distriktet er ivaretatt med den nåværende kapasiteten og at helseforetaket fortløpende vurderer kapasiteten innenfor akuttberedskapen.

Hun bekrefter at det har vært en jevn aktivitetsøkning noe som spesielt har gjort seg utslag for basen i Stavanger, og at både denne basen og basen i Bergen har høyere aktivitet enn landsgjennomsnittet målt i antall oppdrag.

Det ser imidlertid ikke ut til at helse- og omsorgsministeren har undersøkt om den nå anstrengte kapasitet på disse baser har medført manglende utrykning grunnet for mye flytid, arbeidstidsbestemmelser eller lignende.

Svar:

Jeg viser til tidligere svar til representanten Vaksdal om luftambulansetjenesten i Helse Vest, sist i

svar på spørsmål til skriftlig besvarelse 30. mai 2011.

Statistikk for Stavangerbasen så langt i 2011 viser ingen endringer i forhold til tidligere år. I perioden var det til sammen 10 samtidighetskonflikter. Alle ble løst ved hjelp av annen luftambulansse eller SeaKing-redningshelikopter. I samme periode ble ett oppdrag avvist fordi mannskapene hadde overskredet lovlig tjenestetid. Også dette oppdraget ble løst av et SeaKing-redningshelikopter.

Helse Vest RHF har orientert meg om at Luftambulansseheliportertjenesten i regionen, sammen med redningshelikoptrene, per i dag har tilstrekkelig kapasitet til å betjene pasienter i Helse Fonna-området på en forsvarlig måte, og at det regionale helseforetakets sørge-for-ansvar er ivaretatt. Helse Vest RHF har forsikret meg om at de fortløpende vurderer kapasiteten innenfor den samlede akuttberedskapen i regionen.

SPØRSMÅL NR. 1693

Innlevert 20. juni 2011 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 1. juli 2011 av nærings- og handelsminister Trond Giske

Spørsmål:

«Etter en lang og god behandling av Regjeringens eierskapsmelding som slår fast at man skal følge de retningslinjer som selskapslovgivningen setter for god selskapsledelse, så kan en lese i Aftenposten av 17. juni at Stortingsrepresentant Terje Lien Aasland (AP) krever at styret må byttes ut dersom ikke Telenorsjefen går ned i lønn.

Støtter statsråden dette utspillet, og mener han videre at denne typen utspill fra næringskomiteens leder viser respekt for styrets arbeid og inngåtte avtaler det ikke er reagert på før?»

Svar:

Intensjonen i Statens nye retningslinjer for lederlønn er at selskapene skal bidra til moderasjon i lederlønningene og at lønningene i selskapene skal være konkurransedyktige, men ikke lønnsledende.

Det er selskapets styre og ledelse som har ansvaret for den forretningsmessige driften, herunder fastsettelse av godtgjørelsene til konsernsjefen. Jeg forventer at selskapet bidrar til moderasjon i lederløn-

ningene, samtidig som betingelsene skal være konkurransedyktige.

Med sine retningslinjer for lederlønn som ble fastsatt i 2006 har den rødgrønne regjeringen satt en stopper for nye opsjonstildelinger. Når det gjelder de opsjoner som er realisert i Telenor i 2010, så er dette opplyst å knytte seg til avtaler inngått før retningslinjene av 2006 trådte i kraft. Regjeringen har hele tiden vært tydelig på at gamle avtaler kan opprettholdes, da dette knytter seg til juridiske avtaler mellom den enkelte leder og selskapene.

Det vil være styret i Telenor som eventuelt må vurdere reforhandling av tidligere inngåtte avtaler. Vi forventer at dagens styre er seg bevisst våre forventninger knyttet til lederlønn og følger opp disse på en god måte. Oppnevning av styre skjer på en bred basis gjennom valgkomiteer og generalforsamling i samarbeid med eventuelle medaksjonærer. Hvordan et styre følger opp eierens forventninger til selskapet, vil alltid være et viktig moment ved nye styreoppnevninger.

SPØRSMÅL NR. 1694**Innlevert 20. juni 2011 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland****Besvart 24. juni 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Hva er status i arbeidet med å etablere ett nytt psykiatrisenter i Trondheim som blant andre Statsråd Trond Giske har lovet velgerne i Sør- Trøndelag ved gjentatte anledninger?»

BEGRUNNELSE:

Statsråd Trond Giske har gjentatte ganger lovet velgerne i Sør- Trøndelag at det skal bygges nytt psykiatrisenter i forbindelse med utbyggingen av St. Olavs hospital. I oppslag i Adresseavisen 14. september 2005 ”varsler Arbeiderpartiets Trond Giske levering av valgløfter allerede i høst”. I adresseavisen 4. september 2009 kan vi lese følgende sitat fra Trond Giske ”et Psykiatrisenter trengs, og vi skal sørge for at det blir bygget”. På NRK 14. juni 2011 varsler pasientombudet i Sør- Trøndelag om at pasienters rettigheter kan være brutt da psykiatriske pasienter ved Østmarka sykehus (divisjon Psykisk Helsevern) ved St. Olavs Hospital nesten daglig plasserer pasienter på dobbeltrom på grunn av plassmangel. Dette er i strid med pasientrettighetsloven.

Svar:

Helse Midt-Norge RHF har ansvaret for å gi et best mulig helsetilbud og sikre nødvendige helsetjenester til de som bor i helseregionen. I dette ligger også ansvar for å planlegge og prioritere investeringsprosjekter i regionen innenfor helsefaglige og økonomiske rammebetingelser.

Jeg er kjent med at det er utarbeidet planer for et psykiatrisenter ved St. Olavs hospital. Som premiss for igangsetting av fase 2 av St. Olavs hospital ble det i foretaksmøte i Helse Midt-Norge i desember 2005 gitt lovnad om en framtidig inntektsøkning for å kunne håndtere investeringer i regionen. Innenfor nye og økte rammebetingelser måtte Helse Midt-Norge vurdere mulig prioritering av et psykiatrisenter samt andre investeringsprosjekter i regionen. Styret for Helse Midt-Norge RHF har vedtatt at andre investeringsprosjekter skal prioriteres før i tid. Jeg viser her blant annet til barneavdelingen ved Ålesund sykehus som nylig ble åpnet og til behovene for nye sykehusinvesteringer i Møre og Romsdal.

SPØRSMÅL NR. 1695**Innlevert 20. juni 2011 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland****Besvart 24. juni 2011 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Støtter statsråden belønningsordninger for god oppførsel ved skolene, slik det for eksempel gjøres ved Eberg skole i Trondheim og vil statsråden bidra til at skolen kan fortsette å bruke denne vellykkede ordningen?»

BEGRUNNELSE:

Eberg skole i Trondheim har i 8 år hatt en ordning hvor elever som oppfører seg bra er gitt en belønning for dette. Kravene har vært slik at alle har hatt en mulighet for å tilfredsstillte dem, og Oppvekstkomiteen i Trondheim kommune har under besøk på skolen uttrykt fornøydhet med den. Ordningen har også vært vurdert under et tilsyn på skolen med positivt resul-

tat. Skolen selv er meget fornøyd med ordningen. Fylkesmannen har til tross for dette opprettet en sak hvor de skal undersøke om ordningen er i strid med Opplæringsloven.

Svar:

Bruk av belønningsordninger er ikke eksplisitt omtalt i opplæringsloven, men har berøringsflater både mot regler om vurdering og krav til det psykososiale skolemiljøet.

Det er skoleeier lokalt som selv tar stilling til hvorvidt motivasjonsordninger skal innføres og som må sørge for at disse er innenfor gjeldende regulering i opplæringsloven.

Saken om motivasjonsordningen ved Eberg skole

i Sør-Trøndelag er ferdigbehandlet av Fylkesmannen som ledd i en klagesaksbehandling. Fylkesmannen traff 16. mai 2011 et endelig vedtak i saken. Dette kan ikke påklages.

Konklusjonen i vedtaket er at det må gjøres enkelte endringer i ordningen for å tilpasse denne til alle elever. Hvordan endringene skal gjøres er overlatt til skolen, innenfor rammene av Fylkesmannens vedtak. Belønningssystemet kan med andre ord videreføres, inkludert de blå kortene, dog med visse justeringer.

Det essensielle er at elevene skal ha et godt skolemiljø. Det er viktig at skolene aktivt jobber for å fremme elevenes trivsel på skolen og at de på den andre side også sørger for å unngå tiltak som kan ha negativ innflytelse på den enkelte elevs rett til et godt skolemiljø. Tilsvarende gjelder for utformingen av belønningsordninger eller andre former for motivasjon.

SPØRSMÅL NR. 1696

Innlevert 20. juni 2011 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 6. juli 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Ifølge Aftenposten underskrev Indonesia 19. mai i år et dokument om hvilke skogområder som skal vernes fra hogst som et ledd i en avtale med Norge. Allerede dagen etter hevder den britiske miljøorganisasjonen Environment Investigation Agency og den indonesiske partneren Telapak å kunne dokumentere at et selskap hugget ulovlig i de vernede områdene.

Medfører dette riktighet, og vil statsråden foreta seg noe i sakens anledning?»

Svar:

Ulovlig hogst og ulovlig rydding av skog er et stort problem i Indonesia. Ulovlig hogst omfattes imidlertid ikke av moratoriet mot nye konsesjoner til slik virksomhet, som jeg antar er det du refererer til i ditt spørsmål. Ulovlig hogst følges opp gjennom andre virkemidler, som håndheving av lovverk, etterforskning av korrupsjon og hvitvasking av inntekter fra ulovlig hogst. I tillegg vil det være viktig å gå kritisk gjennom hull i lovverket og finansielle incentiver som legger til rette for ulovlig hogst og rydding av skog.

Kampen mot ulovlig hogst står sentralt i Indonesias innsats for iverksetting av klima- og skogsamarbeidet mellom Norge og Indonesia. Letter of Intent mellom Norge og Indonesia fastslår da også at det i fase to av samarbeidet (perioden 2011 til 2013) skal settes opp en spesialenhet for å bekjempe slik virksomhet.

Hva angår den spesifikke saken du viser til: Dersom det aktuelle selskapet har ryddet skog uten de nødvendige tillatelsene, er det ulovlig. Dette utgjør imidlertid ikke i seg selv et brudd på moratoriet, som altså forbyr utstedelse av nye lisenser. Dersom det faktisk er utstedt en slik lisens, utgjør det et brudd på moratoriet. I så fall vil saken bli håndtert i tråd med reguleringer som utarbeides i forlengelse av moratoriet. Imidlertid har ikke Environment Investigation Agency så vidt vi har klart å bringe på det rene foreløpig hevdet eller lagt frem dokumentasjon for at så har skjedd.

Ulovlig hogst er, som nevnt, ett sentralt tema i vår løpende dialog med Indonesia. Å komme slik virksomhet til livs er en prioritet både for indonesiske myndigheter og for Norge.

SPØRSMÅL NR. 1697**Innlevert 20. juni 2011 av stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal****Besvart 29. juni 2011 av olje- og energiminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

«I vårsesjonen 2011 har regjeringen fremmet flere store utbyggingssaker på norsk sokkel til behandling i Stortinget. Det gjelder plan for utbygging og drift av Valemon, Knarr, Ekofisk Sør og Eldfisk II. Ingen av disse innretningene blir forsynt med kraft fra land, men generer nødvendig kraft fra gassturbiner. For en av disse utbyggingene er utslipp til luft ikke oppgitt.

Hva er de samlede direkte og indirekte CO₂-utslippene fra disse fire utbyggingene i utbyggings- og driftsfase totalt og per år?»

Svar:**Ekofisk Sør/Eldfisk II**

Operatør av Ekofisk Sør har estimert utslippene fra utbyggingsperioden til totalt 12 000 tonn CO₂. Tilsvarende er utslippene for Eldfisk II for utbyggingsperioden beregnet til totalt 22 000 tonn CO₂.

Eldfisk II øker og forlenger produksjonsperioden for innretningene på feltet. Ingen ny kraftgenereringskapasitet blir etablert som del av Eldfisk II utbyggingen. Det eksisterende utstyret på Eldfisk eller Ekofisk vil bli brukt. Det vil bli lagt en strømkabel mellom feltene. Økt energiproduksjon for å dekke behovet til Eldfisk II-prosjektet vil føre til anslagsvis 20 000 – 25 000 tonn utslipp av CO₂ per år. Levetiden for Eldfisk-feltets produksjon, og dermed også de tilhørende utslippene, vil imidlertid forlenges som følge av Eldfisk II-prosjektet. I 2010 var utslippene fra Eldfiskfeltet på om lag 370 000 tonn CO₂.

Kraftbehovet til Ekofisk Sør-prosjektet vil bli dekket med eksisterende kraftproduksjon på Ekofiskfeltet. Det er beregnet at de gjennomsnittlige CO₂-utslippene som følge av prosjektet er 70 000 tonn CO₂ per år. I 2010 var utslippene fra Ekofiskfeltet på om lag 730 000 tonn CO₂.

De totale økte utslippene for Ekofisk Sør og Eldfisk II er således 90 000 – 95 000 tonn CO₂ per år. Ved en levetid til 2049 vil de totale utslippene, når en legger disse anslagene til grunn, fra disse to utbyggingene være om lag 3,2 millioner tonn. Det er betydelig usikkerhet knyttet til denne type anslag. Det gjelder både den videre utvikling og levetid for feltene samt framtidige energiløsninger.

Valemon

For utbyggingsfasen av Valemon er CO₂-utslippene estimert til om lag 293 000 tonn CO₂ inkludert boring av brønner.

Ved drift vil de årlige utslippene til luft ligge på

om lag 15 000 tonn CO₂ fra 2014 til 2019. Maksimale årlige utslipp til luft for Valemon, etter installasjon av kompressor (antatt ca 2019), vil ligge på om lag 59 000 tonn CO₂.

Rikgassen fra Valemon vil bli sendt til Heimdal, hvor man vil skille ut NGL fra rikgassen. Utslipp på Heimdal som følge av Valemon oppgis å være om lag 90 000 tonn CO₂ pr år. De totale utslippene vil, med en levetid på 11 år, dermed være om lag 1,4 mill tonn. Utslippene avhenger i følge PUD først og fremst av hvor mye gass som vil bli transportert fra Valemon til Heimdal. Det er betydelig usikkerhet i utslippsprognoser – særlig langt frem i tid.

Knarr

Knarr bygges ut med eget produksjonsskip. I utbyggingsfasen har operatør beregnet at Knarr vil føre til CO₂-utslipp på om lag 46 000 tonn.

Forventet levetid for Knarr er mellom 6 og 20 år, avhengig av oljepris, driftskostnader samt eventuelle framtidige funn i området. For driftsfasen av Knarr forutsettes det ca 190 000 tonn CO₂-utslipp i året for de første seks årene. For 6 år vil dette gi totale utslipp på om lag 1,2 mill tonn CO₂. De årlige utslippene etter år 6 er anslått å ligge på om lag 160 000 tonn CO₂. For hvert år levetiden eventuelt forlenges utover de 6 årene øker således CO₂-utslippene over hele levetiden med 160 000 tonn.

Utslippseffekter

Tallene over reflekterer utslipp på kontinental-sokkelen. Kraft fra land til vil bidra til en reduksjon av disse og også av utslippene innenfor Norges grenser så lenge kraftbehovet dekkes opp av utslippsfri, norsk kraftproduksjon eller ved importert kraft. Kraft fra land kan derfor være en måte å redusere de nasjonale utslippene.

Et økt uttak av kraft til petroleumssektoren vil påvirke norsk kraftbalanse. De siste årene har det variert hvorvidt Norge er netto importør eller eksportør av kraft. Resultatet av et økt forbruk som følge av kraft fra land til petroleumssektoren vil redusere eksporten eller øke importen av kraft.

Både petroleumssektoren og elektrisitetsproduksjon er underlagt kvoteplikt i EUs kvotesystem. Det prinsipielle grunnlaget for et kvotesystem er at de samlede utslippene er bestemt i kvoteperioden. Det betyr at reduserte utslipp et sted innenfor systemet motsvares av økte utslipp et annet sted. I et slikt system er derfor den eneste direkte måten å redusere utslippene på å redusere antallet kvoter.

SPØRSMÅL NR. 1698**Innlevert 20. juni 2011 av stortingsrepresentant Bent Høie****Besvart 1. juli 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Det er behov for å utvikle et nærere samarbeid mellom de nordiske landene om tilbud og kunnskapsutvikling på nye avanserte behandlingstilbud. Jeg stiller meg derfor undrende til at Helse- og omsorgsdepartementet ikke følger opp anbefalingen til Helsedepartementet om et forpliktende samarbeid med Skandionklinikken i Sverige - som både innebærer kunnskapsoppbygging i Norge og et tilbud til pasientene.

Vil helse- og omsorgsministeren se på dette på ny?»

BEGRUNNELSE:

Helse- og omsorgsdepartementet har i brev av 13.04.11 til Helsedirektoratet bedt om at det arbeides videre med å gi Norske pasienter tilgang til protontterapi som utprøvende behandling. Men departementet skriver rett ut at det ikke er aktuelt at Norge går inn som avtalepartner med Skandionklinikken i Sverige etter den modellen som arbeidsgruppen under direktoratet anbefaler.

Det stiller jeg meg undrende til. Modellen som anbefales vil innebære at Norge deltar i et felles forsknings- og kunnskapsutviklingsprogram sammen med miljøet i Sverige. Det vil ikke bare gi Norske pasienter mulighet til å få dette som utprøvende behandling, men at også Norge er bedre forberedt når dette eventuelt blir en mer vanlig behandling. Dessuten så vil dette også sende et klart signal om at Norge ønsker å delta i et felles Nordisk arbeid med å utvikle kompetanse i Norden på nye avanserte behandlingsmetoder.

De nordiske landene er i mange sammenhenger for små hver for seg til å utvikle spisskompetanse på nye behandlingsmetoder.

Vi vil derfor bli mer og mer avhengig av en arbeidsdeling mellom landene, samtidig som en kobler kunnskapsmiljøene i de ulike landene sammen. Norge bør ta på seg et ansvar for at dette skjer og ikke fremstå som lite samarbeidsvillige når andre nordiske land tar den type initiativ som Skandionklinikken er.

Svar:

Jeg anser det som svært viktig at det utredes områder innenfor høyspesialisert medisin som det kan være naturlig å samarbeide om på nordisk nivå. Dette vil sikre høy kvalitet og kostnadseffektivitet når pasientgrunnlaget er lite og bidra til kompetanseoverføring. Det er igangsatt et arbeid for å etablere protonbehandling ved Skandionklinikken i Sverige fra tidligst 2014, og Norge deltar i den faglige utredningen av dette. I tillegg pågår det nå et arbeid gjennom Nordisk ministerråd for sosial- og helsepolitikk for å utrede mulighetene for samarbeid om høyspesialisert pasientbehandling på tvers av landegrensene. Norge ønsker å videreføre samarbeidet under norsk formannskap i Nordisk ministerråd 2012.

For å øke omfanget av kliniske studier og pasienters tilgang til utprøvende behandling, har Norge foreslått å etablere et nordisk samarbeid om gjennomføring av kliniske multisenterstudier. Våren 2011 nedsatte Nordisk ministerråd en arbeidsgruppe for å gjennomføre en mulighetsstudie for etablering av et nordisk samarbeid om kliniske multisenterstudier. Arbeidet ble ledet av Norge. Det er besluttet at arbeidsgrupperapporten sendes på bred høring for å få bedre kunnskap om hva de ulike aktørene mener om forslagene til tiltak. Norge ønsker å prioritere saken innenfor norsk formannskap.

SPØRSMÅL NR. 1699**Innlevert 20. juni 2011 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde****Besvart 29. juni 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Vårflommen på Østlandet har gjort stor skade på offentlig infrastruktur, og særlig veiene har vært utsatt. Ifølge NRK beløper kostnadene for nødvendige utbedringer og reparasjoner av veier, tunneler og broer seg til flere hundre millioner kroner. Revidert budsjett tar ikke høyde for disse uforutsette ekstrakostnadene.

Hvordan vil veireparasjonene ifm. flommen bli finansiert, og hvilke planlagte veiprosjekter vil som en konsekvens bli nedprioriterert og utsatt grunnet ombudsjettingen?»

Svar:

Statens vegvesen er i full gang med å gjennomføre nødvendige reparasjoner etter vårflommen på Østlandet. I den forbindelse blir det også utarbeidet mer detaljerte over- sikter over reparasjonskostnadene. Når det foreligger bedre oversikt over kostnadene vil jeg på egnet måte ta opp finansieringen av reparasjonene med Stortinget. Som sagt ved flere tidligere anledninger, forutsetter jeg at reparasjonene ikke skal føre til at andre planlagte vegprosjekter blir nedprioritert.

SPØRSMÅL NR. 1700**Innlevert 20. juni 2011 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg****Besvart 24. juni 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«EISCAT forskningsstasjon ved Ramfjorden utenfor Tromsø bruker sterke sender og mottaker i sitt arbeid. Ifølge opplysninger jeg har mottatt, så er det mye usikkerhet knyttet til om aktiviteten medfører helse- og helseserisiko.

Medfører aktiviteten ved EISCAT noen helse- og helseserisiko for de som er på anlegget, beboere i området, og for utendørsaktivitet?»

BEGRUNNELSE:

Brev fra styret i Breivikeidet og Omegn Grunn- eierlag av 25. mai 2011:

- "– Eiscats egne bygninger og en del nabohus i området er skjermet mot stråling.
- Hva skjer med di hus som ikke er skjermet, eventuelt med personer i området som oppholder seg utendørs. (personer som har vært i området ved Eiscat, har av personer fra Eiscat fått beskjed om at det er farlig å oppholde seg her og må forlate området.) Ansatte på Eiscat har fått beskjed om at di ikke skal være utendørs når di har sending.
- Hvorfor, og av hvilken grunn dekker Eiscat reparasjonskostnader, og leverer nye elektriske artikler som, TV, radioer, telefoner, kjøleskap, frysebokser og lignende, til naboer innenfor et stort

område fra Eiscat Det nye utstyret er sågar spesialutstyr som er skjermet mot ett eller annet, sågar også bestilt fra USA.

- Hva skjer med menneskekroppen som ikke er skjermet.
- På hvilket grunnlag hevder Eiscat at di har uttelsesrett mot all virksomhet på hele Breivikeidet og i Ramfjord, Det nektes all bruk av lys og lignende på idrettsanlegg.
- Som befolkning i området er vi bekymret for vår helsetilstand, da vi synes det har vært unormalt mange alvorlige sykdomstilfeller.
- Ved spørsmål til Eiscat om strålefare ved anlegget, sier di at det ikke er mer farlig enn mikrobølgeovner og mobiltelefoner. Dette kan ikke vi slå oss til ro med, på grunn av alt som skjer i området. Di kan ikke gi oss noen garanti for at dette er riktig.
- Hvorfor skjermer di da bygninger og utstyr som er i området uten å protestere."

Svar:

Sikkerheten ved EISCAT- anleggene med hensyn til strålevern er ivaretatt når krav fastsatt i strålevernloven og tilhørende forskrifter er oppfylt. Kravene innebærer at strålevern må ivaretas for ansatte på anlegget, for beboere i området og for utendørsaktiviteter i området. Staten strålevern har som tilsynsmyndighet gjennomført flere tilsyn ved anleggene og

foretatt vurderinger av eksponeringsforholdene for ulike spørsmålsstillinger. Den siste vurderingen ble utført i 2009 basert på målinger utført av Post- og teletilsynet. Målingene og vurderingene viser at reell eksponering av personer som arbeider på anlegget og for personer som bor i området og på områder for utendørsaktiviteter, ikke medfører at grenseverdier overskrides. De aller fleste målepunkter har feltstyrker langt under grenseverdiene. Dette er det grundig redegjort for i brev fra Statens strålevern til berørte i området (både yrkeseksponeringen og eksponering av befolkningen for øvrig).

EISCAT-radarene er driftet slik at antennene sender signalene ut i atmosfæren og er rettet slik at radarstrålen går høyt over horisonten. De er utstyrt med brytere som gjør at strålen brytes, dersom strålen rettes lavere enn en gitt vinkel. Sendereffektene ved anleggene er høye, og det er derfor innebygget sikkerhetstiltak for å forhindre at strålen kan rettes mot

personer eller mot omgivelser der personer kan oppholde seg. Risikoen for at anleggets sikkerhetssystemer deaktiveres med forsett ansees som meget liten.

EISCAT-organisasjonen eier og driver store vitenskapelige instrumenter for forskning innen geofysikk i det nordlige Skandinavia på vegne av sine medlemsinstitusjoner i Finland, Frankrike, Japan, Norge, Storbritannia, Sverige og Tyskland. Organisasjonen har som formål å gi sine medlemmer tilgang til anlegg av ypperste klasse for forskning, å utvikle og vedlikeholde en database over ionosfæriske observasjoner ved høye breddegrader, samt å sørge for praktiske, relevante og attraktive muligheter for forskning og undervisning. EISCAT brukes både til rutineobservasjoner, for å skaffe datasett over typisk ionosfære over lang tid og til spesielle eksperimenter som ledd i forskningen til vitenskapsfolk fra medlemslandene og ellers i verden.

SPØRSMÅL NR. 1701

Innlevert 20. juni 2011 av stortingsrepresentant Olemic Thommessen

Besvart 24. juni 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Mener statsråden det er en tilfredsstillende løsning at Oppland og Hedmark skal basere seg på hvert år å sende opp mot 250 fødende til Oslo for å føde?»

BEGRUNNELSE:

Sykehuset Innlandet har i dag to fødestuer og fire fødeavdelinger som samarbeider godt for å gi det best mulige tilbud til befolkningen. I henhold helsedirektoratets retningslinjer skal det imidlertid også være tilgang til en kvinneklinikk som kan ta hånd om de vanskeligste tilfellene. I dag har sykehuset Innlandet ikke implementert disse kvalitetskravene og noe slikt tilbud finnes ikke selv om alt ligger til rette for dette gjennom en mindre oppgradering av fødeavdelingen ved Lillehammer sykehus. Fagrådet i sykehuset Innlandet har anbefalt at en kvinneklinikk opprettes, men intet later til å skje. Dersom Sykehuset Innlandet ikke oppretter en kvinneklinikk betyr dette at 6 - 7 % av de gravide må sendes til Oslo universitetssykehus, Ullevål for å føde. Det vil si at antall opp mot 250 hvert år.

Svar:

Helse Sør-Øst RHF har informert meg om at Sykehuset Innlandet HF's arbeid med områdeplan/strategisk utviklingsplan også omfatter svangerskaps-, fødsels- og barselomsorgen. Sykehuset Innlandet HF vil i samarbeid med berørte kommuner utrede etablering av kvinneklinikk i helseforetaket det kommende året. Helse Sør-Øst RHF opplyser at utredningsarbeidet vil bli sett i sammenheng med revisjon av helseforetakets strategiske utviklingsplan og beslutning i saken vil bli tatt i 2012.

Jeg viser for øvrig til høringsdokument til Strategisk fokus 2011-2014 hvor følgende framgår om framtidige planer for kvinneklinikk i Sykehuset Innlandet HF:

"Det er en målsetting å etablere kvinneklinikk i Sykehuset Innlandet. I dag er det divisjon Lillehammer som er nærmest til å oppfylle kvalitetskravene til kvinneklinikk. Ved alle sykehusene må det foretas en helhetlig vurdering av hvilket faglig tjenestenivå som vil representere den beste løsningen for pasientene og som ligger innenfor Sykehuset Innlandet sine økonomiske muligheter (kvinneklinikk, fødeavdeling eller jordmorstyrtfødestue)".

Jeg legger til grunn at Sykehuset Innlandet HF i samarbeid med berørte kommuner kommer fram til en god og bærekraftig løsning til det beste for de gravide og fødende og deres familier i tråd med nasjonale

føringer på fagområdet (jf. bl.a. St.meld. nr. 12 (2008-2009) En gledelig begivenhet og Helsedirektoratets kvalitetskrav til fødselsomsorgen Et trygt fødetilbud (Veileder IS-1877)).

SPØRSMÅL NR. 1702

Innlevert 20. juni 2011 av stortingsrepresentant Laila Dåvøy

Besvart 1. juli 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Jeg viser til spørsmål nr. 1350 og statsrådets svar 19.5.2011 om hudpoliklinikk i Nordhordland. Statsråden svarer lite på min problemstilling knyttet til at en spesialisthjemmel i distriktet flyttes sentralt, i en tid der Samhandlingsreformen er på trappene med intensjon om rett behandling på rett sted og til rett tid, nærmest brukeren.

I tråd med samhandlingsreformens intensjoner, hvordan mener statsråden at de regionale helseforetakene bør håndtere spesialiststillinger i distriktene?»

BEGRUNNELSE:

Jeg mener det må være stikk i strid med intensjonene i Samhandlingsreformen dersom avtalehjemler trekkes fra distriktene og til de sentrale strøk, eller tilbake til foretakene. Det kan være interessant å høre om statsråden er enig i dette. I forslaget til ny lov om kommunale helse- og omsorgstjenester har departementet gitt uttrykk for behovet for i forskrift å regulere kriteriene for tildeling og hvordan prosessen ved tildeling av avtalehjemler skal gjennomføres. Dette er etter min mening riktig, og jeg antar at dersom disse kriteriene hadde vært på plass, ville det vært mer problematisk enn det i dag ser ut til, å fjerne en spesialisthjemmel lokalt, med så stort nedslagsfelt og så mange pasienter både i behandling og på ventelister.

Svar:

Jeg vil innledningsvis vise til mitt tidligere svar til spørsmål nr. 1350 hvor det lovfestede systemet som ligger til grunn for tilbudet av spesialisthelsetjenester ble omtalt (jf. spesialisthelsetjenesteloven § 4-2). Etter nærmere angitte kriterier – og etter tildeling fra Helse- og omsorgsdepartementet – fordeler regionale helseforetak legestillingene innad i sine respektive helseregioner.

I mitt svar til nevnte spørsmål (nr. 1350) viste jeg også til situasjonen i det aktuelle tilfellet som representanten Dåvøy tar utgangspunkt i. Her fremgår opplysninger med hensyn til en avtalehjemmel innen hudsykdommer som tidligere har vært delt mellom to arbeidssteder, og hvor ny hjemmelholder ikke ønsket tilsvarende deling av sin praksis – og viderefører praksis ved Haukeland sykehus i Helse Bergen HF. Det kan av ulike grunner være behov for å finne praktiske løsninger på enkelthjemler, og det er forståelig at også denne type endringer kan skape reaksjoner.

Samhandlingsreformen vil innebære en betydelig satsing på kommunale tjenestetilbud. God bruk av tilgjengelige helsepersonellressurser vil være en viktig forutsetning for gjennomføring av reformen og en bærekraftig utvikling av norsk helsetjeneste. Som kjent vil reformen innebære en betydelig oppbygging og styrking av kompetansen i den kommunale helse- og omsorgstjenesten. For øvrig vil jeg også vise til at departementet, som nevnt i Nasjonal helse- og omsorgsplan (2011-2015), vil utforme en langsiktig strategi på spesialistområdet i løpet av planperioden.

SPØRSMÅL NR. 1703**Innlevert 20. juni 2011 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy****Besvart 5. juli 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Jeg viser til mitt spørsmål om klinisk arbeidsflate ved Oslo Universitetssykehus besvart 17.12.2010. Det var allerede da store problemer knyttet til det nye IKT-systemet, som allerede var forsinket. Statsråden signaliserte mulige nye forsinkelser, men hadde full tillit til at prosessen var prioritert og at prosjektet kunne innføres så raskt som mulig. Nå er prosjektet stanset.

Hvilke konsekvenser har dette økonomisk, IKT-messig, for pasientsikkerheten og for de ansattes arbeidsbelastning?»

BEGRUNNELSE:

I sin redegjørelse i Stortinget 10. juni i år opplyste statsråden at styret i OUS hadde vedtatt å stanse prosjektet i april i år. Årsakene var forsinkelser, at det ble dyrere enn forutsatt, og at det ikke lenger var mulig å hente ut de forutsatte gevinstene i avtalen. Midlertidige løsninger var etablert for å ivareta behovet for pasientinformasjon på tvers.

I mitt innlegg etter statsrådens redegjørelse tok jeg bl.a. opp en del spørsmål knyttet til den nå oppsagte avtalen om klinisk arbeidsflate. Jeg sa bl.a.:

"Overraskelsen var derfor stor da styret ved OUS stanset prosjektet i april, som også statsråden var inne på. Hva skjer nå? Må man begynne på nytt? Kan noe av det man har betalt for, brukes? Nå skal alt gjennomgås. Hva betyr det? Er det ytterligere kostnader? Er den midlertidige løsningen solid nok? Og hvor lenge varer det?"

Statsråden svarte ikke på noen av disse spørsmålene. I ettertid har jeg hørt antydninger om at 160 mill kroner kan være brukt til ingen nytte i dette prosjektet. Jeg hører også at det er store utfordringer knyttet til det midlertidige systemet.

De ansatte må forholde seg til ulike systemer på det enkelte foretak. Selv om de har tilgang, må de logge seg inn og ut av hvert system, noe som kan ta betydelig tid. Dette kan være kritisk under akutte hendelser. I forbindelse med prosessen har flere pasienter som har vært operert ved ett av sykehusene (f.eks. Ullevål), fått melding om at de skal følges opp etter en viss tid av et annet sykehus (f.eks. Rikshospitalet). Dersom ikke IKT-systemene er koblet sammen ennå, er det en redsel/usikkerhet for at man ikke blir kalt inn til riktig tid, eller at man faller ut av køen.

Svar:

Som representanten er kjent med, valgte Oslo universitetssykehus HF (OUS) å stanse prosjektet Klinisk arbeidsflate (KA) ultimo april i år, og utestående leveranser fra leverandøren Logica ble avbestilt. Prosjektet skulle etter planen ha levert en teknisk løsning som raskt skulle bidra til å støtte fusjonen i OUS ved å gi tilgang til pasientinformasjon på tvers av sykehusene. Prosjektet var av sammensatte årsaker betydelig forsinket og lå an til å bli langt dyrere enn forutsatt da avtalen ble inngått. Ifølge Helse Sør-Øst RHF ble det derfor vurdert at det ikke lenger var mulig å hente ut de gevinstene som var forutsatt da avtalen ble inngått og at nytteverdien sett i forhold til kostnadene tilsa at prosjektet burde stoppes.

Helse Sør-Øst RHF har informert meg om at OUS vil håndtere videre saksgang og økonomiske kostnader som et ordinært avbestillingsoppgjør i henhold til avtalen med Logica. Helse Sør-Øst RHF har tillit til at OUS vil gjennomføre dette på en god og forsvarlig måte.

IKT-systemer som ikke kommuniserer godt nok på tvers, er en utfordring for mange helseforetak. Det innebærer imidlertid en ekstra stor utfordring for OUS da de samtidig gjennomfører en større omstilling. Helse Sør-Øst RHF viser til at OUS fortsatt arbeider med sikte på å slå sammen systemene. I mellomtiden er det etablert midlertidige løsninger som sikrer tilgang til pasientinformasjon på tvers av sykehusene. Dette er ingen optimal løsning, men Helse Sør-Øst RHF og OUS vurderer at de midlertidige løsningene ivaretar pasientsikkerheten og også de ansattes arbeidsbelastning på en tilfredsstillende måte.

Som representanten nok er kjent med, har Statens helsetilsyn funnet svikt i pasientadministrative systemer og elektroniske journaler ved flere av landets helseforetak. Dette er noe jeg tar alvorlig, og jeg har tatt flere grep for å sikre at dette gis høy prioritet. På bakgrunn av brevet fra tilsynet er de regionale helseforetakene bedt om å redegjøre for hvilke tiltak de har iverksatt og planlegger å iverksette for å avdekke og forebygge svikt på dette området. Samtidig er de bedt om å gi innspill til tiltak som bør komme fra nasjonalt nivå. Det er også organisert et eget prosjekt i departementet som skal vurdere hvordan disse forholdene bør følges opp videre.

Statens helsetilsyn har blant annet funnet at svikten flere steder blant annet skyldes mangelfull opplæring av helsepersonell i interne rutiner og pasientadministrative systemer. Et viktig tiltak i denne sam-

menheng er helseinformasjonssikkerhetsforskriften som ble fastsatt 24. juni 2011. Forskriften skal blant annet sørge for økt informasjonssikkerhet for pasientjournaler. I forskriften stilles det blant annet krav om at alle som gis tilgang til helseopplysninger får opplæring og informasjon om bruken av systemet.

For å sette ytterligere fart på det viktige arbeidet med gode IKT-løsninger vil jeg i løpet av 2012 legge frem en stortingsmelding om e-helse. Visjonen for meldingen er å vise hvordan informasjons- og kom-

munikasjonssystemene (IKT) i helse- og omsorgssektoren kan bidra til kvalitetsheving i forebygging, behandling, rehabilitering og omsorg. Videre at IKT skal bidra til effektiv samhandling og bedre ressursutnyttelse.

I tillegg skal jeg i 2012 legge frem en stortingsmelding om kvalitet og pasientsikkerhet der relasjonen mellom pasientsikkerhet, kvalitet og IKT også vil bli behandlet.

SPØRSMÅL NR. 1704

Innlevert 20. juni 2011 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 27. juni 2011 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland

Spørsmål:

«På hvilken måte vil statsråden ta initiativ for å sikre at alvorlige forskningsetiske saker blir tilstrekkelig og uavhengig behandlet av Granskingsutvalget, og har statsråden noen prinsipielle betraktninger om hvordan Granskingsutvalget ved tilbakesendelse av saker til institusjon hvor mistanke om uredelighet har oppstått kan påse at institusjonen gjennomfører en objektiv og grundig saksbehandling?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge VG Nett 21. april 2010 har Nasjonalt utvalg for gransking av redelighet i forskning (Granskingsutvalget) bare gransket én sak på tre år. Med forbehold om endringer i saksmengden siden nevnte artikkel ble skrevet er dette et påfallende lavt tall. Det er således nærliggende å tro at det er betydelig forbedringspotensial i måten innklagede forskningsetiske saker behandles i norsk forvaltning.

Undertegnede er kjent med at det per i dag finnes eksempler på at klagere opplever at forskningsetiske saker ikke realitetsbehandles på en uavhengig måte – i den forstand at innklagede saker blir sendt tilbake til institusjonen hvor mistanken om uredelighet er oppstått, svar til utvalget blir sendt fra institusjonen, og tatt til følge av utvalget - uten at en realitetsbehandling av saken foreligger og uten at klager får anføre sine motsigelser, ei heller at objektiv saksbehandling foreligger og kan dokumenteres. Et slikt system har åpenbare svakheter. Det kan, for eksempel, tenkes at institusjonen hvor mistanke har oppstått kan legge "lokk på" alvorlige saker som stiller institusjonen og overordnet forskningspersonell i dårlig lys.

Statsråden uttaler bl.a. følgende i nevnte artikkel:

"Det er helt naturlig å sende en sak tilbake til institusjonen for en uttalelse, men saker av alvorlig karakter bør ikke behandles lokalt så lenge vi har et nasjonalt granskingsutvalg."

Undertegnede er enig i dette, men undrer på om ikke konsekvensene av dagens praksis nettopp er at innklagede saker i praksis behandles og "avsluttes" lokalt. Det er etter undertegneds mening viktig at Granskingsutvalget gir innklagede saker full realitetsbehandling, og blant annet lar klager få belyse institusjonens tilsvarende mv. Kun på denne måten kan man reelt sett snakke om en uavhengig og transparent behandling av innklagede saker.

Statsråden har tidligere i svar til undertegnede, jf. Dokument nr. 15:318 (2009-2010), anført at

"[Granskingsutvalget] virker som en nasjonal ressurs i forskningsetiske spørsmål. Gjennom dette sikres en bred debatt om forskningsetikk, og eventuelle tendenser til lokale standarder og praksis motvirkes."

Gitt den lave saksmengden utvalget behandler er undertegnede spørrende til om man kan snakke om en "bred debatt om forskningsetikk" som en konsekvens av utvalgets arbeid og er følgelig også tvilende til at "eventuelle tendenser til lokale standarder og praksis motvirkes".

Svar:

Representanten Skei Grande tar opp en viktig sak i sitt spørsmål, og forskningsetikk står høyt på dagsordenen i mitt departement.

Alle universiteter og høyskoler er pålagt å ha særskilte retningslinjer for identifisering og håndtering av forskningsetiske spørsmål. Gjennom forskningsetikkloven som ble vedtatt i 2006, ble det opprettet et nasjonalt granskingsutvalg for redelighet i forskning. I tillegg ble de nasjonale og de regionale forskningsetiske komiteene lovfestet. Bakgrunnen for dette var et ønske om å trygge komiteenes eksistens og uavhengighet.

Etter forskningsetikkloven med tilhørende forskrift og veileder skal Granskingsutvalget være en nasjonal ressurs for institusjoner, bedrifter eller oppdragsgivere for behandling av saker om påstått uredelighet i forskning og et supplement til lokalt behandlingsapparat. Videre skal utvalget også vurdere og behandle konkrete saker.

Arbeidet med uredelighet bygger på at dersom en institusjon blir kjent med et mulig tilfelle av uredelighet i forskning, så skal institusjonen primært selv håndtere saken. Granskingsutvalget er en ressurs som institusjonene kan trekke på i dette arbeidet, bl.a. når det gjelder kravene som stilles for en rettsikker prosedyre. Institusjonen kan videre anmode Granskingsutvalget om å overta en sak.

Granskingsutvalget kan også på eget initiativ overta en sak. For å tilrettelegge for dette har Kunnskapsdepartementet bedt universiteter og høyskoler om å orientere Granskingsutvalget om alle saker som behandles lokalt. Utgangspunktet er som sagt at saker om uredelighet primært behandles først av den institusjonen saken hører til. Dette gjelder også større saker. Det er særlig i de tilfeller der forskningsmiljøet/institusjonen ikke bør eller kan behandle saken (pga. habilitet, ressursmangel eller lignende) at utvalget bør behandle saker i første hånd. Utvalget kan også gå inn i saker som alt er behandlet ved en institusjon, dersom det etter en skjønnsvurdering finner grunn til det.

En svært viktig oppgave for Granskingsutvalget er ellers å bidra med støtte og veiledning til institusjonene i deres behandling av saker om uredelighet. Dette vil være både generell veiledning om etablering av systemer for å håndtere slike saker og bistand i enkeltsaker.

Oppdaterte tall fra Granskingsutvalget viser at fra utvalget ble nedsatt er det rapportert om totalt 30 saker der det har vært påstander om ev. uredelighet i forskning. I 5 av disse sakene er det konstatert uredelighet, alle disse er behandlet på institusjonsnivå. 8 av sakene er fortsatt til vurdering, enten hos institusjonene eller i utvalget.

Min vurdering så langt er at Granskingsutvalget er kommet godt i gang med sine oppgaver. Dette er et nytt område, der arbeidsmetoder må utvikles og utformes over noe tid.

Antall henvendelser til utvalget er økende, dette gjelder også antall henvendelser om generell veiledning. Dette vil jeg tolke som et tegn på større oppmerksomhet rundt disse problemstillingene generelt og rundt Granskingsutvalgets eksistens. Det er viktig nå å bruke erfaringene fra den første perioden til å videreutvikle arbeidet og til å videreføre og utvikle samarbeidet med institusjonene. Erfaringene tyder også på økt bevissthet rundt disse spørsmålene hos institusjonene.

Vi har i dag ikke holdepunkter for å si at uredelighetssaker ikke realitetsbehandles på en uavhengig måte, eller at Granskingsutvalget ikke utøver sitt skjønns med hensyn til å vurdere hvilke saker de bør behandle på en god måte. Etter forskningsetikkloven er departementet klageinstans for klager som gjelder utvalgets saksbehandling, og de første klagesakene er nå nettopp mottatt i departementet. Departementet vil behandle disse sakene grundig, og sikre at uredelighetssaker blir behandlet på en god måte.

SPØRSMÅL NR. 1705

Innlevert 20. juni 2011 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 27. juni 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Kan utenriksministeren bekrefte at regjeringen anser at Vest-Sahara er annektert av Marokko, at denne annekstjonen ikke anerkjennes, og dermed anses som illegitim av regjeringen, og kan utenriksministeren garantere at UD nå aktivt vil fraråde norske næringsaktiviteter i tilknytning til Vest-Sahara?»

BEGRUNNELSE:

Framtiden i våre hender (FIVH) har nylig lansert rapporten "Feilslått frarådning og glemte ord: Om UD's frarådning mot norsk næringsliv i Vest-Sahara og hvordan norsk Vest-Sahara-terminologi ble endret under FN's fredssamtaler". I rapporten hevdes det at mens utenriksministeren tydelig fraråder norske næringsaktiviteter i Vest-Sahara, så er det ingen tydelig frarådning mot norsk næringsliv i Vest-Sahara.

ringsaktiviteter i Vest-Sahara når han snakker til Stortinget, så gjør Utenriksdepartementet noe annet i kontakt med næringslivet.

Ifølge FNs komité for avkoloniseringsaker er Vest-Sahara den eneste gjenværende kolonien på det afrikanske kontinent. 4. mai 2010 debatterte Stortinget en interpellasjon om situasjonen i Vest-Sahara etter initiativ fra undertegnede. I etterkant av interpellasjonsdebatten la utenriksministeren frem en avklaring om "begrepsbruk og Vest-Sahara" for Den utvidede utenriks- og forsvarskomiteé i Stortinget, men redegjørelsen som lagt frem 8. juni i fjor samsvarer dårlig med opplysningene som kommer fram i rapporten fra FIVH.

Venstre mener UD må gi klare råd om at næringslivet må holde seg unna investeringer og virksomhet i det okkuperte Vest-Sahara, og føre en aktiv frarådningspolitikk.

Undertegnede har merket seg at statssekretær Espen Barth Eide bl.a. uttaler følgende til Aftenposten.no 17. juni d.å.: "Vi anser det slik at Marokko har annektert Vest-Sahara. Det er en anneksjon vi ikke anerkjenner og som vi anser som illegitim."

Svar:

Regjeringens Vest-Sahara-politikk ligger fast. Norge støtter FNs innsats for en politisk løsning som innebærer selvbestemmelsesrett for folket i Vest-Sahara, og vi oppfordrer partene til å gå inn i direkte forhandlinger uten forhåndsbetingelser.

Siden Marokko ikke utøver internasjonal anerkjent suverenitet over Vest-Sahara, har Norge aldri ansett Vest-Sahara som en del av Marokkos territorium. Området har status i FN som ikke-selvstyrt, og som de fleste andre land, godtar ikke Norge Marokkos erklæring om at Vest-Sahara inngår i den marokkanske staten. Dette innebærer altså at Norge ikke anerkjenner Marokkos anneksjon av Vest-Sahara og at vi betrakter denne som illegitim. Denne politikken har ligget fast fra alle norske regjeringer siden kon-

flikten oppstod på 1970-tallet. Slik jeg også tidligere har klargjort for Stortinget, medfører dette blant annet også at frihandelsavtalen mellom Efta og Marokko ikke gjelder for Vest-Sahara (spørsmål fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten (KrF) om Eftas frihandelsavtaler med henholdsvis Marokko og Israel, 11. mai 2010).

Vest-Saharas uavklarte status innebærer videre at utnyttelse av ressurser i området i følge folkeretten må skje i samsvar med lokalbefolkningens ønsker og interesser. Dette, sammen med hensynet til å unngå oppreden som kan tas til inntekt for et bestemt utfall av FNs meklingsprosess eller oppfattes som en legitimering av situasjonen i Vest-Sahara, ligger til grunn for regjeringens frarådning av næringsvirksomhet i Vest-Sahara.

Jeg kjenner meg ikke igjen i påstanden om at embetsverket i Utenriksdepartementet overfor næringslivet skulle gi uttrykk for en annen holdning enn regjeringens medlemmer i dette spørsmålet. Som jeg understreket i mitt svar i Stortinget på interpellasjonen fra representanten Trine Skei Grande i mai 2010, er regjeringens holdning til næringsvirksomhet i Vest-Sahara tydelig og godt kjent: Spørsmålet har vært kommentert i media en lang rekke ganger de siste årene. Frarådningen har siden 2007 vært tilgjengelig på regjeringens nettsider. Alle næringsdrivende er velkomne til å henvende seg til UD eller ambassaden i Rabat dersom de har spørsmål knyttet til virksomhet i regionen, og mange selskaper tar hvert år slik kontakt. Stortingsmeldingen om samfunnsansvar, der regjeringens frarådning av økonomisk engasjement i Vest-Sahara er eksplisitt omtalt, er også tilgjengelig på nett. Frarådningen blir videre stadig formidlet i forbindelse med kontakt mellom norske og marokkanske myndigheter om næringsvirksomhet, senest i embetskonsultasjoner i Marokko i juni d.å.

Regjeringen vil fortsette å informere aktivt om frarådningen på samme måte som tidligere.

SPØRSMÅL NR. 1706

Innlevert 21. juni 2011 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 28. juni 2011 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«I replikkordskiftet under behandlingen av revurdert nasjonalbudsjett 2011 svarte Per Olaf Lundteigen på replikk fra Bjørn Lødemel at "Det er en feil i

systemet når [grunnrente]skatten (...) legger spotpris til grunn og ikke den faktiske pris som selskapet oppnår gjennom sitt salg av strøm."

Deler statsråden Lødemels bekymring over at småkraftbønder får opptil 165 % skatt; deler statsrå-

den Lundteigens analyse av feilen i skattesystemet, og vil statsråden gjøre noe med problemstillingen?»

BEGRUNNELSE:

Grunneieres utbygging av småkraftverk er viktig både for verdiskapning og arbeidsplasser i distriktene og for å sikre tilgang på fornybar energi. Mange bønder har tatt de positive signalene fra myndighetene og bygget ut kraftverk med opp mot 10 MW kraftproduksjon.

Bønder i Byrkjelo i Gloppen kommune har gått sammen om å bygge et småkraftverk. Det gikk med 3 mill. kroner i overskudd. Skatteregningen fra staten var på 4,5 mill. kroner, altså 141 pst. skatt. I tillegg kommer avgifter og eiendomsskatt, som brakte skatteregningen opp i formidable 165 pst.

For å redusere risikoen ved investeringen på 86 mill. kroner ville banken at Byrkjelo Kraft skulle inngå en fastprisavtale på fem år. Når deretter strømprisen har steget blir grunnrenteskatten beregnet på bakgrunn av en høyere pris enn faktisk salgspris, og selskapet taper penger. Dette kan umulig være intensjonen bak regimet for beskatning av kraftselskaper.

Avviket mellom spotpris og faktisk pris vil normalt jevne seg ut over tid. Men det kan ikke forventes at eiere av småkraftverk i distriktene skal bygge opp kapital til å betale mer enn 100 pst. skatt. Dette rammer dermed investeringslysten i områder av landet som sårt trenger mer investeringer.

Høyere har foreslått å heve innslagspunktet for grunnrenteskatt fra 5 til 10 MW effekt. Dermed ville mange småkraftverk gått klar av denne urimelig høye beskatningen. Det er likevel også grunn til å gå gjennom hvilken strømpris som skal legges til grunn ved beregning av grunnrenteskatt.

Svar:

Produksjon av vannkraft gir potensielt en særskilt høy avkastning, såkalt grunnrente. Dette skyldes

at produksjon av vannkraft er basert på utnytting av en knapp naturressurs. Grunnrenteskatten på kraftverk er isolert sett nøytralt utformet og påvirker ikke kraftforetakenes investeringsbeslutninger. Dette tilsier at en i størst mulig grad bør beskatte grunnrente. For et gitt skattenivå vil det redusere behovet for vridende skatter. Imidlertid vil en nedre grense for plikten til å svare grunnrenteskatt gi tilpasningsmuligheter med negative virkninger.

I grunnrenteskatten verdsettes produksjonen som hovedregel etter spotmarkedspriser som gir uttrykk for den markedsmessige verdien av kraftproduksjonen. Spotpriser brukes i grunnrentebeskatningen for å unngå at det oppstår skattemessige motiver for skattyter til å selge kraft billigere enn markedspris, for dermed å unngå skatt på grunnrente. Det ville videre være betydelig administrative problemer forbundet med å benytte annet enn markedspriser som hovedregel til fastsettelse av den skattepliktige inntekten.

Et selskap som velger å inngå en avtale om fastpris i stedet for å selge etter spotpriser, må også bære risikoen for at spotprisen avviker fra avtalt fastpris. Dersom kraften blir solgt til en fastpris som er høyere enn spotpris, vil selskapet innkassere gevinsten. Tilsvarende vil gjelde for tap når fastprisen er lavere enn spotpris. Dette gjelder også ev. skattemessige forhold som måtte oppstå i tilknytning til fastprisavtaler.

Selskapene kan videre oppnå den prissikringen de ønsker etter skatt dersom de tar hensyn til at grunnrenteskatten beregnes etter spotpris når de bestemmer andelen av kraftproduksjonen som det inngås fastprisavtale for. Det vises til nærmere omtale av dette i avsnitt 2.3.9 i St.prp. nr. 1 (2006-2007) Skatte-, avgifts- og tollvedtak.

Etter min vurdering er det derfor ikke grunnlag for å gå bort fra hovedregelen om verdsettelse etter spotpris i grunnrenteskatten

SPØRSMÅL NR. 1707

Innlevert 21. juni 2011 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 28. juni 2011 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Hamar Arbeiderblad har ved et par anledninger skrevet om en nå 91 år gammel skattyter som har blitt skattlagt feil for utbytte mottatt fra et finsk selskap han er medeier i. Etter en dom i Høyesterett i en tilsvarende sak der norsk rett ble dømt i strid med EØS-

rett, er ligningen rettet opp 3 år tilbake. Skatt Øst anser seg dermed ferdig med saken. Feilen er gjort av skattemyndighetene.

Vil statsråden sørge for at skattyter får tilbakebetalt feil ilagt skatt i hvert fall for 10 år tilbake?»

BEGRUNNELSE:

I innst. 213S (2010-2011) erkjenner et bredt flertall på stortinget at det er utfordringer knyttet til skattyters rettssikkerhet. Adgangen til 10 års etterligning fra statens side mens skattyter kun har rett på 3 års etterligning ved feil fra skatteetatens side, var ett av argumentene som var framme under behandlingen.

Saken for den 91-årige skattyteren er svært urimelig. Skatteetaten har erkjent at skattyter er ilagt feil skatt helt tilbake til 1994, men da Høyesteretts avgjørelse i Fokus-bank saken konkluderte med at norsk rett var i strid med EØS-rett, endret man ligningen bare for årene 2003, 2004 og 2005. I brev datert 10.11.2009 avslutter skatteetaten korrespondansen med skattyter med følgende; "Den riktige måten å angripe dette vedtaket ville være å gå til rettssak mot staten....". En rettssak mot staten for en person i så høy alder er i nærheten av absurd. Det er heller ikke pengene, men prinsippet som her er det avgjørende og finansministeren bør gripe inn og rette opp uretten selv om man ikke har konkludert i forhold til noe i innst. 213S (2010-2011)

Svar:

Det følger av ligningsloven § 9-6 at spørsmål om endring av ligning ikke kan tas opp mer enn ti år etter inntektsåret. Dersom skattyter ikke har gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger, er endringsfristen to år. Endringsfristen skal være tre år dersom endringen gjelder ligningsmyndighetenes skjønnsmessige fastsetting eller deres anvendelse av skattelovgivningen og det faktiske grunnlaget for den tidligere avgjørelse ikke var uriktig eller ufullstendig.

SPØRSMÅL NR. 1708

Innlevert 21. juni 2011 av stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen

Besvart 1. juli 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Viser til oppslag i mange aviser og bekymrings-telefoner fra personer bosatt i Finnmark om det pågående utbedringsarbeidet i Øksfjordtunnelen. Helt klart så er denne situasjonen enn utfordring både for folk flest og for næringslivet. Det vil derfor være ønskelig at arbeidet blir intensivert slik at utbedringsarbeidet blir ferdigstilt fortest mulig.

Når regner statsråden med at arbeidet i tunnelen blir ferdigstilt, og er det muligheter for å øke arbeidsinnsatsen i sommer/ høstsesongen?»

I ditt spørsmål omtales en sak hvor skattyter fikk ligningen rettet opp tre år tilbake. Saken gjaldt et forhold hvor tidligere regler om skatt på utbytte fra selskap hjemmehørende i en annen EØS-stat ble ansett for å være i strid med EØS-retten. Spørsmålet om hvilken endringsfrist som gjelder i slike tilfeller er avgjort i Borgarting lagmannsretts dom av 15. april 2008. Lagmannsretten la til grunn at det er treårsfristen som kommer til anvendelse. EØS-avtalen gir generelle rettsregler som påvirker anvendelsesområdet for en norsk skatteregel. Det var dermed tale om feil anvendelse av skattelovgivningen og ikke feil i det faktiske grunnlaget for den tidligere avgjørelse. Dommen ble anket til Høyesterett, men i beslutning av 23. juni 2008 ble det avgjort at anken ikke ble tillatt fremmet. Høyesteretts ankeutvalg uttalte blant annet at de fant det klart at anken ikke ville føre fram. Lagmannsrettsdommen er derfor endelig.

Det er dermed treårsfristen i ligningsloven § 9-6 nr. 2 som setter grensen for hvor langt tilbake i tid det er adgang til å endre ligning. Treårsfristen er absolutt. Den gjelder både til skattyters gunst og ugunst. Den innebærer at det for krav om tilbakebetaling som ble fremsatt og tatt opp som endringssak i 2006, kunne foretas endring av ligning tilbake til og med inntektsåret 2003. Det følger av dette at det etter gjeldende rett ikke er anledning til å endre ligningen lenger tilbake i tid.

Jeg vil også nevne at Høyesterett i dom av 7. desember 2010 kom til at det heller ikke er grunnlag for pålegge staten erstatningsansvar i disse sakene.

Svar:

Etter det jeg har fått opplyst vil utbedringene inne i Øksfjordtunnelen på Fv 882 etter planen være ferdigstilt i september i år. Etter den tid vil det kun gjenstå oppryddings- arbeider utenfor tunnelen, noe som ikke vil påvirke trafikksituasjonen. Siden dette er et fylkesvegprosjekt, må ytterligere spørsmål om framdrift og prioriteringer rettes til Finnmark fylkeskommune som vegeier.

SPØRSMÅL NR. 1709**Innlevert 21. juni 2011 av stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen****Besvart 30. juni 2011 av nærings- og handelsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«NGU (Norges Geologiske Undersøkelse) sier at i henhold til NORDOMRÅDE satsningen for mineralletting i Finnmark så skal dette intensiveres de neste fire år. NGU sier videre at Porsanger kommune er svært interessant når det gjelder mineraler. Kanskje det mest interessante område er Porsvann og forekomst av Platina og Gull.

Vil statsråden ta et initiativ slik at kartlegging og mutingsprosjekter kommer fortest mulig i gang slik at det blir klargjort om nevnte mineralfunn er drivverdige?»

BEGRUNNELSE:

NGU uttaler også at det er Australske interessenter som mener forekomstene i Porsanger er meget interessante. Og at allerede i sommer er planlagt å sette i gang kartlegging med to fly.

Porsanger er en kommune som har slitt i flere år, reduksjon i forsvaret har helt klart stilt kommunen overfor mange utfordringer. Et annen utfordring som Porsanger har er at ca. 70 % av arealene i kommunen er båndlagt eller fredet/vernet. Summen av en rekke hemmende faktorer har helt klart gjort sine utslag i kommuneøkonomien og tjenesteproduksjon.

Her er det muligheter for å skape arbeidsplasser og aktivitet. Håper dette område kan bli prioritert.

Svar:

Økningen i verdensmarkedsprisene på flere metaller og mineraler de siste ti årene har ført til fornyet interesse for mineralnæringen og norske mineralressurser. Vi ser nå at det er stor interesse for eksisterende virksomheter, gjenåpning av nedlagte gruver og nærmere undersøkelse av kjente ressurser. Dette er også noe av bakgrunnen for regjeringens program på

100 millioner kroner til kartlegging av mineralressurser i Troms, Nordland og Finnmark, og for regjeringens beslutning om at Nærings- og handelsdepartementet skal utarbeide en strategi for mineralnæringen som etter planen skal ferdigstilles våren 2012. Kartlegging av mineralressurser vil inngå som et av flere temaer i strategien.

Kartleggingsprogrammet for Troms, Nordland og Finnmark har som formål å fremskaffe nye geofysiske data, slik at nasjonale og internasjonale bergverksbedrifter og leteselskaper kan vurdere om det er grunnlag for nærmere undersøkelser og eventuelt oppstart av drift. Programmet skal blant annet bidra til verdiskaping, næringsutvikling og økt sysselsetting i de tre nordligste fylkene.

I 2011 vil kartleggingen i indre Finnmark, kystsonen i Vest-Finnmark, kystsonen i Vest-Troms, deler av Lofoten-Vesterålen samt Narvik-området bli prioritert. Vurderingen av hvilke områder som skal undersøkes, når de skal undersøkes og utformingen av kartleggingsprogrammet for øvrig gjøres av Norges geologiske undersøkelse (NGU).

Sammen med det pågående Mareanoprojektet, som blant annet omfatter kartlegging av norske sjø- og havområder i Lofoten og Barentshavet, vil den særskilte satsingen på kartlegging i de tre nordligste fylkene gi et vesentlig bidrag til å skaffe en god oversikt over geologiske ressurser i disse fylkene. Det er imidlertid opp til bedriftene selv å undersøke nærmere om kartlagte forekomster kan gi grunnlag for lønnsom drift.

I spørsmålet vises det til at NGU uttaler at australske interessenter mener at det er mineralforekomster i Porsanger kommune som er interessante å undersøke nærmere. Dette er positivt, og jeg håper at kartleggingen kan gi grunnlag for ny virksomhet og nye arbeidsplasser i kommunen.

SPØRSMÅL NR. 1710**Innlevert 21. juni 2011 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad****Besvart 6. juli 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden foreta seg for å sikre lokale forvaltning og derved landbruksinteressene i rovdyrutsatte områder?»

BEGRUNNELSE:

I rovviltprosjektet Det skandinaviske bjørneprosjektet så vises det til at dersom grenserevir for bjørn tas med så er antall ynglinger 7,5 i 2009. Dette tilsier en økning på omlag 34 % fra året 2008. Dersom en videre legg til grunn et svært forsiktig anslag som halvparten av økningen i disse åra, så er økningen fra 7,5 ynglinger x 17 % x 2, totalt 10,05 bjørneynglinger.

Dette er det tallet som utløser lokal forvaltning, og/eller ordinær jakt på bjørn i enkelte forvaltningsområder.

Svar:

Den 17. juni 2011 vedtok Stortinget et nytt rovviltforlik, jf. Dokument 8:163 (2010-2011). Dette forliket er historisk, da alle partier på Stortinget for første gang er samlet om at vi skal sikre overlevelsen til alle de store rovdyra i norsk natur. Alle partier er også enige om at rovviltforvaltningen skal skje innenfor rammen av naturmangfoldloven, Bernkonvensjonen og den todelte målsettingen om å ivareta både rovvilt og beitedyr.

Rovviltforliket i 2004 innebar en ny forvaltningsmodell for store rovdyr der landet ble delt i åtte forvaltningsregioner, og i hver forvaltningsregion har en

rovviltnemnd hovedansvaret for forvaltningen av gaupe, jerv, ulv og bjørn. Det nye forliket vedtatt 17. juni 2011 slår blant annet fast at forvaltningskompetansen hos rovviltnemndene skal styrkes, og kapasiteten i sekretariatene skal økes.

Av det nye rovviltforliket fremgår det at rovviltnemndene skal ha myndighet når de regionale bestandsmålene er nådd. Selv om ikke de nasjonale bestandsmål er nådd, overføres forvaltningen av bjørn til de regionale rovviltnemndene når 10 ynglinger er nådd, med mindre det foreligger særskilte grunner for noe annet.

Det skandinaviske bjørneprosjektet utviklet i 2010 en modell for estimering av antall ynglinger av bjørn i Norge. Modellen tar utgangspunkt i resultatet av DNA-analysene som gjennomføres for hele landet hvert år. I 2010 ble det estimert 6,2 ynglinger i Norge, og nye tall basert på DNA-materiale som samles inn i 2011 vil komme våren 2012.

Videre slår rovviltforliket fast at Direktoratet for naturforvaltning har myndighet til å fatte vedtak om hvordan og hvor ekstraordinære uttak skal igangsettes for så langt som mulig å få tatt ut resterende lisensfellingskvote. Dette skal skje etter drøfting med rovviltnemndene. Rovviltnemndene skal også selv kunne ta initiativ til en slik drøfting.

Modellen med regional forvaltning videreføres, og det skal fortsatt være rovviltnemndene som har hovedansvaret for rovviltforvaltningen i de ulike forvaltningsregionene. Dette vil, sammen med punkter nevnt over, sikre regional forankring av et viktig tema.

SPØRSMÅL NR. 1711**Innlevert 21. juni 2011 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad****Besvart 6. juli 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Var rovviltforliket i 2004 basert på forholdstallet 5 binner pr yngling?»

BEGRUNNELSE:

Etter at rovdyrforliket ble inngått fredag 17. juli er det kommet påstander fra fagmiljø at forliket øker

antallet bjørn grunnet at måltall bjørnebinner nå er 6,5 pr yngling mot tidligere 5 bjørnebinner.

Svar:

Rovviltforliket i 2004 var ikke basert på et forholdstall om 5 binner pr yngling.

I Sverige har man ved tidligere estimering av to-

talt antall individer i bjørnebestanden lagt til grunn at det vil være omlag 10 bjørner per yngling. Med en jevn kjønnsfordeling i den svenske delen av bjørnebestanden tilsvarer dette omlag 5 binner per yngling. Estimeringsmodellen ble utarbeidet i 2005, og Det skandinaviske bjørneprosjektet ga en tydelig anbefaling om at denne faktoren ikke kan benyttes til å estimere totalt antall bjørner i Norge. I 2010 utviklet Det skandinaviske bjørneprosjektet en ny beregningsmo-

dell som estimerer antall ynglinger av bjørn i Norge basert på antall binner påvist ved DNA-analyser. Denne modellen kan også benyttes for å beregne antall binner pr yngling, og resultatene fra 2008 og 2009 viser at det disse årene var henholdsvis 7,1 og 6,5 binner per estimerte yngling i Norge. I rovviltforliket inngått i Stortinget 17. juni 2011 inngår sistnevnte faktor på 6,5 binner per estimerte yngling i bestandsmålet for bjørn.

SPØRSMÅL NR. 1712

Innlevert 22. juni 2011 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve

Besvart 4. juli 2011 av nærings- og handelsminister Trond Giske

Spørsmål:

«Det vises til forskriftshøring omtalt i begrunnelse.

Kan statsråden redegjøre for hvordan omtalt forskriftsendring medfører bedre sikkerhet, nødvendigheten av innføring av omtalte forskriftsendring og hvilke konsekvenser forskriftsendringen vil få for næringslivet på Svalbard?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til utkast til tilføyelser om operasjonsbegrensninger på Svalbard og Jan Mayen i forskrift 24. november 2009 nr 1400 om drift av fartøy som fører 12 passasjerer eller færre, samt ikrafttredelse av forskriften for Svalbard og Jan Mayen.

Undertegnede er kjent med at dersom forskriften vedtas som den er sendt på høring, vil det bety at et lokalt rederi fratas muligheten til å inneha passasjer-sertifikat, og dermed P&I - forsikring for sine kunder. P&I - forsikring stilles som krav av turoperatører.

Dersom ny forskrift innføres vil sertifikatene ikke kunne fornyes og operasjonsbegrensninger innføres til et antall måneder om sommeren.

Svar:

Sjøfartsdirektoratet sendte på høring 30. mars 2011 forslag om tilføyelser om operasjonsbegrensninger på Svalbard og Jan Mayen i forskrift 24. november 2009 nr. 1400 om drift av fartøy som fører 12 passasjerer eller færre, samt ikrafttredelse av forskriften for Svalbard og Jan Mayen. Høringen er avsluttet, og Sjøfartsdirektoratet har mottatt innspill bl.a. fra Sysselmannen, Justisdepartementet og Association of Arctic Expedition Cruise Operators (AE-

CO). Innspillene er nå til vurdering i direktoratet. Sjøfartsdirektoratets anbefaling vil bli oversendt Nærings- og handelsdepartementet til vurdering.

Sjøfartsdirektoratet har i lang tid arbeidet med å få på plass et nytt regelverk for passasjerfartøy som fører inntil 12 passasjerer. På fastlandet trådte forskriften i kraft 1. januar 2011. Forskriften inneholder krav om at rederiet skal etablere et sikkerhetsstyringssystem, og rederiene skal utføre årlig egenkontroll. Direktoratet skal ikke utstede et sertifikat til det enkelte fartøy, men vil utføre uanmeldte tilsyn for å se om sikkerhetssystem er etablert og om mannskapet har nødvendige personlige sertifikater.

Sjøfartsdirektoratet presiserer at det ikke er riktig at noen fratas muligheten til å ha passasjersertifikat på fartøy som omfattes av forskriften om befording av inntil 12 passasjerer. Dersom fartøyet tilfresstiller de strengere krav som stilles for å få et passasjerskipssertifikat, vil et sertifikat bli utstedt, selv om fartøyet ikke skal befordre mer enn 12 passasjerer.

Det har tidligere vært stilt krav om passasjersertifikat til alle fartøy som skal befordre passasjerer på Svalbard. Videre har RIB-fartøy ikke vært ansett omfattet av tidligere lovgivning. Deler av denne næringsen har således ikke vært regulert i det hele tatt. Med dette som bakteppe vil enhver regulering bidra til å øke sikkerheten, og en tanke med å innføre forskriften som sådan er også at man skal ha like regler på Svalbard som på fastlandet.

De foreslåtte særregler i form av operasjonsbegrensninger på Svalbard har vært begrunnet i de særlige forhold som gjør seg gjeldende på Svalbard med tanke på bl.a. isforhold og andre meteorologiske forhold, sjøkartsituasjonen og redningskapasitet. Flere av høringsinstansene har hatt merknader til tidsbegrensningen, og disse merknaden vil bli vurdert.

SPØRSMÅL NR. 1713**Innlevert 22. juni 2011 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve****Besvart 30. juni 2011 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«Mange kvinner som har jobbet heltid på gård, får i dag utbetalt minstepensjon fra trygden. Det vises til høringsforslaget omtalt i Innst. S. nr. 146 (2000-2001).

Kan statsråden gjøre rede for hvilke innspill som kom inn i forbindelse med høringsforslaget, og hvordan Statsråden ser på spørsmålet?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til saken "De glemte minstepensjonistene" i Norsk Landbruk nr. 11/11. Saken omtaler kvinner som har arbeidet heltid på gård i perioden 1967 til 1986, og hva de får utbetalt i pensjon i dag.

Problemstillingen ble tatt opp i Stortinget av Unn Aarrestad (Sp), gjennom spørsmål til sosialminister Magnhild Meltveit Kleppa i spørretimen 16. februar 2000. I svaret fremkommer blant annet:

"Etter ynske frå organisasjonane har departementet arbeidd vidare med spørsmålet i haust. Tidleg på nyåret vart saka send vidare til Finansdepartementet som rette departement med førebels vurderingar og spørsmålsstillingar frå Sosial- og helsedepartementet. Eit hovudspørsmål vil vera om ein kan opna for eit frivillig høve til omfordeling mellom ektefellane utan at dette blir administrativt for komplisert. Eg kan ikkje nos eia noko om denne vurderinga, men vil halda kontakt med finansministeren om saka og sjølv sagt koma tilbake med ei oppfølging."

Dokument 8:82 (1999-2000) er forslag frå stortingsrepresentantane Magnhild Meltveit Kleppa, Gudmund Restad og Marit Tingelstad om at ei ordning med friviljug deling av pensjonspoeng mellom ektefellar i felles verksemd vert gjort gjeldande for perioden 1967-1986.

Innst. S. nr. 146 (2000-2001) ble avgitt 15. februar 2001, og her fremkommer blant annet følgende:

"Komiteen vil vise til at departementet har sendt ut til høring et forslag om at ektefeller med felles inntekt fra felles virksomhet/bedrift skal kunne kreve å få den pensjongivende inntekten fordelt for perioden 1967 til 1986. Forslaget har høringsfrist 28. februar 2001. Dersom høringsinstansene gir sin tilslutning til

forslaget, tar departementet sikte på å foreslå en lovendring for Stortinget i løpet av våren 2001."

Svar:

Blant annet på bakgrunn av et forslag i Dokument nr. 8:82 for 1999-2000 sendte departementet høsten 2000 på høring et forslag om at ektefeller med inntekt fra felles virksomhet/bedrift skulle kunne få den pensjongivende inntekten likedelt for perioden 1967 til 1986. Fram til 1986 hadde ektefeller begrensede muligheter til å få inntekten delt slik de ønsket. Etter 1986 har regelverk og ligning vært lagt til rette for deling.

Høringsinstansene hadde merknader til departementets opplegg for likedeling. Blant annet ønsket jordbruksorganisasjonene en delingsordning i samsvar med arbeidsinnsatsen. Dessuten ønsket de at inntekten skulle kunne deles selv om ektefellene var pensjonister. I høringsbrevet var det pekt på at et slikt opplegg neppe ville være praktisk eller juridisk mulig. I forbindelse med behandlingen av dok. 8 forslaget merket komiteen seg at det var en forutsetning for eventuell likedeling at ingen av ektefellene hadde tatt ut pensjon, se Innst. S. nr. 146 (2000-2001).

Stortinget ble i St.prp. nr. 1 (2001-2002) orientert om at departementet på bakgrunn av høringsuttalelsene ikke fant grunnlag for å gå videre med forslaget om likedeling.

Jeg er kjent med at mange kvinnelige gårdbrukere mottar minstepensjon. Noe av dette kan skyldes de tidligere reglene for deling av inntekt, men må nok også ses i sammenheng med den såkalte minstepensjonsfella. Særtillaget (som fra 1. januar 2011 ble erstattet med et pensjonstillegg) avkortet krone for krone mot opptjent tilleggs pensjon. Personer med forholdsvis lav tilleggs pensjon blir derfor ofte minstepensjonister og får liten eller ingen uttelling av opptjente pensjonsrettigheter. Denne skjevheten rettes opp i den nye alderspensjonen. Garantipensjonen, som blir den nye minstesikringen, skal avkortes med 80 prosent av inntekts pensjonen. Alle som har pensjonsopptjening vil dermed få noe igjen utover det garanterte minstenivået.

SPØRSMÅL NR. 1714**Innlevert 23. juni 2011 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 5. juli 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Jeg viser til svar på spm. nr. 1544. Jeg konstaterer fra svaret at det er JBV som planlegger, prosjekterer og bygger infrastruktur og ikke NSB. JBV er langt unna markedet. Men for NSB er persontransport med tog og utvikling av slik transport en av hovedoppgavene.

Mener samferdselsministeren at denne ansvarsplasseringen fremmer utviklingen av togtransport i Norge, og vil hun evt. ta initiativ for å styrke det markedsbaserte grunnlaget for utbygging og utvikling av togbasert person- og godstransport?»

Svar:

Det er riktig slik representant Sortevik har notert seg at siden 1996 er det Jernbaneverket og ikke NSB AS som har ansvaret for å planlegge og bygge ut det

statlige norske jernbanenettet. NSB AS er imidlertid en svært viktig aktør innen person- og godstransport, og Jernbaneverkets planer og utbyggingsprosjekter utvikles naturligvis i samråd med blant andre NSB AS. I retningslinjene til arbeidet med rulleringen av Nasjonal transportplan, har jeg nettopp vektlagt at togselskaper skal involveres ved planlegging av endringer i togtilbud. Jeg ser det også som naturlig og helt nødvendig at Jernbaneverket skal ha kompetanse og ressurser til å kunne vurdere det markedsbaserte grunnlaget for utbygging og utvikling av togtilbudene. Jernbaneverket har også tatt organisatoriske grep for å sikre dette. For øvrig er ansvarsdeling mellom aktørene i bransjen et av de tema som den såkalte Jernbanegruppa (nedsatt av Samferdselsdepartementet) ser nærmere på. Rapporten fra dette arbeidet skal foreligge til 1. november 2011.

SPØRSMÅL NR. 1715**Innlevert 23. juni 2011 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 4. juli 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Jeg viser til svar på spm. 1544. Jeg forutsetter at JBV manglende interesse for utvikling av persontransport med tog i Bergensregionen (fra Bergen sentrum til ulike bydeler i Bergen) ikke skyldes at regiondirektøren i NSB tidligere har vært prosjektleder for Bybanen i Bergen. Statsråden opplyser at evt. personbane Åsane-Bergen-Flesland sees i sammenheng med utvidet bybane. Bybane finansieres gjennom bompenger og jernbane over statsbudsjett.

Er det for å spare penger for staten at nasjonal jernbane i Bergen nedprioriteres?»

Svar:

Det vises til tidligere svar av blant annet 3. mai og 10. juni 2011 på tilsvarende spørsmål. Der fremgår det blant annet at det er naturlig å se spørsmålet om en eventuell persontrafikkbane Åsane – Bergen – Flesland i sammenheng med de lokale myndighe-

ters strategi for det lokale kollektivtrafikksystemet i Bergensområdet. Bergen kommune arbeider i dag med planer for å forlenge bybanen fra Nesttun i retning Flesland, og på sikt også forlenging av bybanen fra Bergen til Åsane. En eventuell persontrafikkjernbane ville i tilfelle dekke mye av det samme markedet som bybanetilbudet på samme strekning. Jeg vil også vise til at Samferdselsdepartementet nettopp har inngått 4-årig belønningsavtale med Hordaland fylkeskommune og Bergen kommune på til sammen 550 mill. kr. Avtalen legger grunnlaget for at arbeidet med Bybanen kan fortsette som planlagt.

Det er viktig at kollektivsystemet i Bergen ses i en sammenheng og at det er de overordnede vurderingene knyttet til utvikling av et helhetlig kollektivtilbud i bykommunen som må ligge til grunn for framtidig utbygging. Jeg viser i denne forbindelse til den gjennomførte konseptvalgutredningen (KVU) for transportsystemet i Bergen som nå sendes på høring med frist 1. november. Arbeidet med utredning

gen er ledet av Statens vegvesen, med deltakelse fra bl.a. Jernbaneverket.

Ulike transportslag har ulike egenskaper og bør benyttes for å dekke ulike transport- behov. Det er derfor viktig å avvente de utredninger som nå gjøres og ikke forskuttere hvordan transportbehovene best kan løses. Videre er det flere andre faktorer som også

må vurderes i en slik sammenheng, herunder vil arealplanlegging og bosetnings- mønstre ha betydning for de vurderinger som gjøres. Som kjent vil buss-transport være bedre egnet til flatedekning, mens jernbane og til dels bybane er mer egnet til transport av store transportstrømmer.

SPØRSMÅL NR. 1716

Innlevert 23. juni 2011 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen

Besvart 27. juni 2011 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Vil statsråden ta et initiativ overfor den gruppen yrkesmilitært personell, som tok utdanning som børsemakere på 80 - og 90-tallet, og som nå har fått senskader som følge av bruk av våpenoljer, som i dag er forbudt, nettopp pga. giftige stoffer, slik at de kan få yrkesskadeerstatning?»

BEGRUNNELSE:

Militært personell som tok yrkesfaglig, teknisk utdanning som børsemakere i Forsvaret på 80 - og 90-tallet, brukte i sitt daglige arbeid våpenoljer som i dag er forbudt. Flere av yrkessoldatene som tok teknisk utdanning som børsemakere på den tiden, har i dag fått senskader som helt tydelig relateres til bruk av våpenoljer som inneholdt giftige stoffer, og der ventilasjon ikke var påkrevd. Våpnene ble "badet" i store kar med våpenolje, og det ble ikke brukt skikkelig verneutstyr da dette ikke var en del av påkrevd utstyr. Oljene var av en slik art at selv ABC - hansker etter kort tids bruk, ble ødelagt av de sterke stoffene som var i våpenoljen. I dag er denne type våpenolje forbudt fordi de nettopp er helseskadelige.

Svar:

Det er i dag to regelverk på yrkesskadeområdet, folketrygdlovens særregler og yrkesskadeforsikringsloven, som til sammen skal sikre skadelidte full erstatning ved yrkesskader og yrkessykdommer. Arbeids- og velferdsetaten treffer vedtak under folketrygden, mens arbeidsgivers forsikringsselskap avgjør krav om erstatning under yrkesskadeforsikringen.

Med yrkesskade menes etter begge regelverk

personskade, sykdom eller dødsfall forårsaket av arbeidsulykke. I tillegg kan visse sykdommer likestilles med yrkesskade gjennom forskrift om yrkessykdommer (yrkessykdomslisten). Yrkessykdomslisten gjelder både for folketrygden og yrkesskadeforsikringen. Sykdommer som skyldes forgiftning eller annen kjemisk påvirkning, eksempelvis ulike typer oljer, omfattes av listen.

Den som mener å ha krav på yrkesskadeytelser under folketrygden, kan sette fram krav for det lokale NAV-kontoret der vedkommende bor.

Arbeids- og velferdsetaten plikter å opplyse saken tilstrekkelig før vedtak fattes. Som et ledd i dette, innhentes ofte en vurdering fra spesialist. En slik spesialisterklæring utgjør, sammen med sakens øvrige opplysninger, som regel et viktig grunnlag for vedtaket.

Saksbehandlingen bygger på reglene i forvaltningsloven, og Arbeids- og velferdsetaten treffer vedtak basert på vilkårene i folketrygdloven. Vedkommende kan få overprøvd både saksbehandling, bevisvurdering og lovanvendelse. Vedtaket i Arbeids- og velferdsetaten kan påankes til Trygderetten, og lovligheten av Trygderettens kjennelser kan prøves direkte for lagmannsretten.

På denne bakgrunn mener jeg at vi i dag har et regelverk og en yrkesskadeordning som vil fange opp yrkessykdommer som skyldes bruk av bl.a. våpenoljer, slik at den aktuelle gruppen militært personell kan få rett til erstatning dersom vilkårene for dette er oppfylt.

Jeg kan ikke se at det skulle være grunnlag eller behov for å vurdere en egen særordning for denne yrkesgruppen i forhold til andre med yrkessykdom.

SPØRSMÅL NR. 1717**Innlevert 23. juni 2011 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 8. juli 2011 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Hva har regjeringen tenkt å gjøre med den anspente varetektsituasjonen som er i Hordaland?»

BEGRUNNELSE:

Situasjonen i forhold til manglende varetektskapasitet skal være kjent for regjeringen. Lederen for påtaleavdelingen i Hordaland politidistrikt har ved flere anledninger påpekt de store utfordringene dette medfører. 14. juni kunne vi lese i Bergens Tidende at politiet i Hordaland måtte løslate en mann som var siktet for grovt ran. Påtalelederen gir uttrykk for at dette ikke er et engangstilfelle, men en normalitet slik som kapasiteten på varetektsplasser er for tiden.

Både Påtalelederen og organisasjonene har gjentatte ganger meldt om at politidistriktet bruker store både menneskelige og økonomiske ressurser på å fordele varetektsinnsatte over hele landet. Det har også forekommet at man har måttet plassere dem i Vadsø, - med de kostnader dette medfører både for politidistriktet og samfunnet for øvrig. Situasjonen som er beskrevet er ikke enkeltstående hendelser, men en vedvarende situasjon som gir store driftsutfordringer.

Bortimot daglig sitter det siktede i sentralarresten i Bergen i over 2 døgn, som er maksimum før overførsel til egnet varetektsfengsel. Viser her til en rekke artikler om temaet både i lokal og nasjonal presse. Å holde mennesker innelåst under disse forholdene strider mot human behandling, helseaspektet i situasjonen samt sikkerhet for den innsatte m.v. Europeiske torturovervåkningskomite CPT besøkte Hordaland politidistrikt – Arrest- og fremstillingsenheten m.m. den 25. 05.11. Rapporten derfra foreligger ikke pr. d.d., men det er grunn til å anta at de har merknader til varetektsituasjonen i Hordaland politidistrikt denne gangen, - på lik linje med det de hadde forrige gang de besøkte politidistriktet på slutten av 90-tallet.

Det registreres at regjeringen har byggeplaner for 3 nye varetektsanstalter, - men ingen i Hordaland. Hordaland trenger økt varetektskapasitet dersom politidistriktet skal kunne drive en kostnadseffektiv og fremtidsrettet kriminalitetsbekjempelse.

Svar:

Regjeringen har økt straffegjennomføringskapasiteten med 800 plasser siden regjeringsskiftet og kapasiteten vil bli utvidet med ytterligere 38 plasser i 2011. Vi følger utvikling nøye og har iverksatt flere tiltak for å utnytte og øke fengselskapasiteten.

I representantens brev vises det til at Regjeringen ikke har byggeplaner i Hordaland.

Jeg vil minne om at Kriminalomsorgen region vest, som omfatter fylkene Hordaland, Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal, er blant de regioner hvor det de senere år er satt i verk flest tiltak for å øke fengselskapasiteten. I perioden 2006-2010 er det etablert 127 nye fengselsplasser i Region vest, hvorav 106 i Hordaland fylke. I 2011 er 8 nye fengselsplasser under etablering ved Hustad fengsel.

Regjeringen har også økt bruken av alternative straffereaksjoner og straffegjennomføringsformer. Elektronisk fotlenkesoning er innført både i Sogn og Fjordane og Hordaland. I Hordaland har elektronisk fotlenkesoning foreløpig et planlagt belegg på 20 domfelte, men dette vil bli økt til 30 plasser så snart de siste tilsatte er på plass. Siden oppstart 1. april har Kriminalomsorgen mottatt 162 søknader om elektronisk fotlenkesoning, 38 dommer er iverksatt og 16 er gjennomført. Per dato gjennomfører 18 domfelte straff med elektronisk kontroll i Hordaland. Dette har vært mulig fordi det i statsbudsjettet for 2011 ble bevilget 10 millioner kroner til å utvide straffegjennomføring med elektronisk kontroll. Dersom Fremskrittspartiets hadde fått gjennomslag for sitt alternative budsjettforslag om å kutte hele tilleggsbevilgningen til elektronisk fotlenkesoning, ville en allerede utfordrende varetektsituasjon vært forverret.

Departementet har også forsterket innsatsen for å effektivisere saksbehandlingen i forbindelse med soningsoverføringer. Det har gitt en økning i antall overføringer i 2010. Dette arbeidet videreføres i 2011 og vil gi flere ledige fengselsplasser ettersom antall straffedømte utlendinger utgjør en betydelig andel av de innsatte.

Stortingsrepresentanten viser til et oppslag i Bergens Tidende angående løslatelse av en mann som var siktet for grovt ran. Jeg kan ikke gå inn på enkelt saker som hører under påtalemyndighetens ansvarsområde eller de vurderinger som ligger til grunn for påtalemyndighetens avgjørelser.

Det er lagt til rette for å bruke soningsoverføring og alternative straffegjennomføringsformer for å frigjøre varetektsplasser og det påligger etatene å utnytte disse mulighetene. Det skal ikke være mangel på varetektsplasser som fører til løslatelse ved så grove lovbrudd. For øvrig kan jeg opplyse at det pr. dags dato er ledige plasser i Hordaland.

Når det gjelder eventuelle merknader som den Europeiske torturovervåkningskomite (CPT) måtte ha

etter sitt besøk ved Hordaland politidistrikt, vil jeg komme tilbake til disse når rapporten foreligger. Jeg vil imidlertid understreke at departementet følger utviklingen med hensyn til bruk av politiarrest nøye. Å forhindre lange opphold i politiarrest har vært og er fortsatt en prioritert oppgave.

For å være best mulig rustet til å imøtekomme de utfordringene kriminalomsorgen står overfor, pågår

det en kontinuerlig vurdering av kapasitetsbehovet. På oppdrag fra Justisdepartementet arbeider Kriminalomsorgens sentrale forvaltning (KSF) med en samlet plan for fengselskapasiteten i hele landet. Strukturen i Region vest vil bli vurdert i forbindelse med planen. Eventuelle ytterligere kapasitetsutvidelser vil jeg måtte komme tilbake til i den ordinære budsjettprosessen.

SPØRSMÅL NR. 1718

Innlevert 23. juni 2011 av stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold

Besvart 30. juni 2011 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«I kampen mot menneskehandel ønsker jeg å dele en bekymring med justisministeren knyttet til at politiets STOP-prosjekt i Oslo nå skal innkorporeres i den ordinære politilinja. I den forbindelse vil jeg henlede oppmerksomheten til regjeringens handlingsplan mot menneskehandel for 2011-2014 og særlig til tiltak 33. Kompetanse rundt dette tema er viktig, og med nedleggelsen av dette prosjektet vil viktig kompetanse bygges ned.

Vil justisministeren sørge for at STOP-prosjektet videreføres slik det er i dag?»

BEGRUNNELSE:

I regjeringens handlingsplan mot menneskehandel, tiltak 33 sies det bl.a.

"Man skal gi politiets kompetansegruppe et tydeligere mandat. Politiet og påtalemyndighetene må ha særskilt kompetanse i å bekjempe menneskehandel og beskytte ofre. Politiets kompetansegruppe mot menneskehandel samler i dag etterforskere og påtalejurister med erfaring på området."

Jeg er redd dette tiltaket ikke vil kunne realiseres dersom STOP-prosjektet blir lagt ned, snarere tvert i mot. Viktig kompetanse, bygd opp over tid vil smuldre bort. Jeg håper justisministeren vil følge dette opp, slik at kampen mot menneskehandel, som egentlig handler om kampen mot slaveri, kan fortsette og intensiveres.

Svar:

På bakgrunn av tiltak 27 i Regjeringens Handlingsplan mot menneskehandel 2006 – 2009, opprettet Oslo politidistrikt den 1.1.2007 STOP-prosjektet

for å ivareta politidistriktets innsats overfor menneskehandel og hallikvirksomhet. I 2008 ble det gjennomført en evaluering av prosjektet som førte til en videreføring frem til 31.12.2011.

STOP-prosjektet har et særlig ansvar for å iverksette forebyggende tiltak som ledd i en strategi hvor målet er å minske bakmenns muligheter for å utnytte ofre gjennom menneskehandel og hallikvirksomhet i Oslo. Videre har prosjektet ansvar for å initiere straffesaker innen menneskehandel og hallikvirksomhet.

STOP-prosjektet har gitt Oslo politidistrikt en økt kompetanse innen bekjempelse av menneskehandel og hallikvirksomhet. Justisdepartementet følger gruppens virksomhet, og har jevnlig blitt holdt oppdatert om aktuelle saker og utfordringer.

Oslo politidistrikt planlegger nå en omorganisering av hele sin seksjon for organisert kriminalitet, der STOP gruppen er plassert. I løpet av høsten 2011 vil det tas stilling til om prosjektet skal inn i linjen som en del av øvrig etterforsknings- og operativ virksomhet.

Regjeringen har ingen planer om at STOP-gruppens målrettede innsats mot menneskehandlere og halliknettverk skal svekkes. STOP-prosjektet er svært viktig for kompetanseoppbygging og den samlede politiinnsatsen i Norge. Jeg vil holde meg oppdatert om prosessen i politidistriktet og forutsetter at et slikt utfall av omorganiseringen ikke svekker Oslo-politiets målrettede innsats mot menneskehandlere og halliknettverk.

For å sikre en god nasjonal politiinnsats mot menneskehandlere, er det etablert en kompetansegruppe mot menneskehandel, under ledelse av Politidirektoratet. Representanter for STOP prosjektet deltar i gruppen på linje med representanter for andre politidistrikter. I tråd med tiltak 33 i vår handlings-

plan mot menneskehandel, utarbeidet Politidirektoratet i vår et tydeligere mandat for gruppen, som blant annet har ansvar for kompetansehevingstiltak i politidistriktene, samt å tilrettelegge for felles aksjoner,

innsats og samarbeid med andre etater. Kompetansegruppens virksomhet påvirkes ikke av omorganiseringsprosessen i Oslo politidistrikt.

SPØRSMÅL NR. 1719

Innlevert 23. juni 2011 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 30. juni 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Nepal forbereder nå en ny lovgivning som vil gjøre det straffbart "å konvertere en person eller å medvirke til at vedkommende bytter religion".

Hva vil utenriksministeren gjøre for å motvirke at det vedtas en lov som så åpenbart strider mot grunnleggende menneskerettigheter?»

BEGRUNNELSE:

Forslaget forbyr også enhver å opptre på en måte som fører til at en annen mister troen på sin tradisjonelle religion. Strafferammen i forslaget er fem års fengsel. Utlendinger som bryter loven kan deporteres med sju dagers frist. En rekke menneskerettsorganisasjoner, bistandsorganisasjoner og Nepals kristne paraplyorganisasjoner har engasjert seg mot lovforslaget som ble lagt fram 15. mai i år.

Svar:

Nepalske myndigheter har fremlagt et utkast til ny straffelov. Norge er kjent med at enkelte av formuleringene i det nye lovforslaget kan være i strid med den grunnleggende rett til religionsfrihet. De foreslåtte formuleringene synes også å være i strid med Nepals nåværende interrimgrunnlov og med den nye grunnloven som forhåpentligvis blir ferdig i nær fremtid.

Nepal er fremdeles i en overgangssituasjon etter fredsavtalen som ble inngått i 2006, og det pågår flere prosesser som berører menneskerettighetssituasjonen, inkludert spørsmålet om religionsfrihet. Inter-

rimgrunnloven av 2007 garanterer alle nepalske borgere religionsfrihet. Prinsippet om religionsfrihet legges også til grunn av den grunnlovsgivende forsamling i de foreløpige utkastene til ny grunnlov.

Vestlige lands ambassader har ved ulike anledninger tatt opp spørsmålet om religionsfrihet med relevante myndigheter og parlamentarikere i Nepal. Flere menneskerettighetsorganisasjoner som støttes av Norge har også reist spørsmålet og bidratt til bevisstgjøring om dette i parlamentet. Dette førte til at flere parlamentarikere fremmet endringsforslag da lovforslaget ble forelagt parlamentet den 23. juni i år, blant annet for å motvirke formuleringer som svekker religionsfriheten. Det forventes derfor debatt om dette i parlamentet før loven eventuelt vedtas.

Norge har tett kontakt med nepalske myndigheter i menneskerettighetsspørsmål. Vi vil overfor nepalske myndigheter og parlamentarikere henstille om at loven får en ordlyd som er i pakt med den grunnleggende rett til religionsfrihet. Vi vil legge særskilt vekt på Nepals internasjonale menneskerettighetsforpliktelser knyttet til religions- og ytringsfrihet. Menneskerettighetssituasjonen i Nepal ble behandlet i FNs menneskerettighetsråd i år i en regulær landgjennomgang (UPR). Nepal aksepterte en klar internasjonal anbefaling om å sikre at den nye grunnloven blir i tråd med de menneskerettighetsinstrumenter som Nepal er tilsluttet. Nepal ratifiserte Konvensjonen for sivile og politiske rettigheter tilbake i 1991. Nepal aksepterte også en tysk anbefaling om å kriminalisere diskriminering på grunnlag av religion. Alt dette forplikter, og vi vil fortsette å følge saken tett.

SPØRSMÅL NR. 1720**Innlevert 23. juni 2011 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 5. juli 2011 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«Av oppslag i media fremkommer det at byggeprosjektet R6 står foran en betydelig kostnadssprekk og at arkitektarbeidene ikke har vært ute på anbud.

Hva er status for byggeprosjektet, herunder kostnadsutviklingen fra oppstart til dags dato og er statsråden sikker på at lov om offentlige anskaffelser er fulgt opp når det gjelder arkitektarbeidene?»

Svar:**Historikk**

Regjeringen besluttet høsten 1999 å prioritere Keysersgt. 6 og Keysersgt. 8 for statlige formål. Keysersgate 8 var de gamle lokalene til Statens Pensjonskasse og var eid av staten. Keysersgt. 6 var eid av Platou Arkitekter og ble tilbudt Statsbygg for kjøp/langsiktig leie (20 år).

I 2001 fikk regjeringen fullmakt av Stortinget til å innfri kjøpsopsjonen for Keysersgt. 6 (Innst. S. nr. 45 (2001-2002)). Stortinget la vekt på at arealsituasjonen i R-kvartalet var meget stram. Blant annet var ansatte lokalisert i eksterne lokaler, hvor det påløp betydelige beløp til husleie.

Statsbygg inngikk i 2001 avtale med Ba Arkitekter etter åpen konkurranse. I juli 2002 ble det med Statsbygg som oppdragsgiver, nedsatt en prosjekteringsgruppe for prosjektering av innredning av Keysersgate 6 og rehabilitering av Keysersgate 8. Prosjektet ble imidlertid stilt i bero.

Høsten 2006 startet Statsbygg på nytt prosjekteringsarbeidet for Nytt Regjeringsbygg, kalt R6. Målet var å samle alle departementene (unntatt Utenriksdepartementet og Forsvarsdepartementet) i et utvidet regjeringskvartal. Det ble vedtatt å prosjektere Keysersgt. 6-8 sammen med Teatergt. 9 med sikte på at disse bygningene skulle dekke behovet for lokaler for Landbruks- og matdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet, og slik at Miljøverndepartementet kunne flytte fra Myntgt. til regjeringskvartalet. I tillegg var det et ønske om i størst mulig grad å samle de departementer som den gang hadde avdelinger og ansatte fordelt på flere bygninger og etasjer i og utenfor regjeringskvartalet. Teatergaten 9 ble inkludert i prosjektet - først kun med ombygginger, men bygget ble senere besluttet revet, og et nytt bygg skulle oppføres.

I forbindelse med utvidelsen av prosjektet gjorde Statsbygg i 2006 en juridisk vurdering av kontrakten fra 2001 og besluttet å videreføre avtalen.

Status byggeprosjektet

Byggestart for prosjektet var våren 2009 og startet med riving av "Biengården". Etter sommeren 2009 startet graving og støping av det som skulle bli de tre nye kjelleretasjene. Dette arbeidet ble forsinket med ca 2 ½ måned på grunn av uforutsette forhold i grunnen. Prosjektet har ikke klart å ta inn igjen denne forsinkelsen. Planlagt innflytting er derfor forskjøvet fra april 2012 til juni 2012.

Dette er et stort og komplisert prosjekt. Prosjektet består av 3 ulike bygninger og adresser med henholdsvis 6, 11 og 16 etasjer, hvor arbeidene følger sykluser med suksessiv ferdigstilling etasjevis per bygg. I tillegg er Keysersgate 8 et verneverdig bygg fra 1899 og må renoveres i overensstemmelse med Riksantikvarens krav. Keysersgate 6 får nye fasader og ½ ekstra etasje. Det vil også bli en ny forbindelse med kulvert, slik at hele regjeringskvartalet blir bundet sammen.

Per juni 2011 pågår innredningsarbeider i alle tre bygninger (Keysersgtate 6 og 8 og Teatergata 9). Ferdigstillelse er planlagt til 15. februar 2012 med påfølgende testing, innregulering og møblering av bygget før innflytting.

Oppfølgingen

Statsbygg orienterte FAD første gang høsten 2009 om utfordringer på økonomi og framdrift i prosjektet. Etter at departementet ble klar over hvilke konkrete problemene prosjektet befant seg i, valgte FAD å opptre mer aktivt mot Statsbygg i styringen av prosjektet enn det som er normalt for byggeprosjekter. Dette har ikke rokket ved Statsbyggs fullmakter og ansvar som byggherre. Departementet har fulgt opp prosjektet tett gjennom:

- Jevnlige oppfølgingsmøter og iverksatte tiltak
- Månedlige oppdragsmøter mellom FAD og Statsbygg
- Månedlige statusrapporter fra prosjektet til FAD
- Periodiske kontaktgruppemøter der departementsråden i FAD og administrerende direktør i Statsbygg møter.
- Generelle føringer i tildelingsbrev fra FAD til Statsbygg om gjennomføring av byggeprosjekter
- Oppfølging av Statsbygg i periodiske etatsstyringsmøter

Statsbygg har meldt fra om problemer blant annet knyttet til prosjekteringsgrunnlaget, og samtidig meldt fra om hva de har gjort for å løse problemene.

Kostnadsutviklingen

Beslutningen om å bygge det nye regjeringsbygget R6 (Keysersgt. 6 og Keysersgt. 8) ble altså tatt i 2001. Da var prosjektet estimert til ca 300 millioner kroner. Så ble det et opphold i prosjektet, før det ble videreført i 2006.

Prosjektet Nytt regjeringsbygg (R6) fikk startbevilgning i budsjettet for 2008, jf St.prp. nr. 1(2007-2008). Kostnadsrammen ble da satt til 870 mill. kroner i prisnivå pr 15. mai 2007.

Dette tilsvarer 981 mill. kroner i prisnivå juli 2011.

Det er i prosjektet gjennomført en rekke tiltak for å få kontroll med kostnadsutviklingen, herunder kostnadsbesparende tiltak i prosjektet og justeringer i prosjektorganisasjonen (ref. S 120 prp 2010-2011).

Til tross for disse tiltakene viste en ny gjennomgang at det ikke er sannsynlig at prosjektet kan gjennomføres iht. forprosjektet innenfor gjeldende kostnadsramme. I og med at prosjektet har kommet såpass langt, ble det vurdert at det heller ikke var mulig å foreta ytterligere kutt i prosjektet uten at det ville få store konsekvenser for prosjektets funksjonalitet.

Ny kostnadsramme ble vedtatt i RNB 2012. Prosjektets kostnadsramme er nå 1 095,5 mill. kroner (prisnivå juli 2011).

Lov om offentlige anskaffelser

I skisseprosjektet som ble fremlagt i 2007, kom det bl. a. fram at Teatergaten 9 skulle rives, det skulle oppføres et nytt bygg på 6579 m², og det skulle anlegges en kulvert fra Teatergaten 9 til de andre regjeringsbygningene. Statsbygg har i en henvendelse til departementet beskrevet omfanget av disse endringene i 2007 som omfattende og sier samtidig at kostnadsanslaget for prosjektet økte betydelig som følge av dette.

Statsbyggs vurdering i ettertid er at disse forholdene samlet sett må betraktes som en vesentlig endring av prosjektet. På dette grunnlag mener Statsbygg i dag at videreføringen av kontrakten med arkitekten i 2007 ikke er i samsvar med anskaffelsesreglementet.

I henvendelse av 28. juni 2011 til FAD har Statsbygg i tillegg orientert om tre rådgiverkontrakter som er inngått og fornyet på samme måte og samtidig med avtalen med Ba Arkitekter. Statsbygg beklager at disse kontraktene ble videreført i strid med anskaffelsesreglene. Det betyr at disse tre kontraktene er bygd på anbudskonkurranser gjennomført i 2001. Til forskjell for arkitektkontrakten anbefaler ikke Statsbygg å utvikle disse kontraktene. Statsbygg begrunner dette med at en avvikling vil innebære en ny og tidkrevende anskaffelsesprosess, at det er kort byggetid igjen, og at det gjenstår et begrenset arbeidsvolum pr. kontrakt. Det er ikke økonomisk eller faglig forsvarlig å utvikle kontraktene. Jeg er enig i Statsbyggs vurdering av dette.

I brev av 29. juni 2011 har jeg bedt Statsbygg gjennomgå prosjektmodell og rutiner for anskaffelser for å påse at anskaffelsesreglementet følges. Jeg har i den forbindelse bedt Statsbygg se spesielt på kontrakter med varighet over flere år og legge vekt på kvalitetssikring underveis i prosjektene.

Jeg har bedt om en raskest mulig tilbakemelding i saken og spesielt bedt om å bli orientert når rutinene er endret.

Generelt vil jeg vise til at Statsbygg har god styring av sine prosjekter. De to siste årene er 39 prosjekter ferdigstilt, og ingen av disse har overskredet kostnadsrammen.

SPØRSMÅL NR. 1721

Innlevert 23. juni 2011 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 1. juli 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«FrP ønsker et nasjonalt motorveinett med sammenhengende motorvei på blant annet E18/E39 Ørje-Oslo-Kristiansand-Stavanger og E6 Oslo-Trondheim-Steinkjer. I Dagbladet 21. juni 2011 lover Høyre motorveier på alle veier med årsgønstrafikk (ÅDT) over 8000, til tross for at Høyre nylig gikk

imot motorvei på E18 Melleby-Momarken med forventet ÅDT på 10500.

Hva koster Høyres valgkamplofte, hvor mange km av dagens veier uten motorveistandard har forventet ÅDT > 8000 i 2031, og hvor mye dette vil kunne bompengefinansieres?»

BEGRUNNELSE:

FrP la frem et forslag til nytt nasjonalt motorveinnett da Stortinget behandlet Nasjonal Transportplan (NTP) 2010-2019 i Innst. S. nr. 300 (2008-2009). Dessverre fikk vi ikke støtte fra noen av de andre partiene. For å finansiere FrPs ulike forslag til NTP fremmet vi forslag om å øke rammene i NTP med 580 mrd. kroner. KrF fremmet et alternativt forslag om 15 mrd. kroner utover regjeringens rammer og V fremmet forslag om 12,5 mrd. kroner utover regjeringens rammer. Partiet Høyre fremmet ikke bevilgningsforslag, og ethvert ekstra prosjekt Høyre foreslo måtte derfor fullfinansieres med bompenger.

Svar:

I forbindelse med forarbeidene til Nasjonal transportplan for perioden 2014-2023 har Statens vegvesen utarbeidet en stamnettutredning for riksvegnettet. Utredningen som ble overlevert Samferdselsdepartementet 7. april 2011, viser hvordan etaten vurderer behov og muligheter for utvikling av riksvegnettet i et langsiktig perspektiv på om lag 30 år.

Ved inngangen til planperioden 2014-2023 vil om lag 540 km av riksvegnettet være utbygd til firefelts veg, i hovedsak skiltet som motorveg. Utredningen anslår et behov på om lag 1 100 km nye strekninger med firefelts veg/motorveg i løpet av en 30-års periode fra 2014. Anslaget er basert på 12 000 kjøre-

tøy i ÅDT som kriterium for utbygging til firefelts veg, gjeldende prognoser for framtidig trafikkvekst samt ønske om ensartet standard over lengre strekninger. Statens vegvesen anslår total kostnaden ved en slik utbygging til i størrelsesorden 160 mrd. kr. For E6, E18 og E39 innebærer dette etablering av sammenhengende firefelts veg på E6 fra Svinesund til Øyer, på E18 fra Mysen til Kristiansand og på E39 fra Kristiansand til Vigeland og fra Ålgård til Stavanger/Randaberg.

Basert på gjeldende trafikkprognoser vil om lag 600 km av riksvegnettet ha ÅDT mellom 8 000 og 12 000 kjøretøy om vel 30 år. Dette er strekninger som i henhold til vegnormalene skal bygges som to- eller trefelts veg. I stamnettutredningen er kostnaden ved en slik utbygging anslått til i størrelsesorden 80 mrd. kr. Det er ikke foretatt vurderinger av kostnadene ved å bygge ut disse strekningene til firefelts veg.

I stamnettutredningen er det gjort grove anslag for hvor mye av veginvesteringene i en 30-års periode som kan finansieres med bompenger. Beregningene er svært usikre ettersom de er basert på skjematisk forutsetninger, uten vurdering av for eksempel samlet bompengebelastning i et område eller muligheter for lokal tilslutning til bompengefinansiering. Basert på disse vurderingene anslår Statens vegvesen et bompengepotensial på i størrelsesorden 80 mrd. kr ved utbygging av foreslåtte firefeltsstrekninger.

SPØRSMÅL NR. 1722

Innlevert 23. juni 2011 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 29. juni 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Et moderne samfunn er helt avhengig av at tele- og datanettet fungerer hele tiden. Det har den siste tiden vært tre alvorlige sammenbrudd i Telenors nett, noe som har ført til skarp kritikk fra Post- og teletilsynet. Undertegnede har derfor tatt til orde for et nytt sårbarhetsutvalg med spesiell vekt på digital infrastruktur og telenettene i Norge, og får på aftenposten.no 18.06.2011 støtte fra SVs Hallgeir Langeland.

Vil statsråden følge opp dette å sørge for at det blir satt ned et nytt sårbarhetsutvalg?»

BEGRUNNELSE:

Det forrige sårbarhetsutvalget la frem sin rapport 5. april 2002. Nøyaktig fire år senere, i 5. april 2006,

kom NOU 2006:6 "Når sikkerheten er viktigst - Beskyttelse av landets kritiske infrastrukturer og kritiske samfunnsfunksjoner". Dette er nå over 5 år siden, og siden den gang har internett- og telekommunikasjon bare blitt viktigere og viktigere. Det var stort fokus på sårbarhet og samfunnssikkerhet gjennom hele den kalde krigen, men mens man tidligere hadde én stor trussel å forholde seg til, er situasjonen i dag mye mer vanskelig og uoversiktlig. I tillegg til terrortrusselen fra islamistiske miljøer i og utenfor Norge, bør man i dag ha fokus på naturgitte og teknologiske hendelser som kan ramme landet.

I en nødssituasjon er effektiv kommunikasjon en forutsetning for at annen beredskap fungerer tilfredsstillende. Nød- og beredskapsstatene er i ferd med å

få et dedikert nødnett, som riktignok hittil ikke ha svart til forventningene, men for de fleste i dette landet er mobilnettet det viktigste "nødnettet" ved kriminalitet og naturkatastrofer.

§ 2-10 i lov om elektronisk kommunikasjon (ekomloven) omhandler sikkerhet og beredskap, og slår blant annet fast at "tilbyder skal tilby elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste med nødvendig sikkerhet for brukerne i fred, krise og krig". Et nytt sårbarhetsutvalg må i tillegg til den generelle sårbarheten ta stilling til behovet for eventuelle konkretiseringer av loven eller ekomforskriften.

Svar:

Jeg har mottatt rapporter om hendelsene 23. mai, 10. juni og 17. juni fra Telenor og fra Post- og teletilsynet. Rapportene fra Telenor gir en redegjørelse av hendelsene, årsaker og håndtering og tiltak som er iverksatt og som skal vurderes og iverksettes. Det fremgår av rapportene fra Post- og teletilsynet at tilsynet er kritisk til både årsakene til bortfall av nett og tjenester, og Telenors håndtering av hendelsene, og Post- og teletilsynet vil følge nøye opp dette arbeidet.

I tillegg til at Post- og teletilsynet skal følge opp hendelsene hos Telenor i sitt ordinære tilsynsarbeid, mener regjeringen det er behov for å få kartlagt sårbarheten knyttet til elektroniske kommunikasjonsnett. Flere kartlegginger og analyser vil derfor bli iverksatt umiddelbart.

1) Kartlegging av samfunnets sårbarhet ved bortfall av offentlige elektroniske kommunikasjonsnett

I samarbeid med justisministeren har jeg gitt Post- og teletilsynet og Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap et oppdrag om å etablere et prosjekt som skal vurdere viktige beredskapsaktørers

sårbarhet overfor brudd og andre feil i ekomnettene. De skal også se på hvilken betydning denne sårbarheten kan ha for samfunnets samlede beredskap og krisehåndteringsevne. Prosjektet skal videre gi en vurdering av samfunnets avhengighet av ekomnett i et bredere perspektiv i den forstand at også andre enn beredskapsaktørers avhengighet til ekomnett skal vurderes. Prosjektet skal også foreslå tiltak som reduserer samfunnets sårbarhet for feil i ekomnett. Arbeidet skal ledes av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap og det skal gjennomføres i dialog med blant annet fylkesmenn og kommuner. Samferdselsdepartementet og Justisdepartementet skal motta en rapport med anbefalinger 1. november 2011.

2) Ny analyse av sårbarheten i mobilnettene

Parallelt med det ovenfor skisserte prosjektet, men med noe lengre tidsramme, har jeg gitt Post- og teletilsynet et oppdrag i å gjennomføre en ny analyse av sårbarheten i alle offentlige mobilnett i Norge. Den forrige analysen av dette ble gjennomført i 2003, og den senere tids hendelser i Telenors nett, blant annet som følge av endringer i teknologi, økende trafikk og endring i bruksmønster, viser at det er nødvendig med en ny analyse. Jeg forutsetter at tilbydere av mobilnett vil bidra positivt til en slik analyse.

De to ovennevnte kartleggingene/analysene og en særskilt oppfølging av dette området av Post- og teletilsynet i tiden fremover, vil på relativt kort tid kunne gi regjeringen et godt grunnlag for å vurdere tiltak som på lengre sikt kan bedre sikkerheten og redusere sårbarheten i nett og -tjenester og i samfunnet. Jeg mener dette vil være en tilstrekkelig oppfølging i første omgang og ser det derfor ikke relevant å etablere et utvalg som vil ta flere år.

SPØRSMÅL NR. 1723

Innlevert 24. juni 2011 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen

Besvart 1. juli 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Den israelske soldaten Gilad Shalit har nå sittet som fange hos Hamas i 5 år. Hamas nekter å følge folkerettslige spilleregler, herunder at familien skal kunne ha kontakt med Shalit og at Røde Kors kan besøke ham. Røde Kors har nylig kommet med en sterk offentlig appell til Hamas om situasjonen til Gilad Shalit.

På hvilken måte kan Norge søke å påvirke Shalits

situasjon slik at hans og hans families grunnleggende rettigheter ivaretas, også sett i relasjon til at Hamas har en positiv vurdering av den norske regjeringen?»

Svar:

Jeg vil først vise til tre spørsmål til skriftlig besvarelse om samme sak fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal (FrP), besvart hhv 30. august, 8. november og 8. desember 2010. Norges linje i Shalit-

saken har ikke blitt endret siden disse spørsmålene ble besvart.

Norge krever frigivelse av korporal Gilad Shalit. Hans fangenskap, som nå har vart i fem år, er uakseptabelt. Norge slutter fullt opp det internasjonale samfunns krav både om umiddelbar tilgang til Shalit for Røde Kors og om hans løslatelse. Jeg har selv vært i kontakt med Shalits far ved flere anledninger.

Norges innflytelse i saken er imidlertid svært begrenset. Regjeringen anerkjenner ikke Hamas eller

maktvertakelsen i Gaza i 2007, og har krevd at bevegelsen snarest må overlate kontrollen over Gaza til den palestinske selvstyremyndigheten. Av samme årsak gir Norge heller ikke bistandsmidler til Hamas, og kanalisierer utviklingshjelp til Gaza gjennom den palestinske selvstyremyndigheten og internasjonale organisasjoner.

Norge vil fortsette å kreve frigivelse av Gilad Shalit, i likhet med det internasjonale samfunnet for øvrig.

SPØRSMÅL NR. 1724

Innlevert 24. juni 2011 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 6. juli 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«I saken om Tinn kommunes dispensasjon fra verneregler vektla miljøvernministeren at han ønsket å styrke lokaldemokratiet og den lokale forvaltningen av vernede områder, og at han derfor ikke hadde motforestillinger til at kommunen tillot Petter Stordalen å bygge ny hytte i et verneområde (ref dok 15:1560 og 1450 (2010-2010)).

Vil statsråden i "sjøbodsaken" på Flekkerøya gi tilsvarende klart signal til fylkesmannen at man skal stole på lokalt skjønn når dispensasjoner skal gis?»

BEGRUNNELSE:

Miljøvernministeren har gjort et dypt inngrep i lokal rett til å forvalte egne arealer. Statsråden stanser Kristiansand kommune i å tillate bygging av nye sjøboder og godkjenner ikke eksisterende sjøboder som fritidsboliger. Statsråden skriver i sin pressemelding at:

"Kristiansand kommune kan gi dispensasjon til at historiske sjøboder innredes og brukes til mer enn oppbevaringsplass, for å hindre at de forfaller. Når det gjelder sjøboder bygd etter 1995 må kommunen rydde opp i ulovligheter og vurdere spørsmålet om dispensasjon for hver enkelt sjøbod."

Samtidig har Fylkesmannen i Vest-Agder innsigelsesrett, og kan stanse alle dispensasjonssøknader som Kristiansand kommune innvilger, avhengig av hvilke signaler som er gitt fra Miljøvernministeren. I miljøvernministerens svar på mitt spørsmål om hyttebygging i verneområde i Tinn kommune, påroper statsråden seg at han stoler på lokaldemokratiets vur-

deringer. Det er etter mitt syn beklagelig at ministeren ikke er like positiv til lokaldemokrati i Kristiansand som i Tinn.

I sitt svar på Dokument nr. 15:1560 (2010-2011) skriver statsråden:

"Det er naturmangfoldloven og verneforskriftene som i alle verneområder er avgjørende for hvilke tiltak og aktiviteter som kan foregå innenfor et verneområde, og det er forvaltningsmyndigheten, i dette tilfellet Tinn kommune, som hadde beslutningsmyndighet i henhold til naturmangfoldloven og verneforskriften om hva som kunne gjennomføres innenfor dette verneområde. Både loven og forskriften skal sikre forutsigbarhet og likebehandling. Avgjørelsene som fattes, må alltid baseres på en konkret vurdering i det enkelte tilfelle innenfor disse rammene."

Jeg ber derfor statsråden om å bekrefte at han stoler på de vurderinger Kristiansand kommune vil gjøre når de vurderer sjøboder bygget etter 1995.

I sin pressemelding av 21.06.2011 om Sjøbodsaken skriver statsråden:

"Jeg er opptatt av at allmennheten sikres best mulig tilgang til strandsonen. En sjøbod privatiserer omgivelsene i mindre grad enn en fritidsbolig og gjør det mulig med vanlig ferdsel så lenge det ikke er til plage for eieren"

Dersom det er allmennhetens mulighet til å ferdes i strandsonen som er problemstillingen, burde en mer pragmatisk løsning være å forutsette at slik ferdsel skal være mulig uavhengig av om sjøbodene er bebodd eller ikke. Da blir det eiers vurdering om de finner det tilfredsstillende å disponere sjøboden til opphold/overnatting med allmennhetens ferdsel så

nær. Med en slik forutsetning kan befolkningen få realisere sine drømmer om fritidsboliger nær vannet samtidig som allmennhetens ønske om ferdsel ivaretas. Dersom eier av sjøbod da privatiserer området rundt sjøboden slik at ferdsel hindres, da har man legitime grunnlag for en reaksjon.

Svar:

Jeg skulle i denne saken ivareta regjeringens strenge, nasjonale strandsonopolitikk og samtidig håndtere lokale tradisjoner og en lemfeldig kommunal praksis. Løsningen ble et kompromiss der det blant annet skilles mellom sjøboder som er bygget før og etter Flekkerøyplanen fra 1995. For historiske sjøboder som ble bygget med utgangspunkt i fiske, er det gitt føringer om at kommunen kan gi dispensasjon til at sjøboden innredes med kjøkken og soverom og brukes til mer enn oppbevaring. Når det gjelder de ca. 200 sjøbodene som er bygget etter 1995 må Kristiansand kommune rydde opp. Kommunen har behandlet byggesøknadene og gitt byggetillatelsene, og det er derfor naturlig at kommunen selv følger opp

ulovligheter eller gir dispensasjon for å bringe realitetene i samsvar med formalitetene etter plan- og bygningssloven.

Spørsmålet om dispensasjon er kun aktuelt dersom Kristiansand kommune mener at en sjøbod er innredet eller brukes i strid med byggetillatelsen. Kommunen må i denne forbindelse foreta en konkret vurdering i den enkelte sak, og jeg har ikke grunnlag for å forutse omfanget av slike dispensasjonssøknader eller hvorvidt den enkelte søknad bør innvilges eller ikke.

Det er kommunen som i samråd med fylkesmannen avgjør om det er grunnlag for å gi dispensasjon. I en slik vurdering vil det blant annet være relevant å se på ulovlighetens omfang og i hvilken grad andre viktige interesser blir tilsidesatt ved en dispensasjon, for eksempel hensynet til allmennheten, natur- og kulturmiljø og landskap.

Miljøverndepartementet vil samarbeide med kommunen, fylkeskommunen og fylkesmannen om hvordan denne saken skal følges opp videre.

SPØRSMÅL NR. 1725

Innlevert 24. juni 2011 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 16. august 2011 av olje- og energiminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

«Mange kommuner opplever at regjeringen pålegger dem å energimerke sine bygg. En kommune i Rogaland fikk oppgitt at konsulentkostnadene ved dette er mellom 25 000 og 60 000 kroner pr bygg. Med en snittpris på 45 000 kr og 65 bygg i kommunens portefølje, vil en fullstendig energimerking koste kommunen ca. 3 millioner kr.

Mener regjeringen at kommunene skal energimerke sine bygg uavhengig av om kommunen planlegger salg og/eller renovasjon av bygningene, og hva anslår regjeringen at energimerkeordningen vil koste kommunene totalt?»

Svar:

Ordningen for energimerking av bygninger skal bidra til å sikre informasjon til markedet om boliger og bygningers energitilstand og mulighetene for forbedringer. Jeg legger til grunn at dette vil gi større interesse for å gjennomføre konkrete effektiviserings tiltak, konkrete tiltak for omlegging til fornybare energikilder, og gi en riktigere verdsetting av bygning

ger når disse selges eller leies ut.

Stortinget vedtok endringer i energiloven den 13. mars 2009 knyttet til innføring av energimerking av bygninger, jf. Ot.prp. nr. 24 (2008-2009). Ordningene ble innført som bidrag til norsk gjennomføring av bygningsenergidirektivet (2002/91/EF).

Direktivets artikkel 7 stiller krav om synlig energiattest for bygninger med bruksareal over 1000 m², som brukes av offentlige myndigheter eller institusjoner som tilbyr offentlige tjenester. Energiloven § 8-4 om energiattest for yrkesbygninger og offentlige bygninger lyder:

”For yrkesbygninger og offentlige bygninger med et samlet bruksareal på mer enn 1000 m², skal eier sørge for at et sammendrag av gyldig energiattest for bygningen plasseres synlig for brukere av bygningen.”

Utfyllende bestemmelser om energimerking av bygninger er fastsatt i energimerkeforskriften. Plikten til å sørge for gjennomføring av energimerking av en bygning ligger hos eieren. Regjeringen har ikke gjort anslag for hvor mye dette vil koste kommunene.

SPØRSMÅL NR. 1726**Innlevert 24. juni 2011 av stortingsrepresentant Per Arne Olsen****Besvart 1. juli 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Deler helseministeren Helse Nord sine vurderinger for at det prioriteres å bygge nytt sykehus i Kirkenes fremfor Narvik, og kan statsråden forsikre om at det medisinskfaglig og/eller vedlikeholdsmessig/byggtilstandsmessig behovet for nytt sykehus er større i Kirkenes fremfor Narvik, og gjelder dette også når man tar i betraktning de nye helsetilbudene som de planlagte nyprosjektene i de respektive stedene omfatter?»

BEGRUNNELSE:

Det har over lengre tid vært snakk om at det trengs nytt sykehus i både Narvik og Kirkenes. Det er også blitt uttalt at det er et udiskutabelt behov for nytt sykehus i begge byer. Det er nå kjent at Helse Nord RHF velger å bygge nytt sykehus i Kirkenes, slik at innbyggerne i Narvik må vente i lang tid på et nytt sykehus.

Svar:

Helse Nord RHF rullerer langtidsplanen for investeringer en gang pr år. Langtidsplanen for 2012-2019 ble revidert i styremøte 22. juni 2011. Av planen framgår det at Helse Nord RHF planlegger å investere for 9,1 mrd. kroner i utviklingen av bygg og

utstyr ved sykehusene i Nord-Norge fram til 2019. De største investeringene planlegges i nye sykehusbygg i Kirkenes og Stokmarknes, samt videre utvikling av sykehusanleggene i Bodø og Tromsø.

I langtidsplanen er nytt sykehus i Kirkenes innarbeidet med oppstart i 2016 og nytt sykehus i Narvik innarbeidet med oppstart i 2018. Det er også lagt inn føringer om at byggestart for sykehusene skal framskyndes dersom det viser seg at det er rom for det.

Helse Nord RHF vurderer behovet for investeringer i nye sykehusbygg i Narvik og Kirkenes likt. Begge stedene er behov for nye sykehusbygg godt dokumentert. Helse Nord har allerede satt i gang betydelige prosjekter ved Nordlandssykehuset HF i Bodø og på Stokmarknes. På UNN skal det investeres betydelig i Tromsø. Investeringene må gjennomføres ut fra prioriteringer basert på behov. Under like forhold, dvs. samme behovsvurdering, legger Helse Nord RHF til grunn at investeringene må fordeles geografisk i landsdelen. Det er årsaken til at nytt sykehus i Kirkenes er lagt inn litt før i planen enn Narvik.

Investeringsplanen i Helse Nord er svært ambisiøs og stiller strenge krav til god økonomisk styring. Jeg er godt fornøyd med at Helse Nord RHF med denne planen legger til rette for betydelige investeringer i bygg og utstyr i regionen.

SPØRSMÅL NR. 1727**Innlevert 24. juni 2011 av stortingsrepresentant Per Arne Olsen****Besvart 1. juli 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Undertegnede viser til statsminister Jens Stoltenbergs nyttårstale, hvor han sa at alle som hadde behov for en sykehjemsplass skulle få dette. Regjeringen har gjentatte ganger stemt i mot forslag om å innføre offentlig ventelistestatistikk for antall som venter på sykehjemsplass. TV2 foretok en gjennomgang som viste at om lag 3000 eldre ventet på sykehjemsplass.

Hvordan vurderer helseministeren lovnaden fra

Jens Stoltenberg, og hvordan kan man vite om dette er oppnådd når man ikke ønsker statistikk for antall ventende?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til statsminister Jens Stoltenbergs nyttårstale, hvor han sa at alle som hadde behov for en sykehjemsplass skulle få dette. Regjeringen har gjentatte ganger stemt i mot forslag om å innføre offentlig ventelistestatistikk for antall som venter på

sykehjemsplass. TV2 foretok en gjennomgang som viste at om lag 3 000 eldre ventet på sykehjemsplass.

Undertegnede finner det nokså merkelig at man kan garantere alle med behov sykehjemsplass, samtidig som man ikke ønsker adekvat og relevant statistikk.

Dersom helseministeren kan klargjøre dette, samt gi en vurdering knyttet til fremtidig behov i forhold til antall sykehjemsplasser dersom lovnaden om plass til alle med behov skal innfris, så vil det bli verdsatt.

Svar:

Når kommunene i dag ikke er pålagt å føre ventelister, følger dette av systemet i pasientrettighetsloven og kommunehelsetjenesteloven som gir eldre og pleietrengende rett til nødvendig helsehjelp på samme måte som alle andre. Retten til helsetjenester går så langt som behovet tilsier. Dette betyr at dersom en person har behov for døgnkontinuerlige helse- og omsorgstjenester, er kommunen forpliktet til å yte et heldøgns tjenestetilbud til vedkommende, enten i institusjon eller i vedkommendes eget hjem.

Dersom pasientens hjelpebehov tilsier at nødvendig og forsvarlig helsehjelp bare kan ytes i sykehjem, kan ikke kommunen sette vedkommende på venteliste, men må sikre at vedkommende umiddelbart får sykehjemsplass. Bruk av ventelister i denne type situasjon ville kunne undergrave pasientens rett til nødvendig helsehjelp, da ventelisten ville medført at rettigheten ble utsatt i tid.

Det er den enkelte kommune som best kjenner behovet for ulike helse- og omsorgstjenester til sine egne innbyggere. Mangfoldet i brukergruppens alder og hjelpebehov tilsier et bredt spekter både av botilbud og hjelpetilbud, som er tilpasset den enkeltes be-

hov. Denne vurderingen må hver enkelt kommune gjøre, det er de som er nærmest og som kjenner sine innbyggers behov best.

På bestilling fra Helse- og omsorgsdepartementet gjorde fylkesmennene i 2007 en vurdering av behovet for nye sykehjemsplasser og omsorgsboliger med heldøgns tjenester. Kartleggingen ble foretatt gjennom spørreundersøkelser og i dialog med kommunene, og denne kartleggingen har dannet grunnlaget for operasjonaliseringen for det statlige investeringstilskuddet til sykehjem og omsorgsboliger med heldøgns tjenester. På denne bakgrunn har vi satt oss et ambisiøst mål om å gi tilsagn om tilskudd til 12 000 sykehjemsplasser og heldøgns omsorgsplasser innen utgangen av 2015, og vi vil utvide rammene ytterligere dersom søknadsinngangen fra kommunene tilsier det.

Et godt og dekkende helse- og omsorgstilbud krever imidlertid at vi gjør flere ting samtidig. Vi styrker hjemmetjenestene både i forhold til kompetanse og kapasitet, slik at flere som ønsker det kan bo hjemme lenger, og vi legger til rette for utbygging av flere sykehjemsplasser og heldøgns omsorgsboliger både gjennom investeringstilskuddet til heldøgns omsorgsplasser og en generell styrking av kommuneøkonomien. Utbygging av omsorgstjenestene er imidlertid et langsiktig prosjekt. Det tar tid å renovere gamle og dårlig tilrettelagte omsorgsplasser, og det tar tid å bygge nye omsorgsbygg. Det tar også tid å rekruttere nok kvalifisert personell. Vi har allikevel sørget for god vekst i antallet årsverk med relevant fagutdanning innen pleie- og omsorgssektoren både i forrige periode og i nåværende periode, og vi har lagt forholdene enda bedre til rette for vekst i antallet heldøgns omsorgsplasser ved å styrke den øremerkede investeringsordningen betraktelig.

SPØRSMÅL NR. 1728

Innlevert 24. juni 2011 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde

Besvart 6. juli 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Sett i lys av bygningslovens § 5-5, som har som hovedhensikt å unngå innsigelser mot tidligere avklarte forhold, har Riksantikvaren rettslig adgang til å fremme innsigelser til reguleringsforslaget for Munch|Deichman-området begrunnet i siktlinjer, når innsigelser vedrørende siktlinjer ikke ble tatt til følge

av Miljøverndepartementet ved stadfestelsen av reguleringsplan S-4099?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med innsendt reguleringsforslag for Munch|Deichman-området har Riksantikvaren fremstilt en rekke innsigelser. Innsigelsene er bl.a. be-

grunnet med at Munchmuseet i stor grad vil "blokkere utsynet mellom 1600/1800-tallets by og middelalderbyen, og for utsynet mot Ekeberg". I forbindelse med innsigelsen uttales bl.a.:

"Riksantikvaren krever dobbelt så bred åpning i Kongsbakken-allmenningen, med 88 meter innerst og 110 meter ytterst, som et svært viktig avbøtende tiltak for de uheldige effektene som det planlagte Munchmuseet har for vesentlige historiske strukturer i Oslo, uansett plassering i Bjørvika."

"[...] Riksantikvaren krever at det gjøres forpliktende vedtak om oppstart av reguleringsplanarbeid for de relevante arealene på Kongsbakken, i Oslo kommune for å sikre en større åpning i Kongsbakken. Dette er en forutsetning for i det hele tatt å akseptere en plassering av Munchmuseet i Bjørvika."

Basert på de fremsatte innsigelser fra Riksantikvaren ble det initiert meklingsforhandlinger, og det skal ha blitt inngått et "forlik" mellom kommunen og Riksantikvaren, som innebærer at Riksantikvaren vil trekke sine innsigelser til reguleringsforslaget, mot en fordobling av arealet for Kongsbakken allmenningen i tråd med Riksantikvarens "krav" angitt over. Videre at byrådet skal fremme en ny reguleringsplan for Kongsbakken. Forholdet til private grunneiere som derved blir fratatt eiendom for utbygging og konsekvensene for byutviklingen og det omfattende avtaleverket etablert i tillitt til eksisterende områdeplan S-4099 er så vidt jeg vet ikke vurdert i forbindelse med forliket.

Det kan synes som om lovpålagte krav til saksbehandlingsregler er tilsidesatt på flere punkter. Et grunnleggende spørsmål er hvorvidt Riksantikvaren i det hele tatt har rettslig adgang til å fremme innsigelser til Munch/Deichman-forslaget begrunnet i utsynet mellom 1600/1800-tallets by og middelalderbyen og utsynet mot Ekeberg, altså innsigelser begrunnet i siktlinjer. Spørsmålet må ses i lys av plan- og bygningsloven § 5-5, som oppstiller begrensninger i adgangen til å fremme innsigelser mot forhold som det tidligere har vært reist innsigelser mot. Hensikten med bestemmelsen er nettopp å unngå omkamper om allerede avklarte forhold. Bestemmelsens første punktum lyder:

"Det kan ikke fremmes ny innsigelse mot forhold fastsatt i formål og bestemmelser som det tidligere har vært fremmet innsigelse mot, og som har blitt avgjort i løpet av de ti foregående år".

Den eksisterende områdeplan for Bjørvika (S-4099) ble stadfestet av Miljøverndepartementet 15. juni 2004. Planen er stor og kompleks, og innebar kompromisser og forhandlinger mellom en rekke private og offentlige aktører. Daværende Riksantikvar Nils Marstein benyttet sin innsigelsesadgang også ved behandlingen av S-4099. Innsigelsene som bl.a. relaterte seg til bygningshøyder og volum mellom Middelalderparken og Akershus festning, herunder siktlinje, ble ikke tatt til følge av Miljøverndepartementet i forbindelse med stadfestelsen av planen.

Riksantikvarens høringsuttalelse til Munch/Deichman-planen viser at museumsbygget tilpasser seg de siktlinjer som ble stadfestet i 2004.

Svar:

Miljøverndepartementet stadfestet i 2004 reguleringsplan for Bjørvika – Bispevika – Lohavn. Saken ble behandlet i departementet fordi det forelå innsigelser fra Riksantikvaren mot blant annet siktlinjer og byggehøyder i tilknytning til Middelalderparken. Reguleringsplanen forutsatte at det for det enkelte utbyggingsområde skulle utarbeides mer detaljerte byggelsesplaner. Slike planer skal etter ny plan- og bygningslov fremmes som detaljregulering.

For Munch/Deichman-området har Oslo kommune fremmet en detaljregulering som innebærer en vesentlig endring i forhold til reguleringsplanen fra 2004. Endringene er så vesentlige at de får betydning for hele planområdet Bjørvika – Bispevika – Lohavn. Dette er nye forhold som gjør at innsigelsesretten ikke er begrenset i forhold til plan- og bygningsloven § 5.5. Etter § 5.5 kan det ikke fremmes innsigelse til forhold som er avgjort i plan. Er det nye forhold, slik som i denne saken, bortfaller ikke innsigelsesretten.

Riksantikvaren har altså hatt rettslig adgang til å fremme innsigelse til reguleringsplanforslaget, fordi det er gjort endringer i delområdet Munch/Deichman som påvirker hele reguleringsplanområdet Bjørvika – Bispevika – Lohavn.

SPØRSMÅL NR. 1729**Innlevert 24. juni 2011 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 17. august 2011 av olje- og energiminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

«Kan oljeministeren bekrefte at man har unnlatt å be om en miljøvurdering før tildeling av letetillatelser i havområdene utenfor Nordland, og hva er normal praksis for innhenting av miljøfaglige råd i slike sammenhenger?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge Naturvernforbundet har regjeringen, i strid med vanlig praksis, unnlatt å rådføre seg med miljøeksperter i Klima- og forurensningsdirektoratet og Direktoratet for naturforvaltning ved tildeling av 50 av 55 oljeblokker tidligere i år. Dette til tross for at flere av disse blokkene ligger nær Vega, en øygruppe en øygruppe som står på UNESCOs verdensarvliste, og hvor det er ikke har vært foretatt en miljøvurdering på over ti år. I tillegg er det i noen av områdene sør for Lofoten tidligere gjort vurderinger hvor faglige råd gikk mot olje- og gassvirksomhet.

Svar:

Først vil jeg si at Tildeling i Forhåndsdefinerte Områder (TFO) konsesjonsrunder har vist seg å være et viktig verktøy i forvaltningen av petroleumsressursene og har sikret en effektiv konsesjonspolitik. Le-teaktiviteten i modne områder har økt, tidskritiske ressurser har blitt funnet og det er skapt store verdier.

Den 8. mai 2009 la Regjeringen fra Stortingsmelding nummer 37 (2008-2009) Helhetlig forvaltning av det marine miljø i Norskehavet (forvaltningsplan). I nevnte stortingsmelding står følgende: Regjeringens formål med forvaltningsplanen er å legge til rette for verdiskaping og sameksistens mellom de en-

kelte næringene gjennom bærekraftig bruk av ressurser og økosystemtjenester.[...] Forvaltningsplanen klargjør de overordnede rammene for eksisterende og ny aktivitet i havområdet.

Forvaltningsplanene er regjeringens styringsverktøy for petroleumsaktivitet i havområdene. Forvaltningsplanen for Norskehavet avklarer i detalj hvor det kan være petroleumsaktivitet, hvor det ikke skal være petroleumsaktivitet og hvor det kan være petroleumsaktivitet under spesielle betingelser. Det ble gjort en grundig faglig prosess i forkant av regjeringens fremleggelse av forvaltningsplanen for Norskehavet, der all tilgjengelig informasjon om blant annet miljø, fiskeri, skipstrafikk og petroleumsvirksomhet ble innhentet. Forvaltningsplanen for Norskehavet bygger altså på all tilgjengelig og kjent informasjon.

Regjeringens rolle er å avveie ulike, og ofte motstridende, hensyn. Forvaltningsplanene er et godt verktøy hvor regjeringen kan få belyst alle hensyn for bruk av våre havområder, og hvor regjeringen kan ta en helhetlig beslutning om hvordan våre havområder skal brukes.

I forbindelse med utlysning av TFO 2011 har regjeringen lagt forvaltningsplanen for Norskehavet til grunn. Det er ikke utlyst blokker i områder hvor regjeringen, og Stortinget har besluttet at det ikke skal foregå petroleumsvirksomhet. Regjeringen har fulgt den politikk som ble varslet, og Stortinget sluttet seg til, i stortingsmelding nr. 37 (2008-2009).

I forbindelse med regjeringens behandling av utlysningen av TFO 2011 har Olje- og energidepartementet fremlagt saken for berørte departementer, deriblant miljøverndepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1730**Innlevert 27. juni 2011 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 1. juli 2011 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk****Spørsmål:**

«Riksrevisjonen har påbegynt en forvaltningsrevisjon av Mattilsynet.

Når kan det forventes at statsråden vil igangsette en evaluering av Mattilsynets organisering og myndighetsområde?»

BEGRUNNELSE:

I interpellasjon 3.mai 2011 ble det stilt spørsmål ved forholdene rundt dyrehold og dyrevelferd samt om statsråden ville ta initiativ til en evaluering av Mattilsynet.

I løpet av 2003 ble Statens dyrehelsetilsyn, Sta-

tens næringsmiddeltilsyn, Statens landbrukstilsyn, deler av Fiskeridirektoratet og 89 selvstendige kommunale næringsmiddeltilsyn slått sammen til det vi i dag kjenner som Mattilsynet. Mattilsynet har nå funnet sin nåværende form i over syv år. I løpet av denne tiden har Mattilsynet fått et større omfang av oppgaver.

Mattilsynet myndighet og arbeidsoppgaver/-metoder har blitt aktualisert i media i den siste tids oppslag vedrørende pelsdyrnæringen, kjæledyr, dyretragedier som er blitt avdekket i landbruket samt utbrudd av E. coli.

Svar:

Mattilsynet har vært en utviklingsorientert etat siden etableringen i 2004. De har gjort endringer i in-

tern organisering og arbeidsfordeling for å være best mulig tilpasset utfordringene. Samhandlingen med andre etater og fagmiljøer er også styrket.

I tillegg til at Riksrevisjonen gjennomfører en forvaltningsrevisjon av Mattilsynet, har Mattilsynet også selv igangsatt et arbeid med å vurdere de overordnede organisatoriske føringene for Mattilsynet. Resultatene fra forvaltningsrevisjonen vil være en del av grunnlaget for arbeidet med disse organisatoriske føringene.

Jeg mener derfor at det for tiden ikke er aktuelt å iverksette annen evaluering av Mattilsynet. Jeg vil avvente Riksrevisjonens konklusjoner og resultatene av Mattilsynets egen gjennomgang av de organisatoriske føringene før jeg tar stilling til om det er grunnlag for en ytterligere evaluering.

SPØRSMÅL NR. 1731

Innlevert 27. juni 2011 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 5. juli 2011 av nærings- og handelsminister Trond Giske

Spørsmål:

«Europakommisjonen har presentert en rangering over EU og EØS-landene etter hvor godt de lykkes med å fremme innovasjon. Landene er delt inn i fire grupper. Norge havner i gruppe tre - moderate innovators. Sveits, Sverige, Danmark, Finland og Tyskland er de ledende landene.

Hvilke konkrete tiltak vil statsråden iverksette for at Norge skal kunne få bedret rammevilkårene for forsknings- og næringslivet innen innovasjon på lik linje med de øvrige nordiske land?»

Svar:

Regjeringens innovasjonspolitikken presenteres i St. meld. nr. 7 (2008-2009) Et nyskapende og bærekraftig Norge. Meldingen beskriver også status for innovasjon i Norge og drøfter styrker og svakheter ved internasjonale kartlegginger av innovasjonsaktivitet.

Norges plassering på Europakommisjonens siste Innovation Union Scoreboard (IUS) for 2010 gir ikke grunnlag for å konkludere med at norsk næringsliv generelt er lite innovativt sammenliknet med andre land, eller at rammevilkårene for innovasjon er dårligere enn i våre naboland. Blant annet påpeker OECD i sin "Economic Survey Norway 2007" på at det i Norge er tegn til mye "ikke-teknologisk" innovasjon

og inkrementell innovasjon. Slike innovasjoner fanges ikke opp i IUS, selv om vi vet at slike innovasjonstyper er utbredt i Norge. OECD har også trukket fram at Norge kommer godt ut sammenliknet med andre land når man sammenligner innovasjon i ulike næringer. I tillegg gir andre rangeringer et annet bilde enn IUS. Ifølge undersøkelser som Global Entrepreneurship Monitor 2010 og Verdensbankens Doing Business 2011, er Norge et av verdens beste land å etablere og drive næringsvirksomhet i.

IUS er en illustrasjon på hvor vanskelig det er å måle innovasjon, og har flere svakheter som gjør den misvisende for vurdering av nivået på innovasjon i Norge. Mange av indikatorene måler innovasjonsinnsatsen relativt til BNP. Dette gjør at bransjer som får høy verdiskaping ut av innovasjonsinnsatsen, kan trekke Norges nedover på rangeringen. Den gode lønnsomheten i oljeindustrien kan være et eksempel på dette. Det er åpenbart ikke ønskelig å stimulere til lavere verdiskaping i slike næringer for å komme høyere på innovasjonsmålinger. Innovasjonsaktivitet er ikke et mål i seg selv, men et middel for å oppnå andre mål som økt verdiskaping og velferd. Norge ligger helt i toppen på internasjonale rangeringer av lands verdiskaping og levestandard. Dette bør vi være fornøyde med, ikke bekymret over.

Samtidig står Norge overfor utfordringer som vi

skal ta alvorlig. Innovasjon er avgjørende for fremtidig vekst og verdiskaping. Vi har derfor gjort mer for innovasjon enn noen annen regjering før oss. Vi har lagt fram tidenes første innovasjonsmelding med om lag 100 tiltak som skal fremme innovasjon i næringslivet og i offentlig sektor. Vi følger opp tiltakene i meldingen og vil arbeide videre for å øke innovasjonsaktiviteten i norsk næringsliv. Vi har økt forskningsbevilgningene kraftig og mer enn doblet sat-

singen på næringsrettet forskning siden 2005, og vi arbeider målrettet med å videreutvikle virkemidlene for innovasjon. Regjeringen vil legge fram en stortingsmelding som følger opp de evalueringene som er gjennomført av Innovasjon Norge og SIVA. Der ved vil vi invitere Stortinget til en bred debatt om virkemidler og virksomheter for å styrke innovasjonskraften i Norge.

SPØRSMÅL NR. 1732

Innlevert 27. juni 2011 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland

Besvart 2. august 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Kan statsråden svare på hvor mye staten vil bidra med til siste del av transportpakken i Trondheim, ev. vil statsråden bidra til at alternativene blir lagt frem før valget i september?»

BEGRUNNELSE:

Transport- og miljøpakken i Trondheim har som kjent en underfinansiering på 1,5 milliard kroner. Dette skyldes til dels at flertallspartiene i Trondheim budsjetterte med 900 millioner i inntekter fra en drivstoffavgift som senere ikke ble innført og til dels at staten ikke har tatt standpunkt til en statlig medfinansiering på 600 millioner kroner for en del av pakken.

Konsekvensen av at finansieringen ennå ikke er avklart er blant annet at fremdriften på E6 Sør fra Tonstad til Jagtøien ennå ikke er avklart. Bilister sør for Trondheim har allerede fra 2010 betalt bompenger for en vei strekning som kanskje i beste fall står ferdig i 2024.

Samtidig står vi foran et kommunevalg hvor velgerne ikke får seg forelagt hvordan transportbakken vil bli finansiert i fremtiden. Et betydelig antall nye bompunkter er foreslått.

Svar:

Som det går fram av St.prp. nr. 85 (2008-2009) ønsket Trondheim kommune og Sør-Trøndelag fylkeskommune å fremme bompengesaken i to trinn, der trinn 1 tilsvarte den økonomiske rammen som var avklart våren 2009. Trinn 1 av miljøpakke for transport i Trondheim ble behandlet i Stortinget 16. juni 2009. Her ble det lagt til grunn en økonomisk ramme på om lag 4,8 mrd. 2009-kr. Denne rammen inkluderer ikke inntekter fra en eventuell drivstoffavgift, og heller ikke statlige bevilgninger ut over de 700 mill. kr som er lagt til grunn i St.meld. nr. 16 (2008-2009) til prosjekt og tiltak i Trondheim i tiårsperioden.

I St.prp. nr. 85 (2008-2009) ble det også vist til videre arbeid med trinn 2 av miljøpakken. Opplegget var at det skulle arbeides med å avklare den økonomiske rammen for trinn 2. Det ble videre lagt opp til at miljøpakken skulle underlegges ekstern kvalitetssikring (KS1) før trinn 2 legges fram. Dette arbeidet pågår og det utarbeides grunnlag for lokal behandling av trinn 2.

Jeg legger til grunn at det kan fremmes en bompengeproposisjon om trinn 2 av miljøpakke Trondheim så snart ekstern kvalitetssikring (KS) er ferdigstilt og når det foreligger nødvendige lokale vedtak.

SPØRSMÅL NR. 1733**Innlevert 27. juni 2011 av stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen****Besvart 30. juni 2011 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Redningsskøyta for Øst-Finnmark som normalt har hatt tilholdssted i Vardø, er nå blitt flyttet til Vadsø, til tross for at det er større maritim aktivitet i Vardø enn i Vadsø.

Er dette blitt en permanent ordning, og i tilfelle med hvilken begrunnelse?»

Svar:

Redningsselskapet legger hvert år fram forslaget sitt til stasjoneringsplan for redningsskøytene for en rekke brukere og institusjoner, blant andre Hovedredningssentralene, Norges Fiskarlag, Kystvakta og Kystverket. Forandringer i stasjoneringsplanen vil forekomme, blant annet med bakgrunn i fiskets gang, verkstedopphold etc.

Det er for øvrig Redningsselskapet selv som be-

slutter hvor skøytene til enhver tid skal være stasjonert, ut fra hensynet til optimal beredskap.

Redningsselskapet opplyser at da antall redningsskøyter ble økt til 25, ble det gjort noen endringer i stasjoneringsplanen for 2011 i Finnmark. Dette har medført at "Odin" fikk Honningsvåg som hovedstasjon og Havøysund som sekundærstasjon, "Reidar von Koss" har hovedstasjon i Båtsfjord, mens "Gjert Wilhelmsen" har Vadsø som hovedstasjon og Vardø som sekundærstasjon.

Redningsselskapet har videre opplyst at med stasjonering av "Odin" i Honningsvåg ble det en økning fra to til tre fast stasjonerte redningsskøyter av Fosen-klassen på strekningen Honningsvåg – Vadsø. Dette innebærer en styrking av beredskapen i regionen.

SPØRSMÅL NR. 1734**Innlevert 27. juni 2011 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 6. juli 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Bobilere med tillatt totalvekt over 3 500 kg skal på EU-kontroll hvert eneste år etter det andre kalenderåret etter førstegangs registrering. Bilister med campingvogn slipper både ekstra EU-kontroll og høyere bompenger. Mange bobiler benyttes bare i deler av året og disse kan derfor ikke sammenlignes med andre kjøretøy med vekt over 3 500 kg som lastebiler og trailere osv., slik det gjøres i dag.

Vil statsråden gjøre om regelverket slik at bobiler skal følge samme regelverk som personbilene har i dag?»

Svar:

Bobiler med tillatt totalvekt over 3 500 kg skal i dag til årlig periodisk kjøretøykontroll etter det andre kalenderåret etter førstegangs registrering - på lik linje med andre kjøretøy med tillatt totalvekt over 3 500 kg som omfattes av kontrollordningen.

Jeg er opptatt av å forenkle regelverk. Vegdirektoratet har også varslet en gjennomgang av kontrollregelverket. I den sammenheng skal også hensiktsmessig kontrollintervall for bobiler med tillatt totalvekt over 3500 kg vurderes på nytt. Vurderingen vil trolig foreligge innen første halvår 2012. Jeg vil avvente denne vurderingen før kontrollintervallet for bobiler eventuelt endres til samme kontrollintervall som for personbiler.

Til spørsmålet om bompenger viser jeg til vedlagt brev av 23. juni 2011 med mitt svar på spørsmål nummer 1639 fra representanten Vaksdal:

Spørsmålet er knyttet opp til det økende antallet bobiler, og betaling av bompenger for disse etter bestemmelsene om betaling for tunge kjøretøy.

Grunnlaget for å kunne fastsette ulike takstklasser for kjøretøy er at det finnes en entydig definisjon av kjøretøyet. Den norske kjøretøyforskriften skiller mellom lette og tunge kjøretøy med tillatt totalvekt t.o.m. 3 500 kg og f.o.m. 3 501 kg. Denne grensen

samsvarer med europeisk regelverk på området og er et tydelig definert kriterium som kan kontrolleres mot kjøretøyregisteret.

Dersom vektgrensen forandres, vil det alltid være enkelte kjøretøygrupper som vil ligge rett over grensen og dermed oppleve taksten som urettferdig. Det vil imidlertid alltid være rom for å vurdere om regle-

ne for innkreving av bompenger er hensiktsmessige.

Statens vegvesen følger med på de diskusjoner som pågår både nasjonalt og internasjonalt, men har så langt ikke funnet det hensiktsmessig å foreslå endringer av takstsystemet på dette området. Jeg støtter denne vurderingen.

SPØRSMÅL NR. 1735

Innlevert 27. juni 2011 av stortingsrepresentant Michael Tetzschner

Besvart 7. juli 2011 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Hvordan vurderer ministeren muligheten for å forvare asylsøkere som begår gjentatte kriminelle handlinger inntil asylsøknadene er ferdigbehandlet?»

BEGRUNNELSE:

Norge som nasjon har både et folkerettslig og moralsk ansvar for å tilby forfulgte mennesker et beskyttelsesopphold. Det er en humanistisk arv vi skal være stolte av og som vi skal ta vare på. Utfordringen møter vi imidlertid i det enkeltindivider som kommer til landet livnærer seg gjennom gjentatte kriminelle handlinger. Hvis asylinstituttet blir brukt og utnyttet for å begå kriminalitet under opphold i Norge, mister asylinstituttet legitimitet.

Svar:

Asylsøkere som begår straffbare handlinger kan frihetsberøves etter straffeprosesslovens og straffelovens bestemmelser, på samme måte som norske statsborgere. I tilfeller hvor det ut fra det faktum som ligger til grunn for domfellelsen eventuelt er grunnlag for å konstatere at utlendingen er kommet til Norge under påberopelse av asylinstituttet med det formål å begå kriminalitet i profittøyemed, har Høyesterett også uttalt at de straffbare handlingene gjerne vil ha et slikt profesjonelt preg at det kan være relevant ved straffutmålingen, jf. Rt. 2010 side 449.

Dersom det ikke er grunnlag for å fengsle utlendingen etter straffeprosessloven eller straffeloven, eller dersom det ikke er mulig å få til uttransportering samtidig med en eventuell løslatelse, vil det ofte være grunnlag for å vurdere pågrepelse og fengsling etter utlendingsloven.

Utlendingsloven fastsetter at personer som oppgir falsk identitet eller som det er mest sannsynlig at

vil unndra seg en plikt til å forlate Norge, skal kunne fengsles med mindre dette er uforholdsmessig. Disse fengslingsgrunnlagene vil i mange tilfeller være rettslig anvendbare overfor utlendinger som begår straffbare handlinger mens asylsøknaden er til behandling. Dette gjelder særlig etter den lovendringen som ble gjennomført i desember 2010, og som innebærer at man ved vurderingen av unndragelsesfare også kan legge vekt på om utlendingen er ilagt straff.

Videre viser jeg til at Regjeringen 24. juni i år fremmet et forslag til nye lovbestemmelser som ytterligere styrker muligheten for å bruke tvangsmidler overfor asylsøkere og personer uten lovlig opphold som begår straffbare handlinger. Det vises til Prop. 138 L (2010-2011) Endringer i utlendingsloven (utvidet adgang til fengsling mv.). Regjeringen har her blant annet foreslått å senke sannsynlighetskravet for å bruke tvangsmidler (herunder fengsling) ved mistanke om falske identitetsopplysninger eller ved unndragelsesfare.

Ett av de øvrige forslagene som følger av lovproposisjonen er at asylsøkere og personer uten lovlig opphold som begår straffbare handlinger som kan medføre høyere straff enn fengsel i seks måneder, skal kunne pålegges meldeplikt eller bestemt oppholdssted – også utenfor de tilfeller hvor det er grunnlag for fengsling på grunn av falsk identitet eller unndragelsesfare. Tiltaket innebærer at asylsøkere som begår straffbare handlinger for eksempel vil kunne pålegges å bo på det mottaket hvor de er tildelt mottaksplass, og at de må oppholde seg i den kommunen hvor mottaket ligger. Dersom et pålegg om bestemt oppholdssted brytes, vil det etter de foreslåtte bestemmelsene kunne begjæres fengsling mens utlendingsaken er til behandling.

Videre er det blant annet foreslått en hjemmel for å kunne bruke fengsling etter at det foreligger et

eventuelt utvisningsvedtak, dersom det er truffet vedtak om utvisning på grunn av straffbare handlinger, og det ut fra utlendingens personlige forhold er fare for at vedkommende vil begå nye straffbare handlinger. Det er en forutsetning at det kan vises til aktivt arbeid med å få til utsendelse.

Jeg vil samtidig understreke at bruk av tvangsmidler ikke kan løse den utfordringen vi har med asylsøkere som begår straffbare handlinger og som vi har praktiske problemer med å returnere. Bruk av

tvangsmidler kan bare opprettholdes over et begrenset tidsrom. Det helt sentrale er derfor at vi lykkes med å klarlegge identiteten til de personene som skal returneres og at vi får til returavtaler med de landene vi ønsker å returnere til.

Departementet legger derfor stor innsats i arbeidet med returavtaler, og regjeringen har økt innsatsen for å sikre en raskest mulig identitetsavklaring, blant annet gjennom etableringen av et Nasjonalt Identitets- og dokumentasjonssenter (NID).

SPØRSMÅL NR. 1736

Innlevert 27. juni 2011 av stortingsrepresentant Svein Flåtten

Besvart 3. august 2011 av kommunal- og regionalminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Jeg viser til begrunnelsen og ber statsråden for tredje gang besvare hvorfor hun mener at fastsettelsen av beregningsmåten for skattefordeling fra Jahres dødsbo er knyttet til boets endelige avslutning og utlodning, og hva som er hjemmelen eller begrunnelsen for at dette ikke kan avklares før i 2012?»

BEGRUNNELSE:

I skriftlige spørsmål nr. 610 og nr. 1517 (2010-2011) har jeg stilt spørsmålet ovenfor. Som svar på det forrige spørsmålet (1517) svarer statsråden at kommunen har bedt departementet bidra til at kommunen og fylkeskommunen får beholde skattekravet i sin helhetenten ved å unnta det fra skatteutjevning eller ved å kompensere på andre måter. Det er ikke dette jeg har bedt om svar på. Jeg har bedt om svar på hvorfor statsråden mener at fastsettelsen av skattefordelingen er knyttet til det endelige oppgjøret av dødsboet. Jeg er enig i statsrådets anførsel om at det ikke er nye momenter i mine spørsmål, grunnen til at de kommer på nytt i spørsmåls form, er imidlertid at statsråden velger ikke å svare på spørsmålene, men svarer på noe jeg ikke har spurt om.

Svar:

Praksis i dagens inntektssystem for kommunene er at skatteinngangen omfordeles mellom skattesterke og skattesvake kommuner. Det samme gjelder for fylkeskommunene. Skatteutjevningen skjer på grunnlag av løpende skatteinngang (bokført skatt) fra skatt på inntekt og formue, noe som medfører at Sandefjord kommune og Vestfold fylkeskommune ikke vil beholde skattekravet i sin helhet. Utslaget av skatteutjevningen m.m. kan ikke beregnes på dette tidspunkt.

Sandefjord kommune har som kjent bedt departementet om å bidra til at kommunen og fylkeskommunen får beholde skattekravet fra Jahres dødsbo i sin helhet, enten ved å unnta beløpet fra skatteutjevning eller ved å kompensere tapet ved hjelp av skjønnsmidler.

Dette er en enkeltsak som ikke kan saksbehandles på nåværende tidspunkt. Jeg vil derfor gjenta mitt svar fra de skriftlige spørsmålene nr. 610 og 1517 (2010-2011), hvor jeg svarte at saken ikke behandles før boet gjøres opp. Dette er også samme konklusjon som jeg ga i brev til Sandefjord kommune av 17. desember 2010.

SPØRSMÅL NR. 1737**Innlevert 27. juni 2011 av stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide****Besvart 4. juli 2011 av forsvarsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«På Forsvarsdepartementets hjemmesider 8. juni refereres det til en uttalelse fra Forsvarsministeren der hun uttaler at det er ”gledelig for meg å kunne si at aktiviteten i Kystvakten opprettholdes”.

Medfører det likevel riktighet at Indre Kystvakt er bedt om å kutte 300 seilingsdøgn i inneværende år?»

Svar:

Som en del av arbeidet med å balansere forsvarsbudsjettet for 2011, og sikre at nordområdene prioriteres, la regjeringen i Prop. 1 S (2010–2011) opp til at ett fartøy i den indre kystvakten i Sør-Norge midlertidig ikke skulle patruljere i 2011. Etter at budsjettet ble lagt frem, anmodet jeg forsvarssjefen om å foreta en fornyet vurdering av beredskapsmessige forhold som følger av tiltaket. Med bakgrunn i at han

konkluderte med at beredskapen ville bli bedre ivare tatt om den forutsatte innsparing ble spredd på flere fartøyer i den indre kystvakten i Sør-Norge – informerte jeg Stortingets president i skriv av 24. november 2010 om at samtlige fartøyer i den indre kystvakten i Sør-Norge ville patruljere i 2011. Reduksjonen i antall patruljedøgn i indre kystvakt i Sør-Norge vil le imidlertid være den samme som ved den tidligere planlagte løsningen med ett fartøy uten patruljering. Denne endringen lå til grunn ved Stortingets behandling av budsjettet for 2011.

Kystvakten, med sin høye patruljeaktivitet er særlig utsatt når drivstoffprisene øker kraftig. For å forhindre at Kystvakten ville bli tvunget til å redusere den planlagte aktiviteten i inneværende år, har jeg lagt opp til at Kystvakten kompenseres for økte kostnader for drivstoff. Aktivitetsnivået videreføres som planlagt i 2011.

SPØRSMÅL NR. 1738**Innlevert 28. juni 2011 av stortingsrepresentant Håkon Haugli****Besvart 6. juli 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«I følge organisasjonen Stop Killing Kids and Queers dømte Iran nylig tre mindreårige gutter til døden for homoseksuell omgang.

Hva vil Norge gjøre for å oppfordre FN's nye spesialrapportør for Iran til å gå inn i og konfrontere landets myndigheter med slike saker?»

BEGRUNNELSE:

Human Rights Watch la i desember fram rapporten "We Are a Buried Generation: Discrimination and Violence against Sexual Minorities in Iran". Den dokumenterer omfattende og alvorlige menneskerettighetsbrudd.

Iran er et av syv land som har dødsstraff for frivillig seksuell omgang mellom personer av samme kjønn (de øvrige er Mauritania, Saudi Arabia, Jemen, Sudan, samt deler av Somalia og Nigeria). For iraniske homofile er trusselen om strenge straffer - som

pisking og henrettelse - høyst reell. Menneskerettighetsaktivister anslår at så mange som 4.000 - 6.000 homofile er henrettet i Iran siden revolusjonen i 1979. Landet henretter også mindreårige. Human Rights Watch er kjent med at minst 19 personer under 18 år ble henrettet i perioden 2007-09.

FN's menneskerettighetsråd opprettet i mars en spesialrapportør for Iran.

I rådets begrunnelse vises det til iranske myndigheters behandling av kjente opposisjonelle og økende bruk av dødsstraff.

Svar:

Jeg er kjent med dødsdommene i Iran mot tre mindreårige gutter for homoseksuell omgang, og har gjennom vår ambassade i Teheran søkt å få nærmere informasjon om dem. Slik tilfellet dessverre ofte er når det gjelder dødsdommer i Iran, har det ikke vært mulig å få flere opplysninger.

Norge stemte for opprettelsen av en spesialrap-

portør for Iran, og stiller oss fullt og helt bak hans mandat. Vi har uttrykt en klar forventning om at iraniske myndigheter gir ham adgang til landet, selv om lite så langt tyder på at dette vil skje.

Vi har i møter med den nyutnevnte spesialrapportøren, senest 29. juni d.å., uttrykt vår helhjertede støtte til hans arbeid - ikke minst når det gjelder dødsstraff og situasjonen for seksuelle minoriteter i Iran. Vi vil fortsette å være en støttespiller i spesialrepresentantens viktige arbeid.

Norge er prinsipiell motstander av dødsstraff, og har ved en rekke tilfeller kritisert Iran for landets svært høye antall henrettelser. Ifølge våre opplysninger, kan tallet ha vært så høyt som 680 henrettelser i 2010, og denne trenden later dessverre til å holde seg i inneværende år.

Det er spesielt urovekkende at det utstedes dødsdommer for seksuell legning og praksis, og Norge har ved en rekke tilfeller, bl.a. i FNs Menneskerettighetsråd, kritisert både Iran og andre land for dette.

SPØRSMÅL NR. 1739

Innlevert 28. juni 2011 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 5. juli 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Hva er begrunnelsen for at syke pasienter som velger å kjøre egen bil til og fra behandling ved sykehus får 2 kr. i kilometergodtgjørelse når statens satser er 3,65 kr.?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har blitt kontaktet av en pasient som er kreftoperert og mottar cellegift. Behandlingen reduserer immunforsvaret til pasienten så mye at transport i fellesskap med andre personer frarådes av pasientens lege. Bruk av offentlig transport til behandlingen er derfor utelukket.

Eneste alternativet til pasienten er å kjøre egen bil eller ta en drosje uten andre medpassasjerer til sykehuset. Pasienten har fått opplyst at kjøregodtgjørelsen for transport med eget kjøretøy er 2 kroner per km. Det er 1,65 kr. mindre enn statens satser. Å gi pasienten 3,65 kr. per km. vil være et langt billigere alternativ enn drosje.

Svar:

Retten til å få dekket nødvendige utgifter i forbindelse med pasienters reise for undersøkelse og behandling er regulert i pasientrettighetsloven § 2-6 med tilhørende forskrift – syketransportforskriften. Etter forskriften har pasienten rett til utgiftsdekning tilsvarende takst for billigste transport med rutegående transportmiddel. Pasienten har rett til å få dekket annen transport når pasientens helsetilstand gjør det nødvendig, for eksempel egen bil eller drosje.

Godtgjørelse for bruk av egen bil er regulert i samme forskrift. I 2011 er godtgjørelsen på 2,10 kroner per kilometer. Godtgjørelsen har de siste årene blitt prisjustert, sist fra 1. januar 2011.

Syketransportforskriften åpner for noe fleksibilitet. I merknad til § 2 heter det at forskriften gir uttrykk for de nødvendige utgifter pasienten mv. har rett til å få dekket. De regionale helseforetakene kan likevel velge å dekke utgifter utover det som følger av pasientrettighetsloven § 2-6 og syketransportforskriften ut fra et behandlingmessig helhetsperspektiv, forutsatt at dette ikke er i strid med likebehandlingsprinsippet i pasientrettighetsloven § 1-1.

SPØRSMÅL NR. 1740**Innlevert 28. juni 2011 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 1. juli 2011 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk****Spørsmål:**

«Det vises til spm. nr. 1617 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Arne L. Haugen, besvart 21. juni 2011.

Er det Statsrådets oppfatning at bruk av tall fra tabellene som ned på siste krone viser fordelingen av gitte og isolerte kutt, er faglig dekkende og gir et riktig bilde av konsekvensene av Høyres alternative landbrukspolitik?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til spm. nr. 1617 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Arne L. Haugen, besvart 21. juni 2011.

Spørsmål og svar har overskrift "Konsekvenser for landbruket med Høyre og FrPs forslag til statsbudsjett for 2011".

Svarets tekstlige del viser til at spørsmålet er vanskelig å besvare, og viser blant annet til at det ikke vil være mulig å vurdere de dynamiske effektene.

Svaret avsluttes med tabeller som viser en matematisk fordeling av ulike gitte kutt, som står isolerte og uten å være vurdert i sammenheng med noen annen politikk.

Undertegnede forutsetter at det legges stor faglighet til grunn for svar til Stortinget på landbruksområdet. Det vises eksempelvis til noen av svarene på Høyres budsjettspørsmål.

Spørsmål 199: "Det er likevel, ut fra denne statistikken, vanskelig å vurdere hvilken inntektsutjevning

i jordbruket tilskuddssystemet legger til rette for."

Spørsmål 169: "Så langt Landbruks- og matdepartementet kjenner til, er det ikke utarbeidet økonomiske analyser over kost/nytte ved boplikten."

Spørsmål 170 om oppheving av enkelte lover som regulerer omsetningen av landbrukseiendommer: "Med hensyn til provenyet er dette et omfattende spørsmål som det ikke kan gis et tilfredsstillende svar på uten en nærmere utredning."

Svar:

Jeg viser til svaret på spørsmål nr. 1617 fra representanten Arne L. Haugen. Spørsmålet var hvordan en inntektsreduksjon som følge av Høyres og Fremskrittspartiets foreslåtte kutt i budsjettet til gjennomføring av Jordbruksavtalen ville fordele seg på fylker.

Som jeg skriver i svaret er et slikt spørsmål vanskelig å besvare, bl.a. fordi vi ikke kjenner detaljfordelingen i Høyres og Fremskrittspartiets kutteforslag, at det må gjøres noen forutsetninger og at beregningen er statisk.

Med disse forbeholdene, gjengitt i svaret, mener jeg beregningene gir en faglig dekkende illustrasjon på inntektskonsekvensene av budsjettkuttene isolert sett.

Men, både spørsmålet og svaret var også begrenset til dette, og hadde ikke som intensjon å forsøke å gi et bredt bilde av konsekvensene av Høyres alternative landbrukspolitik.

SPØRSMÅL NR. 1741**Innlevert 28. juni 2011 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold****Besvart 8. juli 2011 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Det fremkommer i media at grunnet stramme budsjetterammer for Politiet, blir konsekvensen redusert aktivitetsnivå for Politiets sjøtjeneste. Dette innebærer færre politibåter, færre kontroller og færre politifolk som skal patruljere Norges-kysten.

Mener statsråden at denne situasjonen vil inne-

bære en effektiv håndheving av fritids- og småbåtloven?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med behandlingen av Prop 85 L (2009-2010) Endringer i fritids- og småbåtloven (kjøreforbud til sjøs og inndragning av båtførerbe-

vis), forutsatte komiteens mindretall at regjeringen skulle komme tilbake til Stortinget med et forslag om tilleggsbevilgninger til politiet som følge av ekstrakostnader med hensyn til håndhevelse av det nye regelverket.

Svar:

Politidirektoratet har utarbeidet et nytt rundskriv (nr. 9 for 2011) datert 10. juni 2011 om politiets sjøtjeneste for sesongen 2011. Fra rundskrivet siteres:

”Foran årets fritidsbåtsesong er det igjen grunn til å minne om betydningen av politiinnsats for å bedre sjøsikkerheten. Politi på sjøen når det er fritidsbåttaktivitet er viktig for å forebygge ulykker og hindre ulovligheter. Kontroller med påfølgende straffereaksjoner ved lovbrudd er egnet til å styrke respekten for regelverket og dermed hindre ulykker. Det forventes i år at politiets innsats er minst på samme nivå som i fjor. Politiets nærvær på sjøen er også egnet til å skape større trygget hos de som ferdes i fritidsbåt.”

Politidirektoratet fordeler budsjettet til politidistriktene på bakgrunn av det årlige budsjettet vedtatt av Stortinget. Politidistriktet tildeles en ramme, og det er opp til politimesteren å anvende ressursene i politidistriktet på en slik måte at det gir en mest mulig effektiv kriminalitetsbekjempelse samt best mulig resultat på alle områder politiet har ansvar for, innbefattet sjøtjenesten. Det er politimesterens ansvar å disponere tildelte resurser på en slik måte at det sikres en god oppgaveløsning i distriktet gjennom hele året.

Jeg har tillit til at politimestrenes disponering av politiressursene gir en tilfredsstillende polititjeneste også på sommertid. Politiets sjøtjeneste har som sin fremste oppgave å redusere antall småbåtulykker, samt skape trygghet på sjøen med sitt nærvær. Politiet er oppfordret til å tilrettelegge for allsidig og aktiv kontrollvirksomhet, på tider og steder hvor det er stor ferdse med fritidsbåter.

SPØRSMÅL NR. 1742

Innlevert 28. juni 2011 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 1. juli 2011 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«I disse dager offentliggjøres en oversikt over hva den enkelte bonde får i produksjonstilskudd. Mange får svært mye, mens andre bare noen tusen. Det som er interessant er at mange bønder har en skattbar inntekt som er vesentlig lavere enn tilskudd og inntekten av solgte varer.

Synes statsråden at dagens system er feilslått, slik som enkelte andre senterpartirepresentanter hevder, noe forøvrig Fremskrittspartiet har hevdet i alle år?»

Svar:

Det er riktig at det er stor variasjon i hvor mye hvert enkelt jordbruksforetak får utbetalt i produksjonstilskudd. Det varierer ikke minst mellom produksjoner. Særlig mottar de kraftfôrkrevende produksjonene kylling, svin og egg svært lite produksjonstilskudd. Disse produksjonene får i all hovedsak sin støtte gjennom skjerming av hjemmemarkedet med toll på importen.

Produksjonstilskuddene er også differensiert etter størrelsen på foretakene og etter geografisk beliggenhet. Derfor vil samlet utbetalt produksjonstil-

skudd variere mye avhengig av sammensetningen av produksjonen, foretakets størrelse og geografisk beliggenhet. På samme måte vil også foretakenes kostnader variere etter sammensetningen av produksjonen, foretakets størrelse og geografisk beliggenhet. Generelt er kostnadsnivået i Norge høyt.

Produksjonstilskuddene differensieres slik at de sammen med markedsinntektene - og tatt hensyn til variasjon i kostnadene – bidrar til å utjevne inntektmulighetene mellom de ulike jordbruksforetakene.

Den skattemessige næringsinntekten vil kunne variere mye, og den vil også kunne være lavere enn utbetalte produksjonstilskudd. Foruten et generelt høyt kostnadsnivå kan det være mange grunner til det.

Et viktig poeng er at tilskuddene ytes til foretakene. Men, nettoinntekten foretaket genererer kan deles mellom bruker og ektefelle/samboer på selvangivelsen. For evt. å vurdere skattemessig næringsinntekt i foretaket, må derfor inntekten fra de enkelte personlige selvangivelser som deler inntekt fra foretaket, summeres.

Skattemessig næringsinntekt er ofte også lav de

første årene etter overtagelse og store investeringer, pga. høye (og evt. ekstraordinære) avskrivninger. Økende forekomst av leasing av kapitalutstyr med lang levetid fordeler også den regnskapsførte kostnaden svært skjevt i utstyrets brukstid. Dårlige avlinger kan også gi lav nettoinntekt i enkelte år, særlig i planproduksjoner.

Det er derfor mange grunner til at den skattbare nettoinntekten i enkeltår kan være lav hos enkeltpersoner med næringsinntekt fra jordbruk. Jeg mener slike observasjoner ikke gir noen indikasjon på at tilskuddsystemet skulle være feilslått.

Det kan også være grunn til å påpeke viktigheten av å sammenligne data for samme år. De nyeste publiserte tilskuddsdata er for 2011, mens den siste skattestatistikken gjelder inntektsåret 2009, hvor inntektene i jordbruket var forholdsvis lave på grunn av dårlige avlinger.

Denne regjeringen har forbedret inntektsmulighetene for jordbruket vesentlig. Jeg har forventninger til at det vil synes også i skattemessig næringsinntekt for 2010 når slike data foreligger.

SPØRSMÅL NR. 1743

Innlevert 28. juni 2011 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 4. juli 2011 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«FrP har ved flere anledninger bedt regjeringen gi avgiftsfritak til såkalt GTL-drivstoff. Dette har regjeringen avvist. I NRK Dagsrevyen 27.06.11 hevder nå APs Torstein Rudihagen at avgiften er i strid med rødgrønn politikk, og krever at finansministeren griper inn. Da er det flertall i Stortinget for å fjerne denne avgiften.

Vil finansministeren følge opp Rudihagens krav?»

BEGRUNNELSE:

Mineraloljeavgift på syntetisk diesel gjør produktet ulønnsomt i markedet. Dermed blir denne miljøvennlige dieselen knapt brukt. FrP har tatt opp problemstillingen ved flere anledninger. Regjeringen har samtlige ganger avvist å fjerne avgiften - i spørretimen 28.05.08, i svar på skriftlig spørsmål Dok 15:1186 (2007-2008) og i svar på Dok 15: 886 (2010-2011) fra februar 2011. Fra svarene er det åpenbart at regjeringen er fullt inneforstått med problemstillingen og forsvarende byråkratets vurderinger.

Fra APs stortingsgruppe er nå tonen en annen. Stortingsrepresentant, og medlem av energi- og miljøkomiteen, Torstein Rudihagen sier til NRK Dagsrevyen 27.06.11:

»Vedtaket er fattet i strid med de rødgrønnes hensikt, hevder Arbeiderpartiets miljøtalsmann. Han krever at finansminister Sigbjørn Johnsen griper inn.

- Dette blir i alle fall i strid med intensjonene i avgiftssystemet vårt, fastslår stortingsrepresentant Torstein Rudihagen overfor NRK.

- Her får en bruke sunn fornuft og se at EcoFuel tjener mange formål, først og fremst at det er mer miljøvennlig. Så må man skjære igjennom og gi et fortsatt avgiftsfritak, mener han.

Se: <http://www.nrk.no/nyheter/norge/1.7691441>

Dermed sender AP ut nye signaler, og jeg ber regjeringen bekrefte at disse signalene er gjeldende politikk.

Svar:

GTL (gas to liquids) er et resultat av en kjemisk prosess der diesel lages av andre råstoffer enn råolje, f.eks. naturgass.

Etter Stortingets avgiftsvedtak skal mineralolje som drivstoff ilegges CO₂-avgift og veibruksavgift. I særavgiftsforskriften er mineralolje definert som parafin, fyringsparafin, gassolje, dieselolje og fyringsolje. Avgiftsmyndighetene har lagt til grunn at avgiftsplikten er generell og omfatter all mineralolje. Videre er det lagt til grunn produksjonsmåten ikke er avgjørende, dvs. at oljen er avgiftspliktig dersom den er basert på et mineralsk produkt som f.eks. naturgass. Syntetisk diesel basert på biologisk materiale faller imidlertid utenfor avgiftsplikten.

Toll- og avgiftsdirektoratet fattet vedtak om avgiftsplikt på drivstoffet EcoPar den 11. mai 2011. EcoFuel AS har framsatt varsel om søksmål om gyldigheten av direktoratets vedtak.

Finansdepartementet er kjent med at EcoFuel AS og Toll- og avgiftsdirektoratet nylig har hatt møte om saken, og at direktoratet vil vurdere firmaets synspunkter.

Jeg vil for øvrig vise til at Regjeringen i forbindelse med statsbudsjettet for 2011 har varslet at det vil bli foretatt en helhetlig gjennomgang av avgiftene for både kjøretøy og drivstoff, og at Regjeringen vil komme tilbake til dette spørsmålet i kommende budsjetter. Det vil være naturlig å knytte denne gjennom-

gangen til fremleggelsen av de årlige statsbudsjettene. Det er viktig å gi de enkelte avgiftene en prinsipiell forankring og sikre ulike aktører forutsigbarhet med hensyn til utviklingen i framtidige avgifter. Regjeringen legger videre vekt på at ulike interesser skal få muligheten til å bli hørt i denne prosessen.

SPØRSMÅL NR. 1744

Innlevert 28. juni 2011 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 8. juli 2011 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Det er tydelig at flere politidistrikter nedprioriterer å forfølge saker som gjelder ulovlig transport i Norge (kabotasje). Dette skaper problemer for seriøse norske transportører, samtidig som det også betyr at staten taper store inntekter i form av skatter, avgifter og moms.

Støtter statsråden at denne typen saker nedprioriteres, eller vil statsråden nå sørge for at denne typen saker prioriteres slik at useriøse aktører raskt blir straffes?»

BEGRUNNELSE:

Tidlig i år ble det avdekket mistanke om at et dansk firma drev ulovlig transport av naturgass mellom Stavanger og Oslo. I slutten av januar gikk politiet til aksjon mot firmaet og firmaets biler. Dette er nå ca. 5 måneder siden, men etter gjentatte henvendelser til Oslo-politiet har det ikke skjedd noe videre i saken, og man får beskjed om at saken nå er nedprioritert hos politiet. Det er også levert inn flere andre anmeldelser om ulovlig transport og brudd på EU-direktivet som omhandler kabotasje og regelverket for denne typen transport. Det vil kunne få alvorlige konsekvenser dersom statsråden og politiet ikke tar denne typen saker mer på alvor. De aktørene i som følger lover og regelverk vil bli borte fordi det ikke er mulig å konkurrere med useriøse aktørene som ikke forholder seg til lover og regler. Jeg forventer derfor at statsråden tar dette på alvor og følger opp disse sakene.

Svar:

I begrunnelsen for spørsmålet har representanten vist til en konkret sak som er til behandling ved Oslo politidistrikt. Behandlingen av enkeltsaker på straffesaksområdet hører under påtalemyndigheten som le-

des av Riksadvokaten. Påtalemyndigheten kan i forhold til sin behandling av enkeltsaker ikke instrueres av justisministeren. Det rapporteres heller ikke til justisministeren om hvilke vurderinger påtalemyndigheten foretar i den enkelte sak. Jeg vil derfor, både ut fra formelle og faktiske årsaker, ikke kunne gå inn i den enkeltsaken som er utgangspunktet for spørsmålet.

Riksadvokaten har gitt sentrale og landsdekkende føringer om at visse sakstyper er prioritert hva gjelder iverksettelse og gjennomføring av etterforskning. Dette fremgår av Riksadvokatens prioriteringsrundskriv for 2011 pkt. 4. Riksadvokatens prioriteringer er foretatt med hjemmel i påtaleinstruksen § 7-5 tredje ledd, og tar utgangspunkt i de prioriteringsanvisninger som Stortinget og Regjeringen gir uttrykk for, ikke minst ved budsjettbehandlingen.

At en sakstype er prioritert, innebærer blant annet at den skal gis forrang dersom det er knapphet på ressurser. Det er få sakstyper som er prioritert fra sentralt hold, og disse er gjennomgående av meget alvorlig karakter. Eksempler på slike sakstyper er drap, alvorlige seksualforbrytelser og alvorlig internasjonal og organisert kriminalitet. Den type lovbrudd som spørsmålet gjelder, er ikke blant de sakstyper som er prioritert fra sentralt hold.

For kriminalitet som ikke omfattes av de sentrale prioriteringene, har politimestrene generelt et betydelig rom for lokale prioriteringer. I en del tilfeller vil behandling av enkelte saker måtte stå tilbake for saker vedrørende mer alvorlig kriminalitet. Det er likevel grunn til å understreke at ingen kriminalitetsområder skal nedprioriteres i den forstand at anmeldelser ikke behandles på adekvat måte.

Ved misnøye med politiets behandling av en sak, herunder fremdriften i etterforskningen, kan det inngis klage til overordnet påtalemyndighet, dvs. til statsadvokaten i regionen. Det kan også klages til statsadvo-

katen over politiets henleggelsesvedtak dersom slikt foreligger.

Riksadvokaten har opplyst at de har hatt møter med representanter for lastebilnæringen om ulike temaer, men at de ikke har mottatt henvendelser om den aktuelle problemstillingen. Det er heller ikke inngitt klager til Riksadvokaten over avgjørelser fra statsadvokatene.

Det fremgår av det overstående at det eksisterer formelle og innarbeidede rutiner for å ta opp politiets saksbehandling, herunder om fremdrift i etterforskingen, med overordnet påtalemyndighet. Jeg ser derfor ikke behov for å intervensere i denne sakstypen spesielt.

SPØRSMÅL NR. 1745

Innlevert 28. juni 2011 av stortingsrepresentant Bent Høie

Besvart 5. juli 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Det vises til svar på spørsmål nr. 1673, der oppfølgingen av Innst. 149 S (2010-2011) og Innst. nr. 294 S (2009-2010) ikke ble kommentert.

Hvordan har regjeringen konkret fulgt opp henholdsvis Innst. 149 S (2010-2011) og Innst. nr. 294 S (2009-2010) når det gjelder rammebetingelsene for private, frivillige og ideelle institusjoner på helse- og omsorgsområdet?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til at Stortinget i innst. 294 S (2009-2010) uttrykte at det hastet med å få på plass bedre og mer forutsigbare rammebetingelser for denne type institusjoner. Det er nå over et år siden. Det vises spesielt til følgende merknad fra en samlet komité:

"Komiteen mener det i tillegg er behov for at det raskt nedsettes en arbeidsgruppe som vurderer særskilt vilkårene for ideelle og nonprofittbaserte institusjoner med sikte på å løse de akutte problemstillingene som institusjonene opplever"

Svar:

Regjeringen er opptatt av at ideelle institusjoner skal sikres gode rammebetingelser i sitt samarbeid

med det offentlige. I forbindelse med foretaksmøtene i de regionale helseforetakene i januar i år, ble det blant annet understreket at de regionale helseforetakene må ta hensyn til særlig de ideelle institusjonenes behov for forutsigbarhet og langsiktighet, og at det legges til grunn avtalelengder på linje med andre samfunnssektorer. Videre ble det satt krav om at de regionale helseforetakene gjennomfører eksterne evalueringer av sine anskaffelser av helsetjenester, hvor de bl.a. ser på anskaffelsene fra et leverandørperspektiv mht. nettopp forutsigbarhet, ryddighet og profesjonalitet, samt anskaffelsens konsekvenser for fremtidig konkurranseperspektiv.

Dette er etter min oppfatning klare krav mht. å sikre gode rammebetingelser for den aktuelle typen institusjoner.

Regjeringen er også opptatt av offentlige anskaffelser av tjenester fra ideelle organisasjoner og institusjoner i andre sektorer, og har arbeidet med dette generelt og vil omtale temaet i kommende statsbudsjett. Regjeringen vil her informere Stortinget om det videre arbeidet på dette området.

SPØRSMÅL NR. 1746**Innlevert 28. juni 2011 av stortingsrepresentant Irene Johansen****Besvart 7. juli 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Etter brannen i Oslofjordtunnelen er denne tunnelen stengt. Trafikken går nå isteden over ferjesambandet Moss - Horten og om Oslo. Sammen med sommerferietrafikken har dette allerede ført til lange køer fra avkjøring fra E6 og gjennom Moss. Smertegrensen er nådd for lengst.

Hva vil samferdselsministeren gjøre for å avhjelpe denne situasjonen i sommer, og hvordan stiller ministeren seg til å lukke ferjesambandet til fordel for en ferjefri forbindelse med bro for vei og jernbane mellom disse landsdelene?»

BEGRUNNELSE:

Ferjeforbindelsen mellom Moss og Horten er for lengst sprengt og har måttet utvide fra tre til fire ferjer for å avhjelpe trafikken. Nå er det snakk om en femte ferje på sambandet. I tillegg varsler Statens vegvesen at de skal vurdere om tungtransport bør kjøre gjennom Oslofjordtunnelen ifølge media. Moss har ved flere anledninger markert motstand mot å ha denne ferjeforbindelsen med trafikken til og fra ferjeleie i Moss. Dette pga den store trafikken som ferjeforbindelsen medfører gjennom byen, på en vei som ikke er dimensjonert for dette. Målinger av støy og støv i sentrum viser for høye verdier. Smertegrensen for trafikken er nådd for lengst. Det er nå behov for å få gjennomført akutte tiltak på kort sikt, som autopass i tillegg til billettsskranke, informasjonstavler med løpende informasjon om køtid på E6 i begge retninger, og skilting med alternativ vei for å nevne noe. Slike tiltak har vært foreslått flere ganger overfor Statens vegvesen uten at noe er blitt gjort. I tillegg må de langsiktige planene nå settes ut i livet. Det må settes forrang i Statens vegvesens langdryge prosess med KVVU og planprosesser for å få bygd ut veinettet i Moss.

Mossetunnelen med dobbeltsporet jernbane gjennom Moss må inn i statsbudsjettet som forutsatt i NTP og senest i 2013. Ferjefri forbindelse mellom disse 2 landsdelene har vært foreslått og utredet flere ganger. Samferdselsministeren varslet i 2009 at det skulle gjennomføres en ny utredning av både tunnel og bru med plass til både vei og jernbane. Dette utredningsarbeidet bør være ferdig i god tid før neste NTP legges fram slik at dette prosjektet kan vurderes ifm. denne planen. Utbygging av veinett i byene, dobbeltsporet jernbane gjennom Moss og videre til Halden, og ferjefri forbindelse til Horten er blant sakene som prioriteres høyest å få utbedret i Østfold.

Dette vil vi understreke nok en gang i den situasjonen Moss er satt i nå.

Svar:

Det er riktig at hovedvegnettet i Moss og Rygge tidvis har trafikkbelastninger nær kapasitetsgrensen. Dette skyldes imidlertid ikke bare ferjetrafikken. Årsdøgntrafikken på rv 19 over Rådhusbrua (like før avkjøringa til ferja) er på nærmere 25 000 kjøretøy per døgn. Av dette utgjør trafikken til ferja omlag 17 prosent. Den øvrige trafikken skal videre til Jeløya. Trafikken til og fra ferjeleiet skaper imidlertid mye støvvis trafikk som gir køer gjennom sentrum i Moss. Som følge av at rv 23 Oslofjordtunnelen nå har vært stengt en tid, er det rimelig å anta at trafikken har økt noe over sambandet Moss-Horten. Det er imidlertid ikke kjent hvordan den trafikken som normalt ville kjørt Oslofjordtunnelen har fordelt seg mellom rv 19 og Oslo. For å gi trafikantene et bedre ferjetilbud, og samtidig bedre den trafikale situasjon i Moss, besluttet Statens vegvesen i fjor å øke antallet ferjer i sambandet fra tre til fire, med unntak av månedene med lavest trafikk. I sommer vil derfor sambandet bli trafikkert med fire ferjer. Uheldigvis ble en av ferjene skadd i en kollisjon med kaia i Horten 28. juni. Det er derfor satt inn en reserveferje fram til den ordinære ferjen er reparert. For å gi oppdatert trafikkinformasjon til de reisende, varsler ferjerederiet Bastø Fosen Statens vegvesens Vegtrafikksentral ved kødannelser. Vegtrafikksentralen sender ut melding om dette i radioen. Med den ekstraordinære situasjon som har vært etter brannen i Oslofjordtunnelen, har Statens vegvesen også vært i løpende dialog med rederiet for å få til en mest mulig effektiv billettering og oppstilling på ferjekaiene i Moss og Horten. Reparasjonene etter brannen i Oslofjordtunnelen pågår for fullt. Det er anslått at tunnelen vil åpne igjen rundt 10. juli. Tunnelen vil imidlertid inntil videre være stengt for tungtrafikk. Det vil bli satt opp skilter langs E6 med opplysning om at tunnelen er stengt for kjøretøy over 7,5 tonn.

I Nasjonal transportplan 2010-2019 inngår ikke noen større tiltak på riksvegnettet i Moss. På kort sikt er det planlagt en utbedring av ferjekaia i Moss som vil bli gjennomført i 2011 og 2012. Denne vil gi noen flere oppstillingsplasser på ferjekaia enn i dag. Etablering av en fjerde billettbod vil bli vurdert i denne sammenheng.

Den videre utviklingen av vegnettet i Moss og Rygge og en eventuell ny fast forbindelse mellom Østfold og Vestfold vil bli behandlet i arbeidet med

Nasjonal transportplan 2014-2023. Som grunnlag for dette vil det bli gjennomført to konseptvalgutredninger (KVUer):

KVU for hovedvegsystemet i Moss og Rygge. Denne forventes ferdig høsten 2011.

KVU for forbindelsen Østfold – Vestfold. Denne skal analysere alternative konsepter som bru, tunnel eller ferje mellom Moss og Horten. Samferdselsdepartementet legger opp til å kunne starte dette arbeidet høsten 2011.

SPØRSMÅL NR. 1747

Innlevert 28. juni 2011 av stortingsrepresentant Robert Eriksson

Besvart 26. august 2011 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Jeg mottar stadig henvendelser fra personer som er brukere av Nav og som gir uttrykk for at de får en usedvanlig dårlig, mangelfull og provoserende behandling. En person som ble skadet i 1998 fikk innvilget 50 % uførepensjon i 2011 etter runder i bl.a. Trygderetten - hvor hun ikke fikk medhold. Under sakens gang har hun bl.a. opplevd at Nav gir feilaktige opplysninger om yrkesbakgrunn og arbeidsgivere. Dette har pågått gjennom 13 år.

Hva vil statsråden konkret gjøre for å bedre rutine, og at slike ting kan unngås?»

BEGRUNNELSE:

På 3 A-4 sider har jeg mottatt en liste over skriv, e-mailer, vedtak, legeerklæringer o.l. i en sak om en person som fikk ødelagt en ankel i 1998. Vedkommende arbeidet da som frisør, et yrke som krever at man står oppreist det meste av dagen. Dette kunne hun ikke fortsette med etter skaden. Kvinnen har ikke ønsket å bli uføretrygdet og satt ut av arbeidslivet. Hun har derfor tatt utdanning, vært på attføring og forsøkt seg i små jobber for å holde seg i aktivitet. Dette har ikke fungert bra. I 13 år har hun vært i kontakt med Nav og forskjellige konsulenter og kontorer. Hun har opplevd å få sin CV "forfalsket", og få oppgitt arbeidsgivere hun aldri har hatt og mener at Nav-ansatte ofte mangler kompetanse, integritet og arbeidsmoral. Hun føler at hun er blitt gjenstand for dårlig og lite profesjonell behandling. Listen over brev, e-post, vedtak og avslag på søknader er lang og det virker temmelig håpløst at en relativt enkel sak, en skade i en ankel som er alvorlig nok for en frisør, skal kreve saksbehandling gjennom 13. år.

Svar:

Jeg kjenner ikke til tilfellet det vises til, og jeg kan derfor ikke kommentere denne saken spesielt. Departementet mottar imidlertid også en del henvendelser fra brukere som opplever at de ikke er blitt iva-

retatt godt nok av Arbeids- og velferdsetaten. Ofte gjelder dette brukere som opplever lang saksbehandlingstid, manglende service og tilgjengelighet. Dette er forhold som jeg tar alvorlig.

Blant annet derfor er det i tildelingsbrevet for 2011 lagt vekt på at Arbeids- og velferdsetaten skal møte brukerne med service, respekt, kompetanse, informasjon, tilgjengelighet og et godt tilpasset tjenestetilbud. Arbeids- og velferdsdirektoratet opplyser at de har en stor oppmerksomhet rettet mot å behandle brukere på en god måte, og at det arbeides kontinuerlig for å bli stadig bedre.

I en nylig gjennomført brukerundersøkelse som omfattet over 7500 brukere, gis det en score på 4,6 på en skala fra 1 til 6 på spørsmål om brukerne blir sett og hørt og 4,5 på spørsmål om saksbehandler var interessert i å finne gode løsninger. Selv om det fortsatt er et klart forbedringspotensiale, viser disse tallene at mange brukere er relativt godt fornøyd med Arbeids- og velferdsetaten på dette området.

Videre har Arbeids- og velferdsetaten selv fastsatt en rekke servicekrav og rutiner for behandling av brukere. Dersom en bruker opplever at fastsatte servicekrav og rutiner ikke etterleves, kan det fremsettes en serviceklage til den enheten som har håndtert saken. Det arbeides nå med ulike alternativer med sikte på å forbedre etatens håndtering av klager som ikke passer inn i dagens formaliserte klageordninger.

Et annet forbedringstiltak jeg vil trekke fram, er at Arbeids- og velferdsetaten har innført elektronisk dokumenthåndtering. Dette innebærer at all post til etaten, med noen få unntak, skannes og vil foreligge elektronisk i de aktuelle enheter i etaten. Skjemaeer som blir levert ved personlig oppmøte, vil også bli skannet. Dette fører til økt sporbarhet av dokumenter og gjør det enklere å orientere bruker om status i saksbehandlingen. I tillegg vil dette gi innsyn og oversikt over hvilke dokumenter og opplysninger som danner grunnlag for etatens vedtak. Dette bidrar til økt service overfor brukerne.

SPØRSMÅL NR. 1748**Innlevert 28. juni 2011 av stortingsrepresentant Robert Eriksson****Besvart 1. august 2011 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Audun Lysbakken****Spørsmål:**

«Undertegnede mottok en henvendelse fra en fortvilt Nav-bruker den 21. juni 2011.

Vil statsråden ta de nødvendige initiativ slik at det blir mulig med individuell vurdering og mer fleksibel praktisering av regelverket, slik at dagpenger ikke blir ekskluderende som grunn for utsettelse av pappapermisjon i de tilfeller vedkommende er midt i et tiltaksløp for å komme i arbeid, både når det gjelder denne og lignende saker i fremtiden?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede mottok en henvendelse fra en fortvilt Nav-bruker den 21. juni 2011. Vedkommende er høyt utdannet, men har vært arbeidsledig i over ett år. Dette har gitt han plass på et kompetanse- og nettverksbyggingskurs, kalt SysLab i Oslo. Kurset er i regi av Nav. For å delta på kurset mottar han dagpenger fra Nav.

Dette er et kurs for høyt utdannede arbeidsledige med lang arbeidserfaring og som har vært arbeidsledige i over ett år, og som gir deltakerne rett på plass i opptil 6 måneder. Deltakerne jobber daglig i prosjektgrupper, får undervisning, og jobber intensivt med nettverksbygging og nettverksbruk for å skaffe seg jobb, og på den måten skal kunne komme tilbake til det ordinære arbeidslivet raskest mulig. Enkelte av deltakerne holder også kurs internt på sitt respektive fagfelt.

Årsaken til at vedkommende har havnet i en meget vanskelig situasjon fra Nav er følgende: Han ble far for 9 måneder siden og barnets mor avslutter sin foreldrepengeperiode i midten av juli. Etter loven kan vedkommende søke om foreldrepenger, pappapermisjon. I utgangspunktet skal vedkommendes permisjonsperiode komme rett etter mors periode, og vare i 10 uker. Problemet er at dette er midt i kursperiode. Han ønsker derfor å søke om utsettelse av sin pappapermisjon slik at han ikke behøver og å avbryte kurset som man har kommet godt i gang med. 10 ukers avbrudd i kurset vil på alle måter sette han tilbake til start, dersom han i det hele tatt får muligheten til å gjenoppta plassen sin. Skulle imidlertid plassen bli holdt av i 10 uker vil dette innebære at en annen person som står i kø for å starte på kurset må vente i tilsvarende 10 uker lengre for å komme i gang, og Nav vil fortsatt måtte betale for kurset.

Vedkommende føler han har blitt tvunget til enten å avbryte kurset, si fra seg pappapermisjonen, eller si fra seg retten til dagpenger. Sistnevnte har ved-

kommende ikke råd til, da barnemoren ikke gjenopptar sitt arbeid før til høsten, og dersom vedkommende blir tvunget til å frasi seg pappapermisjonen mister han 10 verdifulle uker med sitt barn. Slik loven praktiseres i dag har han heller ikke mulighet til å overføre fedrekvoten til mor, dette fordi loven slår fast at fedrekvoten faller bort i sin helhet dersom den ikke benyttes av far. Resultatet blir at han må avbryte sitt Nav-kurs og starte på nytt etter endt pappapermisjon, noe som også medfører at han kan stå i fare for å måtte avslutte det andre kurset siden dagpengeperioden utløpet midtveis i dette kurset.

Det store paradokset, etter undertegneds mening, er at vedkommende tvinges til å ta et valg som ikke er til gagn for noen av partene. Hele situasjonen kunne vært unngått dersom det var mulig med individuell vurdering og en mer fleksibel praktisering av regelverket, slik at dagpenger ikke var ekskluderende som grunn for utsettelse av pappapermisjon, i de tilfeller vedkommende er midt i et tiltaksløp for å komme tilbake til arbeid.

Svar:

Spørsmålet er oversendt fra statsråd Bjurstrøm til meg for besvarelse.

Foreldrepenger er en kompensasjon for inntektsbortfall ved fravær fra arbeidet på grunn av fødsel/ adopsjon og omsorg for små barn. Ordningen skal sikre at foreldrene kan være hjemme med barnet den første tiden. Stønadsperioden for foreldrepenger skal som hovedregel tas ut sammenhengende og kan utsettes bare på bestemte vilkår.

Tidligere var det kun adgang til å utsette foreldrepengeuttaket ved avvikling av lovbestemt ferie og ved sykdom. Fra 2007 er det også adgang til å utsette uttaket ved inntektsgivende arbeid på heltid. Begrunnelsen for regelendringen var at foreldrepengeordningen ikke skulle være til hinder for at stønadsmottaker kan arbeide full tid i en periode før stønadsperioden er avsluttet. Det ble blant annet vist til spesielle sesongavhengige arbeidsoppgaver.

Regelverket åpner ikke for å utsette foreldrepengeuttaket i andre situasjoner enn de ovennevnte. NAV har dermed ikke anledning til å innvilge søknader om utsettelse på andre grunnlag.

Departementet vurderer for tiden foreldregelverket med sikte på mulige forenklinger/forbedringer. Som et ledd i dette arbeidet vil vi også vurdere om dagens vilkår for utsettelse er hensiktsmessige.

SPØRSMÅL NR. 1749**Innlevert 29. juni 2011 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 7. juli 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Planlagt arbeid med oppgradering av toganlegg på/ved Oslo S gir full togstopp inn og ut fra landets største togstasjon. Som vanlig når togene står er det veinettet som må ta unna transportbehovet. Dette medfører ekstra trafikkbelastning på veinettet i og rundt Oslo. Jeg går ut fra at samferdselsdepartementet har hovedansvaret for en samlet plan for transportutvikling når Oslo S er stengt.

Hvilke hovedtiltak er gjennomført for å sikre maks veikapasitet og hvordan blir planen justert undervegs?»

Svar:

Det er krevende for trafikantene når togtrafikken må stoppes ved Oslo S, og når kapasiteten på deler av vegnettet samtidig blir redusert, for å gjennomføre nødvendig vedlikeholdsarbeid i jernbanen og vegnettet. Dette er imidlertid arbeider som har vært planlagt lenge og som er lagt til sommeren for å gi så lite negative effekter for trafikken som mulig. Det å gjennomføre et av disse vedlikeholdsarbeidene andre tider av året da trafikkbelastningen er større, ville gi mer negative effekter for trafikken. Å vente med den nødvendige reparasjonen av bruene på E6 ved Furu-set til etter sommeren, ville dermed gitt lengre køer og større tidstap for trafikken. Etter den første mandagen med meget vanskelige trafikkforhold har situasjonen nå blitt bedre og mer stabil. Det er grunn til å tro at situasjonen vil bedres ytterligere i juli da mange er på ferie. Regjeringen har kraftig økt bevilgningene til utbygging og vedlikehold av veger og jernbaner. Dette gjøres for å bedre forholdene for trafikantene og samfunnet. Samtidig vil veg- og jernbanearbeider

kortsiktig kunne gi framkommelighetsproblemer, slik situasjonen er i Osloregionen nå. For å minimere disse problemene for trafikantene er det viktig å bedre samordningen og koordineringen av utbyggings- og vedlikeholdsarbeid. Jeg har derfor tatt initiativ til å etablere et koordineringsforum i Osloregionen mellom Jernbaneverket, Statens vegvesen, NSB, Ruter og Flytoget. Hensikten er å bedre trafikkavviklingen under drift, utbygging og vedlikeholdsarbeid på veg- og banenettet i Oslo og Akershus.

Statens vegvesen, som leder koordineringsforumet, har informert meg om at forumet allerede har holdt sitt første møte der man har gått i gjennom situasjonen i sommer. Det er også avtalt flere tilpasninger og justeringer av virksomheten for å forebygge problemer med trafikkavviklingen. Koordineringsforumet vil holde partene løpende orientert og er beredt til å møtes med kort varsel. Forumet har også besluttet raskt å framskaffe en oversikt over alle arbeider og tiltak som kan påvirke trafikksituasjonen i Oslo og Akershus de nærmeste årene. Den oversikten vil bli ajourført løpende og være et grunnlag for videre samordning og koordinering av drift, utbygging og vedlikeholdsarbeid i veger og baner i Oslo og Akershus.

Samferdselsdepartementet vil holde seg løpende orientert om samordningen i koordineringsforumet, men det er partene i dette som har ansvaret for å gjennomføre de tiltak som trengs for å forebygge problemer med trafikkavviklingen.

Jeg forutsetter at Statens vegvesen vurderer etablering av tilsvarende fora i andre byområder der det måtte være behov.

SPØRSMÅL NR. 1750**Innlevert 29. juni 2011 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve****Besvart 11. august 2011 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Fire dager etter at kunngjøring av konkurranse om farledutdypning for Åramsundet 2 ble publisert, ble den kansellert. Årsaken er oppgitt som manglen-

de finansiering. Samtidig har Lepsøyrev-prosjektet en besparelse på ca. 160 millioner kroner.

Ser statsråden at det er uheldig å ikke fullføre et igangsatt prosjekt, som nå også viser seg å kunne bli gjennomført til en lavere kostnad enn først antatt?»

BEGRUNNELSE:

Fra Kystverkets Budsjett 2011 Årsplan vises det til følgende:

"Åramsundet ligger i Sande og Vanylven kommune i Møre og Romsdal. Det trange farvannet og kurvaturen på leden vanskeliggjør seilasen for større fartøy som skal passere. I tillegg gjør sterk tidevannsstrøm og dårlig oversikt seilasen krevende. Topografien i området fører til at møtende fartøy ikke blir observert i tide. Formålet med utbyggingen er å øke sikkerheten for sjøfarende samt forhindre miljømessige konsekvenser ved grunnstøting.

Del 1 omfatter fjerning av snagkanten rundt Åramsundet lykt til dybde -11,0 m. Utstrekningen er ca. 10.000 m² og utgjør ca. 50.000 pfm³.

Kostnadsoverslaget for del 1 er på 29,8 mill kr.

Del 2 omfatter utdyping av grunnene ved Stabben lykt og flytting av lykt."

Det er først ved gjennomføring av del 2 at en oppnår tilfredsstillende seilingsforhold gjennom Åramsundet. Åramsundet ble planlagt som ett samlet prosjekt, men deretter delt av budsjettmessige årsaker, herunder også en geografisk fordeling av prosjekt. Alle søknader til kommune, Fylke med mer er også utarbeidet og godkjent for hele prosjektet. Videre er

dette prosjektet det eneste som er helt klarert og kan igangsettes umiddelbart og dermed nyttiggjøre frigjorte midler fra andre prosjekt (Lepsøyrevet). Kunngjøring av konkurranse om farled utdypning for Åramsundet 2 ble publisert 20. juni 2011. 24. juni 2011 ble kunngjøringen kansellert, da prosjektet ikke er fullfinansiert.

Svar:

Åramsundet del 1 ligger inne i første del av planperioden i Nasjonal transportplan 2010-2019 og gjennomføringen av prosjektet starter opp i 2011.

Del 2 av prosjektet ligger ikke inne i Nasjonal transportplan 2010-2019. Det ligger heller ikke inne i Kystverkets handlingsprogram 2010-2019. Prosjektet er ikke forelagt Stortinget i de ordinære budsjettprosesser. Det kan derfor ikke gis klarsignal for oppstart av prosjektet nå. Jeg er imidlertid enig i at det kan være grunn til å stille spørsmål ved om ikke del 2 av prosjektet bør gjennomføres i sammenheng med at Åramsundet del 1 nå startes opp. Det er derfor naturlig å se på mulighetene for dette prosjektet i de kommende budsjettprosesser.

SPØRSMÅL NR. 1751

Innlevert 29. juni 2011 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal

Besvart 11. august 2011 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm

Spørsmål:

«Vil arbeidsministeren snarest få på plass retningslinjer der også syke el-overfølsomme mennesker blir behandlet på lik linje med kronisk utmattelsessyndrom (CFS/ME)?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge oppslag i Vårt Land 21. juni risikerer personer som er syke grunnet el-overfølsomhet å miste både inntekt, hus og hjem fordi denne diagnosen ikke passer inn i trykkesystemet.

I avisen står det frem en person som forteller hva han vært igjennom. Han ble av sin fastlege fortalt at el-overfølsomhet ikke ble omfavnet av trykkesystemets definisjon av sykdom. Problemet var at lidelsen ikke kunne anses som alminnelig anerkjent i medisinsk praksis. Manglende arbeidsevne spilte ingen rolle, NAV hadde ingen mulighet til å innvilge uføretrygd på bakgrunn av el-overfølsomhet.

Dette medfører nå en fullstendig uholdbar situa-

sjon for denne personen og andre som har samme diagnose, og jeg forventer derfor at ansvarlig statsråd tar de nødvendige grep som er nødvendige for å få på plass et regelverk som omfatter el-overfølsomhet.

Svar:

Folketrygden har flere ulike ytelser til personer som har fått redusert inntekts- eller arbeidsevnen sin som følge av sykdom, skade eller lyte. Det er Arbeids- og velferdsetaten som vurderer om vilkårene knyttet til de ulike ytelsene er oppfylt i det enkelte tilfellet. Etaten må både vurdere den enkeltes helse og hvordan den reduserte helsen påvirker personens inntekts-/arbeidsevne. Det må ofte utøves skjønn for å avgjøre om sykdomsvilkåret er oppfylt. Som sykdom regnes tilstander som det er vitenskapelig belegg for å anerkjenne som sykdom og som er alminnelig anerkjent som sykdom i medisinsk praksis. Regelverket skiller ikke mellom diagnosegrupper.

Kronisk utmattelsessyndrom CFS/ME er interna-

sjonalt akseptert i medisinske fagmiljøer som en neurologisk sykdom med en egen sykdomskode i det internasjonale kodeverket ICD-10, G93.3 Postviralt utmattelsessyndrom. Tilstanden byr likevel på diagnostiske utfordringer fordi symptomene ofte fremstår som uklare eller diffuse og fordi utviklingen er langtrukket. Tilstanden krever derfor omfattende medisinsk utredning. Arbeids- og velferdsdirektoratet har gitt retningslinjer for vurderingen av om sykdomskravet for å få uførepensjon er oppfylt for personer med (CFS/ME).

Arbeids- og velferdsdirektoratet har opplyst at el-overfølsomhet per i dag ikke er anerkjent som en sykdomsdiagnose. Personer som opplever å ha el-overfølsomhet kan imidlertid også kan ha andre symptomer og tegn på sykdom som vil kunne fylle vilkårene for ytelser fra trygden. Ifølge direktoratet vil det, som ved andre tilstander med uklart symptombilde, uan-

sett være nødvendig med en omfattende utredning for å utelukke annen alvorlig behandlingstrengende sykdom.

Arbeids- og velferdsetaten har ikke anledning til å se bort fra kravet om at den reduserte arbeidsevnen skal skyldes sykdom, skade eller lyte, men de kan gi retningslinjer som gir saksbehandlerne veiledning om hvordan de skal utøve skjønnet.

Formålet med slike retningslinjer er bl.a. å sikre likebehandling. Regelverket er ikke til hinder for at Arbeids- og velferdsetaten gir tilsvarende retningslinjer for e-overfølsomme som for personer med kronisk utmattelsessyndrom. Jeg har, på bakgrunn av en lignende henvendelse fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, i brev av 15. juni 2011 bedt Arbeids- og velferdsetaten om å vurdere om det er hensiktsmessig å gi slike retningslinjer for el-overfølsomme mennesker.

SPØRSMÅL NR. 1752

Innlevert 29. juni 2011 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen

Besvart 7. juli 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Som kjent har Norge støttet utgivelsen av skolehefter om menneskerettigheter som brukes av UNRWA i deres skoler. I avisen Dagen 27. juni fremkommer det at norske myndigheter verket har sett bøkene eller kjenner innholdet i dem. Ifølge israeleren Arnon Gross, arabisk språkekspert, mangler heftene innføring i fundamentale verdier som fred, toleranse og fredelige løsninger på konflikter.

Er det tilfredsstillende at betydelige midler bevilges til UNRWA uten at norske myndigheter følger opp hvordan midlene brukes?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge avisen Dagen har Norge bevilget 34 millioner kroner til skoleheftet om menneskerettigheter til bruk UNRWA-skolene. Foreløpig foreligger kun pensum for 1-6 klasse. Det har vært svært vanskelig å få tilgang til heftene og i følge Dagen verken norsk UD eller det norske representasjonskontoret for Palestina sett bøkene og dermed ikke hatt noen innflytelse over innholdet, eller om Norges målsetting med bevilgningen faktisk blir oppfylt. Spørsmålet er også interessant i lys av Riksrevisjonens kritikk av UD for oppfølgingen av penger gitt til ulike FN-organisajo-

ner. Denne undersøkelsen ligger som kjent nå til behandling i Kontroll- og konstitusjonskomiteen.

Svar:

Det medfører ikke riktighet at norske myndigheter ikke har sett lærebøkene i UNRWAs menneskerettighetspensum og at vi ikke kjenner innholdet av dette. Snarere tvert i mot.

Det norske representasjonskontoret i Al Ram har hatt tilgang til det fulle menneskerettighetspensumet fra 1. - 9. klasse, og gjennomgått hele den engelske versjonen av pensumet. UNRWA har bekreftet at den engelske oversettelsen er identisk med den arabiske versjonen som faktisk brukes i skolene i Gaza. Pensumet vurderes av representasjonskontoret å holde svært høy kvalitet, være godt utarbeidet og pedagogisk tilrettelagt for Gazas skolebarn. Representasjonskontoret har også besøkt skoleklasser i Gaza og truffet lærere og skoleelever som har utvist spesifikk kompetanse og interesse for internasjonale menneskerettigheter.

Siden 2002 har UNRWA arbeidet med å inkludere undervisning i menneskerettigheter, fredelig sameksistens og toleranse. I 2006/2007 bestemte UNRWAs feltkontor i Gaza å innføre spesialisert, obligato-

torisk undervisning i et eget menneskerettighetspensum som deretter ble utarbeidet i samråd med bl.a. FNs høykommissær for menneskerettigheter, UNESCO og ICRC (Den Internasjonale Røde Kors Komité).

UNRWAs spesialiserte pensum for 1.-6. klasse ble ferdigutarbeidet og introdusert skoleåret 2008/2009. Utviklingen av det viderekommende pensumet for 7.-9. klasse er gjort i løpet av skoleåret 2010/2011. Arnon Groiss sier i artikkelen i Dagen at han kun har sett 1.-6. klassepensumet, og han har dermed ikke kunnet vurdere det fullstendige menneskerettighetspensumet for skolebarn i Gaza – som først er ferdigstilt nå. Menneskerettighetspensumet for ungdomstrinnet er nå klart for utrulling.

Pensumet tar utgangspunkt i FNs Verdenserklæring om Menneskerettigheter fra 1948. Undervisningsmaterialet dekker den historiske konteksten som var opphavet for menneskerettighetserklæringen, herunder 2. verdenskrig og holocaust. Pensumet for 1.-6. klasse fokuserer på verdier og oppførsel, individuelle og kollektive rettigheter og plikter, samt respekt og toleranse. Pensum for 7.-9. klasse fokuserer på enkeltrettighetene i Verdenserklæringen - herunder religionsfrihet - og utviklingen av et internasjonalt menneskerettighetssystem med konvensjoner og håndhevingsmekanismer.

Det undervises p.t. i menneskerettigheter i alle UNRWAs 238 skoler i Gaza, minimum én time per uke fra 1. til 9. klasse. Undervisningen når 213 000

skolebarn og 162 lærere har gjennomgått spesialtrening for å formidle pensumet. Pensumet og lærermetodene er utviklet for å engasjere elever og utvikle kritisk tenkning og positiv adferd.

Menneskerettighetsprogrammet evalueres også gjennom UNRWAs komplementære program for respekt og disiplin, som monitorerer verdier og oppførsel blant UNRWAs elever. Dette hjelper elevene med å internalisere det de har lært i menneskerettighetsopplæringen, og fokuserer på oppførsel, rettigheter og ansvar gjennom praktiske øvelser gjennom hele skoleåret. Som et resultat av dette initiativet er det innført elevråd, studentparlament, disiplinråd og etiske regler på alle deltakende skoler i Gaza.

Regjeringen mener UNRWAs menneskerettighetsundervisning i Gaza er et viktig bidrag for å sikre at den unge befolkningen der får god opplæring i internasjonale menneskerettigheter, universelle verdier, toleranse, sameksistens og fred og konfliktløsning – i krevende omgivelser i et Hamas-styrt Gaza.

UNRWAs menneskerettsundervisning i Gaza er helt unik og tåler sammenlikning med det som gjøres av tilsvarende undervisning både i Europa, USA og den arabiske verden. Menneskerettsundervisningen får derfor betydelig og velfortjent positiv oppmerksomhet internasjonalt.

Norsk finansiering av prosjektet startet med NOK 29 millioner i 2010. Norges finansiering vil fortsette. USA gir også bidrag til prosjektet og finansierte prosjektet i oppstartingsfasen.

SPØRSMÅL NR. 1753

Innlevert 29. juni 2011 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 11. juli 2011 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland

Spørsmål:

«Hvilken strategi har statsråden for å øke kapasiteten ved PPU på nasjonalt nivå, og vil statsråden bidra til at NTNU kan videreføre ettårig PPU som utdanningsmulighet fra høsten 2012?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede er kjent med at NTNU høsten 2011 bare vil kunne ta opp 130 studenter knyttet til ettårig PPU som heltidsstudium, hvilket innebærer 50 plasser mindre enn foregående år. Dette er det laveste opptakstallet de siste 10 år. Samtidig er det godt over 500 søkere til studiet høsten 2011.

NTNU har totalt 280 plasser PPU som skal benyttes både som en del av lektorutdanningen og ettårig PPU som påbygningsstudium. Av årsaker som dreier seg både om infrastruktur, personell og økonomi kjøres disse to studentgruppene sammen i undervisningen. Det innebærer at når det til høsten kommer ca. 150 studenter som skal ta første del av PPU i sitt 5. semester av lektorutdanningen, så vil kapasiteten til ettårig PPU reduseres til 130 plasser. Neste høst kommer det 220 lektorstudenter som skal ha PPU som en del av sin lektorutdanning. Det innebærer at NTNU kun vil ha 60 plasser disponible til PPU som påbygningsstudium høsten 2012.

I forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett ble

det ikke tildelt en eneste ny studieplass til noen av våre høyere utdanningsinstitusjoner, selv om flere av institusjonene har kapasitet til å motta flere studenter. NTNU hadde, for eksempel, sagt seg villig til å ta i mot 55 nye studieplasser innenfor lærerutdanningen. De praktiske konsekvensene som en følge av den manglende tildelingen av nye studieplasser over statsbudsjettet vil for NTNUs del blant annet være:

- Omtrent 400 studenter som er ferdige med sin grad, vil ikke kunne få plass på PPU ved NTNU høsten 2011 (det er 536 søkere til 130 plasser).
- Når plassene knyttet til PPU i stadig større grad blir fylt opp av lektorstudenter, vil NTNU måtte vurdere å legge ned fagdidaktiske tilbud som i dag ikke inngår i lektorutdanningen. Dette fordi studentene i den 5-årige lektorutdanningen samlet sett har langt færre undervisningsfag enn studentene knyttet til PPU som påbygningsstudium. NTNU tilbyr i dag fagdidaktikk i flere enn 20 undervisningsfag, mens lektorstudentene samlet sett har 12 fag.
- Etter det undertegnede forstår vil det etter NTNUs syn ikke være hverken faglig eller økonomisk forsvarlig å gjennomføre ettårig PPU som påbygningsstudium med bare 60 studenter fra høsten 2012. NTNU må derfor vurdere om ettårig PPU som påbygningsstudium må legges ned, og heller tilbys som en toårig deltidsmodell (som ikke samkjøres med lektorstudentene) – med de følger dette får for studenter som ønsker å ta PPU på ett år.

Undertegnede finner det svært oppsiktsvekkende dersom man fra departementets side ikke er villig til å sikre god nok utdanningskapasitet innenfor PPU – både på nasjonalt nivå og for NTNUs del. Det er behov for å rekruttere langt flere velkvalifiserte lærere med lektorkompetanse til skoleverket, og da er det helt nødvendig at man fra statlig hold både har en strategi for å dette til og ikke minst at man stiller opp med tilstrekkelige budsjettmidler.

Svar:

Representanten Trine Skei Grande ber i brev av 27. juni om at jeg redegjør for den nasjonale strategien for å øke kapasiteten ved praktisk-pedagogisk utdanning (PPU) og om jeg vil bidra til at NTNU kan videreføre ettårig PPU fra høsten 2012.

Departementet har i rapporten "Tilbud og etterspørsel etter høyere utdannet arbeidskraft fram mot 2020" vurdert det framtidige behovet for lærere i

både skolen og barnehagen. Rapporten bygger blant annet på SSBs analysemodell LÆRERMOD og viser et økt behov for lærere framover. Særlig gjelder dette grunnskolelærere. I følge LÆRERMOD ser det ut til å være en bedre balanse mellom tilbud og etterspørsel etter lærere med praktisk-pedagogisk utdanning.

Praktisk-pedagogisk utdanning er et godt tilbud til personer som etter fullført høyere utdanning er motivert for å arbeide i skolen. Fra nasjonalt nivå er det derfor tildelt midler for til sammen 665 nye studieplasser til PPU siden 2006 (155 i 2006, 480 i 2009 og 30 i 2011). Totalt er det tildelt til sammen 2290 nye studieplasser til ulike typer studietilbud i lærerutdanning for skole og barnehage. NTNU er i denne perioden tildelt til sammen 110 studieplasser i PPU og totalt 225 nye studieplasser til ulike lærerutdanninger.

I statsbudsjettet for 2011 ble NTNU tildelt 20 nye studieplasser til lærerutdanningen. Denne tildelingen var i samsvar med den økningen som NTNU hadde rapportert som mulig for 2011.

Det er styret ved NTNU som ut fra det samlede ressursgrunnlaget har ansvaret for å vurdere den samlede studiekapasiteten og fordelingen av studieplasser på ulike utdanningsområder. NTNU har nå gjort en ny vurdering og funnet at de kan øke opptakskapasiteten ytterligere både på PPU og femårig integrert lærerutdanning. Departementet har god erfaring med NTNU som lærerutdanningsinstitusjon og ser det som svært positivt at NTNU melder at de har mulighet for å øke opptaket.

NTNU har økt opptaket til den femårige lærerutdanningen de siste årene. Det synes som om NTNU har valgt å bruke studieplasser i PPU inn i det femårige studietilbudet. Dette kan være en av forklaringene på at NTNU har utfordringer med å tilby fulltids PPU fra 2012.

LÆRERMOD er foreløpig ikke oppdatert på de siste endringer i barnehage og skole og tildelingen av nye studieplasser siste årene. Departementet har derfor bedt SSB gjøre en ny analyse av framtidig behov av lærere (LÆRERMOD) som vil foreligge i 2012. Departementet er også i ferd med å gjennomgå lærerutdanning for 8. til 13. trinn og vil derfor vurdere den samla kapasiteten på dette utdanningsområdet.

Regjeringen vil i statsbudsjettet for 2012 vurdere behovet for fortsatt økning av studiekapasiteten i høyere utdanning. NTNU er blant de institusjoner som har best søkning til lærerutdanningen. Ved eventuelt nye studieplasser i budsjettet for 2012 vil derfor være aktuelt å tildele NTNU nye studieplasser på dette området.

SPØRSMÅL NR. 1754**Innlevert 29. juni 2011 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 6. juli 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Vil utenriksministeren ta initiativ til å stanse EFTA-forhandlingene med Russland, Kasakhstan og Hviterussland om frihandel, eventuelt kreve at varer produsert i Hviterussland unntas fra en frihandelsavtale med Russland?»

BEGRUNNELSE:

I bistandssamarbeid og i land der Norge ikke har næringsinteresser, flagger Norge menneskerettighetene høyt. Men mange norske handelspartnere har minst like dårlige vilkår for menneskerettigheter som de fleste norske bistandsmottakere, uten et tilsvarende norsk engasjement.

EU har lagt forhandlingene om frihandel med Hviterussland på is med begrunnelse i menneskerettighetssituasjonen, men Norge har ikke vist tilsvarende interesse for å integrere menneskerettighetshensyn i handelssamarbeidet. Etter å ha blitt utfordret av opposisjonen i Stortinget, har utenriksministeren flere ganger uttrykt “bekymring” og “uro” for utviklingen i Hviterussland det siste halvåret. Men i samme periode har utenriksministerens egen ekspedisjonssjef ledet forhandlinger med Hviterusslands vis utenriksminister om en frihandelsavtale, stikk i strid med hva utenriksministeren har sagt i Stortinget om at “vi forhandler ikke om en handelsavtale med Hviterussland”. Forhandlingene skjer i regi av EFTA og tollunionen mellom Russland, Hviterussland og Kasakhstan, og EFTA-delegasjonen ledes av Norge.

Undertegnede mener det er galt å utvide samarbeidet med Hviterussland gjennom en generell frihandelsavtale i en periode med særdeles brutal undertrykking og nye sanksjoner fra EU. Disse forhandlingene gir et tydelig signal til Hviterussland om at EFTA-landenes engasjement ikke stikker så dypt at det truer handelssamarbeidet. Det er all grunn til å frykte at EFTA og Norge derfor reduserer effekten av EUs mer offensive reaksjon overfor landet.

Etter undertegnades mening er det viktig at Norge tar initiativ til å stanse forhandlingene med Russland, Kasakhstan og Hviterussland om frihandel, eller eventuelt krever at varer produsert i Hviterussland unntas fra en frihandelsavtale med Russland. Videre bør Norge ta initiativ til at EFTA i fremtiden integrerer menneskerettighetshensyn i langt større grad i sin handelspolitikk.

Generelt mener undertegnede at det norske engasjementet for menneskerettigheter skal likestilles med norske næringsinteresser, og at menneskerettig-

hetsengasjementet tillegges like mye vekt i land som preges av norsk nærings samarbeid, som i bistandssamarbeidet. Regjeringen bør utarbeide landspesifikke strategier for menneskerettigheter i alle land der Norge har et utpreget nærings samarbeid eller der regjeringen aktivt satser på økt samarbeid.

Svar:

Beslutning om å innlede frihandelsforhandlinger mellom EFTA og Russland ble fattet i juni 2009. I etterkant opprettet Russland en tollunion med Kasakhstan og Hviterussland, og Russland anmodet EFTA om å utvide forhandlingene til å omfatte alle tre land i tollunionen. Regjeringen vurderte saken nøye og med utgangspunkt i ønsket om å fortsette forhandlingene med en av våre største handelspartnere, Russland, besluttet vi i april 2010 å utvide forhandlingsmandatet til å gjelde også Hviterussland og Kasakhstan. Norge er talsmann for EFTA-statene, og Russland leder forhandlingene på vegne av tollunionen og er således vår hovedforhandlingsmotpart.

Næringslivsforbindelser mellom Norge og Hviterussland er minimale, og norske myndigheter driver ikke aktivt næringsfremme i eller overfor Hviterussland. Gitt vår begrensede handel med landet vil derfor en eventuell stans i forhandlingsprosessen være en lite effektiv måte å ”straffe” hviterussiske myndigheter på. Samtidig vil det å unnta Hviterussland fra forhandlingene gjøre det vanskelig å fortsette forhandlingene også med Russland. Vår vurdering så langt er at det derfor ikke er grunnlag for å stanse forhandlingene, som primært er motivert ut fra ønsket om å få til en frihandelsavtale med Russland, men også Kasakhstan.

Jeg gjør også oppmerksom på at en frihandelsavtale med Russland, Hviterussland og Kasakhstan ikke vil tre i kraft før de tre landene er medlemmer i WTO. Dette ligger et stykke inn i fremtiden, spesielt for Hviterussland.

Vi har fra norsk side tro på kombinasjonen av kritiske reaksjoner overfor landets myndigheter og støtte til demokratiske krefter og det sivile samfunn. I likhet med EU og USA har Norge innført tiltak rettet mot hviterussiske myndighetspersoner som har bidratt til valgfusk, eller som hadde medansvar for myndighetenes brutale inn gripen overfor demonstrasjonene etter presidentvalget. Dette dreier seg om innreiserestriksjoner og frys av finansielle midler.

I regjeringens strategi for Norges forhold til Hviterussland (2007) fastslås det at regjeringens over-

ordnede målsetting er å bidra til demokratisk utvikling og økt respekt for menneskerettighetene. Denne linjen ligger fast. Norge gir nå økt støtte til de krefter i landet som arbeider for å fremme demokrati og respekt for menneskerettighetene. I lys av den seneste tidens utvikling vil Norges prosjektstøtte (2011: NOK 20 mill.) i enda større grad bli konsentrert om disse formål. Når det gjelder næringslivssamarbeid heter det i strategien bl.a. at regjeringen vil "... vurdere økt norsk næringslivssamarbeid med Hviterussland i samarbeid med nærstående land". I dagens situasjon er det ikke aktuelt å gå inn med aktiv støtte til utvikling av næringslivssamarbeid med Hviterussland. En eventuell EFTA-avtale vil i seg selv ikke endre på dette.

Representanten tar til orde for at Norge tar initiativ til at EFTA i framtiden i større grad integrerer menneskerettighetshensyn i sin handelspolitikk. EFTA har i forhandlingene som mål å få inn i avtalen klare formuleringer om menneskerettigheter, næringslivets samfunnsansvar, anti-korrupsjon og et eget kapittel om handel og bærekraftig utvikling (miljø og arbeidstakerrettigheter). Vi gjennomfører også en egen studie om situasjonen for arbeidstakerrettigheter i de tre landene.

Videre sier representanten innledningsvis i sin begrunnelse at Norge flagger menneskerettigheter høyt i land der Norge har bistandssamarbeid og der vi ikke har næringsinteresser. Dette er en mangelfull situasjonsbeskrivelse. Norge legger stor vekt på hensynet til menneskerettigheter i land der vi har utviklingssamarbeid, der norske næringsinteresser er begrensede, men også der slike interesser er betydelige. Det føres i dag tre strukturerte menneskerettighetsdialoger: med Indonesia, Vietnam og Kina. Alle disse landene er av stor interesse for norsk næringsliv. Ikke minst Kina, med sin store befolkning og dyna-

miske næringsliv, representerer et stort marked for norske varer og tjenester.

Drøfting av menneskerettighetsspørsmål er ikke begrenset til de land der Norge er involvert i en strukturert menneskerettighetsdialog. Norge har også kon-

krete samtaler om menneskerettigheter med land som Qatar og Angola, to av de land som i dag er blant de aller største mottakere av norske investeringer. Under landgjennomganger i FNs menneskerettighetsråd (Universal Periodic Reviews) får landene kommentarer og gis anbefalinger på menneskerettighetsområdet. Norge deltar aktivt med kommentarer og anbefalinger og vi skjelner ikke mellom de land der vi har et omfattende næringslivssamarbeid og øvrige land.

Representanten foreslår avslutningsvis at regjeringen bør utarbeide landspesifikke strategier for menneskerettigheter i land der Norge har et utpreget næringslivssamarbeid eller der Norge aktivt satses på økt samarbeid. Jeg vil advare mot at vi legger til grunn en annen tilnærming til menneskerettighets-spørsmål i land der Norge har et aktivt næringslivssamarbeid enn i de landene der vi ikke har dette. Menneskerettighetene er universelle og vi må stille de samme kravene til alle land.

Internasjonalt er norske posisjoner på menneskerettighetsområdet godt kjent og jeg mener det må være viktig at Norge framstår som en konstruktiv partner. Dette innebærer at vi bidrar til at landene blir i stand til å oppfylle sine forpliktelser som medlem av det internasjonale samfunn. Derfor støtter vi da også konkrete menneskerettighetstiltak i et høyt antall land verden over.

La meg avslutningsvis se i retning næringslivet selv. Det er dessverre et faktum at det internasjonalt forekommer menneskerettighetsbrudd i tilknytning til næringslivsvirksomhet. Barnearbeid er bare ett eksempel. Det er viktig at Norge arbeider internasjonalt for å forebygge menneskerettighetsbrudd begått også av næringslivet. Norge har stått i spissen for dette arbeidet i FNs Menneskerettighetsråd, sammen med en tverregional gruppe bestående av Argentina, India, Nigeria og Russland, og nye retningslinjer for å forebygge menneskerettighetsbrudd begått av næringslivet ble vedtatt ved konsensus så sent som 16. juni i år. Dette var et viktig bidrag til internasjonalt menneskerettighetsarbeid.

SPØRSMÅL NR. 1755**Innlevert 29. juni 2011 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 8. juli 2011 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Vil justisministeren foreta ekstraordinære grep for å skape flere varetektsplasser?»

BEGRUNNELSE:

Igjen rapporteres det om betydelig press på kriminalomsorgen. I Oslo er varetektsituasjonen i full krise. Seriekriminelle løslates fordi det ikke er plass. Justisministeren har vært klar over situasjonen i lang tid. Forslag om ekstra bevilgninger i de to siste statsbudsjettene er stemt ned av regjeringspartiene. Noe må åpenbart gjøres for ikke å svekke tilliten til retts-systemet og for å forhindre økt kriminalitet.

Svar:

Jeg vil innledningsvis i mitt svar minne om at denne regjeringen har økt straffegjennomføringskapasiteten mer enn noen annen regjering har gjort på svært lang tid. I tillegg til å øke kapasiteten, har regjeringen også prioritert å heve kvaliteten i soningen slik at vi kan øke tryggheten hos folk flest og gi flere straffedømte en ny mulighet i livet. Dette er ikke minst viktig for å unngå tilbakefall til ny kriminalitet.

Siden regjeringsskiftet har vi foreslått og fått Stortingets tilslutning til å øke straffegjennomføringskapasiteten med om lag 900 plasser. Til sammen er det etablert 654 nye fengselsplasser over nær hele landet, hvorav 251 i topp moderne Halden fengsel. I tillegg vil det bli etablert åtte nye plasser høsten 2011 ved etablering av rusmestringsenhet ved Hustad fengsel. Soning med elektronisk kontroll som hadde en kapasitet tilsvarende 150 fengselsplasser ved årsskiftet 2010-2011, vil med den siste utvidelsen behandlet av Stortinget i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2011 få en kapasitet på om lag 240 plasser i løpet av 2011.

Til tross for at denne satsingen, er det likevel ingen tvil om at mangel på varetektsplasser og tiltak for å forhindre ny soningskø fortsatt er en stor utfordring for alle involverte i straffesakskjeden. Dette skyldes den økte innsatsen i politiet, spesielt overfor utenlandske kriminelle, som har ført til en økning i antall utenlandske innsatte og en økning i antall varetektsplasseringer.

Å sette kriminalomsorgen i stand til å ivareta politiets behov for varetektsplasser har høy prioritet. Det er derfor allerede iverksatt flere tiltak for å møte det økte kapasitetsbehovet i kriminalomsorgen. I statsbudsjettet for 2011 ble det bevilget 10 millioner kroner til å utvide straffegjennomføring med elektronisk kontroll med 30 plasser til Hordaland fylke hvor ordningen ble innført 1. april 2011. I forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2011 ble det bevilget ytterligere 6 millioner kroner til å utvide elektronisk fotlenkesoning til også å omfatte Agderfylkene og Akershus med en kapasitet tilsvarende 60 fengselsplasser (helårsvirkning 20 millioner kroner). Satsingen frigjør fengselsplasser og vil bidra til å avhjelpe varetektsituasjonen. Også kriminalomsorgens driftsbudsjett ble styrket med 10 millioner kroner i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett slik at et høyt aktivitetsnivå kan videreføres, samtidig som arbeidsmiljø og tryggheten til de innsatte og ansatte ivaretas.

Justisdepartementet har også satt inn en forsterket innsats for å effektivisere saksbehandlingen i forbindelse med soningsoverføring av utenlandske innsatte. Dette har ført til en økning i antall overføringer i 2010, et arbeid som videreføres i 2011. Flere overføringer vil frigi fengselskapasitet til varetekt. Etter mønster av EUs rammebeslutning om soningsoverføring er det inngått bilaterale avtaler med Romania, Latvia og Litauen som forenkler saksbehandlingsprosedyrene i soningsoverføringssaker. For at avtalene skal kunne tre i kraft er det foretatt justeringer i Lov om overføring av domfelte som vedtatt av Stortinget i juni 2011. Det arbeides aktivt for å inngå flere bilaterale avtaler om soningsoverføring, og at Norge på sikt kan tilsluttes EUs rammebeslutning om soningsoverføring.

Det pågår kontinuerlig vurdering av kriminalomsorgens kapasitetsbehov. På oppdrag fra Justisdepartementet arbeider Kriminalomsorgens sentrale forvaltning (KSF) med en samlet kapasitetsplan for kriminalomsorgen. Eventuelle ytterligere kapasitetsutvidelser vil jeg måtte komme tilbake til i den ordinære budsjettprosessen.

SPØRSMÅL NR. 1756**Innlevert 30. juni 2011 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 7. juli 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Kaoset i trafikken i forbindelse med planlagt stenging av Oslo S for nødvendig oppgradering har ikke bare avdekket manglende politisk styring fra samferdselsminister og samferdselsdepartement. Kaoset har også avdekket at de to viktige transportetatene Vegdirektorat og Jernbaneverk ikke har forstått behovet for samhandling.

Hva vil statsråden gjøre for å forbedre politisk oppfølging fra samferdselsdepartementet av henholdsvis Vegdirektoratet og Jernbaneverket for å sikre bedre samhandling for å dekke transportbehovene?»

Svar:

Jeg viser til mitt svar på spørsmål nr. 1749 fra stortingsrepresentant Arne Sortevik:

Det er krevende for trafikantene når togtrafikken må stoppes ved Oslo S, og når kapasiteten på deler av vegnettet samtidig blir redusert, for å gjennomføre nødvendig vedlikeholdsarbeid i jernbanen og vegnettet. Dette er imidlertid arbeider som har vært planlagt lenge og som er lagt til sommeren for å gi så lite negative effekter for trafikken som mulig. Det å gjennomføre et av disse vedlikeholdsarbeidene andre tider av året da trafikbelastningen er større, ville gi mer negative effekter for trafikken. Å vente med den nødvendige reparasjonen av bruene på E6 ved Furu-set til etter sommeren, ville dermed gitt lengre køer og større tidstap for trafikken. Etter den første mandagen med meget vanskelige trafikkforhold har situasjonen nå blitt bedre og mer stabil. Det er grunn til å tro at situasjonen vil bedres ytterligere i juli da mange er på ferie. Regjeringen har kraftig økt bevilgningene til utbygging og vedlikehold av veger og jernbaner.

Dette gjøres for å bedre forholdene for trafikantene og samfunnet. Samtidig vil veg- og jernbanearbeider kortsiktig kunne gi framkommelighetsproblemer, slik situasjonen er i Osloregionen nå. For å minimere disse problemene for trafikantene er det viktig å bedre samordningen og koordineringen av utbyggings- og vedlikeholdsarbeid. Jeg har derfor tatt initiativ til å etablere et koordineringsforum i Osloregionen mellom Jernbaneverket, Statens vegvesen, NSB, Ruter og Flytoget. Hensikten er å bedre trafikkavviklingen under drift, utbygging og vedlikeholdsarbeid på veg- og banenettet i Oslo og Akershus.

Statens vegvesen, som leder koordineringsforumet, har informert meg om at forumet allerede har holdt sitt første møte der man har gått i gjennom situasjonen i sommer. Det er også avtalt flere tilpasninger og justeringer av virksomheten for å forebygge problemer med trafikkavviklingen. Koordineringsforumet vil holde partene løpende orientert og er beredt til å møtes med kort varsel. Forumet har også besluttet raskt å framskaffe en oversikt over alle arbeider og tiltak som kan påvirke trafikksituasjonen i Oslo og Akershus de nærmeste årene. Den oversikten vil bli ajourført løpende og være et grunnlag for videre samordning og koordinering av drift, utbygging og vedlikeholdsarbeid i veger og baner i Oslo og Akershus.

Samferdselsdepartementet vil holde seg løpende orientert om samordningen i koordineringsforumet, men det er partene i dette som har ansvaret for å gjennomføre de tiltak som trengs for å forebygge problemer med trafikkavviklingen.

Jeg forutsetter at Statens vegvesen vurderer etablering av tilsvarende fora i andre byområder der det måtte være behov.

SPØRSMÅL NR. 1757**Innlevert 30. juni 2011 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland****Besvart 13. juli 2011 av kulturminister Anniken Huitfeldt****Spørsmål:**

«I den pågående prosessen med evaluering av knutepunktsfestivalene Olavsfestdagene i Trondheim, Molde Internasjonale Jazz Festival og Kort-

filmfestivalen i Grimstad registrerer spørsmålsstilleren at det fra flere holdt reises spørsmålstegn ved prosessens legitimitet.

Vil statsråden vurdere en uavhengig evaluering av de tre knutepunktsfestivalene?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har tidligere stilt spørsmål omkring evalueringen av Olavsfestdagene i Dokument nr. 15:1032 (2010-2011). Statsråden viser til at evalueringene av de tre knutepunktsfestivalene foregår i tråd med St.meld. nr. 10(2007-2008) der det ble fastsatt følgende kriterier for vurdering av knutepunktene: Stedsforankring, regional medvirkning, årlig festivalaktivitet, kunstnerisk ledende, nyskapende og utviklingsorientert, koordinering og samarbeid, nasjonal og internasjonal orientering, publikumsutvikling og god ressursutnyttelse. Spørsmålsstilleren er for evalueringen, og mener det bør være en god og grundig prosess rundt denne. I lys av prosessen knyttet til evalueringen har det kommet ulike signaler som gir grunn til å tro at den i denne omgang ikke har vært tilfredsstillende. Det er derfor viktig å få igangsatt en uavhengig evaluering utført av en forskningsinstitusjon. En uavhengig evaluering vil ha den nødvendige legitimitet for konklusjoner i den videre prosessen.

Svar:

I Prop. S nr 1 (2010-2011) er saken omtalt slik:

”Departementet vil som ledd i oppfølging av St.meld. nr. 10 (2007–2008) Knutepunkt og Innst. S. nr. 168 (2007–2008) evaluere knutepunktinstitusjonene Molde Internasjonale Jazzfestival, Olavsfestdagene og Kortfilmfestivalen i Grimstad. Evalueringene gjennomføres i løpet av høsten 2010 og våren 2011. Institusjonene selv og de regionale tilskuddsparter vil bli trukket inn i arbeidet. Departementet vil innhente en kunstfaglig vurdering av knutepunktene Molde Internasjonale Jazzfestival og Olavsfestdagene fra

Norsk kulturråd. Andre festivaler og aktører innenfor samme felt vil også bli konsultert i løpet av prosessen.”

Alle de tre knutepunktinstitusjonene har fylt ut et egevalueringsskjema der de ble bedt om å svare på spørsmål med utgangspunkt i de kriterier for evaluering som framgår i St.meld. nr 10 (2007-2008) Knutepunkt: forankring til sted, festivalaktivitet hvert år, kunstnerisk ledende, koordinering og samarbeid, nasjonal og internasjonal orientering, nyskapende og utviklingsorientert, publikumsutvikling, god ressursutnyttelse og regional medvirkning. Departementet har videre bedt om innspill fra andre relevante festivaler og aktører for de ulike kunstområdene, herunder bransjeorganisasjoner. De regionale tilskuddsparter har også vært bedt om å vurdere måloppnåelsen. Det har i tillegg vært avholdt møte med festivalene og deres tilskuddsparter.

Norsk kulturråd fikk i oppgave å vurdere den kunstneriske måloppnåelsen til Olavsfestdagene i Trondheim og Molde Internasjonale Jazz Festival, mens Norsk filminstitutt vurderte Kortfilmfestivalen i Grimstad.

Departementet vil foreta en helhetlig vurdering av alle innspillene og den kunstfaglige vurderingen fra Norsk kulturråd.

Jeg mener det materialet som er innhentet gir et bredt grunnlag for departementets vurdering av saken.

Jeg vil redegjøre for evalueringens konklusjoner og evalueringsprosessen i budsjettproposisjonen for 2012.

SPØRSMÅL NR. 1758

Innlevert 30. juni 2011 av stortingsrepresentant Arve Kambe

Besvart 13. juli 2011 av kulturminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Norges Fotballforbund har gjennom selskapet Fotball Media AS solgt rettighetene til å vise fotball fra Tippeligaen fra 2013 til 2016 uten anbud. Ingen andre aktører enn Canal Plus var invitert til forhandlinger, til tross for at både NRK og TV2 ville deltatt i en konkurranse. Norges fotballforbund er avhengig av å ha tillit hos publikum og myndigheter for å lykkes.

Har kulturministeren fått svekket tillit til NFF etter denne manøveren, eller synes kulturministeren at slike avtaler kan inngås uten anbud?»

BEGRUNNELSE:

Jeg skjønner godt at NRK, TV2 og andre aktører har fått sjokk.

Etter mitt syn er det knapt til å tro at NFF selger et slikt konsept uten at noen vet om det eller får anledning til å by og presentere et konsept. Jeg synes dette er helt uakseptabelt.

Hadde Canal Plus vunnet en konkurranse så er det greit, men dette har aldri vært en konkurranse. NFF har jobbet iherdig for å unngå at tidligere og nåværende samarbeidspartnere får vite noe som helst.

Jeg er bekymret for den manglende tillit NFF på

denne måten kan få av andre aktører som også sponser norsk fotball. Flere bedrifter og sponsoransvarlige har i etterkant av avtalen uttalt at dette vil medføre at sponsering i klubbene vil gå ned, siden sjansen er stor for at færre vil se norsk tippeliga enn før. Både på selve stadionene, men også de direktesendte kampene og høydepunktene.

Også toppfotball får subsidier i form av tilskudd, lave husleier, treningsanlegg, mv-refusjoner etc.

Fotball handler om fair play. Men starter ikke kampen før dommeren har blåst i fløyten og lagene er korrekt oppstilt på hver sin banehalvdel.

Dette gjelder folkesporten over alle i Norge og Europa. Med høye publikumstall, store sponsorer, stor medieinteresse og høy betalingsvilje hos publikum både på stadion og i tv-ruten.

NFF tror at Canal Plus ville vunnet uansett. Derfor slapp de å konkurrere. Jeg kan ikke skjønne at slike holdninger er akseptabelt i fotballen i 2011. Hadde det vært slik i fotballen, så kunne jo alle bortelag de siste årene latt være å reise til Lerkendal siden sjansen for å vinne var liten uansett.

Et annet moment er at avtalen er en reversering av konkurranse om enkeltkamper fordi Canal Plus har også kjøpt rettighetene til web-tv, IP TV og mobil-TV. Dermed får kundene et tilnærmet salgsmonopol å forholde seg til. Når en aktør eier rettighetene til alle plattformer er det grunn til å tro at prisene blir høyere, konkurransen mellom de ulike teknologiene forsvinner og kundene får ikke nytte godt av kommersialisering rundt nye teknologiske løsninger.

Når vi i tillegg vet at TV2 har Premier League og Viasat har Champions League så kan regnestykket for mange bli for høyt. Jeg frykter at det går ut over

interessen for norsk fotball, og dermed også interessen og inntektene i fremtiden. Dagens avtale med TV2 gir også ukentlige gratiskamper for alle.

Jeg registrerer at flere ansatte i NFF har protestert og noen har trukket seg fra sine verv i protest mot prosessen.

NFF sin visjon er fotballglede, muligheter og utfordringer for alle. NFF presterer å bryte hele visjonen med et hemmelig pennstrøk.

Denne saken styrker ikke tilliten til norsk toppfotball og jeg håper statsråden gir signaler i samme retning som meg.

Svar:

Norges Fotballforbund forvalter selv sine rettigheter til Tippeligaen. Jeg finner derfor ikke riktig å kommentere denne konkrete saken.

Jeg er imidlertid opptatt av å sikre at viktige begivenheter som samler hele nasjonen skal bli vist på fri-TV kanaler som de fleste mottar. Jeg sendte derfor 24. juni d.å. på høring et forslag om å listeføre utvalgte idrettsarrangement. Arrangementene på listen inkluderer bl.a. OL og fotball VM og EM for menn. En slik liste kan bidra til å sikre at de viktigste og mest populære begivenhetene blir tilgjengelige for folk flest. Jeg har imidlertid ikke funnet det hensiktsmessig å inkludere Tippeligaen i den foreslåtte listen. Den norske listen må godkjennes av EFTAs overvåkningsorgan, som neppe ville godkjent det om vi hadde ført opp Tippeligaen. Det kan tilføyes at ingen andre land i Europa har ført opp nasjonale fotball-ligaer på sine nasjonale lister.

SPØRSMÅL NR. 1759

Innlevert 30. juni 2011 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 6. juli 2011 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Deler av Afrikas Horn kan stå foran den verste tørkekatastrofen på mange tiår. 8 til 10 millioner mennesker er rammet av sult. To år med sviktende nedbør i det krigsherjede Somalia har medført sult, underernæring og kraftige økninger i matvareprisene.

Vil regjeringen raskt gi en ekstra bevilgning til de nødrammede på Afrikas Horn, og hvilke økte lang-

siktige tiltak iverksetter Norge i år for å sikre mer stabil vannforsyning, større matvaresikkerhet og et mer klimarobust landbruk?»

BEGRUNNELSE:

For de fattige på Afrikas Horn er kombinasjonen av to år med tørke og kraftig økte matvarepriser meget dramatisk. Mellom 8 og 10 millioner mennesker i Somalia, Etiopia, Djibouti og Kenya regnes nå som

sultrammede, ifølge FNs organisasjon for koordinering av humanitær assistanse, OCHA. Sultkatastrofer på grunn av tørke har en rekke ganger rammet denne regionen. Ved siden av akutt nødhjelp er det derfor behov for langsiktig forebygging ved å sikre mer stabil vannforsyning, utvikle et klimarobust landbruk og styrke matvaresikkerheten i regionen.

Svar:

Jeg deler representant Høybråtens bekymring for de nødlidende på Afrikas Horn. Vi vet at disse områdene er sårbare og har begrenset motstandskraft slik at endringer kan få store konsekvenser for befolkningen. Afrikas Horn befinner seg i en vedvarende krise som følge av den langvarige konflikten i Somalia og at området til stadighet rammes av tørke.

Allerede i oktober 2010 fikk vi varsler om at vær-phenomenet La Niña ville kunne skape tørke på Afrikas Horn i år. Vår første respons var å øke vårt bidrag til FNs nødhjelpsfond. Norge er en av de største bidragsyterne til dette fondet, som skal gjøre FN i stand til å respondere raskt når akutte humanitære kriser oppstår. Vi støtter også Røde Kors-føderasjonens nødhjelpsfond, som er etablert for nettopp å bidra når kriser oppstår.

Norge var i år tidlig ut med betydelig bidrag til de viktigste humanitære aktørene på Afrikas Horn. Pr i dag er 200 millioner kroner utbetalt. Hovedkanaler er FN, Flyktninghjelpen, Røde Kors og Kirkens Nød-

hjelp. I tillegg gir vi i disse dager ekstra bidrag på til sammen 33 millioner kroner som skal kanaliseres gjennom FN, Røde Kors og Flyktninghjelpen.

Norge har i en rekke år gitt humanitær bistand til Afrikas Horn, inkludert til tiltak som skal redusere sårbarheten til de områdene som nå rammes av bl.a. tørke. I Kenya har et vannoppsamlingsprosjekt vi støttet gjennom Kenyas Røde Kors i 2009 bidratt til at det nå finnes vann tilgjengelig for mange mennesker som ville vært rammet av tørken. Videre støtter Norge prosjekter for å gjøre kenyansk landbruk mer klimarobust. I Etiopia har planlegging for framtidig tørke vært et kriterium for valg av tiltak vi har valgt å støtte. Norske bistandsmidler støtter dessuten et samarbeid mellom Universitetet i Ås og etiopiske universiteter, med mål om å øke forskning og institusjonell kapasitet for å møte klimaendringer og forvalte naturressurser på en effektiv måte. Uganda er nå valgt som norsk pilotland for samarbeid om forebygging av naturkatastrofer på Afrikas Horn.

I Somalia legger sikkerhetssituasjonen og mangel på forutsigbarhet begrensninger på hvor mye som kan gjøres med hensyn til forebygging. Det internasjonale samfunn er imidlertid i dialog med FNs nødhjelpskoordinator for Somalia for nettopp å utarbeide langsiktige planer for forebygging av humanitære kriser, derunder blant annet utbedring av systemer for å samle opp vann.

SPØRSMÅL NR. 1760

Innlevert 30. juni 2011 av stortingsrepresentant Arve Kambe

Besvart 6. juli 2011 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«I 2011 er det ca 1.500 samdrifter i norsk landbruk. Dette er bønder som har slått sammen kvoter, beiter, maskiner, utstyr og arbeidskraft for å møte utfordringer gårdsdrift. Flere er blitt overrasket over at lokale skattekontor ønsker å tilbakeføre fradragsført inngående merverdiavgift fordi driftsbygningen ansees å være utleieeiendom og dermed unntatt kravet om merverdiavgift. Dette antas å gjelde hundrevis av aktører og jeg viser til Norsedommen.

Vil statsråden endre praksis hos skattekontorene for samdrifter?»

BEGRUNNELSE:

Anskaffelsen (driftsbygningen) i samdriftstilfellene vil ofte være å anse som en innsatsfaktor i eksis-

terende avgiftspliktig virksomhet. En etablering av samdrift gir fordelaktige virkninger for alle deltakere.

F.eks. vil en deltaker som produserer grovfôr, få avsetning for graset i samdriften. Videre vil det faktisk at melkekvoten tilhører den enkelte deltaker og ikke samdriften, kunne ha betydning; utnyttelsen av kvoten sammen med andres kvoter gir en fordelaktig drift – ikke bare i bedriftsøkonomisk målestokk. Også for distriktene er dette en god og ønskelig utvikling, for å sikre bosetting, kulturlandskap, investeringer og arbeidsplasser i norsk jordbruk.

De senere årene har Norges Bondelag fått en del henvendelser angående utleie av driftsbygning til (egen) samdrift. Mange samdriftsdeltakere har glemt, eller vært for sene med, å registrere seg etter forskrift nr 117.

Lagmannsrettens vurderinger i Norsedommen vil kunne få betydning for avgiftsvurderingen i andre utleiesituasjoner enn til samdrifter.

Norges Bondelag er av den oppfatning at det må gjøres en § 21-vurdering også i utleiesituasjonene, og denne må knyttes til de kriteriene som nå er oppstilt av Høyesterett. En tilbakeføring alene på grunnlag av for sen registrering etter forskrift nr 117 antas av Bondelaget å ikke være juridisk holdbar uten at det også er foretatt en vurdering av om anskaffelsen er relevant for den avgiftspliktige virksomheten. En driftsbygning er jo i høyeste grad relevant og i de fleste tilfeller en forutsetning for avgiftspliktig virksomhet.

Jeg er kjent med at Skattedirektoratet ber de lokale skattekontorene se bort fra Norsedommen i saker som bl.a. omhandler samdrift. Dette kan få store konsekvenser for svært mange bønder og mange opplever det som underlig at et statlig organ ber underordnede organer se bort fra en rettskraftig lagmannsrett.

Dersom finansministeren er uenig med lagmannsrett og Høyesterett bør det fremmes ny lovbestemmelse eller forskrift i stedet for rundskriv om å se bort fra en dom.

Jeg er kjent med at Norges Bondelag mener denne saken er så viktig at man vurderer å støtte bønder økonomisk om de ønsker å gå til retts sak mot staten hvis noen av deres medlemmer får tilbakeført fradragført inngående merverdiavgift i en utleiesak på en bygning de selv eier via samdriften.

Staten har tapt en god del viktige skatte- og avgiftssaker i retts systemet de siste årene. Flere i Høyesterett. Det kan derfor være en fordel for alle involverte om finansministeren ber om en ny og politisk gjennomgang av Skattedirektoratets tolkning og rundskriv.

Dersom våre medlemmer har fått tilbakeført fradragført inngående avgift i en utleiesak, vil det kunne være aktuelt for Norges Bondelag å støtte en ev. retts sak økonomisk, som prinsipp sak.

Svar:

Jeg er ikke kjent med de konkrete omstendighetene i de sakene som representanten Kambe viser til. Det er dessuten skatteetatens oppgave å anvende regelverket på konkrete saker. På generelt grunnlag vil jeg imidlertid knytte enkelte kommentarer til merverdiavgiftsregelverket ved utleie av fast eiendom. Disse reglene gjelder utleie av fast eiendom generelt. Reglene skiller dermed ikke mellom hvilken annen aktivitet eller hvilke varer og tjenester som omsettes ved siden av utleievirksomheten. Merverdiavgiftslovens utgangspunkt er at utleie av fast eiendom er unntatt fra loven. Dette innebærer blant annet at det ikke skal beregnes utgående merverdiavgift på utlei-

en. Samtidig vil ikke utleier kunne fradragføre inngående merverdiavgift på anskaffelser som er til bruk i utleievirksomheten. Som representanten Kambe er inne på, åpner imidlertid loven for at utleiere på visse vilkår kan velge å la merverdiavgiftsloven få anvendelse på utleievirksomheten. Tidligere var reglene å finne i forskrift nr. 117, men etter at regelverket ble revidert, har bestemmelsene om slik frivillig registrering fra 1. januar 2009 vært å finne i merverdiavgiftsloven § 2-3 og tilhørende forskriftsbestemmelser. I spørsmålet er representanten Kambe videre inne på virkningstidspunktet for frivillig registrering. Utgangspunktet om at utleie av fast eiendom er unntatt merverdiavgiftsplikt gjelder selv om utleieren også driver annen avgiftspliktig virksomhet. Allerede registrerte næringsdrivende må derfor særskilt søke slik frivillig registrering, dersom han eller hun ønsker å la merverdiavgiftsloven få anvendelse på utleieforholdet. Fram til den terminen det eventuelt er søkt om frivillig registrering anses det for å drives utleievirksomhet som er unntatt fra loven. Spørsmålet utleie av fast eiendom og virkningstidspunktet for den frivillige registreringen var temaet i Rt. 2010 s. 1131 (i saken om Bryggeriparken AS). I denne saken la Høyesterett til grunn at ved frivillig registrering må den næringsdrivende aktivt tilkjennegi ved søknad dersom han eller hun ønsker virksomheten brakt innenfor loven. Inntil dette skjer anså Høyesterett at anskaffelsene må anses som skjedd til bruk i virksomhet utenfor loven. Denne rettsoppfatningen er for øvrig også lagt til grunn i to dommer fra Borgarting lagmannrett, dom 10. januar 2008 og dom 17. januar 2008. Representanten Kambe tar også opp lagmannsrettens avgjørelse 7. januar 2009 (i saken om Norse Oilfield Services AS). Jeg vil her, som i mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 1144 fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen, bemerke at jeg er kjent med at Skattedirektoratet i Merverdiavgiftshåndboken 6. utgave 2010 s. 521 (og Merverdiavgiftshåndboken 7. utgave 2011 s. 524) uttaler at lagmannsrettens bygger på en uriktig forståelse av merverdiavgiftsloven og derfor ber skattekontorene om å se bort fra avgjørelsen. Avgjørelsen gjaldt en servicevirksomhet til offshorebransjen som utvidet produksjonsarealene sine, og dessuten oppførte og tilrettela arealer for utleie til samarbeidende selskaper. Etter lovens hovedregel er som nevnt utleie av fast eiendom ikke merverdiavgiftspliktig, og dermed er det heller ikke fradragrett for inngående merverdiavgift på kostnader til opparbeiding og tilrettelegging av slike utleiearealer. Unntak gjelder dersom utleieren er frivillig registrert. Utleieren i denne saken hadde ikke slik registrering, og var derfor avgiftspliktig bare for selve servicevirksomheten, ikke for utleievirksomheten. Dermed var det også bare fradragrett for inngående merverdiavgift på kostnader i servicevirksomheten, ikke i utlei-

evirksomheten. Lagmannsretten kom etter en konkret vurdering til at kostnadene ved oppføring og tilrettelegging av næringsarealer som leies ut til samarbeidende selskaper også kunne knyttes til selskapets avgiftspliktige servicevirksomhet. Dermed ble det ansett å foreligge fradragsrett også for inngående merverdiavgift på disse kostnadene. Staten anket lagmannsrettens avgjørelse, men anken ble avvist i Høyesteretts ankeutvalg 2. april 2009 under henvisning til at verken avgjørelsens betydning utenfor den foreliggende sak eller andre forhold tilsa at saken ble fremmet for Høyesterett. Slik jeg ser det, må Skattedirektoratets uttalelse om betydningen av lagmannsrettens avgjørelse ses i lys av dette. Avgjørelsen fra lagmannsretten er rettskraftig, dvs. bindende for partene. Det respekteres selvsagt fullt ut. Om det rettslige spørsmålet i saken, dvs. omfanget av retten til fra-

drag for inngående merverdiavgift, må avgjørelsens imidlertid anses for å gi liten veiledning. Mye taler for at uenigheten egentlig handler om faktum og bevisbedømmelse, dvs. om det var riktig av lagmannsretten å knytte de aktuelle kostnadene til servicevirksomheten istedenfor til utleievirksomheten. Faktum og bevisbedømmelse i en rettskraftig dom er normalt uten betydning for forståelsen av gjeldende rett i andre saker. At Skattedirektoratet i sine anvisninger fortsatt står på at inngående merverdiavgift på kostnader ved utleie av fast eiendom står i en annen rettslig stilling enn inngående merverdiavgift på kostnader til servicevirksomhet, må derfor anses korrekt etter loven.

Jeg ser på denne bakgrunn ikke grunnlag for en nærmere gjennomgang av Skattedirektoratets praksis.

SPØRSMÅL NR. 1761

Innlevert 30. juni 2011 av stortingsrepresentant Ingebjørg Godskesen

Besvart 7. juli 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Rullebremseprøve kan gi et feilaktig inntrykk av et kjøretøys bremsevne, og kjøretøy og hengere med svake eller manglende bremsesystemer kan være livsfarlige. Samferdselsministeren argumenterer i sitt svar på Dokument nr. 15:1677 (2010-2011) imot bremseprøve på vei (retardasjonsmåling) ved å vise til at Norge oppfyller minstekravet til direktiv 2010/48/EU om kjøretøykontroll ved å kun bruke rullebremseprøve.

Hvorfor mener statsråden at Norge ikke bør gå utover EUs minimumskrav til kontroll ved å åpne for bremseprøve på vei?»

BEGRUNNELSE:

Jeg skal for å fjerne enhver tvil gjengi punkt 1.2.2 om minimumskrav til kontroll av bremsesystemer i direktiv 2010/48/EU om kjøretøykontroll:

"Service braking performance and efficiency"

"Efficiency"

"Test with a static brake testing machine or, if one cannot be used for technical reasons, by a road test using a recording decelerometer. Vehicles or a trailer with a maximum permissible mass exceeding 3 500 kg has to be inspected following the standards given by ISO 21069 or equivalent methods. Road tests

should be carried out under dry conditions on a flat, straight road."

Det er flere ting som kommer klart og tydelig frem av denne teksten. For det første kan Norge oppfylle direktivets minstekrav ved å kun bruke rullebremsetest, slik statsråden poengterer. Hvis man skal gå utover minstekravet i punkt 1.2.2, er det heller ingen tvil om at direktivet åpner for supplerende bremsetest på vei slik man gjør i Danmark. Retardasjonsmåling er fra min side ikke foreslått som en erstatning for rulleprøvene, men et supplement.

Svar:

Statens vegvesen har i forbindelse med implementering av direktiv 2010/47/EU og 2010/48/EU nedsatt en arbeidsgruppe for utvikling av bremsekontroll for tyngre kjøretøy. Arbeidsgruppen har kontakt med bransjen i Norge, andre lands myndigheter og kontrollinstanser. Arbeidet skal sikre at vi får et godt regelverk for kontroll av bremsesystemer på tyngre kjøretøy. Arbeidsgruppen skal sikre ytterligere kvalitet av kontrollresultatene gjennom utarbeidelse av forslag til krav til bremseprøvere i henhold til ISO standard 21069 samt forslag til endrede krav til blant annet kontrollutstyr, kalibrering, vedlikehold, kompetanse og utførelse av selve bremsekontrollen. Jeg har fått

opplyst fra Vegdirektoratet at arbeidsgruppen i denne sammenheng også vil vurdere retardasjons- måling som et supplement til rullebremseprøver, slik ordningen er i Danmark. Arbeidet vil resultere i forslag til forskriftsendringer og til endring av kontroll- veiledningenes punkter om bremsetester ved periodisk

kontroll og utekontroll. Forslaget vil bli sendt på offentlig høring. Jeg viser for øvrig til mine tidligere svar på spørsmål nummer 1370 og 1677, hvor temaene bremsekontroll og kontrollmetoder for tunge kjøretøy er utdypet nærmere.

SPØRSMÅL NR. 1762

Innlevert 30. juni 2011 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 12. september 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Regjeringen har presentert retningslinjer for kreftbehandling som innebærer at de fleste kreftpasienter skal være utredet før det er gått 20 dager etter henvisning.

Er dette en ny og forbedret rettighet for pasientene sammenlignet med gjeldende pasientrettighetslov og hvordan vil sykehusene bli kompensert?»

BEGRUNNELSE:

I gjeldende pasientrettighetslov har pasientene rett på vurdering innen 30 dager, men ved alvorlige og livstruende diagnoser har man rett til en raskere vurdering. Det heter bl.a.:

"§ 2-2. Rett til vurdering

Pasient som henvises til sykehus, spesialistpoliklinikk eller institusjon som tilbyr tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmisbruk, som omfattes av § 2-4, har rett til å få sin helsetilstand vurdert innen 30 virkedager fra henvisningen er mottatt. Det skal vurderes om det er nødvendig med helsehjelp, og gis informasjon om når behandlingen forventes å bli gitt. De regionale helseforetakene kan bestemme hvilke institusjoner som skal fastsette tidsfrist for å yte helsehjelp som nevnt i § 2-1 annet ledd når pasienten er henvist til tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmisbruk.

Det skal vurderes om pasienten har en slik rettighet overfor spesialisthelsetjenesten som omtalt i § 2-1 annet ledd, og eventuelt fastsettes en slik frist som omtalt i samme ledd annet punktum. Pasienter som har en slik rettighet, skal underrettes om dette og om fristen. I underretningen skal pasienten også gis opplysning om klageadgang, klagefrist og den nærmere fremgangsmåten ved å klage. Henvisende instans skal også underrettes.

Vurderingen skjer på grunnlag av henvisningen. Om nødvendig skal supplerende opplysninger innhentes eller pasienten innkalles til undersøkelse. Ved mistanke om alvorlig eller livstruende sykdom, har pasienten rett til raskere vurdering.

Departementet kan i forskrift bestemme at barn og unge under 23 år med psykiske lidelser eller rusmiddelavhengighet har rett til vurdering raskere enn innen 30 virkedager."

Det er ønskelig å få avklart om pasientenes rettigheter utvides med de nye retningslinjene, og hvordan regjeringen vil gjennomføre og finansiere de nye retningslinjene.

Svar:

Jeg stilte som eierkrav til de regionale helseforetakene i tilleggsbrev av 1. juli til Oppdragsdokumentene at helseforetakene må organisere sin virksomhet i tråd med de anbefalte forløpstidene slik at pasienter kommer raskt til utredning og behandling ved mistanke om kreft. Det er viktig å ha fokus på og treffe tiltak for å fjerne flaskehalsen i utredning og behandling av kreftpasienter. Dette har jeg også gjort på andre områder blant annet for å øke behandlingsskapasiteten for radiofrekvensablasjon ved hjerteflimmer.

Forløpstid beskriver tidsbruk for vurdering av henvisning og utredning og angir når behandling skal starte opp. I direktoratets retningslinjer for kreftbehandling er målsetningen at vurdering av henvisning skal skje innen 5 virkedager, utredning starter innen 10 virkedager og behandling innen 20 virkedager, og at dette vil omfatte omkring 80 % av pasientene.

Helsedirektoratet har i tett samarbeid med fagmiljøene utarbeidet 32 prioriteringsveiledere som gir føringer for hvilke pasienter som skal få rett til nødvendig helsehjelp og med frist for når helsehjelpen senest skal starte. Det er opp til behandlende lege/behandlingsteam å vurdere hva som er medisinsk forsvarlig for den enkelte pasient. En slik vurdering kan tilsi et raskere pasientforløp enn det som følger av de normerte forløpstider for kreft, men det kan av faglige grunner også ta lengre tid å utrede en sykdom før

behandling kan startes opp. I tillegg beskriver de nasjonale handlingsprogrammene for kreft i detalj hvordan pasienter med kreft skal utredes, behandles og følges opp.

Vi har økt bevilgningene til helseforetakene siden vi overtok i 2005 med mer enn 9 milliarder kroner, bare i 2011 økte bevilgningen med nær 1 milliard. Aktiviteten har også økt, det var om lag 1.3 millioner flere utredninger og behandlinger i 2010 sammenlignet med 2005. Stortinget bevilger midler i den årlige budsjettproposisjonen.

Regjeringen har startet å måle hvor raskt kreftbehandling kommer i gang, og tall som ble offentliggjort nylig viste at middelverdien på hvert sykehus for tid fra henvisning til behandlingsstart for brystkreft var 23 løpedager, tykktarmskreft 24 løpedager og lungekreft 41 løpedager. Vi skal fortsatt måle dette slik at sykehusene blir bedre, og som et bidrag til å følge opp at behandlingstidene er innenfor anbefalingene.

SPØRSMÅL NR. 1763

Innlevert 30. juni 2011 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 8. juli 2011 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«På hvilke måter sikrer statsråden at offentlige innstanser samordner innkreving av gjeld, slik at gjeldshaver sitter igjen med tilstrekkelige midler til sitt livsopphold?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har mottatt henvendelse om at Namsfogden ikke har noen myndighet til å koordinere trekk fra offentlige instanser som f.eks. skattekontor, Nav, Statens Innkreivingskontor og kemnerkontor. For mange kan dette innebære trekk i lønn eller trygd som resulterer i at de ikke kan forsørge seg eller sin familie. For enkelte innebærer det at de må til Nav for å få støtte til livsopphold. Det skaper unødvendig mye byråkrati og økt belastning for den enkelte når det offentlige på den ene siden trekker nesten all inntekt til nedbetaling av gjeld for så å utbetale sosialstønad så den enkelte kan ha tilstrekkelige midler til livsopphold.

Svar:

Når gjeld inndrives ved trekk i lønn o.l., skal skyldneren beholde det vedkommende med rimelighet trenger til underhold av seg og sin husstand. Tilsvarende gjelder ved gjeldsordning.

Ved vurderingen av om det skal nedlegges utleggstrekk eller hvor stort trekket skal være, må namsmyndighetene ta hensyn til løpende trekk som de har kjennskap til. Dersom en annen namsmyndighet senere nedlegger et trekk som får bedre prioritet, skal den første myndigheten, når den blir oppmerk-

som på det nye trekket, av eget tiltak reise spørsmål om det første trekket bør justeres. Det har imidlertid vært et problem at disse mekanismene har forutsatt at skyldneren gir namsmyndighetene den informasjonen de trenger for å ivareta vedkommendes interesser.

Blant annet for å sikre at namsmyndighetene har tilgjengelig den informasjonen de trenger for å samordne lønnstrekk av eget tiltak, er det opprettet en "utleggsdatabase" hos Statens innkreivingsentral. Den dekker foreløpig de alminnelige namsmennene og Statens innkreivingsentral. Det arbeides for tiden med å knytte skatteetaten og Arbeids- og velferdsetatens innkreivingsentral til systemet.

Bakgrunnen for denne samordningen av utleggstrekk ligger i endringene i tvangsfullbyrdelsesloven mv. ved lov 17. juni 2005 nr. 89. Etter lovendringene skal blant annet en namsmyndighet alltid undersøke om det løper andre trekk, før trekk nedlegges. En namsmyndighet som nedlegger et trekk med bedre prioritet enn et løpende trekk, skal dessuten varsle den namsmyndigheten som har nedlagt det første trekket. Lovendringene settes i kraft suksessivt for forskjellige namsmyndigheter etter hvert som de tekniske forutsetningene for dette er oppfylt, jf. ovenfor og ikrafttredelsesbestemmelsen i endringsloven som uttrykkelig sier at

“Kongen kan fastsette at endringene i tvangsfullføringslova kapittel 7 kan tre i kraft til ulik tid for forskjellige namsmakter”.

Selv om loven legger opp til en konkret vurdering av hva skyldneren skal beholde både ved utleggs-

trekk og ved gjeldsordning, er det i praksis vanlig å ta utgangspunkt i ulike satser. På bakgrunn av rettspraksis tar mange namsmenn utgangspunkt i sosialhjelpssatsene, mens andre namsmenn benytter andre satser. I praksis kan det være betydelig variasjon mellom de satser som benyttes. Ved gjeldsordning har Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet fastsatt veiledende satser. Regjeringen arbeider med

sikte på å etablere nye standardiserte satser som skal gjelde både ved utleggstrekk og gjeldsordning.

Jeg nevner dessuten at regjeringen i 2006 satte ned gebyret for utleggsbegjæringer hos de alminnelige namsmennene fra 2,1 til 1,85 ganger rettsgebyret. I de tilfellene der det blir besluttet utleggstrekk, er dette en besparelse for skyldneren.

SPØRSMÅL NR. 1764

Innlevert 30. juni 2011 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 30. august 2011 av olje- og energiminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

«Undertegnede er kjent med at selskapet EnPro har forsøkt å komme i kontakt med regjeringen vedr teknologi for CO₂-rensing av fossile kraftverk. Etter negativt svar fra miljøvernministeren ønsker selskapet nå å møte olje- og energiministeren.

Vil statsråden være positiv til å møte selskapet?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede vil i den forbindelse vise til energi- og miljøkomiteens merknader fra ulike innstillinger om Mongstad (TCM) prosjektet, hvor man vektlegger en bred tilnærming i teknologisatsingen.

6. mai i år underskrev BKK og EnPro en avtale om bygging av et pilotanlegg for binding av CO₂-utslippet fra BKKs Kogenanlegg på Kollsnes i Øygarden kommune. Anlegget vil bruke utslippet fra BKKs kogenanlegg på Kollsnes, 24000 tonn CO₂, og produsere natriumkarbonat og veisalt samt ferskvann. Anlegget skal etter planen stå ferdig høsten

2012, og må tilkobles i sept 2012 da dette må tilpasses revisjon av LNG-anlegget. Derfor er fremdriften i prosjektet svært viktig.

Med utgangspunkt i EnPros samarbeidsprosjekt med BKK har miljøorganisasjonen ZERO fattet stor interesse for alternative CO₂-håndteringsmetoder, spesielt da såkalte Carbon Capture and Use (CCU) metoder, som EnPro-teknologien faller inn under.

Svar:

Olje- og energidepartementet har hatt flere møter med selskapet, også på politisk nivå. Selskapet har orientert departementet om sitt prosjekt. Departementet har bl.a. orientert om hvordan myndighetenes involvering er organisert, herunder at det er Gassnova som håndterer støtteordningene for slike prosjekter etter retningslinjer fra OED. En evt. søknad fra EnPro vil bli behandlet på lik linje med andre søknader om støtte til slike prosjekter.

SPØRSMÅL NR. 1765

Innlevert 30. juni 2011 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad

Besvart 11. juli 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Jeg er i den siste tiden blitt kontaktet av bønder i rovviltområder som har søkt om omstillingsmidler som følge av store rovviltskader. I enkelte tilfeller tar behandling av søknadene urimelig lang tid, og skaper

problemer i forbindelse med andre frister og bestemmelser som skal overholdes.

I lys av det nye rovdryrforliket, er mitt spørsmål til ministeren om han vil sørge for at omstillingssøknader blir behandlet raskere?»

BEGRUNNELSE:

Et medlem av Norsk Bonde- og småbrukarlag har sendt inn søknad om omstillingsmidler, p.g.a. store rovviltskader. Han bor innenfor forvaltningsområdet for ulv. Han søkte fylkesmann om omstillingsmidler 12.01.2010, fikk avslag og anket 26.04.2010 til DN og anken ble sendt fra Fylkesmannen til DN 14.07.2010. I brev fra fylkesmannen 30.03. 2011 skriver de at en avgjørelse er ventet i nær framtid. Han har pr. 29.06.2011 ennå ikke fått svar fra Direktoratet for naturforvaltning på sin anke. Han søkte 02.02.2011 på nytt fylkesmannen om omstillingsmidler, denne er stilt i bero inntil anken fra 2010 er behandlet.

Mattilsynet truer med å stenge søkerens gård, fordi han ikke har husvære i samsvar med forskrifter om hold av storfe. Han har søkt Mattilsynet om utsettelse, men det har han fått avslag på.

SPØRSMÅL NR. 1766

Innlevert 30. juni 2011 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 7. juli 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Frivillig vern som hovedlinje i vernearbeidet er anerkjent som en suksess både i næringen, forvaltningen og av Regjering og Storting. Allikevel har statssekretæren i departementet i den senere tid både stilt spørsmålsteget ved frivillig vern som et bærende element og også bidratt til å skape uklarhet om rollefordelingen mellom stat og næringsaktørene i denne prosessen.

Deler statsråden statssekretærens bekymringer rundt frivillig vern?»

BEGRUNNELSE:

Frivillig vern har redusert konfliktnivået rundt vern og bidratt til god dialog om verneverdiene i norske skoger. Det har bidratt til mer effektiv ressursbruk og bidratt til å bedre den faglige kvaliteten på vernearbeidet. Frivillighet understreker næringens eget ansvar for å løse sine utfordringer på samme måte som f.eks. industrien gjør det.

Derfor har man også utviklet et system der hver enkelt skogeier freder deler av sin eiendom med utgangspunkt i frivillig miljøregistrering på hver enkelt eiendom. Dette arealet kommer i tillegg til det arealet som blir vernet gjennom statlige prosesser og som ut-

Svar:

Offentlig saksbehandling skal skje i henhold til forvaltningslovens bestemmelser. I forvaltningslovens § 11 a heter det at forvaltningsorganet skal forberede og avgjøre saken uten ugrunnet opphold.

Bestemmelsen er blant annet satt for å gi forvaltningen nødvendig tid til å behandle sakene på en faglig og forskriftsmessig god måte. Omstillingssaker er ofte kompliserte og ønsket om raskest mulig saksbehandling må veies opp mot hensynet til grundig og forsvarlig saksbehandling.

Avgjørelsen av klagen på fylkesmannens avslag om omstilling som det refereres til i spørsmålet er nå sluttbehandlet av Direktoratet for Naturforvaltning og søkeren kan vente å få svaret en av de nærmeste dagene.

løser erstatning. Statssekretærens uttalelser til bl.a. Aftenposten 28.6. er egnet til å tåkelegge og til å skape uklarhet omkring begrepene og ansvarsfordelingen her. Det er ikke slik at ansvaret for det statlige vernet som utløser erstatning er overlatt skogbruket selv om hovedregelen er at det løses gjennom frivillighet.

Statssekretæren omtaler i det samme intervjuet i tillegg skogbruket på en måte som lett kan forstås som å være i konflikt med det statsråden tidligere har gitt uttrykk for til næringen.

Budskapet fra statsråden har bl.a. vært at situasjonen i norsk natur er blitt bedre. I forhold til rødlistede arter er situasjonen stabil og for skog er det en god utvikling. Indikatorarter som hakkespett er blitt tatt av lista.

Statssekretæren uttaler seg dermed på en måte som er i strid med det flere andre miljøer registrerer. Det skaper usikkerhet og bidrar ikke til å bygge opp tillit. Det er derfor nødvendig med en avklaring fra statsrådets side.

Svar:

Norge har i internasjonal sammenheng en meget stor variasjon av naturtyper i skog, inkludert skogty-

per som er internasjonalt svært sjeldne og som vi har et internasjonalt ansvar for.

Boreal regnskog, også kalt kystgranskog, er en slik skogtype som Norge har internasjonalt ansvar for.

Om lag 1840 arter, tilsvarende 50 prosent av artene som er klassifisert som truede eller nær truede på Norsk rødliste for arter 2010, lever i skog. Av disse er over 1400 arter vurdert å være negativt påvirket av arealendringer knyttet til skogbruksaktiviteter. Det er særlig hogst som er vurdert å påvirke et stort antall av disse artene negativt, men også skogbrukstiltak som treslagsskifte og skogsveibygging er vurdert som negative påvirkningsfaktorer for mange arter.

Det er følgelig, blant annet ut fra de nevnte forhold, svært viktig hvordan forvaltningen av skogene i Norge innrettes slik at man kan sikre naturmangfold og andre viktige miljøverdier for framtidige generasjoner. Viktige elementer i dette arbeidet er økt skogvern, god innarbeidelse av miljøhensyn i skogmyndighetens regelverk, samt skogbruksnæringens egen miljøinnsats.

I denne sammenhengen er skogvernets funksjon særlig å sikre et nettverk av spesielt viktige områder for norsk naturmangfold i skog, både i form av ulike skogtyper og viktige leveområder for arts mangfoldet i skog.

Jeg viser til at det er bred enighet om å øke skogvernet, og om strategien for dette arbeidet.

Hittil er cirka 2 prosent av den produktive skogen

i Norge vernet. Hovedstrategien i arbeidet for økt skogvern er å sikre høy faglig kvalitet ved at de viktigste områdene blir fanget opp i arbeidet, samtidig som man sikrer god dialog med skogeiere og andre parter.

Skogvernarbeidet på privat grunn skjer i hovedsak ved frivillig vern. I tillegg gjennomføres vern av skog eid av Statskog SF og av Opplysningsvesenets fond (prestegårdsskoger).

Jeg stiller meg selvsagt fullt ut bak de uttalelsene min statssekretær er sitert på i Aftenposten 28. juni om arbeidet med frivillig skogvern. Det er positivt at skogeiere tilbyr skog for frivillig vern. Dette samarbeidet har sikret vern av betydelige skogarealer, og har redusert konfliktene ved skogvernet. Jeg vil gi honnør til alle de skogeierne som har tilbudt vern av skog. I noen tilfeller har det imidlertid vist seg vanskelig å fange opp enkeltområder med store verneverdier, hvis skogeierne ikke ønsker vern. Det er også dessverre eksempler på at viktige og kjente verneverdier har blitt skadet ved hogst og andre skogbruksinngrep. I slike tilfeller kan det være nødvendig med myndighetsstyrt vern. I de aller fleste tilfellene er imidlertid frivillig vern en god arbeidsmåte ved vern av skog på privateid grunn.

Gjennomføringen av skogvernet skjer altså i tråd med den strategien som har vært etablert i mange år, og hvor arbeidet med frivillig skogvern utgjør en hovedstrategi på privat grunn.

SPØRSMÅL NR. 1767

Innlevert 30. juni 2011 av stortingsrepresentant Anne Marit Bjørnflaten

Besvart 3. august 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Bevilgningene til vei, bane og kyst er økt med over 50 % siden regjeringen Stoltenberg tok over. Det er også lagt et høyt ambisjonsnivå for perioden 2010-19 gjennom Nasjonal transportplan, og opptrappingen til det nye, høyere nivået er i gang. Bevilgningene forventes også å øke i 2012 og 2013.

Kan statsråden redegjøre for resultatene av regjeringens innsats for utbygging av vei og jernbane, i form av spesifiserte oversikter over tiltak i tråd med punktene nedenfor?»

BEGRUNNELSE:

Jeg ønsker oversikt over Regjeringens resultater på vei- og jernbaneanrådet i form av oversikter over

gjennomførte og planlagte prosjekter, presisert i disse punktene.

Alle større prosjekt på riksveg og bane som er starta eller åpna for trafikk i perioden 2006 – 2011 med dato for oppstart og eventuelt også dato for åpning for trafikk.

Alle rassikringsprosjekt som er starta i perioden 2006 – 2011 med dato for oppstart og eventuelt også dato for åpning for trafikk.

Alle tiltak innenfor prosjektet på Nasjonale turistveger som er under arbeid eller kommer i gang i 2011, og prosjekter som ble gjennomført i 2009 og 2010.

Alle midtdelerprosjekter som er under arbeid eller planlagt igangsatt i 2011 og alle midtdelerprosjekter som ble gjennomført i 2009 og 2010

Alle gang- og sykkelveier som er påbegynt eller åpnet i perioden 2009 – 2011 (inkludert de som er planlagt starta senere i 2011) med dato for oppstart og eventuelt også dato for åpning for trafikk.

Belønningsordningen, tildelingene de siste årene og eksempler fra de byene som har fått bevilgning på hvilke tiltak pengene er brukt til.

En oppsummering av alle investeringstiltak på veg og bane (over 5 mill kr) som er under bygging akkurat nå

Antall kilometer ny asfalt som ble lagt på riks- og fylkesveier i 2009, 2010 og 2011 (planlagt for 2011) og fordelt på fylker.

Svar:

Lenke til svar og tabeller:

<http://www.stortinget.no/dok15-201011-1767-vedlegg>

SPØRSMÅL NR. 1768

Innlevert 30. juni 2011 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 6. juli 2011 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Mener statsråden at Skatteetaten følger Stortingets intensjonen når de fastsetter hvilke avdelinger som kommer inn under skattelovens § 2-1 (8) annet punktum?»

BEGRUNNELSE:

Stortinget har vært tydelig på intensjonen om økonomisk likestilling for militære tjenestemenn til Atlanterhavspaktens organisasjon og utsendte utenriktjenestemenn i sin behandling av særloven av 1951. Forarbeidene til denne særloven er fortsatt relevante, og Stortingets intensjonen om full økonomisk likestilling står like sterkt i dag som i 1951.

Svar:

Traktaten for det nordatlantiske området (Atlanterhavspakten/NATO-avtalen) ble etablert i 1949. Den organisasjonsstrukturen som i den anledning ble etablert, forble uendret i mange år. I de senere årene har NATO gjennomgått store organisatoriske forandringer. Som et resultat av denne utviklingen er det blitt opprettet nye organisatoriske enheter. Det er naturlig at innholdet i begrepet "Atlanterhavspaktens organisasjon" i skatteloven 2-1 åttende ledd annen setning utvikler seg gjennom tid etter hvert som nye NATO organer/enheter kommer til og andre oppløses. Det innebærer imidlertid ikke at ethvert organ eller enhet omfattes av begrepet i skattelovens regel bare fordi det har en eller annen form for tilknytning til NATO. I forbindelse med ligningsbehandlingen har derfor etableringen av slike nye enheter skapt tvil hos ligningsmyndighetene om hvilke enheter som med

grunnlag i skattelovens regler omfattes av begrepet "Atlanterhavspaktens organisasjon".

I fortolkningsuttalelsen av 21. januar har Finansdepartementet angitt den ytre rammen for hvordan begrepet "Atlanterhavspaktens organisasjon" i skatteloven § 2-1 åttende ledd annen setning skal forstås. Departementet forutsatte imidlertid at forsvars- og ligningsmyndighetene skulle samarbeide ved avgjørelsen av hvilke organer som skal anses som del av NATOs organisasjon.

Det er forsvarsmyndighetene som er nærmest til å kunne fremskaffe de faktiske opplysningene om de enkelte organer og deres utvikling og tilknytning til Atlanterhavspaktens organisasjon. Det tilligger imidlertid skattemyndighetene alene å ta endelig stilling til om organisasjonen fyller betingelsene etter skattelovens § 2-1 åttende ledd annet punktum. Forsvarsmyndighetenes oppfatninger av hvilke organer som bør være omfattet av skattelovens § 2-1 åttende ledd annet punktum vil være veiledende for skattemyndighetenes avgjørelser, men de er ikke til hinder for at skattemyndighetene på selvstendig grunnlag kan (og skal) vurdere det skattemessige innholdet i begrepet "Atlanterhavspaktens organisasjon".

Det å tilstå skatteprivilegier på grunnlag av internasjonalt arbeid, vil alltid ha en selektiv karakter, og bør i prinsippet begrenses mest mulig. Hensynet til likebehandling med norske skattytere flest, vil heller tale for en begrensning enn for en utvidelse av slike privilegier. Det vil alltid være noen som lett kan sammenligne seg med dem som tilstås skatteprivilegier. Men grensen bør trekkes slik at omfanget av skatteprivilegier ikke gis lengre rekkevidde enn det vi er klart, traktatmessig forpliktet til.

SPØRSMÅL NR. 1769**Innlevert 30. juni 2011 av stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide****Besvart 6. juli 2011 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Har Finansdepartementet gitt presise regler for overgangsordninger for det personellet som ble disponert som militære tjenestemenn til Atlanterhavspaktens organisasjon før fortolkningen ble gitt i januar 2010?»

BEGRUNNELSE:

Endring av skatteregler til ugunst skjer normalt gjennom endringer som iverksettes med overgangsordninger for de som kommer urimelig ut av det med de nye reglene.

Svar:

Finansdepartementets brev av 21. januar 2010 er en fortolkningsuttalelse som har til formål å klargjøre hvilke personer som omfattes av skattelovens § 2-1 åttende ledd annen setning. Bakgrunnen for uttalelsen var at det hadde skjedd betydelige endringer i de faktiske forhold som hadde skapt en usikkerhet hos ligningsmyndighetene med hensyn til omfanget av bestemmelsen. Brevet innebærer ingen endringer av rettstilstanden, og krever derfor ingen lovendringer om overgangsordninger for det personellet som uttalelsen gjelder.

I Finansdepartementets brev av 21. januar 2010 er det imidlertid lagt opp til svært gunstige overgangsordninger for det personellet som både hadde påbegynt kontraktperioden sin og blitt lignet for ett eller flere inntektsår på det tidspunktet uttalelsen ble gitt. Tanken bak overgangsordningene var at departementets uttalelse ikke skulle føre til at en skattyter fikk ulik ligningsmessig behandling i inntektsårene innenfor en og samme kontraktperiode.

I Finansdepartementets brev av 21. januar 2010 fremgikk det således:

”Det er særlig er to grupper skattytere som det er rimelig å ha lempelige overgangsordninger for:

- a) De som ved tidligere års ligninger ikke har blitt innrømmet redusert skatt, men som vil kunne få slik lempning i senere år i medhold av uttalelsen. For denne gruppen bør uttalelsen få virkning til gunst også for tidsperioden før uttalelsen. Tidligere års ligninger bør derfor kunne endres dersom skattyteren anmoder om det, forutsatt at de øvrige betingelsene for endring av ligning er til stede.
- b) De som ved tidligere års ligninger har blitt innrømmet redusert skatt, dvs. senest ligningen for inntektsåret 2008, men som ikke ville ha fått slik lempning i senere år i medhold av uttalelsen. For denne gruppen bør uttalelsen ikke føre til innstramninger før den aktuelle kontraktperioden er ute.”

For dem som hadde inngått kontrakt om NATO-tjeneste i løpet av 2009, ble uttalelsen gitt virkning for hele kontraktperioden. I ettertid viste det seg at en mindre gruppe skattytere som var blitt innrømmet fritak for forskuddstrekk ved utreisen, likevel ikke hadde krav på skattelemping. Ved ligningen for inntektsåret 2009 fikk disse skattyterne derfor utlignet restskatter. For denne gruppen påtok imidlertid arbeidsgiveren seg ansvaret for den oppståtte restskatten og betalte denne for samtlige av disse skattyterne.

For personell som var disponert som militære tjenestemenn til NATO før Finansdepartementets uttalelse ble gitt, er det altså ingen som på grunn av denne uttalelsen er blitt økonomisk skadelidende for noen av inntektsårene forut for 2010.

SPØRSMÅL NR. 1770**Innlevert 30. juni 2011 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun****Besvart 11. august 2011 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«Det er nå 3 brukere av servicehunder som har hunder som på grunn av helsetilstand må pensjoneres.

Hva er årsaken til at det fremdeles ikke er tegnet

noen kontakt med Veiviseren om trening av nye hunder, og hvorfor tar det så lang tid når stortinget allerede i desember 2010 sa at det skulle bevilges penger til formålet?»

Svar:

Representanten Giltun stiller spørsmål om hvorfor det ennå ikke er tegnet kontrakt med Norges Blindeforbunds hundeskole "Veiviseren" om trening av nye hunder og hvorfor det tar så lang tid når Stortinget allerede i november 2010 sa at det skulle bevilges midler til formålet.

Stortinget gjorde i forbindelse med behandlingen av revidert nasjonalbudsjett i juni 2011 vedtak om å bevilge 3 millioner kroner over kapittel 601 post 70

til erstatningshunder for brukere som deltok i to tidligere servicehundprosjekter som pågikk fra 2001 til 2006.

Jeg kan opplyse om at et endelig tilsagnsbrev til Norges Blindeforbund gikk fra departementet 5. juli i år. Tilsagnsbrevet stadfester avtalen med Norges Blindeforbund om å sørge for tildeling av hunder til aktuelle brukere som deltok i de tidligere prosjektene.

SPØRSMÅL NR. 1771

Innlevert 2. august 2011 av stortingsrepresentant Henning Warloe

Besvart 11. august 2011 av forsvarsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Vil statsråden ta initiativ overfor Sjøforsvaret for å sikre at Kystvaktens pålagte reduksjon i seilingsdøgn ikke rammer kystvaktens beredskap i sommersesongen i Sør-Norge?»

BEGRUNNELSE:

Sommeren er høysesong for båttrafikk, men dessverre også for ulykker på sjøen. Også hittil i år har antall dødsulykker vært urovekkende høyt. Og det er særlig farvannene i Sør-Norge som er rammet. I Sør-Norge er det særlig fritidsbåter og cruiseskip som utgjør en vesentlig del av sesongøkningen av båttrafikken om sommeren. Når ca. 90 % av småbåtflåten og ca. 70 % av den kommersielle flåten er hjemmehørende i Sør-Norge, er det naturlig at trafikøkningen om sommeren først og fremst slår ut i denne landsdelen. Samtidig rammes Sør-Norge ekstra hardt av Kystvaktens pålegg om reduksjon av antall seilingsdøgn med ca. 300 i inneværende år utelukkende skal realiseres her ved at Nord-Norge skjermes. Gjennom oppslag i media fremgår det at to kystvaktfartøyer ligger ved kai i Oslo og Bergen og ett fartøy er på veg til Nord-Norge i midten av juli. Denne reduksjonen av seilingsdøgn kommer samtidig med at politiet har kuttet sterkt i antall patruljerende politibåter denne sommeren. Det fremgår også av medieomtale at denne samlede svekking av beredskapen til sjøs i Sør-Norge sommerstid bekymrer øvrige aktører med ansvar for beredskap og sikkerhet til sjøs. Søk og redning er definert som en av Kystvaktens hovedoppgaver. Basert på forannevnte synes det klart at Sør-Norge sommerstid rammes på en

svært uheldig måte av Kystvaktens pålagte innsparringer.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 2. august 2011 med spørsmål fra stortingsrepresentant Henning Warloe om jeg vil ta initiativ overfor Sjøforsvaret for å sikre at Kystvaktens pålagte reduksjon i seilingsdøgn ikke rammer Kystvaktens beredskap i sommersesongen i Sør-Norge.

Som en del av arbeidet med å balansere forsvarsbudsjettet for 2011, og samtidig sikre at nordområdene prioriteres, la regjeringen i Prop. 1 S (2010 - 2011) opp til at ett fartøy i den indre Kystvakten i Sør-Norge midlertidig ikke skulle patruljere i 2011. Etter at budsjettet ble lagt frem, anmodet jeg forsvarssjefen om å foreta en fornyet vurdering av de beredskapsmessige forholdene som følge av tiltaket. Forsvarssjefen konkluderte med at beredskapen ville bli bedre ivarettatt om den forutsatte innsparingen ble spredd på flere fartøyer i den indre Kystvakten i Sør-Norge. På bakgrunn av dette informerte jeg Stortingets president i skriv av 24. november 2010, om at samtlige fartøyer i den indre Kystvakten i Sør-Norge ville patruljere i 2011. Reduksjonen i antall patruljedøgn i indre kystvakt i Sør-Norge ville imidlertid være den samme som ved den tidligere planlagte løsningen med ett fartøy uten patruljering. Denne endringen lå til grunn ved Stortingets behandling av budsjettet for 2011.

Kystvakten, med sin høye patruljeaktivitet, er særlig utsatt når drivstoffprisene øker kraftig. For å forhindre at Kystvakten ville bli tvunget til å redusere

den planlagte aktiviteten i inneværende år ytterligere, har jeg lagt opp til at Kystvakten kompenseres for økte kostnader for drivstoff. Det betyr at aktivitetsnivået for Kystvakten gjennomføres som planlagt for 2011.

Selve gjennomføringen av tiltaket og planleggingen av den løpende aktiviteten, styres av etaten Forsvaret. Jeg forutsetter at forsvarssjefen prioriterer tilgjengelige ressurser på en hensiktsmessig måte.

SPØRSMÅL NR. 1772

Innlevert 2. august 2011 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen

Besvart 9. august 2011 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«Norsk hvalfangstnæring sliter alvorlig, og kan risikere å dø ut dersom ikke næringen stimuleres til å opprettholde en nødvendig minimumskapasitet. På Værøy og Røst sliter næringen med ekstraordinære reise og lønnskostnader til Mattilsynet, noe næringen på "fastlandet" slipper. I tillegg til Værøy og Røsts betydelige transportkostnader medfører summen av kostnadene for næringen at lønnsomhet vanskelig kan oppnås.

Vil statsråden sørge for at Mattilsynets kontrollkostnader blir lik for alle i hvalfangstnæringen?»

BEGRUNNELSE:

For de fleste aktører i hvalfangstnæringen gjelder prinsippet om at de betaler en kjøttavgift ifm. kontroll. For produsenter på Værøy og Røst er situasjonen den at de i tillegg må betale reise- og lønnskostnader for Mattilsynets kontrollører. Noe som medfører betydelige ekstrakostnader for næringen på Værøy og Røst.

Norsk hvalfangst kan bli en utdøende næring, dersom ikke myndighetene bidrar med en aktiv poli-

tikk som kan bidra til at denne viktige kystnæringen kan opprettholdes. En nedlegging av hvalfangstnæringen vil bety en merkbar ubalanse i økosystemet med den følge at antall hval og sel får en betydelig økning. En meget skadelig utvikling, som norsk fiskerinæring må betale prisen for.

Svar:

Kjøttkontrollgebyret knyttet til hvalkjøttkontrollen er i hovedsak utarbeidet etter de samme prinsippene som de andre kjøttkontrollgebyrene, der slaktning finner sted utenfor normalt slakteri.

Ansvarlig for fremstilling av kjøtt fra sjøpattedyr for pålagt kjøttkontroll skal betale gebyr til Mattilsynet. Gebyrpliktig kontroll omfatter postmortemundersøkelse, trikinkontroll og bakteriologisk kjøttkontroll. I tillegg omfatter gebyret medgått reise- og ventetid. Gebyret skal ikke overstige de faktiske kostnadene kontrollen medfører.

Matdepartementene er i ferd med å gjennomgå de ulike gebyrordningene under matloven. Også kjøttkontrollgebyret knyttet til hvalkjøttkontroll vil bli vurdert i denne gjennomgangen.

SPØRSMÅL NR. 1773**Innlevert 9. august 2011 av stortingsrepresentant Per-Kristian Foss****Besvart 25. august 2011 av nærings- og handelsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Hva har Nærings- og handelsdepartementet som eierdepartement gjort siden saken om Innovasjon Norge ble behandlet i Stortinget den 23. mars 2009 for å styrke Nærings- og handelsdepartementets samordningsfunksjon?»

BEGRUNNELSE:

"Komiteen vil påpeke at Nærings- og handelsdepartementet som eierdepartement har ansvaret for koordinering mellom de ulike departementer og oppdragsgivere, og at muligheten til å utøve denne funksjonen må styrkes." (Innst. S. nr 152 (2008-2009)).

En samlet kontroll- og konstitusjonskomité viser også til at dette er viktig for at virkemiddelapparatet kan fungere optimalt.

Svar:

Fra og med 1. januar 2010 ble til sammen 49 pst. av eierskapet til Innovasjon Norge overført fra staten til fylkeskommunene. I selskapets reviderte vedtekter er det bl.a. slått fast at forslag om å legge nye oppgaver av vesentlig karakter, eller en betydelig utvidelse av eksisterende oppgaver, må tas opp med alle eierne av selskapet, og godkjennes i selskapets foretaksmøte. Hensikten med bestemmelsen er å hindre at staten eller fylkeskommunene tillegger Innovasjon Norge vesentlig nye oppgaver uten å rådføre seg med de øvrige eierne, samt sikre at samtlige eiere har løpende kontroll/oversikt over selskapets aktiviteter.

Tidligere har Innovasjon Norge stått fritt til å kunne påta seg nye oppgaver så lenge disse har vært innenfor formålet og fullfinansiert av oppdragsgiver. Med ovennevnte endring i vedtektene begrenses denne friheten. Ovennevnte bestemmelse gir Nærings- og handelsdepartementet en styrket mulighet til å sikre bedre koordinering og faglig styring i forkant av at nye oppgaver tillegges selskapet. Samtidig er det fortsatt den enkelte fylkeskommune eller sektordepartement som gjennom sitt oppdragsbrev fastsetter de konkrete rammene for bruken av de midler de tildele Innovasjon Norge.

Som et ledd i implementeringen av det delte eier-

skapet er det imidlertid utarbeidet et mandat for et såkalt Samarbeidsforum for Innovasjon Norge. Forumet består av politisk ledelse fra eierne og de oppdragsgivende departementene, og møtes to ganger årlig. Formålet med forumet er å legge til rette for en langsiktig strategisk utvikling av selskapet, herunder drøfting av overordnede prinsipper for virksomheten og hovedinnhold i kommende års oppdragsbrev. Videre vil eventuelle endringer i virkemiddelbruk kunne være et aktuelt diskusjonstema i forumet, bl.a. som ledd i den kommende oppfølgingen av gjennomført evaluering av selskapet.

Det er videre, som vist til i mitt svar til dokument nr. 3:4 (2008-2009), etablert et Departementsforum bestående av ansvarlige ekspedisjonssjefer i Innovasjon Norges oppdragsgivende departementer. Formålet med dette forumet er å identifisere felles prioriteringsområder og legge til rette for en bedre utnyttelse av de ressursene som Innovasjon Norge forvalter for de ulike departementene. Som et ledd i oppfølgingen av Stortingets merknader til dokument nr. 3:4 (2008-2009) er det i dette forumet tatt initiativ til en prosess med sikte på en bedre koordinering av departementenes oppdragsbrev til selskapet.

Nærings- og handelsdepartementet har for øvrig den senere tiden vært sterkere involvert i andre departementers arbeid når det gjelder utvikling og etablering av nye programmer og virkemidler i selskapet, nettopp for å sikre at oppdragene faller inn under den lov og de regelverk som gjelder for selskapet. Dette har spesielt vært tilfelle ved de nye virkemidlene som ble tillagt, eller ble foreslått tillagt, selskapet i forbindelse med finansuroen.

Videre tar jeg sikte på å legge frem en stortingsmelding om Innovasjon Norge og SIVA i løpet av 2012. Denne meldingen skal følge opp de foreliggende evalueringene av disse selskapene, og beskrive den fremtidige organiseringen og virksomheten til både Innovasjon Norge og SIVA. Evalueringen av Innovasjon Norge ble gjennomført av Econ Pöyry i samarbeid med Agenda og Damvad, og var klar august 2010. Evalueringen og den påfølgende høringsrunden har bidratt med viktige innspill til den videre utviklingen av Innovasjon Norge.

SPØRSMÅL NR. 1774**Innlevert 12. august 2011 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen****Besvart 24. august 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Som følge av at Posten nå flere steder river de fysiske skiller mellom postbutikk og postbokser, medfører dette dårligere sevice overfor kundene og i særlig grad næringslivet. Redusert åpningstid og flere og fordyrende direkteleveranser blir resultatet.

Er dette en ønsket utvikling for statsråden, og hva kan statsråden gjøre for å opprettholde tidligere gjeldende servicegrad og åpningstid for postbokskunder?»

Svar:

Posten Norge AS opplyser at de i 2009 startet et program for å effektivisere driften av postkontornettet, dvs. de gjenværende 179 egendrevne postkontorene samt 24 bedriftssentre. Postkontornettet har over flere år hatt stor nedgang både i kundebesøk og etterspurt volum. Dette har gitt en betydelig overkapasitet når det gjelder bl.a. arealbruk, noe som har gjort det nødvendig å komprimere leiearealet eller ta i bruk nye og mindre postkontorlokaler. Per i dag er en slik omlegging gjennomført på rundt 120 steder.

Ved omleggingen legges det vekt på å opprettholde god tilgjengelighet for kundene. I det nye postkontorkonseptet er hovedregelen at postboksene plasseres i kunderommet. Dette innebærer at postboksene er tilgjengelige i postkontorets åpningstid. Standard åpningstid ved postkontorene er 9-18 (10-15). På steder med mange bedriftskunder har Posten lagt til rette for utvidet åpningstid eller utformet loka-

let slik at postboksene er tilgjengelige også utenfor postkontorets ordinære åpningstid.

Avhengig av postkontorets åpningstid før omleggingen, og hvorvidt postkontoret tidligere hadde eget rom til postboksene med lenger åpningstid, vil omleggingen noen steder innebære justeringer i servicenivået, dvs. at postboksene blir tilgjengelige i et noe kortere tidsrom enn før. Som nevnt søker imidlertid Posten å ta hensyn til næringslivets behov på steder med mange bedriftskunder ved å tilrettelegge for at postkontoret kan ha noe lenger åpningstid. Noen steder blir det også funnet løsninger med eget rom til postboksene, slik at vil kundene fortsatt vil ha tilgang til postboksene utover postkontorets åpningstid.

Tidspunktet for når mottaker kan ha dagens post i hende er uansett avhengig av når postkontoret mottar posten og har den ferdig utsortert i postboksene. Dette er det tatt hensyn til ved fastsetting av standard åpningstid for postkontorene. Tidligere åpningstid/tidligere tilgang til postboksene vil derfor normalt ikke innebære at dagens post blir tidligere tilgjengelig.

Basert på ovennevnte redegjørelse er det min vurdering at Posten foretar de nødvendige tilpasninger for å sikre lønnsom drift i en periode hvor både kundebesøk og etterspurt volum er sterkt fallende. Jeg finner det også betryggende at Posten forsøker å imøtekomme næringslivets behov ved å finne fleksible løsninger på steder hvor dette er mulig.

SPØRSMÅL NR. 1775**Innlevert 15. august 2011 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold****Besvart 23. august 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Mye gatelys (veglys) er tent på dagtid, noe som er unødvendig både økonomisk og ressursmessig. Så sent som 26. juni kl. 17.00 på riksvei 2 fra grensen mot Kongsvinger, var de fleste lysene tent.

Hva vil statsråden gjøre med denne sløsing?»

Svar:

Veglys skal ikke være tent på dagtid. Når dette likevel skjer, skyldes det teknisk feil og/eller arbeid med det elektriske anlegget. For å forhindre slike tekniske feil, bruker Statens vegvesen mye ressurser til vedlikehold og utbedring av elektriske anlegg. Tek-

niske feil skal utbedres innen gitte tidsfrister etter at det er varslet.

Det er ikke loggført at det er varslet feil på den aktuelle strekningen på rv 2 i den aktuelle perioden som stortingsrepresentant Per Roar Bredvold bruker som eksempel i sitt spørsmål. Det elektriske anlegget

på denne strekningen er integrert med tilstøtende kommunale anlegg. Lysene kan derfor ha blitt slått på i forbindelse med arbeid på det tilstøtende kommunale vegnett, som da er utenfor Statens vegvesens ansvarsområde.

SPØRSMÅL NR. 1776

Innlevert 15. august 2011 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 24. august 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Det er mange utenlandske vogntog på våre veier, noe som er riktig og bra. Det som ikke er så bra, er at noen av disse transportørene får oppdrag i Norge på feil premisser og dermed tar jobben fra norske transportører.

Hva vil statsråden gjøre for å skjerpe inn kontrollen slik at utenlandske transportører ikke får oppdrag på feil premisser?»

Svar:

Utenlandske transportører som utfører bilaterale transportoppdrag mellom Norge og steder i utlandet, eller transittransport gjennom Norge, må ha tillatelse til dette. Transportører fra andre EØS-land må være innehavere av en fellesskapstillatelse for å utøve slik transport. Transportører med fellesskapstillatelse oppfyller fastsatte krav til vandel, økonomi og fagkompetanse. Transportører fra land utenfor EØS må ha tillatelse for transportoppdrag i Norge i henhold til bilaterale avtale mellom Norge og transportørens hjemland.

Transportører fra land utenfor EØS har som utgangspunkt ikke adgang til å utføre transport mellom steder i Norge (kabotasje). Transportører fra andre EØS-land kan utføre kabotasje på nærmere fastsatte vilkår. Gjeldende vilkår følger av ny § 2a i forskrift om internasjonal person- og godstransport, samt kabotasje av 26. mars 2003 nr. 402, som trådte i kraft 1. juli 2011.

En EØS-transportør kan utføre opp til 3 kabota-

sjeturer i tilslutning til en internasjonal transport, med samme kjøretøy, innenfor en periode på 7 dager etter at den innkommende lasten fra det internasjonale oppdraget ble losset.

Det har vært viktig for meg å sikre tilfredsstillende kontroll med at utenlandske transportører som utfører nasjonal transport i Norge holder seg innenfor regelverket. Et viktig tiltak i forbindelse med forskriftsendringen er at forskriften fastsetter at transportøren skal legge frem dokumentasjon på den innkommende internasjonale transporten, samt bevis for hver av de etterfølgende kabotasjeturene. Slik dokumentasjon skal inneholde opplysninger knyttet til transportøren og transportoppdraget i tråd med forskriftsbestemmelsen. Et slikt dokumentasjonskrav vil gjøre det enklere for kontrollørene fra politiet og Statens Vegvesen å fastslå om vilkårene for kabotasje er oppfylt.

Parallelt med fastsettelsen av forskriftsendringen sendte departementet ut et rundskriv til kontrollmyndighetene om kabotasje innen godstransport, som utdyper forskriftsbestemmelsene. Avslutningsvis i rundskrivet oppfordrer departementet kontrollmyndighetene til å føre grundig kontroll med kabotasjevirkosomhet, med tanke på å hindre brudd på / omgåelse av regelverket.

Jeg er oppmerksom på de utfordringene som knytter seg til markedsadgangen for utenlandske transportører på norske veier, og følger situasjonen nøye.

SPØRSMÅL NR. 1777**Innlevert 15. august 2011 av stortingsrepresentant Robert Eriksson****Besvart 26. august 2011 av arbeidsminister Hanne Inger Bjurstrøm****Spørsmål:**

«En Nav-bruker opplyser at Nav-Bjerke har forfalsket hennes CV og ført opp utdanning hun ikke har, eller en gang skjønner hva innebærer! I CVen er det ikke ført opp utdanning hun faktisk har og som hun har gjennomgått med støtte fra Nav. Hun opplever også at det blir formidlet ærekrenkende og feilaktig informasjon om hennes opptreden og kunnskaper fra en saksbehandler som aldri har truffet henne.

Skal Nav-brukere være nødt til å finne seg i denne typen feilinformasjon og trakassering?»

BEGRUNNELSE:

Denne kvinnen har bedt om å få en ny saksbehandler. Da hun leverte sin skriftlige klage på et vedtak om at hun ikke har rett til uføreytelser fikk hun beskjed om 3 måneders behandlingstid. Hun fikk trusler om at AAP ville bli fratatt henne dersom hun ikke godtok en ny periode på arbeidsavklaring og beskjed om at klagebehandlingen ville ta ytterligere 4 måneder. Opplysningene kommer fra kvinnen selv men fakta underbygges av dokumentasjon fra bl.a. Nav. Det virker som om språkvansker og lite "kundevennlig" behandling ofte er et problem i Nav.

Svar:

Representanten Robert Eriksson stiller spørsmål som vedrører en enkeltsak fra NAV Bjerke. Jeg oppfatter at saken i hovedsak omhandler Arbeids- og velferdsetatens håndtering og service overfor brukeren. Da brukeren ikke er identifisert, kan jeg ikke kommentere saken spesielt. Imidlertid kan jeg opplyse at også Arbeidsdepartementet mottar en del henvendelser fra brukere som opplever at de ikke er blitt godt nok ivaretatt av Arbeids- og velferdsetaten. Ofte gjelder dette brukere som opplever lang saksbehand-

lingstid, manglende service eller tilgjengelighet. Dette er forhold som jeg tar alvorlig.

Jeg vil først minne om at brukeren har anledning til å fremsette en serviceklage overfor enheten som har håndtert saken. Enheten vil da få en anledning til å foreta en gjennomgang av saken som vil kunne resultere i oppretting av feil, samt bedre service og samarbeid ved brukers eventuelle fremtidige kontakt med etaten. Det arbeides nå med ulike alternativer med sikte på å forbedre etatens håndtering av klager som ikke passer inn i dagens formaliserte klageordninger.

I mitt svar på representantens spørsmål nr. 1747/2011 omtalte jeg blant annet Arbeids- og velferdsetatens behandling av en enkeltbruker. I svaret viste jeg til at service, i vid forstand av begrepet, er sterkt vektlagt i etatens tildelingsbrev for 2011. Arbeids- og velferdsetatens meddeler at de har stor oppmerksomhet rettet mot å behandle brukere på en god måte. I brevet opplyste jeg også at en nylig gjennomført brukerundersøkelse viste at brukerne i gjennomsnitt er relativt godt fornøyd med Arbeids- og velferdsetatens prestasjoner målt på noen sentrale serviceindikatorer. Videre har etaten iverksatt elektronisk dokumenthåndtering for å øke sporbarhet og lette tilgang til dokumenter for etatens ulike enheter. Dette medfører økt innsyn og oversikt over hvilke dokumenter som danner grunnlag for etatens vedtak, bidrar til å unngå feil og misforståelser og gjør det enklere å orientere brukere om status i saksbehandlingen.

Dersom det er skjedd saksbehandlingsfeil og brukerhåndtering i tråd med hva representanten beskriver i sitt spørsmål, er det selvsagt svært uheldig. Det kan derfor være hensiktsmessig for brukeren å benytte muligheten til å fremme en serviceklage som nevnt ovenfor.

SPØRSMÅL NR. 1778

Spørsmålet ble trukket.

SPØRSMÅL NR. 1779**Innlevert 15. august 2011 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 25. august 2011 av nærings- og handelsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«På bakgrunn av boten Statkraft SF er ilagt for markedsmanipulasjon og innsidehandel, hva vil statsråden gjøre for å se til at statlige selskap, herunder Statkraft SF sine interne rutiner gjennomgås slik at en kan forebygge slike situasjoner i fremtiden?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge en artikkel i Teknisk Ukeblad 7. juli 2011 kunne Nord Pool Spot og Nasdaq OMX melde at Statkraft SF var ilagt bot på kroner 400.000.- for markedsmanipulasjon og innsidehandel.

Bakgrunnen for saken var at Statkraft SF den 27. oktober 2010 la inn et bud på Nord Pool Spot som var 4.000 MW høyere enn det skulle vært.

Ifølge Teknisk Ukeblad skyldtes feilen at kjøpsforpliktelser på 4.000 MW var utelatt fra beregningen og førte til at kraftprisene stupte.

Like etter at budet var lagt inn, varslet kraftbørsen fra til Statkraft SF om at endringen i budet i forhold til dagen før var veldig stor.

Imidlertid førte ikke dette til at Statkraft SF gjorde en intern kontroll av saken. Isteden bekreftet Statkraft budet og sa at tallene var riktige.

Feilen førte til at Statkraft fikk "tilslag på et volum som oversteg selskapets tilgjengelige produksjonskapasitet.

Budet førte til store prisbevegelser både i det fysiske spotmarkedet og i det finansielle derivatmarkedet hvor kontrakter frem i tid kan kjøpes og selges.

Etter at feilen ble begått, foretok Statkraft sine tradere tre innsidehandler i derivatmarkedet.

Det skjedde ved at traderne handlet selv om de kan ha visst om den prissensitive feilmeldingen - før resten av markedet var varslet via en såkalt Urgent Market Message (UMM).

Markedsovervåkingen fastslår i sin konklusjon at Statkraft SF har "handlet i strid med forbudet mot markedsmanipulasjon" og at selskapet har overtrådt "forbudet mot innsidehandel".

Imidlertid tyder ingenting på at Statkraft SF gjorde noe av dette med vilje, noe som ble vektlagt ved vurdering av botens størrelse.

Svar:

Statlig eide selskaper skal følge de lover og regler som de er underlagt. Det er styrets ansvar å følge opp at dette skjer. Jeg forventer at selskapene har rutiner på plass for å sikre dette, herunder en internkontroll som ser til at rutinene etterleves. På viktige områder vil relevante reguleringsmyndigheter og tilsyn følge opp at selskapene overholder sine forpliktelser i henhold til relevant regelverk og se til at de har etablert adekvate rutiner for formålet.

Saken som representanten Nesvik viser til relaterer seg til en sammenfall av teknisk og menneskelig svikt som har avdekket svakheter i enkelte av Statkrafts interne rutiner og systemer. Det fremgår også av grunnlaget for straffereaksjonen at det ikke er forhold som tyder på at dette er et bevisst lovbrudd fra Statkrafts side. Statkraft tapte penger på hendelsen, ut over kostnadene ved boten. Selskapet har orientert departementet om at det er iverksatt ulike tiltak for å unngå lignende hendelser fremover.

SPØRSMÅL NR. 1780**Innlevert 15. august 2011 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 5. september 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Er statsråden tilfreds med den måten man vil sentralisere tilbudet av MR-undersøkelser i Møre og Romsdal, stikk i strid med det som er intensjonene etter samhandlingsreformen om lokalt tilrettelagt tilbud av helsetjenester?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med anbudsutvelgelsen knyttet til MR-undersøkelser i Møre og Romsdal, har Helse Midt-Norge valgt å sentralisere tilbudet til innbyggerne i hele fylket ved å tildele alle MR-undersøkelser til en aktør som er under etablering i Molde. Dette

innebærer at det tilbudet som i dag gis av svært høy kvalitet i Ålesund og Kristiansund, ikke lenger vil bli tilgjengelig for innbyggerne i disse regionene. Dette vil igjen medføre et svekket tilbud og ikke minst svært lang reisevei for disse pasientene. Det kan virke som at det er lagt svært stor vekt på pris per undersøkelse, men at en ikke har lagt like stor vekt på reisevei, pasienttilfredshet og et desentralisert tilbud nært der pasientene bor slik det følger av samhandlingsreformens intensjoner. Det kan også se ut som man heller ikke har tatt hensyn til tapte inntekter for den enkelte arbeidstaker og bedrift i sin utvelgelse av tilbydere.

Svar:

I oppdragsdokumentet til de regionale helseforetakene for 2011 ble det stilt krav om å øke aktiviteten innen poliklinisk radiologi. Helse Midt-Norge RHF har informert meg om at det er offentlig tilbud om billeddiagnostiske tjenester, herunder MR, ved alle sykehusene i Møre og Romsdal, dvs. Volda, Ålesund, Molde og Kristiansund. For 2011 er det overført 6,3 millioner kroner av basisbevilgningen til de

underliggende helseforetakene for å øke kapasiteten. Helse Midt-Norge RHF forventer derfor en økning i det offentlige tilbudet i tiden framover. Tilbudene fra private leverandører av billeddiagnostiske tjenester er et supplement til dette.

Helse Midt-Norge RHF har videre informert meg om at det i 2011 er gjennomført en konkurranse etter regelverket om offentlige anskaffelser av billeddiagnostiske tjenester (MR, CT, konvensjonell røntgen og ultralyd) fra private leverandører i helseregionen. Det kom fire klager på anskaffelsen.

Helse Midt-Norge RHF opplyser videre at konkurransen avlyses med bakgrunn i noen forhold som er påpekt i klagen. Det kom bl.a. inn et uoppfordret tilbud fra en tilbyder. Dette tilbudet ble tatt hensyn til i prosessen, men skulle etter regelverket trolig ha vært avvist.

Helse Midt-Norge velger derfor å starte arbeidet med å forberede en ny konkurranse, men vil i påvente av arbeidet med en ny anbudsrunde invitere til en dialog med dagens tjenesteleverandører om forlengelse av eksisterende avtaler.

SPØRSMÅL NR. 1781

Innlevert 15. august 2011 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 25. august 2011 av landbruks- og matminister Lars Peder Brekk

Spørsmål:

«Mange bønder sliter økonomisk pga. at det finnes for lite omstillingsmidler og at disse, ifølge enkelte kan brukes på en bedre måte.

Hvordan er statsråden fornøyd med størrelsen og bruken av såkalte omstillingsmidler generelt i landet, og i Hedmark fylke som et eksempel?»

Svar:

Midler til omstilling av driften på grunn av rovvilt bevilges som del av midlene som avsettes til forebyggende og konfliktdempende tiltak (FKT) på Miljøverndepartementets budsjett (kap. 1427 post 73). For 2011 er det satt av 68,1 mill. kroner på posten. I tillegg kan det bevilges Bygdeutviklingsmidler (BU-midler) over jordbruksavtalen. De regionale rovvilt-nemndene har hovedansvaret for at tildelingene over FKT-posten skjer i tråd med egen forvaltningsplan i den enkelte region. Prioritering av omstilling av driften som forebyggende tiltak er ulikt vektlagt i regionene. BU-midlene forvaltes av Innovasjon Norge.

Generelt overstiger søknader om tilskudd til forebyggende og konfliktdempende tiltak, herunder omstilling av driften, den avsatte rammen. I regioner som legger opp til at omstilling av driften kan være et aktuelt tiltak, overstiger søknadsbeløpene de årlige tildelingene.

I rapporten fra en arbeidsgruppe nedsatt av Landbruks- og matdepartementet og Miljøverndepartementet i 2010 går det fram at etter 1990 er gitt tilskudd til omstilling pga rovvilt til i alt 59 saker, hvorav 22 i Hedmark og 33 i Nord-Trøndelag, og omfattet ca 5000 vinterføra sauer. Det ble i alt gitt 53 mill. kroner i offentlige tilskudd, hvorav 40 mill. over Miljøverndepartementets budsjett, og resten over Bygdeutviklingsmidler over jordbruksavtalen samt andre tilskudd, bl.a. fra fylkeskommunen. Rapporten viser at det har vært forskjeller mellom regioner i tilskuddsnivå og andre betingelser knyttet til omstillingstilskuddet. Arbeidsgruppen foreslår retningslinjer og standarder som bør gjelde for behandling av søknad om omstillingsmidler med sikte på større forutsigbar-

het for søkerne og likebehandling mellom rovviltregioner. Rapporten ligger i Landbruks- og matdepartementet og Miljøverndepartementet for vurdering.

Jeg konstaterer at behovet for tilskudd til omlegging av driften pr. i dag er større enn årlige avsetnin-

ger på posten. Det er som nevnt opp til rovviltnevnene å velge strategi for hvordan de vil nå den doble målsettingen om både rovvilt og næringsdrift og prioritere bruk av midlene i sine respektive regioner.

SPØRSMÅL NR. 1782

Innlevert 15. august 2011 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 30. august 2011 av nærings- og handelsminister Trond Giske

Spørsmål:

«Mens kartlegging av mineralforekomster nærmest er 100 % i våre naboland (Finnland 100 % og Sverige 90 %) ligger Norge kun på ca. 14 %.

Hvor langt, og i hvilket omfang vil Norge gjøre denne kartleggingen fremover?»

Svar:

Økningen i verdensmarkedsprisene på flere metaller og mineraler de siste ti årene har ført til fornyet interesse for mineralnæringen og norske mineralressurser. Dette er noe av bakgrunnen for regjeringens program med 100 millioner kroner til kartlegging av mineralressurser i Troms, Nordland og Finnmark, og for regjeringens beslutning om at Nærings- og handelsdepartementet skal utarbeide en strategi for mineralnæringen som etter planen skal ferdigstilles våren 2012. Kartlegging av mineralressurser vil inngå som ett av flere temaer i strategien.

Kartleggingsprogrammet for Troms, Nordland og Finnmark har som formål å fremskaffe nye geofysiske data, slik at nasjonale og internasjonale bergverksbedrifter og leteselskaper kan vurdere om det er grunnlag for nærmere undersøkelser og eventuelt oppstart av drift. Programmet skal blant annet bidra til verdiskaping, næringsutvikling og økt sysselsetting i de tre nordligste fylkene. Sammen med det pågående Mareano-prosjektet, som blant annet omfatter kartlegging av norske sjø- og havområder i Lofoten og Barentshavet, vil den særskilte satsingen på

kartlegging i de tre nordligste fylkene gi et vesentlig bidrag til å skaffe en god oversikt over geologiske ressurser i disse fylkene.

I 2011 vil kartleggingen i indre Finnmark, kystsonen i Vest-Finnmark, kystsonen i Vest-Troms, deler av Lofoten-Vesterålen samt Narvik-området bli prioritert. Vurderingen av hvilke områder som skal undersøkes, når de skal undersøkes og utformingen av kartleggingsprogrammet for øvrig gjøres av Norges geologiske undersøkelse (NGU).

Gjennom kartleggingsprogrammet vil NGU kartlegge ca. 20 000 km² i de tre nordligste fylkene i 2011. I tillegg vil NGU i 2011 kartlegge ca. 1 000 km² i Kongsberg-området og ca. 2 000 km² langs kysten nord for Bergen. Dette innebærer at NGU i løpet av 2011 vil gjennomføre geofysisk kartlegging av ca. 7 pst. av arealet på fastlands-Norge. Til sammen vil ca. 21 pst. av fastlands-Norge være kartlagt ved utgangen av 2011.

I løpet av vinteren 2011/2012 vil NGU utarbeide en mer detaljert plan for den videre geofysiske kartleggingen i de tre nordligste fylkene fremover. I samme periode vil NGU også skissere en plan for videre kartlegging i øvrige deler av landet.

Kartleggingen i de tre nordligste fylkene, i andre deler av landet og i norske sjø- og havområder er et viktig bidrag til å skaffe en god oversikt over geologiske ressurser. Det er imidlertid opp til bedriftene selv å undersøke nærmere om kartlagte forekomster kan gi grunnlag for lønnsom drift.

SPØRSMÅL NR. 1783**Innlevert 15. august 2011 av stortingsrepresentant Bente Thorsen****Besvart 29. august 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Jeg er gjort kjent med at personer som sender sine dokumenter på utenlandsk helseutdanning til autorisasjonskontoret i Norge, etter 6 mnd. får til svar at søknaden formelt sett ikke er korrekt da papirene ikke er oversatt til norsk. Dette medfører store forsinkelser slik at en ikke kan komme i gang med studier/arbeid.

Er dette vanlig prosedyre, og hvis det er det, vil ministeren sørge for at slike søknader rutinemessig åpnes hurtigst mulig for å sjekke om formalia er i orden, og at søker omgående får melding om mangler i søknaden?»

BEGRUNNELSE:

Norge får stadig nye innbyggere. Mange av disse har utdanning fra eget hjemland. At denne utdanningen i mange tilfeller må godkjennes av ulike norske instanser for å kunne praktiseres blant annet i helsesektoren er viktig.

Samtidig så er det viktig å få hurtig svar på om den utdanningen en har fra sitt hjemland blir godkjent her til lands, eller om en må ta noe påbygging for å få den godkjent. Når det går ett halvt år fra søknad er sendt til en får svarbrev som kun innholder at attestene skulle vært oversatt til norsk så mener jeg at dette ikke er holdbart. Dette medfører ett års utsettelse før en kan komme i gang med viderestudier. En kan heller ikke søke på eller ta arbeid som en har praktisert i.

Svar:

Statens autorisasjonskontor for helsepersonell (SAFH) har ansvar for å vurdere og tildele autorisasjon og lisens for helsepersonell i Norge. Av hensyn

til pasientsikkerhet og tillit til helsetjenesten, ønsker jeg innledningsvis å understreke viktigheten av at dette arbeidet blir godt ivarettatt. Det vil naturlig være noe saksbehandlingstid knyttet til søknader om profesjonsgodkjenning i Norge.

Helsepersonell fra utlandet som søker autorisasjon vil få behandlet sin søknad etter forskjellig regelverk, avhengig av om de har utdanning fra land innenfor eller utenfor EU/EØS-området. Søknader fra helsepersonell med utdanning eller autorisasjon fra land innenfor EU/EØS-området skal behandles innen 3 måneder etter at søker har betalt saksbehandlingsgebyret. Overholdelse av denne fristen avhenger av at søker har sendt inn nødvendige dokumenter. Dersom SAFH må be søker om ytterligere dokumentasjon, vil prosessen kunne ta lengre tid. SAFH har informert meg om at de per i dag overholder tidsfristen for denne gruppen søkere, og har minimalt med avvik fra tidsfristen.

SAFH opplever en vekst i pågangen av søknader som krever mer omfattende saksbehandling, og i antall søkere fra land utenfor EU/EØS. SAFH har i perioder ikke hatt tilstrekkelig kapasitet til å behandle søknader fra helsepersonell med utdanning fra land utenfor EU/EØS innenfor tilsvarende tidsrammer. For enkelte yrkesgrupper har saksbehandlingstiden da oversteget seks måneder. SAFH har den siste tiden ansatt ekstra personellressurser for å redusere saksbehandlingstiden.

SAFH er underlagt Helsedirektoratet. Direktoratet opplyser at SAFH nå arbeider med å forbedre service og informasjonsmateriell. Målet er at søkere raskere skal få avgjort sin søknad. Som et ledd i denne prosessen har SAFH etablert rutiner for å sjekke søkerens formalia så snart saksbehandlingsgebyret er mottatt.

SPØRSMÅL NR. 1784**Innlevert 16. august 2011 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 25. august 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Nok en trafikkulykke på E16 har tatt menneskeliv. Siden oktober 2009 har til sammen fem personer omkommet i ulykker like ved munningen til Vassendentunnelen. Det er heller ikke første gang en buss er innblandet i ulykke på strekningen langs Evangervatnet.

Hva vil samferdselsministeren gjøre for å bedre trafikksikringen av E16 mellom Bergen og Voss generelt og området ved Vassendentunnelen spesielt?»

Svar:

Det har dessverre vært en negativ utvikling i tallet på dødsulykker på E16 mellom Voss og Bergen. En økende andel av ulykkene er møteulykker. Det er særlig vogntog som er involvert i ulykkene. Det har siden 1991 heldigvis ikke vært dødsulykker eller alvorlig skadde med buss i området, ut fra de registreringer som foreligger. Det har vært en hendelse der buss har vært involvert tidligere. Det var ingen trafikkulykke, men det var røykutvikling i en turistbuss ved Evanger.

Jeg ser veldig alvorlig på den negative trenden i ulykker, en trend som må snus snarest mulig. Jeg kan opplyse at det er iverksatt arbeid som vurderer både

strakstiltak, tiltak på kort sikt og tiltak på lang sikt. Dette arbeidet omfatter hele strekningen Voss – Bergen, inkludert området ved Vassendentunnelen.

Statens vegvesen nedsatte en arbeidsgruppe i mars 2011 som ser på mulige strakstiltak.

Aktuelle metoder som nyttes for å finne fram til tiltak er trafikksikkerhetsinspeksjoner, der en vegstrekning blir inspisert for mulige feil, mangler eller fare, gjennomgang av ulykkesrapporter, samt møter med brukere, myndigheter og organisasjoner. En rapport med prioritert liste over strakstiltak skal være ferdig i november 2011.

Forslag til tiltak på kort sikt er fartsreduksjon, kampanjer og kontroller i samarbeid mellom Statens vegvesen og politiet, skilting, kalking/hvitmaling i tunneler, forsterket midtoppmerking, sanering av trafikkfarlige avkjørsler m.m.

En prosjektgruppe i Statens vegvesen arbeider sammen med Jernbaneverket for å se på langsiktige løsninger på strekningen. Dette er utfordrende med bakgrunn i de mange tunnelene og rasproblematikken. Målet for gruppen er å ha planer klare til å kunne starte bygging av ny veg mellom Voss og Bergen i 2018.

SPØRSMÅL NR. 1785**Innlevert 17. august 2011 av stortingsrepresentant Arve Kambe****Besvart 26. august 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Marine Harvest har fått godkjent et nytt lukket settefiskanlegg i bygda Fjæra i Etne kommune. Et enstemmig kommunestyre har sagt ja til planene, og både grunneiere, naboer og organisasjoner i kommunen støtter etableringen. Lukkede oppdrettsanlegg blir av mange betraktet som fremtiden for oppdrettsnæringen.

Hvordan vil statsråden legge til rette for at hele kommunens ønsker blir hørt, at alle opplysninger, inkludert nye forslag fra tiltakshaver blir vurdert og når ser statsråden for seg å komme på befarings?»

BEGRUNNELSE:

I Etne kommune i Hordaland ønsker oppdrettselskapet Marine Harvest å bygge et nytt og innovativt anlegg for produksjon av settefisk. Det skal investeres for 200 millioner kroner, og anlegget vil på kort sikt bety opptil 15 nye arbeidsplasser i distriktskommunen, på lang sikt kanskje flere.

Selv om prosjektet har et enstemmig kommunestyre og bred folkelig støtte bak seg, har Fylkesmannen i Hordaland hatt innvendinger. Selv etter en ny og forbedret plan fra utbygger, har Fylkesmannen ikke villet megle med kommunen for å finne en løs-

ning. Saken vil ligge nå hos Miljøverndepartementet.

En investering på 200 millioner kroner og opptil 15 nye arbeidsplasser er et stort spørsmål for en liten distriktskommune, og avgjørende for bosetting og utvikling i Fjæra innerst i Åkrafjorden. Et slikt anlegg vil også ha behov for eksterne tjenester lokalt og dermed indirekte skape flere arbeidsplasser.

Etne er en distriktskommune med drøyt 3900 innbyggere. Fjæra har 64 innbyggere, de fleste på Rullestad. Siden 2003 har folketallet i Fjæra gått ned med 26 prosent, mens innbyggertallet i kommunen har vært stabilt de siste ti årene.

Ved siden av landbruk er mekanisk industri, varehandel og service viktigste næringsveier i kommunen i dag. Over 60 % av kommunens areal er vernet, og lokalsamfunnet må jobbe knallhardt for en hver ny næringsetablering. Prosjektet har fått massiv oppslutning lokalt, med god stemning på folkemøter og en underskriftsliste der hundre prosent av innbyggerne i Åkrafjorden har gitt sin tilslutning.

Turistnæringen i kommunen er positive, og ser visningsanlegget som en fremtidig attraksjon. Både Etne Næringsutvikling og Samarbeidsrådet for Sunnhordland har i tillegg stilt seg bak prosjektet.

Tiltakshaver har dessuten foreslått en rekke tiltak for å sikre anlegget med strenge krav til vannstand både sommer og vinter i Fjæraelva og bygging av en laksetrapp. I tillegg er anlegget trippelsikret for rømming.

Fylkesmannen har fremmet innsigelser til de opprinnelige planene, blant annet fordi de mente anlegget ville kunne påvirke forholdene for sjøørret, villaks og ål negativt, og fordi det vil medføre store

landskapsendringer. Kommunen og utbygger har lagt frem et nytt forslag til plan som tar hensyn til disse innvendingene. Likevel sa Fylkesmannen nei til meklingsmøte for å se om man kunne finne en løsning.

Ettersom Fylkesmannen i Hordaland ikke ønsket å mekle med kommunen før saken ble sendt til Miljøverndepartementet håper jeg at politisk ledelse i Miljøverndepartementet selv tar turen til Etne kommune for å se området med egne øyne.

Det viktigste for kommunen og tiltakshaver er at saken løser seg positivt og grunnlaget for det kan skje gjennom befaring, møter og konstruktiv dialog med kommune og utbygger.

Svar:

Spørsmål nr. 1785 og 1786 til skriftlig besvarelse.

Spørsmål nr. 1786 er overført til meg fra fiskeri- og kystministeren.

Begge spørsmålene gjelder behandlingen av innsigelse til reguleringsplan for Fjæra settefiskanlegg i Etne kommune.

Denne saken ble mottatt i Miljøverndepartementet 8. juli. Saken vil bli behandlet av departementet på vanlig måte, og det vil bli holdt befaring og tilhørende møte. Alle berørte vil da kunne delta og bidra til at saken blir best mulig opplyst. Tidspunktet for befaring og møte i denne saken er ennå ikke fastsatt, og det er foreløpig ikke tatt stilling til hvem som skal delta. Miljøverndepartementet vil også samarbeide med Fiskeri- og kystdepartementet ved behandlingen av saken.

SPØRSMÅL NR. 1786

Innlevert 17. august 2011 av stortingsrepresentant Arve Kambe

Besvart 26. august 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Marine Harvest har søkt om å bygge et nytt og moderne settefiskanlegg i Fjæra i Etne kommune i Hordaland. Fylkesmannen i Hordaland har lagt ned innsigelse etter at Ete kommunestyre enstemmig støttet planene. Dette er et anlegg som både oppfyller politiske ønsker om oppdrett på land, samt at det skaper gode og lønnsomme arbeidsplasser i distrikts-Norge.

Hvordan vil statsråden bidra til at disse planene kan bli godkjent i regjeringen og hvordan ser statsråden på utfordringene med denne type anlegg i fremtiden hvis det ikke kan bygges?»

BEGRUNNELSE:

I havbruksnæringen er det en trend i å produsere større settefisk for å bedre kvaliteten, redusere kostnader og redusere negative innvirkninger på miljøet.

Flere og flere anlegg blir planlagt som resirkuleringsanlegg. Dette har flere fordeler; redusert vannforbruk, full rømmingssikring, ingen fysisk kobling mellom kar og sjø/elv samt redusert energiforbruk.

Marine Harvest har i dag 28 ferskvannsanlegg. Mange av disse er gamle og produserer avgrensede mengder settefisk. Det er et sterkt ønske om å redusere tallet på settefiskanlegg til fordel for større og mer moderne anlegg som er sikrere i drift også med hensyn til rømming og som kan produsere større settefisk.

Marine Harvest har evaluert egnede lokaliteter for settefiskanlegg langs kysten. Premissene for en slik etablering er tilgang på nok ferskvann, tilgang til sjø og tilstrekkelig tilgjengelig landareal, samt godt utbygget infrastruktur.

I Hordaland sitter man igjen med Fjæra som den best egnede lokaliteten. tiltakshaver startet prosessen med etablering i Fjæra i 2007.

Etne kommunestyre har enstemmig godkjent søknaden om etablering. I tillegg støtter alle naboer og grunniere anlegget. Flere næringsorganisasjoner og Samarbeidsrådet for Sunnhordland støtter også planene.

Fylkesmannen i Hordaland har fremmet innsigelse til planene til tross for ønske fra kommune og tiltakshaver om meklingsmøte og gjennomgang av forbedre forslag.

I konsekvensutgreiinger er påvirkningen på fisk og biologiske forhold i Fjæraelva og Rullestadvannet vurdert som liten negativ til ingen av Rådgivende Biologer AS skriver at vassdraget har ingen bærekraftig stedbunden laksebestand i dag, og har trolig ikke hatt en slik bestand de siste 30 årene.

Vassdraget er heller ikke vernet, og det ligger heller ikke til en nasjonal laksefjord. Anlegget er dessuten basert på ny teknologi med trippel rømmingssikring.

I forbindelse med avbøtende tiltak når det gjelder påvirkning på lokal fiskestamme, vil bygging av en planlagt laksetrapp medføre at den anadrome strekningen av elven blir økt med ca 350 meter. Dessuten tilbyr Marine Harvest seg å gjøre ulike biotopfremmende tiltak i elven (gytegrus, etc.). Det kan også være aktuelt å delta mer direkte med kultiveringsarbeid som f. eks utsetting av yngel fra laks og ørret fra Fjæraelva.

Jeg håper på denne bakgrunn at statsråden kan ta en dialog med miljøvernministeren slik at nasjonale mål om flere landanlegg kan oppnås og at det i tillegg gir gode og lønnsomme arbeidsplasser i distrikt-Norge.

Hvis man ikke kan bygge et lukket landanlegg for settefisk i Fjæra i Etne kommune, er det mange som lurer på hvor slike anlegg kan bygges.

Svar:

Spørsmål nr. 1785 og 1786 til skriftlig besvarelse.

Spørsmål nr. 1786 er overført til meg fra fiskeri- og kystministeren.

Begge spørsmålene gjelder behandlingen av innsigelse til reguleringsplan for Fjæra settefiskanlegg i Etne kommune.

Denne saken ble mottatt i Miljøverndepartementet 8. juli. Saken vil bli behandlet av departementet på vanlig måte, og det vil bli holdt befaring og tilhørende møte. Alle berørte vil da kunne delta og bidra til at saken blir best mulig opplyst. Tidspunktet for befaring og møte i denne saken er ennå ikke fastsatt, og det er foreløpig ikke tatt stilling til hvem som skal delta. Miljøverndepartementet vil også samarbeide med Fiskeri- og kystdepartementet ved behandlingen av saken.

SPØRSMÅL NR. 1787

Innlevert 17. august 2011 av stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide

Besvart 24. august 2011 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«BBC og Bureau of Investigative Journalism har i sommer avdekket at etiopiske myndigheter skal ha nektet å fordele mat og nødhjelp til landsbyer i det sørlige Etiopia hvor opposisjonspartier står sterkt. Opposisjonspolitikere hevder at nødhjelp som går via

regjeringskanaler fordeles og differensieres etter partipolitiske skillelinjer i regionene.

Er statsråden kjent med at en slik praksis skal foregå i Etiopia, hvordan forholder Norge seg til påstandene og vil statsråden ta saken opp med etiopiske myndigheter?»

Svar:

Påstandene om at etiopiske myndigheter straffer befolkningsgrupper gjennom tilbakeholdelse av økonomisk og annen støtte, er alvorlige. Liknende påstander om politisering av utviklingsbistanden i Etiopia har vært framsatt tidligere, blant annet i en rapport fra Human Rights Watch høsten 2010. Jeg viser i den forbindelse til mine svar på interpellasjon nr. 33 (2010-2011) og skriftelig spørsmål nr. 150 (2010-2011).

Giverland og internasjonale organisasjoner etablert i Etiopia, samarbeider innenfor den såkalte Development Assistance Group (DAG), hvor blant annet Norge og andre europeiske land, USA, Verdensbanken og FN deltar. Gruppen mener fortsatt at det ikke forekommer systematisk eller utstrakt misbruk

av bistanden i Etiopia. Vi kan imidlertid ikke utelukke at enkeltstående eksempler på politisk misbruk av bistand kan forekomme i landet. DAG arbeider målrettet med å evaluere og styrke sine metoder for kontroll av bistanden i samarbeid med etiopiske myndigheter.

Det er viktig at de nye påstandene i BBCs reportasje undersøkes. . Jeg vil i samarbeid med andre land se nærmere på hvordan vi kan bidra til at dette skjer.

Påstandene i BBCs reportasje omfatter ikke internasjonal humanitær bistand. Norsk humanitær bistand kanaliseres gjennom FN-systemet og norske humanitære hjelpeorganisasjoner, som har et omfattende apparat for å sikre at hjelpen når fram til dem som trenger det.

SPØRSMÅL NR. 1788

Innlevert 17. august 2011 av stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide

Besvart 25. august 2011 av forsvarsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Jeg er gjort kjent med at Kystvaktens fartøy i dag ikke er en del av det nye nødnettet for politiet og beredskapsstatene. Kystvakten vil ofte være første respondent i en rekke nødssituasjoner, og skal dessuten bistå politi og andre beredskapsstateter etter avtale eller fullmakt. Særlig aktuelt er dette for fartøyene i Indre Kystvakt.

Er det riktig at Kystvaktens fartøy ikke er en del av det nye nødnettet, hva er i tilfelle bakgrunnen for dette, og har i så fall statsråden planer om å utbedre situasjonen?»

Svar:

Nødnett har vært i bruk i omlag ett år i deler av Østlandsområdet. Som en oppfølging av Stortingets

vedtak om landsdekkende utbygging, vil innføringen av Nødnett foregå trinnvis med utgangspunkt i politidistriktenes regionale inndeling.

Nødnett rulles i første omgang ut til kjernebrukere i nødetatene brann-, politi- og helsevesen. Tilknytningen til andre brukere med beredskapsansvar, slik som Forsvaret, tollvesenet, fengselsvesenet, sivilforsvaret, elforsyningen, frivillige hjelpeorganisasjoner mv., vil finne sted så snart nødetatene tar systemet i bruk.

Indre kystvakt vil bli tilknyttet det nye nødnettet. Ytre kystvakt vil ikke bli omfattet fordi den for det meste opererer utenfor nettets dekningsområde. Det tas sikte på å anskaffe nødnettmateriell til Forsvaret i løpet av 2013. Anskaffelsen foregår i nært samarbeid med Direktoratet for nødkommunikasjon.

SPØRSMÅL NR. 1789**Innlevert 17. august 2011 av stortingsrepresentant Øyvind Halleraker****Besvart 26. august 2011 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Ifølge fiskerne på Vestlandet vrirler det av pigghå i sjøen.

Kan statsråden tenke seg å åpne for et kvotebasert fiske etter pigghå i Norge?»

BEGRUNNELSE:

Pigghåfisket har lange tradisjonen på Vestlandet. Men de senere år har kun bifangst av pigghå vært tillatt. Resultatet er at fiskere i USA har overtatt deler av markedet for pigghå fra norske fiskere. Amerikanske fiskere nytter en totalkvote på ca. 6000 tonn langs østkysten av USA,

Som glupsk rovfisk kan pigghå gjøre stor skade på annen fisk. Store pigghåmengder i f.eks. Rogaland skapet frykt for at den skal angripe laksemærer og således skape stors utfordringer for oppdrettsnæringen langs kysten.

Svar:

Det ble innført et generelt forbud mot fiske etter pigghå fra og med 2011. Forbudet gjelder også fritidsfiske, og er begrunnet med den meget alvorlige bestandssituasjonen for pigghå i norske havområder. Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) har de siste årene vært klare i sine råd om å stanse alt direktefiske etter pigghå i Nordøst-Atlanteren, samt å holde nivåene av bifangst så lave som mulig. Disse anbefalingene bygger på det eksisterende datagrunnlaget, blant annet fangstrapporter fra næringen. Videre er pigghå i Nordøst-Atlanteren oppført som kritisk truet (høyeste kategori før utryddelse er regnet som et faktum) på Norsk Rødliste 2010. Rødlisting av marine arter innebærer ikke automatisk noen konsekvenser for høsting av en art, men det faglige grunnlaget for klassifiseringen av denne bestanden taler for omfattende beskyttelsestiltak. På bakgrunn av den informasjonen vi har om bestanden i dag vil det altså ikke være forsvarlig å tillate et ordinært kommersielt fiske eller fritidsfiske etter pigghå. Jeg vil likevel presisere at uunngåelig bifangst fremdeles er tillatt.

Den nordøstatlantiske fiskerikommisjonen (NEAFC), som Norge er medlem av, har vedtatt forbud mot fiske etter pigghå i internasjonalt farvann. Det er forventet at Norge tilstreber at reguleringen i våre soner er i harmoni med vedtakene i NEAFC.

For di pigghå er en haiart som opptrer i store stimer, vil det ofte være stort sprik mellom den tilstanden som forskerne beskriver, og den opplevde situasjonen blant fiskerne på sjøen. Betydelige mengder bifangst kan forekomme og gi intuitivt inntrykk av at forekomstene er store, selv om bestanden samlet sett er under sterkt press. Det er likevel den totale vurderingen fra vitenskapsmiljøene som må danne grunnlaget for en bærekraftig forvaltning og reguleringen av høstingen på en bestand. Departementet har imidlertid som mål å legge til rette for at næringen i størst mulig grad skal kunne drive lønnsom beskatning av våre fiskebestander innenfor bærekraftige rammer, og vil åpne for høsting også på pigghå dersom bestandssituasjonen og den vitenskapelige rådgivingen tilsier at det er forsvarlig.

Fiskeridirektoratet har satt ned en arbeidsgruppe som også vil vurdere muligheten og behovet for å drive et begrenset overvåkingsfiske på blant annet pigghå. Hvorvidt et slikt lisensiert overvåkingsfiske er hensiktsmessig avhenger av mange forhold, blant annet lønnsomhet for næringen og informasjonsverdien for forskerne. Foreløpig er ikke de nødvendige forutsetninger for en slik ordning på plass, men det er gitt dispensasjon for enkelte fartøy i Havforskningsinstituttets referanseflåte til å fiske pigghå.

Fiskeri- og kystdepartementet er ikke kjent med nyere meldinger om at pigghåstimer langs kysten har ført til skade på oppdrettsmærer. Som hovedregel vil imidlertid ikke slike hensyn ha betydning for forvaltningen av viltlevende fiskebestander, da vi forventer at oppdrettsnæringen selv foretar de tilpasninger som er nødvendige for å beskytte virksomheten mot eventuelle trusler fra det naturlige marine miljøet.

SPØRSMÅL NR. 1790**Innlevert 17. august 2011 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg****Besvart 26. august 2011 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Sjøfarende er avhengig av god informasjon om været og bølgehøyder for å kunne ferdes mest mulig risikofritt. I Nord-Troms er det mange som er avhengig av dette, her kan nevnes fiskeflåten, turistfiske, ambulansébåt, slepebåter og rutegående fartøy. Bølgevarsling med utlagte bøyer er mye brukt andre steder i landet, eksempelvis Vestlandet mens Nord-Troms ikke har det.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre bedre bølgevarsling i havområdene utenfor Nord-Troms?»

Svar:

Presise bølgevarsler er ett av flere tiltak for å sikre tryggest mulig ferdsel langs kysten og på havet.

Meteorologisk institutt (MI), underlagt Kunnskapsdepartementet, har ansvaret for generell bølgevarsling langs kysten og på havet. Sleipner-ulykken i 1999 tydeliggjorde viktigheten av bølgevarsling i spesielt utsatte hurtigbåtleder langs kysten, og varsler

er i drift for flere slike leder. Bølgevarsler for disse områdene er tilgjengelige som spesialvarsler på nett.

Spesialvarslene utstedes av MI på oppdrag fra Kystverket og baserer seg på prognoser fra MI sine atmosfære- og bølgemodeller. Kystverket har ikke vurdert det som hensiktsmessig å etablere egne permanente observasjonsbøyer tilknyttet hvert enkelt spesialvarsel, men modeller er tilpasset hvert enkelt spesialvarsel.

Ett ytterligere spesialvarsel er under utvikling, for Vestfjorden, men det er per i dag ikke startet utvikling av spesialvarsler for flere områder.

Det er Kystverket som fagetat som vurderer videre etableringer av spesialvarsler for bølger. Kystverket har mottatt innspill fra Troms fylkeskommune om hurtigbåtleder i Vågsfjordbassenget i Malangen og Fugløyfjorden i Kvænangen. Slike innspill vil bli tatt med i Kystverkets vurderinger av eventuelle nyetableringer av spesialvarslingsområder for bølger.

SPØRSMÅL NR. 1791**Innlevert 17. august 2011 av stortingsrepresentant André Oktay Dahl****Besvart 1. september 2011 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Hvordan vil statsråden sikre at annen kriminalitetsbekjempelse i Oslo politidistrikt ikke blir unødvendig nedprioritert etter den 22. juli?»

BEGRUNNELSE:

Oslo-politiet varsler at de vil bli nødt til å nedprioritere annet arbeid etter de tragiske hendelsene den 22. juli. Høyre stiller seg bak at alle tilgjengelige ressurser settes inn for å etterforske og komme til bunns i det som skjedde i regjeringskvartalet og på Utøya. Høyre benytter også anledningen til å berømme statsråden for en verdig og korrekt opptreden under og etter den 22. samtidig som tankene går til alle som har blitt rammet. Mange politiske stridstemaer virker nå mindre og enkelte blir mer krevende å diskutere. Samtidig er det viktig at det løpende politiske ord-

skiftet fortsetter, herunder spørsmålet om politiets ressursbehov. Høyres bekymring for redusert politidekning, oppgaveportefølje, behov for sentral seniorpolitikk, ønske om politistudie, bedre bruk av sivilt ansatte, bekjempelse av 1%-MCmiljø mv står selvfølgelig fast.

Svar:

Hendelsene 22. juli 2011 og den påfølgende etterforskning har vært og er en stor ressursmessig belastning for Oslo politidistrikt. For å sikre at politidistriktet skal kunne opprettholde tilfredsstillende ressurser til andre kriminalitetsbekjempende og forebyggende tiltak, har Regjeringen allerede styrket Oslo politidistrikt med 95 årsverk, og vil legge fram forslag for Stortinget om ekstra bevilgning til dette.

Det vises for øvrig til at Regjeringen vil komme

tilbake til Stortinget med en egen budsjettproposisjon om behovet for ekstra bevilgninger knyttet til 22/7.

Regjeringen har særskilt oppmerksomhet på be-

hovene til Oslo politidistrikt også i arbeidet med budsjettet for 2012.

SPØRSMÅL NR. 1792

Innlevert 17. august 2011 av stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen

Besvart 29. august 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Jeg har fått mange henvendelser om Veidekke og arbeid i sommer for Statens Vegvesen i Troms og Finnmark. Det hevdes at Skjervøy tunellen først ble frest opp 2 km a 30 mm og asfaltert med 800 tonn asfalt. Etter ordre fra Statens Vegvesen. Og at Statens Vegvesen deretter kom med nye spesifikasjon for fresingen av tunnelen hvor fresingen ble forlangt 15 mm dypere. Med det resultat at 800 tonn med nylagt asfalt ble frest opp på nytt.

Medfører dette riktighet?»

BEGRUNNELSE:

Det hevdes videre at strekningen i Porsanger fra Banak krysset til Brennelv Bru etter ordre fra Statens Vegvesen skulle blitt frest opp, men at arbeidet måtte kanselleres da det var for lite asfalt på veien til at den kunne freses. Videre hevdes det at maskintrailer med hullaster fra Alta, samt bil og henger med borreutstyr for nedsenking av kummer ble rekvirert av Statens Vegvesen, som i sine spesifikasjoner hevdet at det var 7 kummer som skulle bli tatt. Etter de opplysninger som er gitt meg var det ingen kummer. Med andre ord, bomtur med store omkostninger.

Svar:

Når det gjelder tunnelen på Skjervøy, Maursund-tunnelen som ligger langs Fv 866, ble det bestilt en utførelse av ny asfalt som forutsatte at vegbanen ikke ble liggende høyere enn den eksisterende. Dette er nødvendig for å opprettholde fri høyde. Trafikk med vogntog vil kunne få skader ved at de kan treffe tunneltaket dersom fri høyde reduseres. Ved befaring etter at vegdekket var frest og asfalteringen startet, ble det avdekket at høyden på det nye asfaltlaget langs ytterkantene var høyere enn tidligere. Dette var uak-

septabelt, og arbeidene ble derfor stoppet. Entreprenøren ble pålagt å gjennomføre arbeidene i henhold til kontrakten med Vegvesenet, dvs. uten tilleggs-kostnader. Asfalt som ble lagt den første natten måtte dermed fjernes før det gamle vegdekket ble frest ned til riktig høyde, og nylegging av asfalt kunne gjenopptas.

Når det gjelder strekningen i Porsanger fra Banakkrysset til Børselv på Fv 98, hadde Statens vegvesen, etter det jeg har fått opplyst, bestilt såkalt planfresing og legging av nytt slitelag med asfalt. Det viste seg at det gamle dekket var så tynt at det ikke var mulig å frese, og derfor ble fresearbeidene stoppet med en gang. Det ble i stedet lagt et opprettingslag før nytt slitelag ble lagt. Det påløp tilleggs-kostnader i hovedsak knyttet til det nye opprettingslaget, som uansett måtte legges på bakgrunn av det gamle vegdekkets tilstand.

Til spørsmålet om nedsenking av kummer, er det riktig at Statens vegvesen hadde bestilt senking av kummer, i alt om lag 14. Bestillingen omfattet senking av kummer i flere tunneler innen samme kontrakt. Dette arbeidet er utført. Det utstyret som er observerert skulle imidlertid, slik jeg har fått opplyst, nyttes på en annen strekning.

Jeg vil vise til at det er entreprenøren som bestemmer hva slags utstyr som skal benyttes og hvor slikt utstyr skal hentes. Hvis det er slik at entreprenøren har blitt påført "bomturer med store omkostninger", er dette entreprenørens ansvar og Statens vegvesen slik sett uvedkommende. Statens vegvesens anliggende er imidlertid at arbeidene har blitt utført slik det er avtalt i kontrakten. Statens vegvesen understreker at de ikke har blitt påført tilleggs-kostnader knyttet til arbeidene med kummene i denne kontrakten.

SPØRSMÅL NR. 1793**Innlevert 19. august 2011 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 5. september 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Norge har et sterkt økende antall bompengefinansierte veiprojekt. I tillegg brukes bompenger til finansiering også av en rekke andre tiltak enn veibygging. Ingen av de lokal- eller fylkespolitiske vedtak om bruk av bompenger og bomringer er fattet at innbyggere gjennom folkeavstemming. En slik ordning fremviser liten tillit til innbyggerne i de enkelte kommune eller den enkelte region.

Vil statsråden ta initiativ for å sikre at vedtak om bruk av bompenger/bomringer heretter skal baseres på folkeavstemming?»

Svar:

I kommuneloven § 39b står det at kommunestyret eller fylkestinget selv kan bestemme at det skal av-

holdes rådgivende lokale folkeavstemninger. Samferdselsministeren kan ikke uten lovhjemmel pålegge kommune eller fylke å gjennomføre folkeavstemninger. Dersom bompengeprojekter skal baseres på folkeavstemninger, må dette tas inn i vegloven § 27. I dag er det slik at lokale initiativ skal ligge til grunn for bompengeprojekter.

I Håndbok nr 102 (<http://www.vegvesen.no/Fag/Publikasjoner/Handboker>, s 21) heter det at det i utgangspunktet skal være enighet lokalt om bompengefinansiering av et prosjekt. Vedtak fattes av berørte kommuner og fylkeskommunen. Jeg mener at dagens retningslinjer fungerer tilfredsstillende og ser ingen grunn til foreslå en lovendring som skulle påby folkeavstemming ved bompengeskjeving.

SPØRSMÅL NR. 1794**Innlevert 19. august 2011 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 30. august 2011 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Audun Lysbakken****Spørsmål:**

«Når vil regjeringen fremme en proposisjon til Stortinget med sikte på å ratifisere FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne?»

BEGRUNNELSE:

FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne ble vedtatt av FNs generalforsamling 13. desember 2006. Norge undertegnet sammen med 80 andre land og EU 30.mars 2007. Per i dag har 149 land pluss EU undertegnet og 62 land har ratifisert.

FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne slår fast at de alminnelige menneskerettigheter skal gjelde også for mennesker med nedsatt funksjonsevne. De som ratifiserer konvensjonen, påtar seg ” å treffe alle lovgivningsmessige, administrative og andre tiltak som er nødvendige for å virkeliggjøre de rettigheter som er nedfelt i den-

ne konvensjon”. Venstre mener dette er viktige og nødvendige grep for å sikre alle i Norge like muligheter.

Svar:

Som jeg tidligere har informert Stortinget om er det en forutsetning for å ratifisere internasjonale konvensjoner at norsk rett og nasjonale ordninger er i samsvar med konvensjonens bestemmelser.

Allerede da Norge signerte FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne i 2007 var regjeringen kjent med at vergemålslovgivningen var i strid med konvensjonens bestemmelse om rettslig handleevne (artikkel 12) og måtte endres før en eventuell ratifisering av konvensjonen.

Regjeringen ved Justisdepartementet startet arbeidet med ny vergemålslovgivning i 2001, da vergemålsutvalget ble oppnevnt. Bakgrunnen for dette lovarbeidet var et behov for å bringe eksisterende lovgivning i samsvar med den politiske utviklingen på området. Ferdigstillingen av FN-konvensjonen i 2006

og signeringen i 2007 ga samtidig anledning til å sikre at utformingen av den nye vergemålslovgivningen er i tråd med konvensjonens bestemmelser om rettslig handleevne.

Ny vergemålslov ble vedtatt av Stortinget i 2010. Loven er i samsvar med artikkel 12 i FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne. Den nye vergemålsloven er imidlertid

ikke iverksatt, og trer først i kraft fra den tid Kongen bestemmer. I statsbudsjettet for 2011 er det satt av penger til Justisdepartementets arbeid med å forberede den omorganiseringen av vergemålsmyndigheten som er nødvendig for at vergemålsloven skal kunne iverksettes. Når loven er iverksatt vil dette muliggjøre en ratifisering av FN-konvensjonen.

SPØRSMÅL NR. 1795

Innlevert 19. august 2011 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 30. august 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Forskrift om kjøretøyverksteder krever at teknisk leder ved godkjent kjøretøyverksted skal ha fagbrev, og dette gjelder fra 1. januar 2014. Tidligere kunne man søke om teknisk ansvar etter 10 år i faget uten fagbrev.

Mener statsråden at det er riktig å innføre et regelverk med tilbakevirkende kraft, slik at folk med 40 år i faget må tilbake til skolebenken for å beholde jobben?»

Svar:

Kravene til godkjenning og drift av kjøretøyverksteder er nærmere regulert i forskrift 13. mai 2009 nr. 589 om kjøretøyverksteder. Etter forskriftens bestemmelser er det kun for teknisk leder og eventuelt stedfortreder at det stilles formelle krav til kompetanse ved godkjenning av kjøretøyverksted. For øvrige tilsatte i virksomheten gjelder ikke et slikt krav. Fagbrevkravet til teknisk leder, som er den som skal lede og føre tilsyn med reparasjoner utført av øvrig personell, er en viktig garanti for at arbeidet gjøres fagmessig. Kravet har således en trafiksikkerhetsmessig begrunnelse. Teknisk leder er i tillegg den som skal representere virksomheten utad.

Godkjenning av verksted er betinget av at virksomheten har en teknisk leder og – som hovedregel – også en stedfortreder som tilfredsstiller kravene til utdanning (fagbrevkompetanse eller tilsvarende) og relevant praksis. Kravet om fagbrev for teknisk leder ble innført i 2004, og er således ikke nytt. Frem til den nye forskriften trådte i kraft 1. juli 2009 var likevel ordningen slik at virksomheter med tekniske ledere godkjent før juni 2004 ikke måtte oppfylle kravet om teknisk leder med fagbrevkompetanse.

Ordningen etter at den nye forskriftens trådte i kraft 1. juli 2009 er at alle kjøretøy- verksteder må ha teknisk leder og evt. stedfortreder som oppfyller kravet til fagbrevkompetanse. Dette gjelder uavhengig av når virksomheten er blitt godkjent. Hensikten med dette er å sikre dokumentasjon for at alle verkstedene i drift har tekniske ledere som minst oppfyller nivået fastsatt gjennom fagbrevet. Det er også viktig å ivareta hensynet til likebehandling og like konkurransevilkår.

I forskriften som ble gjort gjeldende fra 1. juli 2009 ble kjøretøyverkstedene med tekniske ledere uten fagbrevkompetanse gitt en overgangsperiode på 2 år frem til 1. juli 2011 med å tilpasse seg de skjerpete kompetansekravene. Overgangsperioden er etter initiativ fra Samferdselsdepartementet utvidet slik at virksomhetene dette gjelder først må oppfylle de skjerpete kravene 1. januar 2014. Bakgrunnen for at overgangsperioden ble utvidet var bl.a. at det fra bransjehold ble påpekt at en overgangsperiode på to år var for kort til at virksomhetene kunne få innrettet seg etter de nye reglene. Norges bilbransjeforbund har imidlertid sagt seg enig i prinsippet om at kravet til fagbrevkompetanse hos teknisk leder gjøres gjeldende for alle virksomheter uavhengig av om de er godkjent før eller etter 2004.

Det må også understrekes at det ikke er nødvendigvis slik at man må tilbake på skolebenken for å oppfylle fagbrevkravet – det fins flere veier for å oppfylle kravet. Bl.a. vil bestått realkompetansevurdering utført av Fylkeskommunen, basert på læreplanen i faget, oppfylle fagbrevkravet. Fagbrevkravet kan også oppfylles ved annen relevant utdanning, dersom regionvegkontoret finner denne likeverdig (eksempelvis utdanning i utlandet).

Hensynet bak de skjerpete kompetansekravene er

altså å sikre fagmessig gode reparasjoner for på denne måten å ivareta hensynet til trafikksikkerheten. Dette hensyn må etter mitt syn veie tyngre enn den ulempen enkelte opplever ved at de rammes av skjerpete krav. Dette, sammen med det forholdet at det fins alternative måter å oppfylle fagbrevkravet på og

at overgangsperioden er forlenget til 1. januar 2014, gjør at jeg finner de skjerpede kravene både rimelige og overkommelige. Jeg kan derfor ikke se at regelendringen rammes av forbudet mot å gi regler tilbakevirkende kraft.

SPØRSMÅL NR. 1796

Innlevert 19. august 2011 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 30. august 2011 av samferdselsminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Regjeringen har innført krav om periodisk etterutdanning av yrkessjåfører hvert femte år. Transportselskapet Askeladden har søkt om å bli godkjent som lærested for å drive denne etterutdanningen i egen regi, og fått avslag fra Statens vegvesen region Øst grunnet noe som tilsynelatende fremstår som bagatellmessige forhold. Samtidig opplever selskapet sterk konkurranse fra utenlandske aktører.

Er statsråden prinsipiell motstander av at norske bedrifter skal få drive denne typen opplæring i egen regi?»

BEGRUNNELSE:

Da Stortinget behandlet EU-direktiv 2003/59/EF om nye utdanningskrav for yrkessjåfører i Innst. S.nr.140 (2006-2007), gikk FrP inn for komprimert variant slik at sjåførene og transportselskapene ikke skulle bli påført unødvendig høye kostnader sammenlignet med utenlandske konkurrenter. Regjeringspartiene Ap, SV og Sp gikk derimot inn for en opplæringsmodell som har ytterligere forverret rekruttering til bransjen. Nettopp derfor burde man i det minste kunne vise litt fleksibilitet i behandling av enkeltsaker fra selskaper som ønsker å drive opplæring i egen regi. Jeg vil forøvrig vise til mitt skriftlige spørsmål Dokument nr. 15:452 (2010-2011) om kostnadene ved etterutdanning av yrkessjåførene.

Svar:

Min klare holdning er at norske bedrifter skal få drive etterutdanning av yrkessjåfører i egen regi og det er også dette Statens vegvesen legger opp til. Det forutsettes imidlertid at bedriftene som ønsker å bli godkjent som lærested blir godkjent i henhold til reglene i yrkessjåførforskriften.

Det henvises til at transportselskapet Askeladden har søkt om å bli godkjent som lærested, men fått av-

slag av Statens vegvesen Region øst. Representanten Hoksrud vurderer begrunnelsen for avslaget til å være bagatellmessig.

Jeg er kjent med at transportselskapet Askeladden har påklaget vedtaket fra Statens vegvesen, Region øst. Klagen vil nå bli oversendt Vegdirektoratet for videre behandling og jeg kan derfor ikke kommentere denne aktuelle saken.

Jeg vil imidlertid på generelt grunnlag gi følgende kommentar:

Yrkessjåførdirektivets hensikt er å bedre trafikksikkerheten, sikre at sjåførene har de nødvendige kvalifikasjonene til å utøve person- eller godstransport i yrkesmessig sammenheng, samt fremme rekruttering og sikre omdømmet til sjåføryrket.

Når det gjelder grunnutdanningen er det etter yrkessjåførforskriften mulig å ta en komprimert utdanning på 140 timer eller full grunnutdanning på 280 timer. Den komprimerte utdannelsen gir begrensede rettigheter for sjåfører i alderen 18 til 23 år, slik at disse sjåførene gis en gradvis utvidelse av sin rett til å føre de tyngste kjøretøyene i yrkessammenheng. Denne gradvise tilgangen til å føre stadig tyngre kjøretøy er begrunnet med at erfaring og modenhet gir økt trafikksikkerhet.

Etterutdanningen, som er tema for den konkrete saken om transportselskapet Askeladden, er på 35 timer hvert femte år. Kvalitetskrav til lærestedet er viktig, blant annet fordi godkjenning av en norsk bedrift som lærested innebærer at bedriften også kan tilby etterutdanning for andre bedrifters sjåfører. Det er lærestedenes ansvar at sjåførene har de nødvendige kvalifikasjonene til å utøve person- eller godstransport i yrkesmessig sammenheng. Statens vegvesen skal gjennom godkjenningen bl.a. sikre en tilfredsstillende kvalitet med hensyn til etterutdanningens innhold og pedagogiske nivå. Jeg ser det som avgjørende å opprettholde en tilfredsstillende kvalitetsmessig standard på lærestedene.

SPØRSMÅL NR. 1797**Innlevert 19. august 2011 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 30. august 2011 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«For Eksportfinans er det nå oppstått en situasjon som reiser tvil om deres fremtidige evne til å bidra med tilstrekkelig finansiering i større eksportkontrakter etter 31.12.2011, når eksisterende dispensasjon fra EU-direktivet om risikovekting utløper.

Hva vil statsråden gjøre for at en varig løsning er på plass innen 1.01.2012, slik at norsk industri ikke blir taperen i konkurranse om større eksportkontrakter?»

Svar:

Eksportfinans ASA er en norsk finansinstitusjon som yter lån til norske eksportbedrifter og utenlandske kjøpere av norske kapitalvarer. I tillegg til å yte lån på kommersielle vilkår, forvalter Eksportfinans den såkalte 108-ordningen. Dette er en statlig ordning for gunstige fastrentelån til bl.a. utenlandske kjøpere av norske kapitalvarer som kan gis under visse, internasjonalt standardiserte vilkår (lignende ordninger finnes i de fleste OECD-land).

Som følge av erfaringene fra den internasjonale finanskrisen strammer EU til i store deler av finansmarkedsreguleringen, herunder EUs kapitalkravsdirektiv. Dette direktivet er inntatt i EØS-avtalen og tilsvarende bestemmelser gjelder derfor også for Norge. En av innstrammingene i kapitalkretningsregelverket, som Finansdepartementet har gjennomført ved endring i forskriften om store engasjementer, går

ut på at den øvre grensen for engasjementer med andre finansinstitusjoner (herunder banker) skal beregnes på samme måte som engasjementer med de fleste andre motparter. Dette er begrunnet med at risikoen forbundet med engasjementer med banker kan være den samme som med andre motparter, og et ønske om å styrke finansinstitusjonenes soliditet.

Eksportfinans er en kredittinstitusjon og tar som andre kredittinstitusjoner risiko. Eksportfinans skal etter reglene om kapitaldekning være kapitalisert slik at institusjonen kan bære den risikoen den tar på seg. Kapitalkrav knyttet til utlån skal reflektere risiko. Norske myndigheter legger generelt vekt på kapitalkrav og på at lik risiko skal reguleres likt uavhengig av institusjon.

Det nye regelverket fører først og fremst til strengere krav for Eksportfinans' utlån som garanteres av banker. Eksportfinans' utlån som garanteres av GIEK berøres ikke av regelendringene. Ved årsskiftet 2010/2011 fastsatte Finansdepartementet en overgangsregel for Eksportfinans slik at selskapet kan benytte reglene om store engasjementer slik de gjaldt per 15. desember 2010 fram til 31. desember 2011.

Det arbeides nå for å finne en løsning som best mulig ivaretar at de særlige formålene med virksamheten til Eksportfinans kan føres videre. Dette skjer i samarbeid mellom Finansdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1798**Innlevert 19. august 2011 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 20. september 2011 av nærings- og handelsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Avisen Nordland skriver 18.08.11 at "Giske vil hjelpe REC" med bakgrunn i den vanskelige situasjonen ved bedriften i Narvik.

Kan næringsministeren gi en nærmere konkretisering av hvilke virkemidler han rår over og som han og regjeringen vil sette inn for å hjelpe denne enkeltbedriften?»

Svar:

Jeg er klar over at REC er i en vanskelig situasjon for tiden. Selskapets permitteringer er en konsekvens av den vanskelige situasjonen i markedet for solceller. Jeg besøkte REC i Narvik 17.8.2011 og på Herøya 24.8.2011 og fikk da oppdateringer om situasjonen.

Det er hard konkurranse i markedet for solceller.

Konkurransen skyldes hovedsakelig etablering av produksjon med nyere utstyr og billigere arbeidskraft i Kina og andre land i Østen, herunder RECs eget anlegg i Singapore. Videre har den finansielle situasjonen i Europa påvirket markedssituasjonen og europeiske støtteordninger.

Regjeringen er opptatt av at det utvikles gode ordninger og virkemidler slik at industrien sikres gode rammevilkår. Det finnes i dag flere støtteordninger som blant annet kan anvendes for solcelleindustrien.

Regjeringen opprettet i 2010 Miljøteknologiordningen i Innovasjon Norge for å bidra til at Norge forblir ledende innenfor utvikling av miljøteknologi, herunder fornybar energi. Ordningen er rettet inn mot større pilot- og demonstrasjonsprosjekter som er nødvendig for å vise at ny teknologi fungerer før det utnyttes kommersielt. Ordningen har i 2011 en ramme på 257 mill. kroner. I den grad REC ønsker å utvikle og teste ny teknologi, kan de på lik linje med andre bedrifter søke støtte fra ordningen.

Videre skal Norges Forskningsråds ordning med forskningssentre for miljøvennlig energi (FME) bidra til å etablere forskningssentre med høyt internasjonalt nivå innenfor energi- og miljøområdet. "The Norwegian Research Center for Solar Cell Technology" er et slikt forskningssenter. Her er sentrale aktører innenfor solcellenæringen i Norge samlet. Nærings- og handelsdepartementets støtte gjennom Renergi og SIVA er også relevant for solcellenæringen.

Enova er et annet organ som gir støtte til ulike

energi- og miljøtiltak. Blant annet støtter Enova energieffektivisering i industrien. Siden 2001 har Enova inngått kontrakter for over 11 TWh innenfor fornybar energi og energieffektivisering. En tredjedel av dette resultatet har kommet gjennom Enovas programmer rettet mot industrien.

Industrien har stor evne til omstilling og å tilpasse seg markedsendringer. Det er imidlertid viktig å holde på kompetansen som finnes i bedriftene samtidig som vi legger til rette for ny forskning og teknologiutvikling. Myndighetene har derfor i de senere år satset bevisst på infrastrukturinvesteringer i universiteter og forskningsinstitutter, og gjennom forskningsprogrammer knyttet til NTNU, SINFEF og IFE, herunder satsingen på material- og nanoteknologi gjennom Nanomat-programmet i Norges Forskningsråd.

REC har en betydelig solcellekompetanse som det er viktig å videreutvikle. I samarbeid med bl.a. Norut Narvik, Forskningsparken i Narvik, SIVA og Nordland fylkeskommune har REC arbeidet med utvikling av et FoU-senter innenfor solceller (Senter Solar), som er tenkt etablert i deler av fabrikklokalene i Narvik.

SIVA har gjennom sommeren vært i forhandlinger med REC om betingelsene i leieavtalen for fabrikklokalene i Narvik, som et datterselskap av SIVA Eiendom Holding AS har oppført. Dette er et forhold mellom SIVA og leietaker, men innenfor forretningsmessige vilkår strekker SIVA seg vanligvis langt for å imøtekomme leietakere som opplever vanskelige tider.

SPØRSMÅL NR. 1799

Innlevert 19. august 2011 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 12. september 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Det vises til Dok. 15:1745 og 15:1673. Investeringsplanene ved Hernes Institutt står fortsatt på stedet hvil grunnet mangel på kontraktstilbud fra Helse Sør-øst som kan forsvare så langsiktige og store investeringer som kreves. Det er nå blitt kjent at statsråden grep inn og unntok Borgestadklinikken fra anbud.

Vil statsråden da også sikre at Hernes Institutt tilbys en rammeavtale som vil gjøre det mulig å foreta de investeringer som Helse Sør-øst krever?»

BEGRUNNELSE:

Statsråden skriver mye pent om Hernes Institutt i sine svar på de ovenfornevnte spørsmålene. Det er stor fare for at helse-Norge mister et tilbud som det i praksis ikke er en erstatting for om Hernes Institutt gir opp. Det må ikke skje.

Når det i et anbud kreves store bygningsmessige investeringer for å tilfredsstille kvalitetskravene som stilles fra helseforetakene side, må dette gjenspeile seg i en lengre anbudsperiode, ellers vil ikke en anbudskonkurranse gi reelle muligheter for konkurran-

se. I tilfellet Hernes Institutt er det tvilsomt om det i det hele tatt finnes alternative tilbydere og et tap av behandlingstilbudet vil dermed kunne bli dramatisk for enkelte pasientgrupper. Statsråden skrev mye om krav til konkurranse i sine svar. Konkurranse er i stor grad også avhengig av at Staten som etterspørger av tjenester gir reell mulighet for aktørene til å innfri kravene. Statsråden bør nå gripe inn og sørge for at Hernes Institutt får en avklaring.

Svar:

Jeg vil innledningsvis vise til mitt svar på nevnte dok 15:1673, hvor jeg blant annet gjorde det klart at det er Helse Sør-Øst RHF som må gjennomføre og stå ansvarlig for de konkrete vurderingene som blir gjort rundt fastsettelse av avtalelengde. Jeg redegjorde her også for enkelte anskaffelsesrettslige forhold.

Hernes Institutt har ganske nylig inngått en fireårig avtale med Helse Sør-Øst RHF, og det er naturlig at Helse Sør-Øst RHF vurderer eventuelt videre samarbeid og avtale i god tid før eksisterende avtale utløper.

SPØRSMÅL NR. 1800

Innlevert 19. august 2011 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 5. september 2011 av helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

SPØRSMÅL:

«Det vises til brev fra undertegnede til statsråden datert 5.7.11. Den 22.7. ble direktøren i Sykehus Innlandet intervjuet på NRK Hedmark og Oppland og sa da at saken var å anse for avsluttet. Jeg kan ikke se å ha fått svar på mitt brev til statsråden og anser ikke saken som avsluttet.

Er statsråden fornøyd med måten saken er behandlet på, og anser også hun den for avsluttet og ferdig behandlet?»

Svar:

Brev fra Høyres stortingsgruppe ved stortingsrepresentant Gunnar A. Gundersen av 5. juli 2011 ble besvart i brev av 15. juli 2011 og undertegnet av statssekretær Tone Toften. Brevet følger vedlagt.

Vedlegg til svar:

Vedr. kodepraksis ved Sykehuset Innlandet

Jeg viser til brev av 05.07.11 til statsråd Strøm-Erichsen fra Høyres stortingsgruppe ved stortingsrepresentant Gunnar A. Gundersen vedr. kodepraksis ved Sykehuset Innlandet. Jeg viser også til statsrådens svar av 19.05.11 på Dokument nr. 15:1363 (2010-2011).

Helsedirektoratet ba allerede høsten 2010 avregningsutvalget om å vurdere kodingen av såkalte multitraumepasienter ved Sykehuset Innlandet HF. Avregningsutvalget er et rådgivende medisinsk utvalg som bistår Helsedirektoratet i medisinskfaglige spørsmål knyttet til registrering og kvalitetskontroll av medisinske data ved somatiske sykehus. Utvalget

er uavhengig og foretar sine vurderinger på faglig grunnlag. Avregningsutvalget har i brev til Helsedirektoratet av 24.06.11 kommet med sin anbefaling. Utvalgets gjennomgang av saken har avdekket feilkoding av et mindre antall skadepasienter ved Sykehuset Innlandet. Utvalget vurderer at det ikke har vært medisinskfaglig grunnlag for å klassifisere disse pasientenes tilstand som alvorlige skader (multitraumer). Helse Sør-Øst har således mottatt større utbetalinger gjennom Innsatsstyrt finansiering enn berettiget. Utvalgets anbefaling vil være en viktig premisse når direktoratet skal gi Helse- og omsorgsdepartementet sin tilrådning om endelig ISF-avregning for 2010. Endelig avregning for 2010 er i løpet av høsten 2011. Avregningsutvalget skal i forkant av dette også vurdere kodingen av multitraumepasienter ved landets øvrige helseforetak.

Styret i Helse Innlandet HF er oppnevnt av styret i Helse Sør-Øst RHF. Statsråden har tidligere gitt føringer angående styrets ansvar for at regionale helseforetak har god intern kontroll, og at det er etablert systemer for risikostyring for å forebygge, forhindre og avdekke avvik. Statsråden har også i foretaksmøtene til regionale helseforetak stilt krav om at regionale helseforetak har nødvendig ledelsesmessig oppmerksomhet knyttet til kvaliteten på den medisinske kodingen, og at det påses at nasjonale retningslinjer for medisinsk koding følges opp i virksomhetene. Inntrykket er at korrekt medisinsk koding har fått større oppmerksomhet i helseforetakene, og at kodekvalitet i større grad enn tidligere blir kontrollert i egen regi eller på oppdrag fra helseforetakene.

Det er viktig at det er en enhetlig og god kode-

praksis nasjonalt. Disse kodene danner ikke bare grunnlag for innsatsstyrt finansiering, men også for forskning, statistikk og styringsinformasjon. Allerede i årets kodeveiledning og utgave av kodeverket er det tydeliggjort hvordan koding av multitraume skal foretas korrekt.

Departementet vil be Helse Sør-Øst om en orientering om deres videre håndtering av saken.

Med vennlig hilsen

Tone Toften